

პვირის პალიტრა

№ 39 (500) ♦ 27 სექტემბერი - 3 ოქტომბერი. 2004 წ. ♦ ფასი 50 თეთრი ♦ დაარსებულია 1995 წ.

დემოკრატიის შეზღუდვა ყველაზე დიდი სიბრძნეა

რეალურ საფრთხეს, რომელიც 5 ან 10 წლის შემდეგ იჩენს თავს, ჩრდილო კავკასიიდან ველი და არა რუსეთისგან. ჩეჩნეთის დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლა, სამწუხაროდ, უკვე ისლამისტურ მოძრაობად გარდაიქმნა, რომელსაც ჩრდილო კავკასიაში ხალიფატის მავარი სახელმწიფოს ჩამოყალიბება აქვს განზრახული. და, როგორც ჩანს, ამ ომს რუსეთი წააგებს. **გვ.3**

რუსეთის ხელისუფლებაში ჩუმი ფსიქოზის მდგომარეობაა, მათ მტრად მივაჩნივართ...

ალბათ თავხედობასაც უნდა ჰქონდეს საზღვარი

რუსეთს შეუძლია ნებისმიერი საზის ოპერაცია ჩაატაროს, ოღონდ ჩვენი მოქალაქეების მიმართ დამოკიდებულება ცივილიზებული ჩარჩოებს არ უნდა გასცდეს. არავის აქვს უფლება, საქართველოს მოქალაქე 2 საათით კი არა, 3 წუთითაც ამოფოს პატიმრობაში. **გვ.7**

ცოლ-ქმარი დააცილეს ერთმანეთს. ცოლი რუსეთის მოქალაქე ყოფილა და გაუშვეს, ქმარი კი დატოვეს. გიჟს დაემსგავსა კაცი, ესევენებოდა — ქალს კაპიკი არ აქვს, ფულის გადაცემის საშუალება მაინც მომეცითო, მაგრამ არც კი დალაპარაკეს ცოლთან.

„ღიას, გეგენები და ამოკალაბი პარტავენ ქვეყანას“

არ ვიცი, ვინ ლაპარაკობს და რატომ ჩემს გაძლიერებაზე. ეტყობა, ჩემი ეშინიათ.

ერთპიროვნულად არაფერს ვწყვეტ. თუ ჩათვლიან, რომ რამეს არასწორად ვაკეთებ, არ დავეივნებ — ჩემი უნდა გაეიტანო-მეთქი. რა ჩემი ბრალია, თუ ვინმეს თვალში არ მოეუღივარ. **გვ.7**

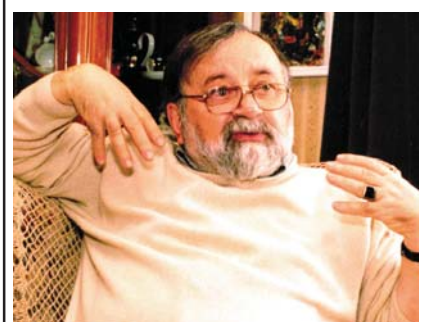
სამხედრო თემაზე:

ოსურ-ჩუსული „ჰომო“

ბესლანში, 1-ელ სექტემბერს, მოსწავლეების მიმართ აყვანამდე ორი კვირით ადრე, მოხდა ერთი მნიშვნელოვანი ინციდენტი, რომელიც დღემდე არ გახმაურებულა. **გვ.9**

კაცი, რომელსაც საქუთარი დააბრუნა ახსოვს

ღიას, მასხოვს... მასხოვს ლიბრი რომ მქონდა თვალიზე გადაკრული და ვერაფერი დავინახე. მერე გაისინა ჩემი მხედველობა. პირველი, ვინც დავინახე, მისი სახე მკაფიოდ დამამსოვრდა. როდესაც აღუწერილი, მეთანხმებოდნენ დედა და ბებია — კი, ნამდვილად ის იყო... **გვ.22**

„წვიმაც ნავთობის მოღის და ღვინოსაც ნავთობის გემო ექნება...“

სამი დღის მანძილზე ციდან ნავთობის წვიმა მოდიოდა. სართოვლად გამზადებული სოფელი გაოგნებულია. ნინოწმინდაში ყურძენსაც ნავთობის გემო აქვს... **გვ.5,27**
კომპანია დაბინძურებულ ტყეს გაჩეხს და მის ნაცვლად ახალი ხეები დაირგვება... სამწუხაროდ, იმ მონაკვეთში ტყის აღდგენას ალბათ ათწლეულები დასჭირდება.

დანადგული მთიდან გადმოვანილი კონსერვანდა

ცხინვალიდან კონტრაბანდული საქონელი, მართალია, იმ რაოდენობით აღარ, მაგრამ მაინც შემოდის. კონტრაბანდისტების მექას კი დღეს წითელი ხიდი წარმოადგენს.

ყოველდღიურად აქედან დაახლოებით 15-20 ავტობუსი შემოდის. სალონი ტანსაცმლითა და საყოფაცხოვრებო ნივთებით არის სავსე. ბოლო დროს კი ავტობუსებში სამალავების მოწყობაც დაიწყეს. **გვ.5**

საქართველოს ბაზრობებზე გამოტანილი საქონლის 60% განუზავებელია, ანუ კონტრაბანდის წარმოადგენს... როცა აზერბაიჯანიდან კონტრაბანდით დატვირთული ავტობუსი შემოვა, იგი საზღვარზე კი არ გადმოდის, პირდაპირ სასაზღვრო ნეიტრალურ ზოლში იცლება. კონტრაბანდისტებს დაქირავებული ჰყავთ ახლომასხლო სოფლის მცხოვრებლები, ძირითადად, ქალები, რომლებსაც ფუთებად გადმოაქვთ საქონელი. პატარა ფუთას რომ დაინახავს მებაჟე, მგზავრს დაუბრკოლებლად ატარებს.

30 სექტემბერს დიდი გრიოლა გველის

ზუთმაბათის თბილისის „დინამო“ თავის უახლეს ისტორიაში ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს შეხვედრას გამართავს. კრაკოვის „ვისლასთან“ თუნდაც მინიმალური ანგარიშით გამარჯვება „დინამოელებს“ უფასო თასის ჯგუფური ეტაპის საგზურს მოუტანს... „ვისლა“ უძლიერესი მეტოქეა, თუმცა წარმატების შანსი თანაბრად გვაქვს და ვიბელოვნებ, მატჩი ჩვენთვის სასურველი შედეგით დასრულდება. **გვ.34**
ფეხბურთელებს ბოლომდე აქვთ გათავისებული თუ რაოდენ დიდია 30 სექტემბრის გამარჯვების ფასი.

„გულშემატკივართა მხარდაჭერა ჩვენთვის სულიერი სტიმულია“

გილოცავთ ჯვართაგაღწევის დღეს!

პრეზიდენოს იაქაით...

საქართველოს პრეზიდენტმა მიხეილ სააკაშვილმა რუსველტის სამშობლოში, აშშ-ში ხანგრძლივი ვიზიტის შემდეგ სტალინის მშობლიურ ქალაქ გორს მიაშურა.

სანამ პრეზიდენტი გორში იმყოფებოდა, კანცელარიის წინ იმერელი „ნაციონალები“ შეიკრიბნენ, რომლებიც რამდენიმე დღის წინ პარლამენტის ვიცე-სპიკერმა მიხეილ მაჭავარიანმა „ნაციონალების“ რიგებიდან გარიცხულებად გამოაცხადა. ამის შემდეგ იმერეთის რწმუნებულის, დავით მუშლაძისა და თერჯოლის რაიონის გამგეობის გადაყენების მოთხოვნით მომიტინგე იმერლების აქცია დარბეულ იქნა. პრეზიდენტის აშშ-დან დაბრუნების შემდეგ დარბეულები ისევ კანცელარიის წინ დაბრუნდნენ იმ იმედით, რომ პრეზიდენტის საქართველოში ყოფნის დროს მათ ხელს ვერავინ ახლებს. აქციის მონაწილეები დავით მუშლაძის გადადგომას და სააკაშვილთან შესვედრას ითხოვენ.

იპარლავს ზვჳდიელი „ნაიონალებიო“ ააყენა

იმერელი „ნაციონალების“ შემდეგ კანცელარიის წინ საპროტესტო აქციები გამართეს ზუგდიდელმა „ნაციონალებმა“. ისინი ორგანიზაციის ახალი ხელმძღვანელის დანიშვნას აპროტესტებენ და აცხადებენ, რომ ვახტანგ ცხადიაა მიხეილ სააკაშვილსა და მათთან შეთანხმების გარეშე დანიშნეს. მათი თქმით, ვახტანგ ცხადიაას „ნაციონალურ მოძრაობაში“ არანაირი დამსახურება არ გააჩნია და „ვარდების რევოლუციამდე“ ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის წევრი იყო. ზუგდიდელების მტკიცებით, ცხადიაას უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის, კოტე კეშულარიას დისშვილი და რამდენიმე პარლამენტარი ლობირებენ.

იმ შემთხვევაში, თუ ზუგდიდელი „ნაციონალები“ პრეზიდენტთან შესვედრას ვერ შეძლებენ, ისინი ორშაბათიდან კანცელარიასთან ფართომასშტაბიან საპროტესტო აქციებსა და შიმშილობის დაწყებას აპირებენ. ვახტანგ ცხადიაა ზუგდიდის რაიონული ორგანიზაციის თავმჯდომარედ „გაერთიანებული დემოკრატების“ ერთ-ერთმა ყოფილმა ლიდერმა, აშუამად კი „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ რეგიონულმა მდივანმა მიხეილ მაჭავარიანმა 22 სექტემბერს წარადგინა. როგორც კანცელარიის კულუარებში ამბობენ, იმერელ და ზუგდიდელ „ნაციონალებთან“ ბოლო ხანს გართულებული ურთიერთობების გამო შესაძლოა მაჭავარიანს სერიოზული პრობლემები შეექმნას (ვრცლად იხ. გვ. 7).

ქვანი შაკიღწაღვს სსლს ღაპირღა

როგორც ჩანს, კორუმპირებულ ჩინოვნიკთა კიდევ ერთ სახლს გამოუჩნდება „პატრონი“. საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ზურაბ ჟვანია საქართველოში სტუმრად მყოფ ფერეიდნელებს დაჰპირდა, რომ „ერთ-ერთი კორუმპირებული ჩინოვნიკის სახლს გადასცემს“, სადაც ირანიდან ჩამოსული ქართველები თბილისში ყოფნის დროს იცხოვრებენ. ჟვანიას თქმით, იგი ორ კვირაში გადაწყვეტს, თუ როგორ დაამწყაოფილოს მათი თხოვნა თბილისში სამუშაო, სასწავლო და საცხოვრებელი პირობების შექმნის შესახებ.

35 ფერეიდნელი საქართველოში პრეზიდენტ სააკაშვილის მოწვევით ჩამოვიდა. მათ საქართველოს სხვადასხვა კუთხე მოინახულეს და იმედი აქვთ, რომ მალე საქართველოს მოქალაქეობასაც მიიღებენ.

გაჳარი არ ღაიხარავა

თბილისის ცენტრალურ სუპერმარკეტს, ე. წ. „დეზერტირების ბაზარს“, დახურვის საფრთხე აღარ ემუქრება. თბილისის საკრებულოს თავმჯდომარის, ზაზა ბეგაშვილის თქმით, თბილისელებს 1-ელი ოქტომბრისთვის სრულიად განასლებული ბაზარი დახვდებათ. კეთილმოწყობითი სამუშაოები მოვაჭრეთა საქმიანობის შეუფერხებლად, მხოლოდ ღამის საათებში წარმართება. დაახლოებით 10 ღამის განმავლობაში „დეზერტირების ბაზრის“ ტერიტორიაზე სარემონტო სამუშაოები ჩატარდება. ბაზრის პირველ სართულზე შეკეთდება საფარი, მოწესრიგდება ბაზრის ჰიგიენურ-სანიტარული პირობები, დამონტაჟდება ვენტილაციის სისტემა და რაც ყველაზე მთავარია, მოეწყობა ახალი ლაბორატორია, რომლისთვისაც ტენიკა, ბეგაშვილის თქმით, ბაზრის ადმინისტრაციამ სანქტ-პეტერბურგში უკვე შეიძინა.

„ქუთაისი გღაენღარა...“

სამწუხაროდ, არც სამღერლად გვაქვს საქმე და არც ქუთაისური დუქნებისთვის წაუკიდებია ვინმეს ცეცხლი.

25 სექტემბერს, გაიან ღამით, დაიწვა ან დაწვეს ქალაქის მერიისა და სამხარეო რწმუნებულის ადმინისტრაციის შენობა. ხანძრის შედეგად მთლიანად დაშვარია სახურავი და მეოთხე სართული, ხოლო დანარჩენები წყლითაა დაზიანებული. ხანძრის გაჩენის მიზეზებზე ჯერჯერობით დასკვნებს ვერავინ აკეთებს და თბილისიდან ჩასული ექსპერტების კვლევის შედეგებს ელოდებიან. თუმცა, ბევრი ვარაუდობს, რომ ადგილი აქვს დიფერსიას. ქუთაისის მერის თქმით, დიფერსია ქალაქის ხელისუფლების სანინააღმდეგო აქტია. პარლამენტარი კობა დავითაშვილი კი სხვაგვარად ფიქრობს და აცხადებს, რომ ხანძრის გაჩენა სწორედ მათ ინტერესებში შედიოდა, ვისაც მერიასთან მიმდინარე საპროტესტო აქციის შეჩერება სურდა. „ხანძარი საეჭვოდ დაემთხვა ქუთაისში გამწვავებულ პოლიტიკურ-საზოგადოებრივ ვითარებას“, — განაცხადა კობა დავითაშვილმა. ქუთაისში საპროტესტო აქციები მერის არჩევითა და რეგიონის რწმუნებულის, დავით მუშლაძის გადადგომის მოთხოვნით სწორედ მერიის შენობის წინ იმართებოდა.

ჭიჭიაშვილს პარღი არ ღაჳჳჳიოღა

23 სექტემბერს ადამიანთა გატაცებაში ექვმიტანილი მეველედ (შოთა) ჭიჭიაშვილის პროცესზე სასამართლო კოლეგიამ წუწუ და თამაზ რუსეიშვილების ჩვენება მოისმინა. მათ ოჯახზე 1997 წლის 5 აგვისტოს ყაჩაღური თავდასხმა მოხდა. საბრალდებო მასალების მიხედვით, თავდასხმელთა შორის ერთ-ერთი შოთა ჭიჭიაშვილი იყო.

დანაშაულებრივი ჯგუფის წევრებმა დაყაჩაღების შემდეგ თანხის გამოძალვის მიზნით, რუსეიშვილების ოჯახის 2 წევრი — ნათია რუსეიშვილი და მისი მეუღლე მიხეილ დათიკაშვილი გაიტაცეს. პოლიციამ გატაცებაში ექვმიტანილი შოთა ჭიჭიაშვილი მალევე დააკავა, რომელიც მაშინ რუსეიშვილების ოჯახის ყველა წევრმა ამოიცნო. მოგვიანებით, დაზარალებულებმა სასამართლო პროცესზე ჭიჭიაშვილის ბრალეულობა უარყვეს, რის გამოც ბრალდებული არასაკმარისი მტკიცებულებების შესაბამისად, საოლქო სასამართლოს დარბაზიდან გაათავისუფლეს. რუსეიშვილების ოჯახის წევრებმა გატაცებაში ჭიჭიაშვილის მონაწილეობა უზენაეს სასამართლოში 23 სექტემბერსაც უარყვეს. ამჯერად შოთა ჭიჭიაშვილი სასამართლო დარბაზიდან აღარ გაუთავისუფლებიათ, რადგან მას ბრალად ედება სხვა რამდენიმე მძიმე დანაშაული, მათ შორის ბრიტანელი ბანკირის, პიტერ შოუსა და ესპანელი ბიზნესმენების გატაცებაც.

არჳორავს არ ჟუანსჳჳჳიან

„ვინც განათლების შესახებ ახალ კანონპროექტს არ ეთანხმება, ან პოლიტიკური პოზუიონზის მსგევრალია, ან არ ცმისი არსებული ვითარების სიმძიმე“, — ამბობს მეცნიერებისა და განათლების მინისტრი ალექსანდრე ლომაია. „პოპულისტები“ კი აცხადებენ, რომ განათლების შესახებ ახალი კანონპროექტის დამტკიცებისა და განხორციელების შემთხვევაში, მთლიანად ქვეყნის განათლებისა და მეცნიერების სფეროს დალუშვა ელის. „საით მივდივართ, წინ, მომავლისაკენ თუ სრული დეგრადაციისკენ? მივმართავთ საქართველოს პრეზიდენტს, დროზე მიიღოს საკადრო განაწყვეტილება, ბატონი ლომაია გაათავისუფლოს დაკავებული თანამდებობიდან, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ძალიან მძიმე პროცესების მოწმენი გავხდებით“, — აცხადებენ მემარჯვენე ოპონიციონერები და მოთხოვნის დაუქმყოფილებლის შემთხვევაში, პედაგოგებთან ერთად ფართომასშტაბიანი აქციებით იმუქრებიან. განათლების შესახებ ახალი კანონპროექტი უნივერსიტეტის პროფესორ-მასწავლებელთა აღმფიფთებას იწვევს. კანონპროექტში ასაკობრივი ცენზის შესახებ მუსლიკი, მათი აზრით, ადამიანის უფლებების დარღვევა და უსინდისობაა.

აჳსაზი პოღიოჳოღოღს ანაიოზი

აფხაზი პოლიტოლოგი ოლეგ დემენია აფხაზეთში საპრეზიდენტო არჩევნების შესახებ სეპარატისტებისთვის უსიამოვნო განცხადებას აკეთებს. მისი აზრით, აფხაზური საზოგადოება არც ფსიქოლოგიურად და არც მენტალიტეტით საპრეზიდენტო არჩევნებისთვის მზად არ არის. აფხაზები ჯერაც არ გათავისუფლებულან საბჭოთა პერიოდის საარჩევნო სისტემის გავლენისაგან, როცა ყველა ირჩევდა იმ ერთს, ვისაც „ზემოდან“ შესთავაზებდნენ. დემენია შენიშნავს, რომ წინასაარჩევნო კამპანია კანდიდატებს შორის „აკრძალული ილეთებით“ მიმდინარეობს, რაც იმის ნიშანია, რომ „აფხაზური დემოკრატია ვერჯერობით სამართლებრივ ნორმებს ვერ აკმაყოფილებს“, — აცხადებს აფხაზი პოლიტოლოგი.

დემენია აფხაზეთში სიტუაციის გამწვავებას 4 ოქტომბრიდან ვარაუდობს. მისი აზრით, აფხაზეთში ბოლო დროს მომრავლებულ აგრესიულ ახალგაზრდებს დამარცხებული კანდიდატები საკუთარი მიზნებისთვის გამოიყენებენ.

არ იქანავა 2-3 თაიღს შჳღავ?

„საქართველოს ელექტროკავშირის“ აბონენტებისთვის წუთობრივი გადასახადის შესაძლო დაწესების გამო ატეხილი აჟიოტაჟი ჯერაც არ ჩამცხრალა. თუმცა, წუთობრივი გადასახადი აღარ დაწესდება. „ელექტროკავშირსა“ და კომუნიკაციების მარეგულირებელ ეროვნულ კომისიასთან შეთანხმებით წუთობრივი გადასახადის დაწესების საკითხი კიდევ 2-3 თვით გადაიდება.

1-ელი ოქტომბრიდან დაგეგმილი წუთობრივი გადასახადის შემოღების თაობაზე ლეიბორისტული პარტიის თავმჯდომარემ შალვა ნათელაშვილმა დიდუბე-ჩუღღურეთის რაიონულ სასამართლოში სარჩელი შეიტანა.

იიაღისა ღა სსოჳიღს ღღა

სოხუმის დაცემის დღეს, 27 სექტემბერს, საქართველოს გახლჩილი მინის ორ ნაწილზე სხვადასხვაგვარად აღნიშნავენ. სოხუმში ამ დღეს ზეიმობენ, თბილისი კი კვლავ გლოვობს.

27 სექტემბერს გმირთა მოედანზე საგანგებო მიტინგი გაიმართება, სადაც თავს მოიყრიან არა მარტო აფხაზეთიდან დევნილები, არამედ ყველა, ვისთვისაც საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან საქმედ არის ქცეული. „იმედისა და სსოვნის დღე“ — ამიერდიან ასე უწოდებენ ამ დღეს საქართველოში. 27 სექტემბერს აღსანიშნავ ღონისძიებებში ქვეყნის პრეზიდენტი, მიხეილ სააკაშვილიც მიიღებს მონაწილეობას. ამ დღეს აფხაზეთში გმირულად დაცემულთა პატივსაცემად „ლოკომოტივის“ სტადიონზე გაიმართება სოხუმის „დინამოსა“ და სოხუმელებს შორის საფეხბურთო მატჩი.

პარჳპარკეიღს „სწაღა სიჳპარღა“

26 სექტემბერს უნივერსიტეტის მალღივი კორპუსის ბიბლიოთეკა აბიტურიენტების ნაცვლად პროკურორობის მსურველებს მასპინძლობდა. ისინი სამუშაო ლიცენზიის მისაღებად საკვალიფიკაციო ტესტირებას გადიოდნენ იუსტიციის საბჭოს წარმომადგენლების მეთვალყურეობით. გამოსაცდელებს 100 შეკითხვიდან 85-ზე სწორი პასუხის გაცემის შემთხვევაში ლიცენზია გაცნატირებული აქვთ. პროკურატურის თანამშრომლებსა და ამ უწყებაში მუშაობის მსურველებს ულიცენზიოდ მუშაობის უფლება არ ექნებათ. ტესტები რთული იყო, თუმცა მეთვალყურეებიც და გამოსაცდელებიც მიიჩნევენ, რომ გადაულახავი პრობლემა არ არსებობს, მთავარია, მოინდომო. პროკურატურაში მუშაობის მსურველებს კიდევ ერთხელ გაასხენდათ, რომ „სწავლის ძირი მწარე არის“, მაგრამ ამ დაუსრულებელი სიმწარის გამო, აშკარად უმეაყოფილებას გამოხატავდნენ. როგორც ჩანს, „სწავლა სიბერემდე“ ყველას არ ეხალისება.

„აჭარაო“ „იჳარიღს“ გღღს გაიჳიარავს

თბილისის საკრებულოსა და მერიის კულუარებში სასტუმრო „აჭარის“ ლტოლვილებისგან შესაძლო დაცლის შესახებ ლაპარაკობენ. მოარული ხმების თანახმად, „აჭარაში“ მცხოვრები დევნილები უკვე გააფრთხილეს, რომ ორი კვირის ვადაში შენობა უნდა დაცალონ. ამ საკითხთან დაკავშირებით მერიის შესაბამის სტრუქტურებში კომენტარს არ აკეთებენ. გაფრთხილების შესახებ ინფორმაციას არც დევნილები ადასტურებენ. გავრცელებული ინფორმაციით, „აჭარაში“ მცხოვრებ 300-მდე ოჯახს 7,000 დოლარს მისცემენ თითო ოთახისთვის. ჯერჯერობით არაფერია ცნობილი, ვინ გაიღებს თანხებს „აჭარელი“ ლტოლვილებისთვის.

წაენღა გარღღღავა

გენერალურმა პროკურატურამ 26 სექტემბერს მცხეთის პროკურორი მიხეილ ჭანუყვაძე და პროკურატურის გამომძიებელი თეიმურაზ მარიამიძე დააკავა. ჭანუყვაძეს ბრალად თანამდებობის ბოროტად გამოყენებას სდებენ, მარიამიძეს კი უფლებამოსილების გადაშეტებას ედადებიან. გენერალური პროკურატურის ინფორმაციით, გამორიცხული არ არის ჭანუყვაძისა და მარიამიძის ბრალეულობა კიდევ უფრო დამიძიდეს. საგრაუფოდ, მათ შეიძლება ბრალი დაედოთ 31 აგვისტოს ადამიანის გატაცებისთვის დაკავებული პირების უკანონო გათავისუფლებაში. გამოძიება ეჭვობს, რომ პროკურორმაც და გამომძიებელმაც დაკავებულებისგან თავისუფლების ფსად ქრთამი აიღეს. ჭანუყვაძისა და მარიამიძის დაკავებამდე, იმავე საქმეზე, გენერალურმა პროკურატურამ მცხეთის პოლიციის ჩინოსნებიც დააპატიმრა. მცხეთის პოლიციის სამმართველოს უფროსს, გოჩა პარკაულს, მის მოადგილეს, ვაჟა დგებუაძეს, სისხლის სამართლის სამძებროს უფროსს, გოჩიაშვილს და მომკვლევს, თემურ ბაბაევს სამსახურებრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენების გამო, საგრაუფოდ, სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 332-ე მუხლის შესაბამისად მოუწვეთ პასუხისგება.

წმენდა გრძელდება. „ვისაც არ უნდა „ცოცხს“ გამოედოს, თავს პატივი უნდა სცეს და დანაშაულებრივი ქმედებებით სახელი არ უნდა გაიტეხოს“, — აცხადებენ ძალოვანი სტრუქტურის „მეწხოვეები“.

არ ეღის „თჳიღჳაღს“

თბილისის პრემიერი ბიძინა ბრეგაძე „ალექმას“ დებს და აცხადებს, რომ „გაზპრომის“ წარმომადგენლების თბილისში ყოფნისას საზოგადოებაში გაჩენილი ეჭვი „თბილგაზის“ გაყიდვასთან დაკავშირებით უსაფუძვლოა და კომპანიის გასვისებას არავინ აპირებს. „ემუშაობთ „თბილგაზის“ რეაბილიტაციის პროგრამაზე და დედაქალაქის მთავრობა ყველაფერს გააკეთებს იმისათვის, რომ ზამთარში დედაქალაქს ბუნებრივი აირი არ შეუწყდეს“, — განაცხადა ბიძინა ბრეგაძემ. „თბილგაზის“ რეაბილიტაციის გეგმას კომპანიის გენერალური დირექტორი დავით მორჩილაძე საზოგადოებას ერთ თვეში წარუდგენს. მორჩილაძე „თბილგაზის“ შესაძლო პრივატიზაციასთან დაკავშირებით ბრეგაძეზე თამამ განცხადებას აკეთებს. მისი თქმით, თუ კომპანია გასვისდა, ამით არაფერი დამავდება.

სანამ „თბილგაზის“ საკითხი კითხვის ნიშნის ქვეშ დგას, რუსული კომპანია „გაზპრომი“ საქართველოში გაზის ინდუსტრიის სანარმოებით ინტერესდება და აშკარად გამოხატავს საქართველოს ტერიტორიაზე გამავალ გაზსადენზე კონტროლის მოპოვების სურვილს, რომელიც ჯერ კიდევ ერთი წლის წინ, შევარდნაძის რეჟიმის დროს გამოცხადებდა. მაშინ რუსების საქართველოში მოხშირებული ვიზიტების გამო ახლანდელი ხელისუფლების, იმ დროს კი ოპოზიციის წარმომადგენლებმა პროტესტი გამოთქვეს და განაცხადეს, რომ ქვეყნის ხელისუფლება ხელს უწყობდა რუსეთის მცდელობას, საქართველოში ენერგეტიკული მონოპოლისტი გამხდარიყო. თუ დღეს მთავრობა რუსეთის მისწრაფებებს რეალობად აქცევს, იმ ნაბიჯს გადადგამს, რისთვისაც თავის წინამორბედს კიცხავდა (ვრცლად იხ. გვ. 13).

გარჳჳჳიღს პიიიი...

მოსკოვის დომოდედოვოს აეროპორტში ავიაკომპანია „კრასნოიარსკის ავიახაზების“ ჩარტერული რეისის მგზავრებმა ტრანქტის შიშით ორ შავისან ქალთან ერთად ფრენაზე უარი განაცხადეს.

გაფრენამდე რამდენიმე წუთით ადრე სალონში დაღესტნელ სტუდენტთა ხუთკაციანი ჯგუფი შევიდა, რომელთა შორის შავებში ჩაცმული ორი ეგვიპტელი ქალი იყო. უშიშროების სამსახურმა ორივე საგულდაგულოდ შეამოწმა. ყველა საბოთი და ბარგი ქალებს წესრიგში ჰქონდათ. თუმცა მგზავრებმა მაინც მოითხოვეს მათი რეისიდან მოსხნა. რამდენიმე საათის განმავლობაში აეროპორტისა და ავიაკომპანიის წარმომადგენლები ამაოდ ცდილობდნენ მგზავრები ეგვიპტელ ქალებთან ერთად ფრენაზე დაეკომლენათ, მაგრამ ამაოდ. ამის შემდეგ „კრასნოიარსკის ავიახაზების“ ხელმძღვანელობამ გადაწყვიტა, ქალები სხვა რეისით გაემგზავრებინა. Ty-154-ის ბორტზე 120 მგზავრი იმყოფებოდა. ჩარტერული რეისი „მოსკოვი-ჰუგარდა“ ეგვიპტეში დაგვიანებით გაფრინდა.

თჳარჳენავაჳი კღღაჳ გჳჳიღს გჳჳოგაჳიი

თურქმენეთის პრეზიდენტი საფარმურატ ნიაზოვი ნამდვილად აღარ ხუმრობს. მან ახლახან ეროვნული ტელევიზიის სამივე არხის პირდაპირ ეთერში ქვეყნის მოქალაქეებს თავისი ახალი ლექსები წაუკითხა. საათნახევრიანი დეკლამაციის შემდეგ თურქმენაშში მოსახლეობას სთხოვა, მისი პოეტური კრებულის „შთაგონების გაზაფხული“ შესახებ აზრი გულწრფელად გამოეთქვათ. თურქმენების სახელმწიფოს მეთაურის შემოქმედების მთავარი თემაებია — სამშობლოს სიყვარული და ბუნების სილამაზისა და ადამიანური ფასეულობების ავტორისეული აღქმა.

თურქმენებაში სამი პოეტური კრებულის ავტორია. მეოთხე კრებული ოქტომბერში გამოიცემა და ნიაზოვი მას სახალხო საბჭოს (პარლამენტის) დეუტატებს აჩუქებს.

მკითხველის პრემია	*	მკითხველის პრემია
ეს თქვენს გაზეთაა და რადგან ასეა, „კვირის პალიტრის“ ჟურნალისტებს თქვენ ანაჭებთ ყოველკვირეულ პრემიას. შეაფასეთ ამ ნომრის მასალება, აღნაშენი რეიტინგის ქეითარში თქვენი აზრით, ნომრის საუკეთესო ჟურნალისტურა ნამუშევარი.		
იმ მასალის ავტორს, რომელიც ყველაზე მეტ ხმას მიაღებს თქვენგან, მკითხველის სახელით, რედაქცია პრემიას — 25 ლარს გადასცემს, II ადგილზე გასულ ჟურნალისტს გადაეცემა 20 ლარი , III ადგილის მფლობელი კი მიაღებს პრემიას — 15 ლარს . გამარჯვებულ ჟურნალისტთა ვინაიობას მომდევნო ნომერში შეიტყობთ. <i>(რეიტინგის ქეითარი ახ. 35-ე გვერდზე).</i>		
წინა ნომრის მკითხველის პრემიის შეღაგები ასეთია:		
1. ვაჟა გაგაშელი — „ხანძარში ჩაფერფლილი „სიყვარული“ — 129 ხმა		
2. ეთერ თარიმანი — „რაზიკაანთ კაიყმა“ — 56		
3. ღარი გრძელღეშელი, იზო რკაძე — „ჩვენი მტერი სულსწრაფობაა“ — 39		
მკითხველის სახელით პირველი პრემია — 25 ლარი გადაეცემა ვაჟა გავაშელს , მეორე — 20 ლარი — ეთერ თარიმანს , ხოლო მესამეს — 15 ლარს მიიღებენ ღარი გრძიღიშვილი და იზო რიკაბი .		
მკითხველის პრემიის მფლობელები 367-მა რესპონდენტმა გამოავლინა		

საქართველოს პრეზიდენტი პირველად წარდგა გაეროს გენერალური ასამბლეის წინაშე. „გარდების რევოლუციის გმირს“ ნიუ-იორკში ყურადღებით უსმენდნენ და არც რეგლამენტის დარღვევის გამო შეუწყვეტინებიათ სიტყვა. როგორც ყოველთვის, მიხეილ სააკაშვილი გაეროშიც გულწრფელი იყო — საქართველოს გასაჭირზეც ილაპარაკა, ევროატლანტიკურ სივრცეში ინტეგრაციაზეც და არც ჩვენი ჩრდილოელი მეზობელი დავიწყებია. გენერალური ასამბლეის ტრიბუნიდან რუსეთს, მსოფლიოს გასაგონად, უთხრა, — სუბარაქტიზმის, ტერორიზმის წინააღმდეგ და კავკასიაში მშვიდობის დასამყარებლად ბრძოლაში ჩემზე უკეთესი მოკავშირე არ გეყოლებათ...

ამერიკელ კოლეგასთან საგულისხმო შეხვედრა ჰქონდა თავდაცვის მინისტრს, გიორგი ბარამიძეს. რამსფელდისა და ბარამიძის საუბრის დეტალები ჯერჯერობით უცნობია. სამხედრო ექსპერტებს ერთი სული ჰქონდათ, გაეგოთ, სთხოვა თუ არა ბარამიძემ თავის კოლეგას ამერიკული თავდაცვის პერსანონალმდეგო სისტემაში უკვე ჩამოწერილი ოცდაათიოდე (ამდენი გეჭირდება!) „ჩაპარელი“, რომლის მეშვეობითაც ჩვეს ტერიტორიაზე განავარდების მოყვარულ მავანი ქვეყნის თვითმფრინავებს ფრენის სურვილი სამუდამოდ დაეკარგებათ...

საქართველოს პრეზიდენტს კი ალბათ მოუწევს თავისი ძირითადი პროფესიის — იურისტობის — გახსენება და მთავრობაში გამოძიების ჩატარება იმის გასარკვევად, თუ ვისი გამოისობით და რატომ ჩამოართვეს საქართველოს ხმა იმ ორგანოში, რომლის ტრიბუნიდანაც რამდენიმე დღის წინ სიტყვა წარმოთქვა.

მას რალაც-რალაცების გარკვევა მოუწევს საკუთარ პარტიაშიც, სადაც უკვე იმდენად სერიოზული ბიძგებია, რომ გვარიანი შესლა-შემოლაც ხდება...

მიხეილ სააკაშვილის შინ დაბრუნებას მოუთმენლად ელოდა ხალხი, განსაკუთრებით კი ისინი, რომელთაც რამდენიმე დღის წინ წესრიგის დამცველებმა გვერდები „ღუბინეებით“ აუჭრელეს. პრეზიდენტს ელოდა ოპოზიციაც. ის მისგან პასუხს ელის კითხვაზე — გამოვა თუ არა საქართველო დსთ-დან...

პრეზიდენტს ელოდნენ ისინიც, რომელთაც იმედი აქვთ, რომ მისგან ქართული სახელმწიფოს აშენების კონკრეტულ სტრატეგიულ გეგმას მიიღებენ. ქართული სახელმწიფოს აშენების ერთ-ერთი აუცილებელი პირობა ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენააო, — გვითხრა ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორმა, თსუ-ის პროფესორმა **პაპა აბშიტაძემ**, რომელიც ამ და მკითხველისათვის საინტერესო სვვა თემებზე გვესაუბრება:

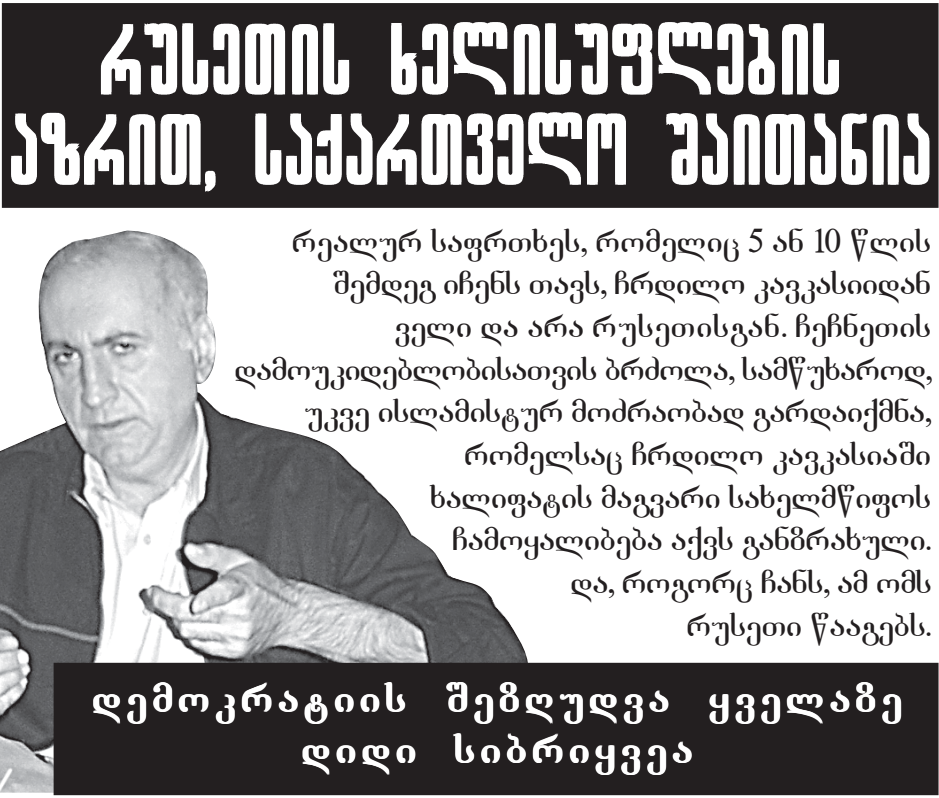
— გაეროს გენერალურ ასამბლეაზე გამოსვლისას მიხეილ სააკაშვილმა კონფლიქტების დარეგულირებაზე ილაპარაკა. ვფიქრობ, სწორად გააეკთა აქცენტები. მართალი იყო პრეზიდენტის ნათქვამი — კონფლიქტის ზონების მოსახლეობამ უფრო უნდა განამტკიცოს ურთიერთობა და ურთიერთობის დაკარგული ნდობა აღადგინოს. ყველა პოსტსაბჭოთა კონფლიქტი დღესდღეობით გაყინულია. არც ერთი არ გადაწყვეტილა. ამიტომ, აჯობებდა მიხეილ სააკაშვილს ეთქვა, — საერთაშორისო კონფერენცია მხოლოდ სამხრეთ ოსეთის კი არა, ყველა პოსტსაბჭოთა კონფლიქტის მოგვარებას მიეძღვნასო. ვგულისხმობ დნესტრისპირეთის, სამაჩაბლოს, აფხაზეთს, ყარაბაღს და, თქვენ წარმოადგინეთ, ჩეჩნეთსაც. პრეზიდენტმა ისიც აღნიშნა, საქართველოში არც ერთი ქვეყნის ბაზა აღარ იქნებაო. მართალიც იყო, რადგან კლასიკურ სტაციონარულ სამხედრო ბაზებს ყველი გაუვიდათ. ცივი ომის დროს ამერიკელებს გერმანიაში 4 დივიზია და 6 დივიზიის სამყოფი საჭურველი ჰქონდათ. ახლა ასეთი ბაზები გერმანიიდანაც გააქვთ და უკვე სამხრეთ კორეიდანაც! ეს რუსული ბაზები, რომლებიც ჩვენს ტერიტორიაზე, უსათუოდ უნდა გავიდეს და მის ნაცვლად შეიქმნას დაზვერვისა და რადიოელექტრონული საშუალებებით აღჭურვილი მოქნილი ინფრასტრუქტურა, რომელსაც საჭიროების შემთხვევაში ნატო ჩვეთან შეთანხმებით გამოიყენებს.

რუსეთს აუჯიჯატებია, საქართველოდან ამერიკელები ჩემს ტერიტორიაზე შემოიჭრებიანო. არადა ჩვენ არ ვაპირებთ აქ ამერიკული დივიზიების განლაგებას და ეს არც ამერიკელებს მოსდით ფიქრად. ჩვენი გეოპოლიტიკური მდგომარეობიდან გამომდინარე, საქართველოში უნდა შეიქმნას ბაზირების მოქნილი სისტემა. თუ, დავუშვათ, საჭირო შეიქნება ცენტრალურ აზიაში ჯარების გადასროლა, საქართველოს უნდა ჰქონდეს 2-3 აეროპორტი (და სანავის მარაგიც), რომელშიც ამ ფუნქციას შეასრულებს.

— **ქართული სახელმწიფოს აღმშენებელმა საკმაოდ რთულ პირობებში მიმდინარეობს. ორ, ჯერ კიდევ მოუგვარებელ, შიდაკონფლიქტს ართულებს რუსეთის სრული სამაჩაბლოსა და აფხაზეთში. ის ყოველთვის შეეცდება, ხელი შეუშალოს ჩვენს ბრძოლას ტერიტორიული მთლიანობისათვის.**

— რუსეთი ყოველთვის ასე იქცეოდა, მაგრამ რეალურ საფრთხეს, რომელიც 5 ან 10

წლის შემდეგ იჩენს თავს, ჩრდილო კავკასიიდან ველი და არა მისგან. ჩეჩნეთის დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლა, სამწუხაროდ, უკვე ისლამისტურ მოძრაობად გარდაიქმნა, რომელსაც ჩრდილო კავკასიაში ხალიფატის მაგვარი სახელმწიფოს ჩამოყალიბება აქვს განზრახული. და, როგორც ჩანს, ამ ომს რუსეთი წააგებს. მოსალოდნელი ბრძოლის ყველა შესაძლო სცენარი — რუსეთის დამარცხება, გამარჯვება თუ ომის გაგრძელება — ჩვენთვის წამგებანია. ამიტომ საქართველო საამისოდ უნდა მოემზადოს — არმია გააძლიეროს. რუსეთმა ჩეჩნეთის სახით შექმნა ვირუსი, რომელიც თავად მას დაანგრევს და ყველანაირად უნდა ვეცადოთ, ამ ნგრევის არეში არ მოვყვეთ. საერთოდ, ტერორიზმს სულის

გარკვეული მდგომარეობა წარმოშობს, სულის მდგომარეობაზე კი არცთუ უმნიშვნელო გავლენა მატერიალურ ფაქტორებს აქვს. ჩრდილო კავკასიაში 18-დან 40 წლამდე მამაკაცების 85% დაუსაქმებელია. ვიღაც სპეცსამსახურის თანამშრომელი, რომელიც ისლამს ეფარება, ჩაუდებს ჯიბეში 100 „ბაქსს“ და ყველაფერზე წავლენ. ძნელია დაუპირისპირდე ხალხს, რომელსაც ომი და ტერორიზმი შე-

თუ ხელისუფლება, რაიმე ფორმით, შეეცდება დემოკრატიას ფრთები შეაკვეცოს, თვითონ წაიგებს კისერს. გერიგორიების დაბრუნებას დემოკრატიის კი არა, კუჭის შემღუღვა სჭირდება.

მოსავლის წყაროდ გაუხდია.

— **გაეროს ასამბლეაზე რუსეთის საგარეო საკმეთა მინისტრმა ტერორიზმთან ბრძოლის 9-პუნქტიანი გეგმა ჩამოთვალა. რამდენად ეფექტანია ეს მეთოდები და სომ არ გულისხმობდა ლაგერების გეგმა საქართველოზე ორიბ დარტყმას.**

— ლავროვის გეგმა, გარდა იმისა, რომ ბრიყველია, ფაქტობრივად, მეზობელი სახელმწიფოების მიმართ აგრესიასაც გულისხმობს. ერთი ქართული ანდაზა მასხნდება: ცხენს ვერ მოერიგნენ და უნაგირს დაუნყეს მტერევაო. რუსეთი ჩეჩნეთს ვერ მოერია და ქართველებს გვიღერებს მუშტს, მაგრამ ვერ ხვდება, რომ ვერც ჩვენ მოგვერევა. საქართველო აღარ არის ადვილად ხელწამოსაკრავი ქვეყანა და რუსეთი მწარედ ცდებია ჩვენი ძალის შეფასებისას. მასსოვს, ჩეჩნეთის პირველი ომის დროს, რუსი გენერლები ამბობდნენ, — ელცინი გვიმღიღა ხელს ომის დასრულებაშიო. აგერ, ხელს არ უშლის და არ აჩერებს პუტინი, რატომ ვერ აჯობებს ჩეჩნებს? არ ტყდებათ, უშეცრები და ბრიყვები ვართო. ვიღაცს ხომ უნდა დააბრალოთ თავიანთი სამხედრო გაუნათლებლობა და უუნარობა და, როგორც ნესი, ასეთ დროს საქართველოა ხოლმე „მთავარი დამნაშავე“. რუსების ასეთ „ხუნტრუსეს“ ამერიკელები არად ავდებენ, ჩვენ კი, რატომღაც, ყოველთვის ვინწმაცდებით მათ ნაბოღვარზე, რადგანაც ჯერ კიდევ გაზვიადებული წარმოდგენა გვაქვს ჩვენს მეზობელზე. მერწმუნეთ, საქართველოს 5 წლის შემდეგ რუსეთის პრობლემა აღარ ექნება. თუმცა ჩემი ვარაუდით, რუსეთთან საკმაოდ ხანგრძლივი, ე.წ. ცივი ომის ხანა დაგვიდგება. იქ ხელისუფლების სათავეში ავადმყოფური იდეებით შეპყრობილი ადამიანები არიან და ფიქრობენ — მსოფლიო შეითქვა რუსეთის სიდიადის დასამცრობადო. საშუალო კვალიფიკაციის ფსიქოლოგიც კი გეტყვით, რომ ეს ჩუმი ფსიქოზის მდგომარეობაა. რუსეთის ხელისუფლების ვარაუდით, მისი განადგურების გეგმის შემდგენი და ორი მთავარი შაითანი ამერიკა და ინგლისია, რომელსაც ისრაელისა და, საერთოდ, ებრაელობის სახით, საშუალო შაითანი ჰყავთ და ასევე — პატარა შაითანი საქართველო, რომელიც დიდი შაითნების მითითებით, ურევს სიტუაციას რუსეთს. როდესაც ჩვენი მეზობე-

ლი ასე ფიქრობს, როგორ უნდა დამყარდეს ჩვენ შორის ნორმალური სახელმწიფოთაშორისი ურთიერთობები ან კიდევ, როდესაც მეგობრობაზე ველაპარაკებით, გგონიათ, დაიჯერებენ? მათ მტრად მიეჩნევიართ. ჩვენი ლაპარაკი ძმობასა და მეგობრობაზე მათთვის მორიგი შაითონბაა და მეტი არაფერი. რუსები ისე არიან აღერენილები და გადარეულები, სააკაშვილის ძმობაზე ლაპარაკი კი არა, ბუშის სამძიმარიც რალაც ხრიკი და ძირის გამოთხრა ეგონათ.

— **სამაჩაბლოში გაღილებსენ წასული პრობლემა ჩიხისკენ წავიდა, როგორ ფიქრობთ, ამის შემდეგ რა უნდა გაგაკეთოთ?**

— ცხინვალში მხოლოდ ძალის დემონსტრ-

ირება იყო საჭირო, მაგრამ იქ ამას ძალის გამოყენებაც მოჰყვა. სტრატეგიული გეგმა ქაქტიკური ქმედებების დაწყებამდე უნდა შემუშავებულიყო, მაგრამ, როგორც ჩანს, იქ მოვლენები ქაოსურად განვითარდა. არადა გარკვეული სტრატეგიული გეგმა ჯერ კიდევ რევოლუციამდე შეიქმნა, ყოველ შემთხვევაში, 2003 წლის მაისში ამ გეგმის მონახაზი უკვე რომ არსებობდა, ვიცი, რადგან მის შედგენაში მეც ვმონაწილეობდი. სად წავიდა ეს მონახაზი და როგორ გამოიყენეს, არ ვიცი. ყოველ შემთხვევაში, მისი კვალი ვერსად დავლანდე. თუმცა ვერ ვიტყვი, რომ ცხინვალში ყველაფერი ცუდად გაკეთდა. მართალია, დაგველუწნენ სანგარში მყოფი ჯარისკაცები, მაგრამ სტრატეგიული სიმაღლეები უსისხლოდ ავიღეთ — ეს წარმატებული ოპერაცია იყო. ხსენებული მაგალითები მეტყველებს, რომ ვიღაც სწორად მოქმედებდა და ვიღაც — არა. ისიც უნდა ვთქვა, რომ სამაჩაბლოში განვითარებულ მოვლენებში მხოლოდ სამხედროების ბრალს ვერ ვხედავ, პასუხისმგებლობა პოლიტიკოსებსაც აკისრიათ, რასაც ვერ გავტყვევია.

სამხედროებს პოლიტიკოსმა უნდა დაუსახოს სამხედრო ქმედებების პოლიტიკური მიზანი. როდესაც მიზანი მკაფიო არ არის, ქართველები კი არა, ამერიკელებიც ვერაფერს მოახერხებენ.

— **პრეზიდენტის განცხადება — ტერიტორიული მთლიანობა აღვადგინოთ, სამაჩაბლო და აფხაზეთი უნდა დაეპირუნოთო, არ არის ნათელი და მკაფიო მიზანი?**

როდესაც ხელისუფლება ძალას მიმართავს, ე.ი. მას რალაცის ემინია. არადა არ უნდა ემინოდეს იმ ხალხისა, რომელმაც ამხელა ნდობა გამოუცხადა და ქვეყნის სათავეში მოიყვანა.

— შესაძლოა ეს პოლიტიკოსისთვის იყოს ნათელი და გასაგები, მაგრამ სამხედროსთვის — არა. მას კონკრეტული მოქმედების გეგმა სჭირდება და იცით, რომ გამარჯვების ფორმულა უკვე არსებობს? ის მათემატიკურად არის გათვლილი და კლანის ფორმულას უდრის ერის უნარს, აწარმოოს სამხედრო მოქმედებები + ეკონომიკა (რამდენად არის მზად ეკონომიკა ომისთვის) + შეიარაღებული ძალები მომზადება; ეს ყველაფერი უნდა გაუმარავლოთ სტრატეგიული მიზნის სიცხადეზე, ერის ნებასა და ხელისუფლების უწარიანობაზე. ამ ყველა კომპონენტის ერთიანობა განაპირობებს სწორედ გამარჯვებას. მაგრამ ჩვენ „გამარჯვების ფორმულის“ ამოქმედებაში ხელს ინტელექტისა და ნების უქონლობა გვიშლის. ნაპოლეონს აქვს გამოჩატვამი: სული სხუელთან ისეთ მიმართებაშია, როგორც სამი ერთთანო (ანუ სულიერი ფაქტორი სამჯერ მეტია). ჩეჩნეთის ომის დროს სწორედ ნება, სულიერმა ფაქტორმა გადასძალა რუსეთის სამხედრო ძლიერება. საბრძოლო წარმატებას ზუსტი პოლიტიკური გათვლა უნდა უმაგრებდეს ზურგს, წინააღმდეგ შემთხვევაში, არაფერი

გამოვა. ეს რომ ასეა, დასტურად ერთ მაგალითს მოგიყვანთ — 1956 წელს საფრანგეთმა, ინგლისმა და ისრაელმა ეგვიპტეს დაარტყეს. იმ ოპერაციას „მუშუქტერი“ ერქვა და ჩავარდა იმიტომ, რომ რუსეთმა მათ გამოუცხადა — მე პირიქით, თქვენ დაგარტყამთო, ამერიკამ კი მხარი არ დაუჭირა საფრანგეთსა და ინგლისს. ამ ოპერაციის წარუმატებლობის მიზეზი ცუდი პოლიტიკური ფონი იყო (ამერიკისა და რუსეთის პოზიციები), თორემ საფრანგეთსა და ინგლისს მაშინ ურიგო არმიები წამდვილად არ ჰყოლიათ. სამხედრო და პოლიტიკური ასპექტების ზუსტი გათვლა ძალიან ძნელია, მაგრამ შესაძლებელია და ეს ეროვნული უშიშროების საბჭომ უნდა გააკეთოს. შესანიშნავი პიროვნებაა გელა ბეჟუაშვილი, მაგრამ ემინობ, რომ ეროვნული უშიშროების საბჭო, ღრმა კონცეპტუალური გათვლების ნაცვლად, შექმნილ სიტუაციაში მიმდინარე საკითხების გადაწყვეტაზეა გადაართული. სამაჩაბლოს დანდიქტის დროს უშიშროების საბჭოში იმაზე მსჯელობდნენ, რა და როგორ მივანოღოთ ჯარსო, არადა ეს მისი საქმე არ იყო. როდესაც ერთსა და იმავე კაცს ევალება გრძელვადიანი სტრატეგიის შემუშავებაც და ჯარის მომარაგებაზე ზრუნვაც, საქმე წააგებს.

— **ქართულ საზოგადოებრობასა და პოლიტიკურ წრეებშიც (დაპირსპირების მიუხედავად) ყველანი ერთსულოვანი არიან იმაში, რომ ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობა უნდა აღდგეს, ჩვენ ერთიანი ქართული სახელმწიფო უნდა ავაშენოთ. ეს სომ არის უკვე ერის ნება...**

— ქართველებმა ისრაელის მაგალითით უნდა ვიხელმძღვანელოთ. ებრაელების განზრახვა, რომ საკუთარი სახელმწიფო შეექმნათ, სავსებით ირაციონალური აქტი იყო (ყველა წესითა და გათვლით უნდა წავგოთ), მაგრამ ერის ნება ისეთი ძლიერია, რომ მას წინ ვერაფერი აღუდგება. წესით, ყველა ქართველის ნება უნდა იყოს ძლიერი ქართული სახელმწიფოს ამენება და პოლიტიკოსები თუ არ მოინდომებენ მის განხორციელებას, ავდგებით და ასეთ ხელისუფლებას გამოვცვლით. თან, მოგესხენბათ, მაგის ისეთი გამოცდილება გვაქვს, რომ მთელ მსოფლიოს პირი ავაღებინეთ. მთავარია, ჩვენ საკუთარი ტერიტორიების დაბრუნების ნება გვქონდეს და პოლიტიკურ ელიტას როგორმე ვიმოვიტ. ისინი, უბრალოდ, დაქირავებული ადამიანები არიან, რომელთაც იმიტომ ვქირაობთ, რომ ჩვენი ნება და ინტერესები დაიცვან და დღეს, როდესაც ვხედავ, რომ არბევენ ხალხს, რომელიც ხელისუფლებას მისი ინტერესების დაცვას სთხოვს, რბილად რომ ვთქვა, მწყინს და მიკვირს.

— **ოპოზიცია აცხადებს, — პრეზიდენტმა რაკი უმთავრეს მიზნად ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა დაისახა, დემოკრატიას ნაცარი წაყარაო.**

— ეს მიზანი მხოლოდ პრეზიდენტს არ დაუსახავს — ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა გახლავთ ქართველი ერის შეკვეთა სააკაშვილისადმი. ეს ხელისუფლება სათავეში ქართველი ხალხის ნებით მოვიდა და არა — სამეფო კარის ინტრიგებით. ქართველმა ხალხმა მას ჩააბარა თავისი ყველაზე სანუკვარი მიზანი, იმედი და ოცნება. ნოემბრის აქციების დროს, როდესაც სიცოცხლა და წვიმიანი ხალხი პარლამენტის შენობასთან იდგა, მივხვდი — ამ ერს ვერაფერი გააჩერებს-მეთქი. ამ ხალხმა უთხრა ხელისუფლებას, — დაკარგული მიწები დაგვიბრუნეო და მან უნდა შეასრულოს ეს მოთხოვნა. ასეთ ვითარებაში დემოკრატია არათუ უნდა შეიზღუდოს, არამედ სწორედ ისაა ქვეყნის გადამრჩენი ერთადერთი ძალა. თუ ხელისუფლება, რაიმე ფორმით, შეეცდება დემოკრატიას ფრთები შეაკვეცოს, თვითონ წაიტყეს კისერს. ტერიტორიების დაბრუნებას დემოკრატიის კი არა, კუჭის შეზღუდვა სჭირდება. პრეზიდენტმა უნდა თქვას, — ხალხო, არმიას გაძლიერება სჭირდება და ნელზე ქაშრები მოვიჭიროთო და დარწმუნებული ვარ, გაუგებენ. ისევ ისრაელის მაგალითს მოვუხმით: ეს ქვეყანა სულ კრიტიკულ სიტუაციაშია, რადგან ყველა მერხლავს მისი განადგურება უნდა. მიუხედავად ამისა, ამ სახელმწიფოში აზრადაც არავინა.

მოსვლია დემოკრატიის შეზღუდვა. დემოკრატიის შეზღუდვა ყველაზე დიდი სიბრყევაა და თუ ჩვენი ხელისუფლება ამას ჩაიდნს, მეზობელი ქვეყნის პრეზიდენტზე უარესი „პუტინეტი“ გახდება. ვიცი, ბევრს არ მოსდის თვალში ნორმალური და თავისუფალი ქვეყანა და პრეზიდენტს უყვირნებს — მოუვი დემოკრატიბას, აილე, მიშა, ავტორიტარული ხელისუფლებაო. არადა პრეზიდენტის ყველაზე დიდი რესურსი სწორედ დემოკრატიაა. თავად სააკაშვილმა უნდა გადაწყვიტოს, ვინ არის ეს ხალხი — მტერი თუ მოკეთე. ხელისუფლება ქართულ სახელმწიფოს ჩვენ მიერ მიცემული მანდატით ქმნის და არ შეიძლება „დაუბნეუბით“ გადაგვიაროს. როდესაც ხელისუფლება ძალას მიმართავს, ე.ი. მას რალაცის ემინია. არადა არ უნდა ემინოდეს იმ ხალხისა, რომელმაც ამხელა ნდობა გამოუცხადა და ქვეყნის სათავეში მოიყვანა.

ბოლოს, მაინც მინდა ოპტიმისტურად დავამთავრო: მართალია, დიდი მსხვერპლის ფასად, მაგრამ ქართველი ერი შედგა და მჯერა, სულ მალე, ქართულ სახელმწიფოსაც ავაშენებთ...

იზო რიკაძე

„ერთი სული გაქვს, სოხუმის ქუჩებს მოვუფარო“

27 სექტემბერი
სოხუმის დაცემის დღეა

11 წელი გავიდა მას შემდეგ, რაც 1993 წლის 27 სექტემბერს ალყაშემორტყმული სოხუმი დაეცა. მიტოვებულმა ხალხმა ფეხად გამოასწრო ყელში მომდგარ სიკვდილს და დიდი ტანჯვის ფასად სამშვიდობოს გამოაღწია, თუმცა გამძვინვარებულმა მომხდარებმა ბევრი ქართველი მებრძოლი და მშვიდობიანი მცხოვრები ჩახოცეს სოხუმის ქუჩებში.

ძნელია ამ ტრაგედიის გახსენება, რადგან 27 სექტემბერი ისეთი იარაღი ქართულ სხეულში, რომელიც არასოდეს გამართულდება (ყოველ შემთხვევაში მანამ, სანამ აფხაზეთს არ დაებრუნებოდა), ძნელია, მაგრამ მაინც ვისხენებო, რადგან აფხაზეთის დაბრუნება შეუძლებელია.

მერი ფიფია, სოხუმის მცხოვრები:

— ბოლო დღეებში სასტიკი ბრძოლები დაიწყო. სოხუმი მასობრივად იბომბებოდა. ჩემი ოჯახიდან ოთხი ვაჟი იბრძოდა. შვილები მუხტებოდნენ, გაგიჟდნენ, დედა, უკან დახევა რომ მოგვიჩიოდა, ძალიან გაგიჟებოდა. მაინც არ წამოვიდი. ბოლომდე ყველანი ერთად ვიყავით. ჩემი ქალიშვილი ფეხშიმდე იყო და ერთ-ერთი დაბომბვის დროს, როცა თავმესხფრისკენ მივრბოდით, ყუმბარის ნამსხვრევით დიჭრა, მაგრამ ფეხი მაინც არ მოვიცვალეთ იქიდან.

27 სექტემბრის წინაღმდეგ საშინელი დაბომბვა დაიწყო. ახალი რაიონი, სადაც ვცხოვრობდით, გამოდგომული ცეცხლის ქვეშ იყო. წყალი არ გვეყოდა, სარდაფში ოდნავ ჟონავდა და იმას ვაგროვებდით.

გათენებისას გულრიფშში წამოვდით მანქანით. ამ დროს გამოიარა შევარდნაქმ. ვკითხეთ, როგორ მოვიქცეთ-თქო, გვიპასუხა, ქობალისა და კიტოვას გზა გადაუკეტავთ და იქ მივდივარ, რომ ეს პრობლემა მოგიგვაროთ. ისე მოგვარა ჩემმა მტერმა საქმე, როგორც მან მოგვარა. მიგვდით, რომ განწირულები ვიყავით. მტერი თვითმფრინავი დაგვედევნა, ჩვენმა არტილერიისტებმა „განადგომი“ დაუშინეს და ძლიერ გადავარჩით. დავიძარით უღელტეხილისკენ. ენით ვერ აღვინერეთ, რაც იქ გადავიტანეთ.

ჩემი ბიჭი დაჭრილი იყო, საშინლად ყინავდა და გაცივდა. სული ძლივს ავიტანეთ ჭუბერამდე.

ახლა ბევრ რამეს ამბობენ, თითქოს ცუდად დაგვხვდნენ სვანები. მსგავსი რამ მე არ მიგრძნია. დაახლოებით 30-მდე კაცი შეგვიფარა თემურ ცინდელის ოჯახში. არაფერს გვაკლებდა. აფხაზეთში უომრად დაბრუნების არ მჯერა. სანამ იქ ჩვენი იურისდიქცია არ აღდგება, რა აზრი აქვს ლტოლ-

ვილების დაბრუნებას? სასკოლოზე ვინ წავა თავისი ფეხით? თუ ტაქტიკიდან მივუდგებით პროცესს, შერიგება შესაძლებელია. არ შეიძლება აფხაზთა შორის ყველა ცუდი იყოს. მე ვიცნობდი ერთ აფხაზ ბიჭს, მეტსახელად „კრასაჩივს“ ეძახდნენ. ისე კარგად გვეცოდნოდა, ბევრ ქართველს აჯობებდა. ეს არის ის ნათელი წერტილი, რამაც მშვიდობა უნდა ჩამოგვადოს ჩვენსა და მათ შორის.

ვაჟა მანია, სოხუმის მცხოვრები:

— სოხუმიდან ბოლო წუთამდე არ გამოვსულვარ. ნათელ ხდითან ცეცხრობდით და ყველაფერი ჩემ თვალწინ ხდებოდა. ბავშვები წამოვიყვანე წინასწარ, რადგან ჩვენს სახლთან გვირაბი იყო, აფხაზები კი გამოუდგებოდა გვებომბავდნენ. შინ მე და ჩემი ვაჟი დავრჩით და კიდევ ჩემი აფხაზი რძალიც, რომელიც გვერდიდან არ მოგვეპოვებია მთელი ამ ხნის განმავლობაში.

27 სექტემბრის დილადავარ ჩემი ფიქრია გამოსვლა და მერეც, როცა იძულებული გავხდით იქაურობა მიგვეტოვებინა, ისეთი გრძნობა მქონდა, რომ 2-3 დღეში ისევ უკან უნდა დავბრუნებულიყავით. აგუქერის მის-

ადგომებთან იდგა ბოლო გემი. თუმცა გემიც არ ეთქმოდა, ბარჯა უფრო იყო. უამრავი ხალხი მიანყდა, ყველა წამსვლელს კი ვერანაირად ვერ დაიტევდა. ტრაპიც კი არ ჰქონდა, ძლივს ადიოდა ხალხი. მასსოვს, ჩემოდნებსა და ბარგს წყალში ყრიდნენ, ოღონდ თვითონ ასულიყვნენ... მთელი გზა ფოთამდე ცალ ფეხზე ვიდევით. სანამ ოჩამჩირეს გავუსწორდებოდით, ნაპირიდან ბომბებს გვიშენდნენ, ღმერთმა გადაგვარჩინა, რომ არც ერთი არ მოხვდა ჩვენს ბარჯას. იმდენად გადატვირთული იყო, გვეშინოდა, არ ჩაძირულიყო. ხალხი ბორტებზე იდგა. კიდევ კარგი, ლეღა არ იყო, თორემ უეჭველად ჩაიძირებოდით. როდის დავბრუნდებით? ეგრე ვიცოდე... ბოზოლა ჩინოვნიკებისა რა გითხრათ, მაგრამ უბრალო ხალხი აუცილებლად შერიგდება. იქ ბევრი კარგი ადამიანი დარჩა. მათ იარაღი არ აუღიათ ჩვენს წინააღმდეგ, დაიწყო თუ არა საომარი მოქმედებები, გავიდენენ აფხაზეთიდან. ერთიანობა გვაკლდა, ამან დაგვკლუა.

პოზიციებს სისხლით ვიღებდით და მერე უბრძოლველად ვაბრუნდით მტერს. ეგრესი ზედა პლატო რომ ჩვენს ხელში ყოფილიყო, ერთი ბომბი არ დავცემოდა სოხუმს. ხელისგულზე იდო მთელი ქალაქი. მოდის ახალი თაობა, მაგრამ ძალიან მეფიქრება — რაც დრო გადის, უფრო რთული იქნება მათი თანატოლ აფხაზებთან შერიგება. არმინბას ხროვა თავისი იდეოლოგიით ისე წაშლავს ხალხს, რომ ქართველები კაცი-ქამიები ჰგონიათ. მე მაინც კეთილი მომავლის მჯერა!

ირინა მანია, სოხუმიდან, 15 წლის:

— სამი წლის ვიყავი, ბუნდოვნად მასსოვს ყველაფერი. ჩემი სახლი მაგონდება და კიდევ... საბავშვო ბაღი. მიუხედავად იმისა, რომ პატარა ვიყავი, ჩემში მაინც არ გაქრალა სოხუმის მონატრების გრძნობა. ერთი სული მაქვს, როდის დავბრუნდებით. ახლა იქ რომ ვიყო, სოხუმის ქუჩებს დავივლიდი, იქაურობას მივეფერებოდი. მერე ზღვის ნაპირზე ჩავივლიდი და ჩამავლ მზეს სურვილს ჩავუთქვამდი — აღარაოდეს ყოფილიყოს ომი და საქართველოში მშვიდობა დამყარებულიყო!

ზვიად სენიაშვილი

მტერი, არ შაგიშინდება!

ერს, რომელსაც წარსული ახსოვს, დალუპვა არ უწერია. ქართველებში თვითგადარჩენის ინსტიქტმა გაიღვიძა — კრწანისის ბრძოლიდან 209 წლის შემდეგ, ორთაქალის 300 არაგველის სახელობის პარკში ასეთეობით თბილისელმა პატივი მიაგო კრწანისის გმირების სსოვას — ულამაზესი შემოდგომის ყვავილებით შეამკო მემორიალი. საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა უწმიდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ კრწანისის წმინდა ნიკოლოზის ტაძარში ომში დაღუპულთა პანაშვიდი გადაიხადა და უფალს მიწიერი საქართველოს შემწეობაც შესთხოვა...

თქვენ გეხატვალთ, ქართველებო, — ჩემ თვალწინ მოხუცმა ქუდი მოიხადა და ცას ახედა.

— შეგილო, აი, აქ ვცხოვრობ, — გამომელაპარაკა ბერიკაცი, — ამ დილით, პარკში რო ვიჯექი, ბიჭებმა ცხენები შემოაქვეს. მითხრეს, არაგველები იმ დღეა. უნდა იყოს, მაშ! ეგ ხალხი, შეგილო, ამ მინიჭიან დაიხილა. ამ ბაღში იმათი ძვლებია... მათი სულებიც აქ არიან, მა სად წავიდოდნენ? აქ რო ვდგავართ, გვხვდნენ და გვლოცავდნენ...

კრწანისის ეკლესიის წინამძღვარი მამა ბესარიონი — დღეს ადგილდგენი ტრადიციას, რომელსაც წმინდა ილია მართალმა ჩაუთარა საფუძველი — 1895 წელს, კრწანისის ომის 100 წლის თავზე, რუსთა იმპერატორს გამოსთხოვა უფლება, კრწანისის ომში დაღუპულთა სსოვან აღენიშნათ. ამერიიდან კი ყოველ 24 სექტემბერს საქართველოს ეკლესია კრწანისში დაღუპულებს კვლავ მოიხსენიებს. ეს ადგილი წმინდა ადგილად იქცევა... გაიხდა, კრწანისის ომის 210 წლისთავზე, საპატრიარქოს თაოსნობით სრულიად საქართველო აღავლეს ლოცვა-ვედრებას წინაპართა სულების სათადად.

ზვიად ძიძგური, პარლამენტარი: — მეც და სხვებიც, აქ ჩოხებით მოვედით, რათა ერმა იგრძნოს, კრწანისელთა მეგობდრებები რომ ვართ. დღესაც კრწანისის ომში ვართ ჩაბმულნი — იდეოლოგიურ, პოლიტიკურ, ტერიტორიულ ომში. 200 წლის წინ კრწანისი წავადეთ, მაგრამ დღევანდელი ომის წაგების უფლება არა გვაქვს. ვეღარ გადავრჩებით! ამ პარკში, თვითონაც ხედავთ, სასტუმროს მშენებლობა დაწყებული. ვილაყას ბევრი ფული აქვს და ღმერთმა მისცეს, მაგრამ ჩვენ აქ, ამ წმინდა ადგილზე, სასტუმროს ვერავის ავაშენებინებ!

ისტორიკოსი ლეილა მირიანაშვილი: — კრწანისის ომზე ყველაფერი ვიცი — როგორ ვერ მოხერხდა ღამე-ქრის შეკრება, როგორ თავგანწირულად იბრძოდნენ ქართველები და მოხუცი მეფე ერეკლე, როგორ იგებდნენ ომს, როგორ გაგვიდა მოლაღატქე... მოვედი იმიტომ, რომ ვგრძნობ, ასეთ დღეებში ღალატზე, ურთიერთდაპირისპირებაზე უნდა დავფიქრდეთ ქართველები, უნდა შევიგნოთ — თუ არ გავერთიანდით, ისე დავმარცხდებით, როგორც კრწანისში... თუმცა ეს დღე

ჩვენი სიამაყის დღეც არის — სამშობლოსათვის ბრძოლაც შეგვიძლია, სიკვდილიც და ომში დაცემული წინაპრის გახსენებაც. იქნება რაიმე ვეშლოს ჩვენს ქვეყანას.

ალექსანდრე ალექსიძე: — მტერის გაღმა მხარეს რომ გახვდეთ, ჩემი უბანია — შავსოფელი. თბილისელებმა ეს სახელი ამ დღივლს მაშინ დაარქვეს, როცა იქ, კრწანისის ომში, ათასობით ქართველი ჩახოცა. მთიელებმა რომ მტერი განდევნეს, იქაურმა ქალებმა შავი მანდილეები მოიხიეს, თბილისში ჩამოვიდნენ და დალუპულები დაკრძალეს. ამიტომ დაერქვა უბანს შავსოფელი...

14 წლის წინ ამ უბნებებში იმ დღის მოსაგონებლად 29 მაისი დავანესეთ და ყოველ წელიწადს აღვნიშნავთ. ეს ამავე რომ წმინდა ნიკოლოზის ეკლესიის წინამძღვარმა მამა ბესარიონმა გაიყო, შეგვირბა და თუ აქამდე მხოლოდ აღვნიშნავდით, ახლა მათი სულებისთვის ტაძარში ვლოცულობთ. უბრალო ხალხი ვართ: მეთუნეულები, მძღოლები... მაგრამ წინაპრებს პატივს ვცემთ... მე თვითონ შავსოფელთა მეცხრე თაობა ვარ. სხვათა შორის, შავსოფლობის აღნიშვნა რომ დავინახე, ხალხი გავგზავნეთ არაგვისპირში, მთიელებთან: ასეთ საქმეს ვაპირებთ, 300 არაგველი თქვენი კუთხიდან იყო და შემოავიერთდით... შემოგვითვალეს, — არაგველები, ჩვენ კი არა, თქვენ ყოფილხართო. მას შემდეგ სმირად გაგვიჩრვებია, მაგრამ მს დღე არ დაგვივინყვია. აწი მთელ საქართველოს გაახსენდება... ვენაცვალე ჩემს წინაპრებს, ცოცხლები აღარ არიან, მაგრამ იქიდან იბრძვიან! ტყუილად უხარია მტერს ჩვენი გაჭირვება — არ გადავშენდებით!

ეთერ ერადე

„წყალბაღის ბოგბაგს ვაპყაღებ, უნდა ავაუთხო“

ქიზიყელი „ვისოცკი“ გინესის რეკორდს უმიზნებს

ალბათ სმირად შეგხედრიათ კახეთიდან-თბილისისკენ მიმავალ განვართულ გზაზე ველოსიპედზე ამხედრებული, გვარიანად გარუჯული კაცი, რომელიც სრულიად უწყინარი საქმით — ბოთლების შეგროვებით არის დაკავებული. იგი სიღნაღის რაიონის საფუძველზე მალაროს მკვიდრი **წმინდა ჩინოპიშვილი**. თანასოფელები ტრადიციულად მეტსახელითაც მიმართავენ. „ვისოცკი“ — ასე უფრო იცნობს დიდი და პატარა. ველოსიპედი და ბოთლი მისთვის თავის რჩენის კარგად აპრობირებული საშუალებაა, მაგრამ ვიდრე ამ უცნაურ „ბიზნესს“ „დაამხეცებდა“, „ვისოცკის“ რთული გზის გავლა მოუხდა. ვერავინ იფიქრებდა, რომ კაცი, რომელიც ამ თხუთმეტი წლის წინ სასიკვდილო სარეცელზე იწვა, დღეს გინესის რეკორდსმენებს „გაუწევდა“ კონკურენციას. ცალი ფეხით საიქიოში მყოფმა ყოველგვარი ექიმისა და წამლის გარეშე შემოწვნილი სენი დაძლია და სიცოცხლის ხალისი დაიბრუნა.

ჩვენი საუბარი ნაშუადღევს შედგა. „ვისოცკის“ თავისი „გემმა“ უკვე შესრულებული ჰქონდა და კახეთისკენ აპირებდა გაბრუნებას, მაგრამ მცირე ხნით განრიგად დაუვრღვიეთ.

— **ნოდარ, დიდი ხანია, რაც ამ საქმით ხარ გატაცებული?**

— ეს გატაცება არ არის, ამ საქმიანობამ სიცოცხლე დამიბრუნა. ამ თხუთმეტი წლის წინ ისე დაუფტორდი, რომ ვგრძნობდი, უნდა მოვკვდარიყავი. ყველაფერი მტკიოდა. საერთოდ, ბავშვობიდან ავადმყოფობა შემოიჭრია. აგვისტოში, გაგანია ზაფხულში, წყალში რომ მებანავა, ორი კვირა ლოგინიდან ვეღარ ვდგებოდი სიცხით გათანგული. მერე ღრძილები ამტკივდა, არაფერმა არ მიშველა, ამაღ ძვლების ტკივილიც დაერთო და ასი წლის მოხუცს დავესგავსე, დავალსალსებდი გაუთიერებელი. ერთი სიტყვით, კარგად „მეაქანავა“ ავადმყოფობამ... — **ეჭიშვილი რას გეუბნებოდნენ?**

— რა უნდა ეთქვათ? წამლებით ვიჭყებოდი. წამალი იმ წუთში არის შევება, თორემ მერე ისევ თავიდან იწყება ტკივილი და უბედურება. ბოლოს ვთქვი, ისევ მე ვუშველი ჩემს თავს-მეთქი, ნებისყოფა მოვიკრიბე და...

— **ველოსიპედით ვარჯიში დაიწყე?**

— დამაცა, მივიდე მანდამდე(!). მასაჟების გაკეთება დავიწყე. ბუზების მასაჟს მტკივარ ადგილებზე იმდენი ხანი ვიტყუებდები, ვიდრე კანი არ განითლდებოდა და ტკივილი არ გამიქრებოდა. მერე ვარჯიში დავიწყე. ველოსიპედი რით უნდა მეყიდა? საქართველოში ისეთი არეულობა იყო, ძალიან პატრონს ვერ ცნობდა. ისევ მანქანა გაცივდე, მაინც შალონეული ვიყავი — „იქ წამიყვანე, აქ წამიყვანე...“ — დავიმოწე თავიდან და ველოსიპედი ვიყიდე. უფასო ტრანსპორტია და თან ჯანმრთელობას აკაჟებს. ყოველდღე მივდიოდი დედოფლისწყაროს ტბაზე და იქ ვბანობდი.

— **ამხელა მანძილის გავლა არ გიჭირდა?**

— შრომა ყოველთვის მიყვარდა. ეხლა, სადაც გინდა ვიყო, ხელი უნდა გავაბოკო, სხვადასხვა არ შემოიძლია. ჩემს ჯანმრთელობაზე ზრუნვა რო დავიწყე, საქონელი მოვაშენე, ოთხი მენველი ძროხა მყავდა. დილით ნახირში გავყრიდი, საღამომდე კი ველოსიპედით დავდიოდით ახლომახლო რაიონებში. როცა ვიგრძენი, რომ მოვმარდი და შორ მანძილზე შემეძლო თავისუფლად წასვლა, საქონელი გავყიდე და ახალი ველოსიპედი შევიძინე. ლავადებთან კაბალის ბაზრობა, იქ დავიწყე ყოველდღე სიარული. იხვებისა და კურდღლების მოშენებას მიყვავი ხელი. კარგად იდგი გზა ჩემი სოფლიდან კაბალის ბაზრობამდე. იქ სიარულისას შევამჩნიე, რომ გზის პირას უამრავი ყბედი იდგი ბოთლი ცყარა. დავიწყე აკრეფა, ჯერ მეზიზღებოდა, მერე დავაკვირდი და სუფთა ბოთლები იყო, გზაზე სხვა რა უნდა იყოს, დალევენ და

გაჰკრამენ მანქანიდან. ასე დავიწყე მოგროვება.

— **ცარიელ ბოთლებს რას უზრუნველ?**

— ეგეთი კითხვებზე ერთი პასუხი მაქვს, რო გითხრა, ხო არ გეწყინება?!

— **არ მეწყინება.**

— რაც ბოთლების შეგროვება დავიწყე, იმის მერე მიგრეტებენ ტვინსა — „რად გინდა?“ „ამდენი ბოთლები სად მიგაქ?“ „რამდენს შოულობ?“... ხან ვამბობდი — წყალბაღის ბომბებს ვამზადებ და ამერიკა უნდა ავაფეთქო-მეთქი, ხანაც ვიძახდი — სოფელში ერთი დიდი ხეგია და ის უნდა ამოვაგვსო-მეთქი. ყელში რო ამამიყვანეს, ყველას ვუბნებდი — ორი ღარი მამეცით და გეტყვით, რაღა მუქთად ვილაპარაკო-მეთქი?!

— **რომ მოგცენ 2 ლარს, რას ეტყვი?**

— რას ვეტყვი და თავს ვირჩენ-მეთქი. ვამავე რამეს? პირიქით, ქუ-

ჩემს ნაგვისგან ვასუფთავებ და არც არავის ვანვები ზედმეტ ტვირთად. ამ ბოთლებს რომ უყურებ, „ჭიჭიკო მასკვიჩი“ ვიყიდე უკვე, ოთხი აკარდენი, ფანდურები, რა ვიცი, ვინ მოსთვლის...

— **აკორდერი და ფანდური რად გინდა?**

— ქიზიყელი კაცი ვარ, ქეიფი და სიმღერა მიყვარს, აკორდონზეც ვუკრავ, გიტარაზეც, ფანდურზეც და სალაშურზეც. კარგადაც ვმღერო. მაღაროში „ვისოცკის“ მეძახიან. ვისოცკის სიმღერები მიყვარს და თავადაც კარგად გამომდის მათი შესრულება.

— **გამოდებდით ვარჯიშობ და როგორღა პოულბ საქეფი დროს?**

— ღვინო ძალიან მიყვარს, არაყსა და ლუდს არ ვეტანები, თორემ ღვინოს დავრეც ენის გამეშვამდე!...

— **„პახმელიაზე“ რას აკვირებ?**

— რა „პახმელია“, რის „პახმელია“, „პარამოკით“ გაკეთებულ ღვინოს კი არა ცხვამთ მალაროში?! მე „პახმელია“ და თავის ტკივილი არ ვიცი. როგორც გინდა დავთვრე, მეორე დილით ჩემს რეისს არ ჩავაგდე. სისხლზე უკვე ველოსიპედზე ვზივარ, ბიჭებს უკვირთ ხოლმე, ჩვენ თავი ვერ აგვიწვინა და ეს როგორ იტანს ყველაფერსო. როგო ვიტან და ჩემ თავზე ზრუნვით. 11 წელია, რაც სიგარეტი არ მამინევია. წინათ ხელიდან არ ვაგდებდი. მერე მიგხვდი, კვამლი და ბოლი რო კარგი იყოს, აფრის ტრუბას“ გარეთ კი არ გაუშვებდნენ, შიგნით შმააყოფინებდნენ!...

— **თბილისში როდის დაიწყე სიარული?**

— დიდი ხანია უკვე, ერთხელ დილით გამოვედი, ველოსიპედიც ვერ მქონდა ფორმამი, თან გზაზე ბოთლებსაც ვკრეფამდი და მაინც, საღამოს ხუთზე უკვე ქალაქში ვიყავი. მას მერე თითქმის ყოველდღე დავდივარ, შემოიძლია ისე ვიარო, არც კი დავისვენო. ეგ არი, რომ გზაში უამრავი ყბედი მხვდება — „სად მიდიხარ? რას დადიხარ?“ — ნაღებული მაქ ტვინი. მეგონა ჩემი სოფლის ყბედებს თავს დავაღწევდი და გზაში იმდენები გამოწნდნენ, რო მოსვენება აღარა მაქ.

— **რამდენ ხანში შეგიძლია მაღაროდან თბილისამდე ასი კილომეტრის დაფარვა?**

— რომ მოვიდომო, ექვს საათში ჩამოვალ. სპორტული ველოსიპედი რომ მქონდეს, უფრო მალე ჩამოვიდოდი.

(გაგრძელება იხ. გვ.27)

საქართველოს ოქროს ბირ-
ფაზე, ძირითადად, კონტრა-
ბანდული ნაწარმია წარმო-
დებული (ამის შესახებ „კვირის
პალიტრის“ წინა ნომერში ვწერდით).
ეს ფაქტორი ჩვენს ეკონომიკას სერი-
ოზულ ზიანს აყენებს. მით უმეტეს,
რომ საქმეში ჩახედულთა მტკიცებით,
არა მარტო ოქროს სამკაულები, ქვე-
ნაში შემოსული სხვადასხვა პროდუ-
ქციის უდიდესი ნაწილიც ასევე კონ-
ტრაბანდულია. არადა, ერგნეთის ბა-
ზრობის დახურვის შემდეგ სახელისუ-
ფლებო წრეებში ამოყობდნენ, კონ-
ტრაბანდის ძირითადი წყარო გადა-
იკეტაო. უცხოური საქონლის იმ-
პორტს ბიუჯეტში დიდძალი თანხები
უნდა შეეტანა. სამწუხაროა, მაგრამ
ფაქტია, რომ თბილისის ბაზრობე-
ზე არც უაქციზო სიგარეტების ან
სპირტიანი სასმელების შოვნა წარ-
მოადგენს დიდ პრობლემას. კომპე-
ტენტური წყაროების ინფორმაციით,

დანალექი პოლიან გადმოგანილი კონტრაბანდა

კონტრაბანდის-
ტებს დაქრავე-
ბული პყავთ
სოფლის
მცხოვრებლები.
ძირითადად,
ქალები,
რომლებსაც
ფუთებად
გადმოაქვთ
საქონელი

ცხინვალიდან კონტრაბანდული
საქონელი, მართალია, იმ რაოდენო-
ბით არა, მაგრამ მაინც შემოდის. კონ-
ტრაბანდისტების მექს კი დღეს წითე-
ლი ხიდი წარმოადგენს. აქედან გად-
მოსული ტვირთით სულდგმულობენ
თბილისის ბაზრობები.
ოპტიმისტური განცხადებების მი-
უხედავად, ქვემოთ დავრწმუნდებით,
რომ კონტრაბანდა ისევ რჩება ჩვენი
ეკონომიკის აქილევსის ქუსლად. ერ-
თადერთი, რაც შეიცვალა, კონტრა-
ბანდული მარშრუტები და საქონ-
ლის გადმოტანის ხერხები. როგორც
შევიტყვეთ, აზერბაიჯანულ კონტრა-
ბანდისტებს ხშირად სიცოცხლის
რისკის ფასად უჯდებათ საქართვე-
ლოს ტერიტორიაზე ტვირთის გაზუბა-
ჟებლად გადმოტანა.

ინფორმაცია კონტრაბანდულ გზე-
ბის თაობაზე სრულიად შემთხვევით
ჩაგვივარდა ხელთ. თბილისის ერთ-
ერთ ბაზრობაზე, როცა რუსულ-
აქციზიანი კონტრაბანდულ სიგარეტს
ვათვალიერებდი, ნაცნობი მარნეულე-
ლი აზერბაიჯანელი ჯარის მფლობარი
შემახვდა. შინაურულ საუბარში თე-
მურ ალიევს (გვარი შეცვლილია) არ
დაუმაღლავს, რომ აზერბაიჯანიდან სხ-
ვადასხვა სახის საქონლის გადმოტანი-
თ ირჩენს თავს. მართალია, გაჭირ-
და ტვირთის გადმოტანა, მაგრამ სა-
მაგიეროდ, ფასებზე აინია და ამ
საქმეზე ხელის მოკიდება ღირსო.

თემურ ალიევი არ იცოდა, რომ
ჟურნალისტი ვიყავი. ამიტომ მისი
ნდობით ბოროტად ვისარგებლე და
ვუთხარა, რომ ბაზრობაზე ტანსაცმ-
ლით ვვაჭრობდი. რაკი საქონლის შე-
მოტანი ტანსაცმელს ძვირად მაძლევს,
ამიტომ გადავწყვიტე, თვითონ წავ-
იდე ბაქოს ბაზრობაზე და იქ ვიყი-
დო საქონელი. ამისთვის კი შენი დახ-
მარება დამჭირდება-მეთქი. ჩემი
„გასაჭირი“ რომ გაიგო (ამასთან, არც
გზები ვიცოდი და არც საბაჟოზე გასა-
ცემი „სტავკები“), ალიევს დიდხანს არ
უფიქრია, მაშინვე შემომთავაზა, როცა
ბაქოში წავიდეთ, მას გავეყოლოდი
და ერთად შეგვეძინა საქონელი.

— ყველაფერი იმაზე დამოკიდე-
ბული, რა სახის და რამდენი „ტავარი“
მოგვაქვს, — დამტყვეული რუსუ-
ლით მიხსნის ჩემი ყოვლი, — თუ
ტყულებუბორების ან სხვა, შედარებით
ძვირი აპარატურის შემოტანა გინდა,
წითელ ხიდზე გადმოსვლა არ ღირს.

და კიდევ ბევრი სხვა, მაგრამ მაინც
დაიძინა ამ გზით.

— ეს სალხ რისგან დაიღუპა?

— მთელი მთა ქვეითსაწინააღმდეგო
ნაღებებით არის სავსე(!). წელიწადი არ
გავა, რამდენიმე კაცი არ აფეთქდეს,
მაგრამ იქ კარგი მეგზური მეყოლება.
წითელ ხიდზე გადმოსვლას ამ გზის
გავლა ჯობს.

— უკეთესი ზომ არ არის, ისევ
წითელი ხიდიდან შემოვიტანო?

— უკეთესი როგორ არ არის, მა-
გრამ „სტავკები“ ძალიან გაიზარდა.
თანაც, მეზაყუებს და მესაზღვრეებს
ერთმანეთის ეშინიათ. ჩაშვების შიშით
ძველებურად ვეღარ ბედავენ ფულის
აღებას. სანამ საბაჟოზე მივალთ, იქ
გადმოვცლით ტვირთს და სოფელ
ქალებს დაგიქირავენ. ისინი ნაწილ-
ნაწილ გადაიტანენ სოფელში ჩვენს
„ტავარს“, იქიდან კი სადაც გვინდა,
იქ წავიღებთ.

— გზაში რომ გაგვაჭირონ?

— თითო „ტყვი“ გავლა ათი ლარი
დაგვიჯდება. მანქანიდან გადმოსვლაც
კი არ დაგვჭირდება, სიგარეტის
კოლოფში ჩავდებთ ფულის და გადა-
ვუგდებთ. პოლიციელებისთვის ასე
უფრო მოსახერხებელია, ფულის აღე-
ბის ფაქტზე ვერაფერი დაიჭერს...

— კი მაგრამ „ტყვი“ ზომ
გაუყქვს?

— ინსპექცია კი გააუქმეს, მაგრამ
ახლა იქ სხვები დგანან ხოლმე.

როგორც ხედავთ, ათიოდ წუთში
პირველადი კონტრაბანდული გა-
ნათლება მივიღე. დღეც დათვქვით,
როცა აზერბაიჯანში უნდა წავ-
სულიყავით, მაგრამ თემურ ალიევს
რალაც სხვა საქმე გამოუჩნდა და ბაქო-
თბილისის კონტრაბანდული მარშრუ-
ტი ჩაგვეშალა. ამიტომ ჩვენთვის საინ-
ტერესო საკითხში გასარკვევად ფინ-
ანსურ პოლიციას მივმართეთ. სამ-
წუხაროდ, იქ დაგვიდასტურეს, რომ
კონტრაბანდის დამარცხებაზე ლაპარ-
აკი ჯერ ნაადრევია და თბილისის
ბაზრობებზე გადმოტანილი საქონლის
დიდი ნაწილი სწორედ კონტრაბან-
დულია.

მასილ ბაძრაძე, ფინანსური
პოლიციის სპეციალურ დავალებათა
სამმართველოს მეორე განყოფილე-
ბის უფროსი: — კონტრაბანდის შე-
მოღინების მხრივ წითელი ხიდი დღემ-
დე სერიოზულ პრობლემად რჩება.
ყოველდღიურად აქედან დაახლო-

ვით 15-20 ავტობუსი შემოდის. გასულ
ხუთშაბათსაც დავიჭირეთ ორი ავ-
ტობუსი. ნაცვლად იმისა, საზღვრის
გადმოკვეთის შემდეგ საბაჟოს ტერ-
მინალში შესულიყვნენ და ტვირთი

განებაჟებინათ, პირდაპირ თბილი-
სისკენ წამოვიდნენ. ავტობუსების სა-
მაღავეში ავტოშლატორები და თუნუ-
ქის ფირფიტები ეწყო. სალონი კი
ტანსაცმლითა და სხვადასხვა საყ-
ოფაცხოვრებო ნივთით იყო სავსე.
ტვირთის საერთო ღირებულება რამ-
დენიმე ათასი ამერიკული დოლარია.

— კი, მაგრამ ავტობუსები ზომ
მეზაყუებს უნდა შემოწმებინათ?

— საქმეც ის არის, რომ მეზაყუები
ხშირად სცოდავენ. კარგად რომ და-
ეთვალიერებინათ მანქანები, სამაღა-
ვეს აღმოაჩენდნენ. ამ მიზეზით უკვე
ათამდე მეზაყე დავიჭირეთ. ამ კონკრე-
ტულ შემთხვევაში შეცდომა თვითონ
კონტრაბანდისტებმა დაუშვეს, — ის
საქონელი არ განაბაჟეს, რაც სალონ-
ში ჰქონდათ. ტერმინალში რომ შე-
სულიყვნენ, შეიძლებოდა სამაღავეები
ვერც აღმოეჩინათ. კონტრაბანდისტებ-
მა ახალ ხერხს მიაგნეს — როცა აზ-
ერბაიჯანიდან კონტრაბანდით დატვი-
რთული ავტობუსი შემოვა, იგი საზღ-
ვარზე კი არ გადმოდის, პირდაპირ
სასაზღვრო ნეიტრალურ ზოლში
იცლება. კონტრაბანდისტებს და-
ქირავებული ჰყავთ ახლომხლო სოფ-
ლის მცხოვრებლები, ძირითადად,
ქალები, რომლებსაც ფუთებად გად-
მოაქვთ საქონელი. პატარა ფუთას
რომ დაინახავს მეზაყე, მგზავრს
დაუბრკოლებლად ატარებს. ასე, პა-
ტარ-პატარა ფუთებით, დღეში რამ-
დენიმე რეისს აკეთებენ და, ფაქტო-
რზად, საღამოსთვის ტვირთი საიმე-
დოდ აქვთ დაბინავებული. მერე კი
აქედან ტვირთი მსუბუქი ავტომან-
ქანებით მიაქვთ ბაზრობამდე. თუ გააჩ-
ერე, გეტყვიან, საქართველოს ტერი-
ტორიაზე ვიყიდეთო და განაბაჟების
საბუთსაც ვეღარ მოსთხოვ.

— ე. ი. თქვენ ამბობთ, რომ
კონტრაბანდა ვერ შემოვიდოდა, მე-
ზაყუები რომ არ აძლევდნენ ამის
საშუალებას?

— ცხადია, მაგრამ ჯერჯერობით
ეს ვერ ალკვეთეთ.

— მე ვესაუბრე ერთ-ერთ კონ-
ტრაბანდისტს, რომელმაც შემოვლო-
თი დანაღმული გზების შესახებ
მიაშბო. ვინ დანაღმა გზები?

— თქვენ ალბათ ლაბაქარის მთას
გულისხმობთ. იქაურობა რამდენიმე
წლის წინ დანაღმეს აზერბაიჯან-
ელეზმა, როცა სომხეთის მხრიდან შეტ-
ვისა ეშინოდათ. პარადოქსია, მა-

გრამ კონტრაბანდისტები ამ გზას არ
ერიდებიან. იყო შემთხვევები, როცა
იქ გადასული ავტომანქანები აფეთქ-
და და ხალხი დაიხოცა. როგორც
ჩანს, გადასასადებისგან თავის არიდე-
ბას სიცოცხლის რისკის ფასადაც არ
ერიდებიან.

— დღეს ოფიციალურად აცხადე-
ბენ, რომ ქვეყანაში კონტრაბანდუ-
ლი საქონელი აღარ შემოდის, თქვენ
კი საპირისპიროს ამბობთ.

— საქართველოს ბაზრობებზე
გამოტანილი ტვირთის 60% განუბა-
ჟებელია, ანუ კონტრაბანდას წარმოად-
გენს. კონტრაბანდის გამსაღებლებმაც
ჭყუა ისწავლეს და უკანონო ბიზნესი
დახვეწეს — ერთხელ განაბაჟებენ
საქონელს, დოკუმენტაციას დაიჭერ-
ენ ხელში და შემოწმებისას ამბობენ,
რომ დახლზე დაწყობილი პროდუქ-
ცია სწორედ ის საქონელია, რომელ-
იც რამდენიმე თვის წინ განაბაჟა, მა-
გრამ ჯერ არ გაუყიდა. დახლზეც
ზუსტად ის საქონელი აწყვია, რაც
განაბაჟების დოკუმენტებში არის მი-
თითებული, მაგრამ კონტრაბანდუ-
ლი გზით უკვე მერამდენედ არის შე-
მოტანილი.

— გასაგებია, რომ ტანსაცმელზე
განაბაჟების დადგენა ძნელია, მაგრამ
ბაზრობები უაქციზო სიგარეტებით
არის სავსე. მისი მფლობელი, ცხა-
დია, ვერავითარ დოკუმენტს ვერ
წარმოადგენს.

— მხოლოდ სექტემბრის თვეში
უაქციზო სიგარეტების შემოტანის
გამო რვა სისხლის სამართლის საქმე
აღიძრა. სიგარეტი, ძირითადად, ცხ-
ინვალიდან შემოდის. კონტრაბანდ-
ისტებს აქაც თავისი მექანიზმები აქვთ
შეუმუშავებული. მაგალითად, ახლა შე-
მოდგომა და გორში უამრავი ვაშლია.
მოდის „კვამაზი“, რომელიც ვითომ
სავსეა ვაშლით დატვირთული ყუთე-
ბით. სინამდვილეში, ყუთებში სიგა-
რეტი აწყვია. მხოლოდ ზემოდან აყრ-
ია ვაშლი. თუ ოპერატიული მასალა
არ გვაქვს, ყველა „კვამაზს“ ვერ გააჩ-
ერებ. რომც გააჩერო, შეუძლებელია
ყველა ყუთის გასინჯვა. მორჩება ვაშ-
ლის სეზონი და მერე კომპოსტოს
მოაყრიან სიგარეტს თავზე, ამიტომ
მეზაყუები უფრო ყურადღებით უნდა
იყვნენ...

ერთი სიტყვით, ფინანსურ პოლი-
ციაში კონტრაბანდული საქონლის
მასშტაბებზე დაუფარავად ლაპარა-
კობენ.

თუ რა ხდება წითელ ხიდზე, ამის
ჩვენი თვალთ საზნაზად წითელი ხი-
დის საბაჟოს მივაშურეთ. უპირვე-
ლესად არ ტვირთის დაფიქსირება
გვინდოდა, რომელიც ნეიტრალურ
ზოლში იცლება და პატარ-პატარა ფუ-
თებად გადმოლახავს ჩვენს საზღვარს.
ნეიტრალურ ზოლში შემთხვევით კატ-
ეგორიული უარი განგვიცხადეს. თუმ-
ცა, უკვე ჩვენს ტერიტორიაზე მაინც
ვხახეთ ბენზინის ბიდონების გად-
მოტანი აზერბაიჯანელი ქალი,
რომელსაც მეზაყუები ბიდონების
ნართმევას უპირებდნენ.

— ხომ ხედავთ, რამდენი მანქანაა
თავმოყრილი, — გვითხრა ერთ-ერთმა
მეზაყემ, რომელმაც ვინაობის დასა-
ვლება არ ისურვა, — ვერც ერთი
განუბაჟებლად ვერ გავა აქედან, მა-
გრამ სამაღავეების აღმოჩენა ზოგჯერ
შეუძლებელია. ამას სპეციალური
აპარატურა სჭირდება, რაც ჩვენ არ
გვაქვს. ზოგი სამაღავე კი ისე ოს-
ტატურად არის გაკეთებული, რომ
მხოლოდ დათვალიერებით ვერაფერს
გახდებო...

P. S. ერთი სიტყვით, რისკისა და
სხვადასხვა „გამოგონების“, ზოგჯერ
კი „ჯოჯოხეთის გამნათებელი „ქრ-
თამის“ ფასად კონტრაბანდისტები ჯერ
კიდევ აკეთებენ „ბიზნესს“. სამაგიეროდ,
ისევ ზარალდება ქვეყნის ბიუჯეტი.

დავით დევიძე

„წვიაჲს ნავთოგის პოლის და ღვინოსას ნავთის გეგო ქენება...“

ნავთობჭაბურღილები მომხდარმა
ავარიამ საგარეჯოს რაიონის სოფე-
ლი ნინოწმინდა ეკოლოგიური კატას-
ტროფის ზონად აქცია. ავარიის ეპ-
იცენტრიდან ერთი კილომეტრის რა-
დიუსში მთლიანად განადგურებუ-
ლია ათასწლოვანი ტყის მასივი. ერთ
დროს მწვანედ მოხასხასე ტყის ამ
მონაკვეთში დღეს უკვე შავი ფერი
მეფობს. მოულოდნელად ამოხეთ-
ქილმა ნავთობმა იქაურობა ფილმ-
კატასტროფის დეკორაციას დაამე-
ვანა. სამწუხაროდ, ეკოლოგიური
კატასტროფა მხოლოდ ტყის მასივ-
ის განადგურებით არ ამოწურულა.
მონაბერმა ძლიერმა ქარმა ნავთობი
სოფლის მიმართულებით წაიღო. ნი-
ნოწმინდელეები ამბობენ, რომ სამი
დღის მანძილზე ციდან ნავთობის
წვიმა მოდიოდა. სართვლოდ გამზა-
დებული სოფელი გაოგნებულია. ნი-
ნოწმინდაში ყურძენსაც ნავთის გეგო
აქვს და სხვა ხილის ჭამაც შეუძლე-
ბელია. სოფლის მცხოვრებლები
მონაწილის შემთხვევების გახშირე-
ბასაც უწივიან...

ნინოწმინდის მე-100 ჭაბურღილ-
იდან ნავთობმა 10 სექტემბერს ამოხ-
ეთქა. მინის სიღრმიდან უზარმაზ-
არი წნევით წამოსული ნავთობის
ჭავლი ორდღე-ნახევრის განმავლო-
ბაში ჰაერში იფრქვეოდა. სამ-
უშაოებს აქ საქართველო-ინგოლი-
სის ნავთობმომპოვებელი კომპანია
ანარმობს. ავარიის დაუყოვნებლივი
ლიკვიდაცია ვერ მოხერხდა. კომპა-
ნიის წარმომადგენლები ქუეყნითე-
ლი სპეციალისტების გამოძახებას
აპირებდნენ, მაგრამ ბოლოს ისევ
ქართველებმა იმარჯვეს და ჭაბურღ-
ილის გადაკეტვა მოახერხეს.

რამ გაიოწვია ავარია, ჯერჯერ-
ობით, ძნელი სათქმელია. ამას სპე-
ციალური კომისია შეისწავლის. თუმ-
ცა, სოფლის მცხოვრებლები ამბობენ,
რომ ნავთობის ამოხეთქვა კომპანი-
ის წარმომადგენელთა დაუდევრობას
მოჰყვა. სხვათა შორის, ჭაბურღი-
ლის ამოხეთქვის ადგილზე მისულ
„კვირის პალიტრას“ ნავთობკომპა-
ნიის თანამშრომლები აშკარად არ-
აკეთილმოსურნედ შესვდნენ. თავდა-
პირველად, განადგურებული ტყის
გადაღების უფლებასაც კი არ იძ-
ვლოდნენ, რომ აღარაფერი ვთქ-
ვათ კომენტარის გაკეთებაზე, თუ
რამ გამოიწვია ასეთი მასშტაბით
ტყისა და სოფლის დაზიანება. ისიც
საინტერესოა, რომ ავარიის მიზეზად
სხვადასხვა ურთიერთგამომრიცხავი
მოტივი სახელდება, რაც ქართულ-
ბრიტანული ნავთობმომპოვებელი
კომპანიის მენეჯერის, **ნუპრი
ოჩინოვას** საუბრიდანაც ჩანს:

— ავარიის მიზეზი ის არის, რომ
ჭაბურღილის კაპიტალური შეკეთე-
ბა მიმდინარეობდა და მოულოდ-
ნელად ამოხეთქა ნავთობმა. ასეთი
რამისგან არავინ არ არის დაზღვეუ-
ლი.

— შეჩერება ძნელი იყო?

— ახლაც რომ შეჩერდა, ესეც
საკვირველია. ამჟამად ავარიის გა-
მომწვევი მიზეზის დადგენას ვცდი-
ლობთ.

(გაგრძელება იხ. გვ 27)

მორისმინეთი ამერიკის ხმის

გადაცემები ქართულ ენაზე

ყოველდღიურად 19:30-დან 20:00

საათამდე "მთავარი რადიოს"

და "რადიო 2-ის" ტალღებზე

MORE

>

WWW.VOLANews.com

ალბათ თავსელოგასაც უნდა ჰქონდეს საზღვარი

თბილისში „მიგრანტის“ სპეცსამსახურები ასოტრეილებენ

გასულ კვირას, როდესაც მიხეილ სააკაშვილმა გარკვეულ ტრიბუნაზე კიდევ ერთხელ გაუწოდა მეგობრობის ხელი პუტინს, მოსკოვში ჩაფრენილ საქართველოს მოქალაქეებს უპატივცემულოდ მოექცნენ — რამდენიმე ასეული მგზავრი უკან ისე გამოაბრუნეს, ზვირიანად არც კი აუხსნიათ, რატომ არ უშვებდნენ რუსეთის ფედერაციის ტერიტორიაზე. საკუთარ მიწაზე ვინმეს არშემეგება ნებისმიერი ქვეყნის უფლებაა, მაგრამ რატომ აღმოჩნდნენ საქართველოს მოქალაქეები რამდენიმე საათიან პატიმრობაში და რატომ შეურაცხვეს ისინი? და ეს რომ მართლაც ასე იყო, ამაში ერთ-ერთი მგზავრის მონათხრობი დაგარწმუნებს:

დავით ბრძოლიძე (თბილისის ტრანსპორტის კონტროლის, დისპეტჩერიზაციისა და რეგულირების სამმართველოს უფროსი): — სამი მზავრი. მე თბილისში ვარ, მეორე მზავრი ცხოვრობს, მესამე კი — მოსკოვში. მოსკოვში შვიდი წელიწადია, რაც არ მინახავს. 21 სექტემბერს დაბადების დღე ჰქონდა, 50 წელი შეუსრულდა. ვიფიქრე, ჩავალ, იუბილეს მიულოცავ-მეთქი. ტურისტულ ფირმაში ყველა წესის დაცვით გავაფორმე ვიზა, ყველა დოკუმენტი მოვანერგე. აქ, თბილისშივე, გულდასმით შეამჩნიეს ყველაფერი (დოკუმენტაცია კომპიუტერში გაატარეს) და მოსკოვში „აირჩენას“ თვითმფრინავით გაგვრჩინდნენ. მასთან შეხვედრამდე წუთებს ვითვლიდი, მაგრამ დომოდოვოს აეროპორტში გამოგვიცხადეს, — რუსეთის მოქალაქეები ცალკე დადევით, დანარჩენები კი აქვე ნამოდითო. კარგა ხნის ლოდინის შემდეგ გავიგე, რომ რუსეთში არ მიშვებდნენ. მესაზღვრეები ვერაფერს წვევდნენ, თავს სამი სამოქალაქო პირი ადგათ და ყველაფერს მათ ეკითხებოდნენ. მეორე ერთი ოთახში შემეყვანეს. იქ 20 კაცი მაინც დამხვდა — ჩვენი რეისის მგზავრები. ისე გამოგვამწყვდიეს, არავის აუხსნია, რას გვედევნებდნენ და რა დავსავეთ. ვთხოვდით — სიგარეტის მოწოდების უფლება მაინც მოგვეცით-თქო და „ნე პალაუენაო“, — გვგასუხობდნენ. მეორე ქალები აყაყადნენ — რა ხდება გავგაგებინეთ, აქ როდემდე უნდა გვაყურუხოთო. ეგ თქვენს პრეზიდენტს ჰკითხეთ. ამერიკაში რომ დადის და ჩვენ არ ვუყვარვართ, იმას დაბარალეთ ყველაფერიო. უფრო რომ გავმხარაობთ, მესაზღვრემ, რომელიც ოთახში გამოკეტულეს გვდაურჯობდა, გვითხრა — რას ჩამოდიხართ, ვინ გვაპატიჟებოდათო. ორი საათის უფლება (ალბათ, სანამ „აირჩენას“ თვითმფრინავში სანავს ჩაასამდნენ და მგზავრებს ჩასა-მდნენ) ვიღაც მაიორი შემოვიდა, ცხვრებით დაგვთვალა, „კანგო“ ჩავიყენა (წინ თავად მიდიოდა, აქეთ-იქით კი 3-4 მესაზღვრე) და ასე აგვიყვანეს თვითმფრინავში.

— **მესაზღვრეები არც მგზავრებს ახსნა-განმარტებს ისმენდნენ?**

— არაფრის გაგონება არ უნდაო. კი ვუთხარი — „უდუ აბიასენია“-მეთქი, მაგრამ თქვენც არ მომიკვდით... ცოლ-ქმარი დააცილეს ერთმანეთს. ცოლი რუსეთის მოქალაქე ყოფილა და გაუშვეს, ქმარი კი დატოვეს. გიჟს დაეშავება კაცი, ესვენებოდა — ქალს კაპიკი არ აქვს, ფულის გადაცემის საშუალება მაინც მომეცითო, მაგრამ არც კი დალაპარაკეს ცოლთან. ერთი დედა-შვილი იყო. დედას თურმე ოპერაცია ჰქონდა გასაკეთებელი — ამბობდა, თავის ქალა უნდა ამხადონო. ფეხზე დგომა უჭირდა. იმ ორი საათის განმავლობაში, რაც ოთახში ვიყავით გამოკეტულები, ქალი ინვა. მეორე კი მოუარდებლად წამოასტუმრეს და გააქანეს თვითმფრინავისკენ. ზოგს ბარგი ჰქონდა ჩაბარებული და იმის მოქების საშუალებაც არ მისცეს, ხვალ მოგივათო.

ასე უსუსურად და შეურაცხყოფილად თავი არასდროს მიგრძნია. წყალი მოგვწყურდა და არ დაგვალვინეს,

საპირფარეშოშიც არ გავგიშვეს. ოთახში მხოლოდ სამი სკამი იყო, სად უნდა დამჯდარიყო ამდენი ხალხი? კედლის გასწვრივ გრძელი რადიატორი იყო და იმაზე ჩამოსხდნენ. ფაქტობრივად, ორი საათი პატიმრობაში ვიყავით. ოთახშიც გვყავდა მეთვალყურე და გარეთ, კართანაც იდგნენ დარაჯები.

— **ხომ არ სცადა ვინმე საზღვრის გადახდით გაღწევა?**

— ამის თქმას ვერც გავებდავდით. ისე იყვნენ აღრეილები, ალბათ, მიწვსაც ეძებდნენ ჩვენს დასაპატიმრებლად. თუმცა, იქ შემოვიდა ერთი მესაზღვრე, ხუთი მგზავრის გვარი ამოკითხა და გაიყვანა. ისინი თვითმფრინავში არ დამინახავს. როგორც ჩანს, გაუშვეს. არ ვიცი, ისინი რით გამოაჩიქეს, ჩვეულებრივად იქცოდნენ, ჩვენთან ერთად იყვნენ და არც ვინმეს გამოლაპარაკებინან. მგზავრებს შორის ბიზნესმენებიც იყვნენ. საქმის გამო ხშირად გვინევს მოსკოვში ჩამოსვლა და დავილუბებით, პასპორტში „დეპორტი“ რომ ჩავვიტყუ-

ცოლ-ქმარი დააცილეს ერთმანეთს. ცოლი რუსეთის მოქალაქე ყოფილა და გაუშვეს, ქმარი კი დაგოვეს. გიჟს დაემსგავსა კაცი, ესევეყოდა — ქალს კაპიკი არ აქვს, ფულის გადაცემის საშუალება მაინც მომეცითო, მაგრამ არც კი დალაპარაკეს ცოლთან.

ან, რუსეთში ფეხს აღარ დავადგმევინებო. კიდევ კარგი, მხოლოდ ვიზას დაანერეს ანულირებულიაო. გაგვიმართლა, რომ თვითმფრინავზე ადგილი იყო და იმ დღესვე დაგბრუნდით. იმავე საღამოს (20 სექტემბერს) შერემეტევოს აეროპორტიდან დაბრუნეს სხვა მგზავრები. ჩვენს საკონსულოს ხომ უნდა გავეფრთხილებინეთ, რომ მოსკოვში ასეთი მდგომარეობა იყო. 700 ლარიც ტყუილად დავყარგე. ამ ხარჯს არაფრად ჩავაგდედი, მზა რომ მაინც დამეხა. საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილემ, ანთაქმე გავკეთა ამ ფაქტზე კომენტარი — მესაზღვრეებს კარგად ვერ აუხსნეს მგზავრებმა რუსეთში ჩასვლის მიზანი და ამიტომ გამოაბრუნესო. მე მშვენივრად აუფხსენი, — მძის დაბადების დღეზე მივდივარ და ერთ კვირაში უკან ვბრუნდები-მეთქი. უკან დასაბრუნებელი ბილეთიც აღებული მქონდა და ვაჭვენე. ისიც ვუთხარი, რომელ სასტუმროში ვიცხოვრებდი (დაქირავებული მქონდა) 1 კვირის მანძილზე. რაკი ტურისტული ვიზით მივდიოდი, რომ მეთქვა, მაგზოვლებით უნდა ვახსო-მეთქი, გამიშვებდნენ?

რუსი მესაზღვრეებისა და სამართალდამცველების საქციელს თავხედურის გარდა, ვერაფერს ვუწოდებ, მაგრამ ალბათ თავხედობასაც უნდა ჰქონდეს საზღვარი. რატომ უნდა აიტანოს საქართველო თავისი მოქალაქეების ასე აბუჩად აგდება?..

ამ კითხვით საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილეს, **ბიზა ბოშიაშვილს** მივმართეთ:

— ბესლანის ტერაქტის შემდეგ რუსეთის ხელმძღვანელობამ დაიწყო ოპერაცია, სახელწოდებით „მიგრანტი“ და არ მინდა მის მიღმა რაიმე პოლიტიკური მიზნები დავინახოთ. ჩემი ინფორმაციით, ეს შეზღუდვები მხოლოდ საქართველოს მოქალაქეებზე არ ვრცელდება. იმედი მაქვს, ამიერიდან რუსეთის ხელისუფლება თავზიანად მოექცევა მათ, რომელთაც რუსეთში სტუმრობის არმიზანდობა მიზეზი და მიზანი აქვთ, რაც დოკუმენტებშია დაფიქსირებული.

ნიუ-იორკში გენერალურ ასამბლეაზე ქალბატონი სალომე შესვდა თავის რუს კოლეგას და ესაუბრა ამ პრობ-

ლემზე. ბატონმა ლავროვმა ზუსტად იცოდა, საქართველოს რამდენი მოქალაქე გამოაბრუნეს უკან. სხვათა შორის, ლავროვმა ისიც თქვა, — ეს საგარეო უწყების კი არა, სასაზღვრო დაცვის გადაწყვეტილება იყო. რუსეთში ტერაქტების გამო დიდი არეულობა. სახელმწიფო აპარატი და სტრუქტურები მოქმედებენ დევიზით — ჯობს 100 უდანაშაულო უკან გავაბრუნოთ, ვიდრე ერთი დამნაშავე შემოგვგვაროს ქვეყანაში.

— **თუკი რუსეთი ასეთი სანქციების ამოკრეფებს აძლავდა, წინასწარ რატომ არ გააფრთხილეს მგზავრები?**

— ამის თაობაზე ჩვენც არავის გავუფრთხილებივართ, რადგან ოპერაცია „მიგრანტს“ რუსეთის სპეცსამსახურები ასორციელებდნენ. კიდევ ერთხელ გვსურს შევასწავლოთ მოქალაქეებს — ვიზაში დაფიქსირებული სტუმრობის მიზეზი მაქსიმალურად უნდა შესაბამებოდეს იმ სამიგრაციო დოკუმენტში ჩანერილს, რომელიც საზღვრის გადაკვეთისას ივსება.

სპეცსამსახურებისა და ფეხ-ბეგ მიერ ნაწილებული ოპერაციის ყველა დეტალი, ბუნებრივია, არ იქნებოდა გახმაურებული, ამიტომ სხვა უწყებებისთვისაც არ იყო რიგიანად ცნობილი, რა ხდებოდა. შესაძლოა, ჩვენი მოქალაქეების მიმართ უდიდესი დამოკიდებულება ამის ბრალიც იყო. ჩვენ ბატონ ჩხიკვიშვილს ვესაუბრეთ და გადავეცით მოთხივნა — რუსეთის შეუძლია ნებისმიერი სახის ოპერაცია ჩატაროს, ოღონდ ჩვენი მოქალაქეების მიმართ დამოკიდებულება ცივილიზებულ ჩარჩოებს არ უნდა გასცდეს. არავის აქვს უფლება, საქართველოს მოქალაქე 2 საათით კი არა, 3 წუთითაც ამყოფოს პატიმრობაში.

— **არ შემიძლია, არ გვითხროს საქებით გამსაფხურებელ მგრამ ასევე მტკიცებულ და აქტუალურ საკითხზე — როგორ გამოუპარა საქართველოს გაეროში ხმის დაკარგვის საფრთხე, რის საფალო შედეგსაც ახლა ვიმკით?**

— საქართველოს გუშინ არ დაუკარგავს გაეროში ხმა, ეს ივნისის ბოლოს მოხდა, მაგრამ მავთი ეტყობა, ხელს აძლევდა სწორედ ახლა ატეხათ აურზაური. ქალბატონმა სალომე 18 ივნისს აცნობა ეს წერილობით ფინანსთა მინისტრს. ასეთივე წერილი 25 ივნისს ბატონ ზურაბ ჟვანიასაც გაეგზავნა. მასში ნათქვამია, რომ საწევროს სახით საქართველოს 7.012.164 დოლარი აქვს გადასახდელი და „თუ საქართველო მიიღინარე წლის 30 ივნისამდე ვერ გადაიხდის სხენებული გრაფიკით აღებული ვალდებულებებს (776.229 დოლარს), საქართველო კვლავ დადგება გაეროში ხმის უფლების ჩამორთმევის საფრთხის წინაშე“. ქალბატონმა ნინო ბურჯანაძემ ბრძანა, — გრაფიკი მაინც შევდგინათ ამ თანხის დასაფარად. ჩვენ გვექონდა გრაფიკი, რომელიც 10 წელიწადზე იყო განერილი (ამიტომ იყო გადასახდელი მხოლოდ 776.229 დოლარი). ვფიქრობ, ამის გამო ვერ მოხდა პარლამენტის თავმჯდომარისთან ინფორმაცია. არადა, ბატონი კოტე გაბაშვილიც ინფორმირებული იყო ამის თაობაზე. დაგვლიანება გადავიხადეთ, მაგრამ ორი კვირის დაგვიანებით, მას შემდეგ, რაც ხაზინამ ფული გამოგვიყო.

ჩვენი უწყების დადგანაშულება და პრესაში განგაშის ატეხა, ვფიქრობ, ინფორმაციის უქონლობის ბრალია. მიუღებელია ის პასკვილური ხასიათის წერილებიც, რომელიც დაიბეჭდა. არ შეიძლება საგარეო უწყების დადგანაშულებამ იმის გამო, რომ მას ბიუჯეტმა გვიან გადაურიცხა ფული.

— **ხომ არ ფიქრობთ, რომ საგარეო საქმეთა მინისტრის საგარეო მოსდის ვილაცის თვალში?**

— (მინისტრის მოადგილის ვესტმა მაგიერობინა, არც უნახისობააო) დღეს უმარავი პრობლემა აქვს საქართველოს სამთავრობო. გაცილებით ბევრი რამ გაკეთდებოდა, შიდაგაუგებრობებზე დროს რომ არ ვფლანგავდეთ. სავსებით გასაგები იქნებოდა პარლამენტის თავმჯდომარისა და დეპუტატების აღშფოთება, სხენებულ პრობლემებზე რეაგირება რომ არ მოეხდინა ქალბატონ სალომეს, მაგრამ მაშინ, როდესაც გასაფრთხილებელი წერილები ყველა უწყებას გაეგზავნა და ამას შესაბამისი რეაგირება არ მოჰყოლია, ჩვენც აღარ უნდა ისრალონ ქვები.

— **რუსეთის ელჩის საქციელი, როდესაც ის პარლამენტში დაბარეს და არ მივიდა, არ მოგეწყნათ ცინკურად?**

— პარლამენტს რომ ჩვენთვის კეთისა, მივცემდით სათანადო რჩევას და ჩვენს წინააღმდეგ კოზირს არ ჩაუგდებდით ვინმეს ხელთ, — ერთადერთი უწყება, რომელსაც უცხო ქვეყნის წარმომადგენლის გამოძახება შეუძლია, საგარეო საქმეთა სამინისტროა.

სახელისუფლებო პარტიაში წარმოქმნილი გაუგებრობების ეპიცენტრში პარლამენტის ვიცე-სპიკერი მიხეილ მაჭავარიანი აღმოჩნდა, რომელიც მკვახე-მკვახე გამონათქვამებით — გვარიანად შეამკეს. პარალელურად დაიწყო ლაპარაკი პარტიაში მაჭავარიანის პოზიციების გაძლიერებაზე და გაკეთდა პროგნოზიც — ეს ფაქტი ნაციონალებსა და დემოკრატებს შორის განხეთქილების ვაშლად იქცევაო. ამ და სხვა საინტერესო საკითხებზე თავად **მინილ მაჭავარიანს** ვესაუბრეთ:

— არ ვიცი, ვინ ლაპარაკობს და რატომ ჩემს გაძლიერებაზე. ეტყობა, ჩემი ეშინიათ. ჯერ გიორგი არველაძემ მთხოვა, მეორე ერთი ჯგუფი პრეზიდენტთან შევიკრიბეთ, ვისაუბრეთ და მანაც მითხრა, გიორგისთან ერთად იმუშავე რეგიონალურ საკითხებზე.

— **რატომ, გიორგიმ ვერ გაართვა თავი?**

— არა, რას ჰქვია ვერ გაართვა. რეგიონალური სამსახურის უფროსი ჟანი კალანდაძე გუბერნატორად გადაიყვანეს, აღმასრულებელი და საორგანიზაციო მდივნები ჯარში არიან. როცა ბიჭები ჩამოვლენ, ჩვეულებრივ გააგრძელებენ საქმიანობას. მინდა ჩემი ოპონენტები დავაწყნარო, დროებით ვარ ამ საქმეში ჩართული.

— **დარწმუნებული ხართ, რომ თქვენი ასეთი გააქტიურება მოსწონთ პარტიაში? ამბობენ, მაჭავარიანის გამო ნაციონალების ახალგაზრდული გუნდი ბუნტს აპირებსო.**

„ღიას, პაპიანაძე და ანუკაია პარტიაზე ჰყვანას“

— ერთპიროვნულად არაფერს ვნწყევტ. თუ ჩათვლიან, რომ რამეს არასწორად ვაკეთებ, არ დავიყვინებ — ჩემი უნდა გავიტანო-მეთქი. რა ჩემი ბრალია, თუ ვინმეს თვალში არ მოეწონება. მგონი, პოლიტიკოსისთვის აქტიურობა ნაკლი არ უნდა იყოს. ზოგიერთებს ეგონათ, პარტიას გახლენდნენ და რაკი ეს არ მოხდა, გაღიზიანებული არიან.

— **ხმა გავრცელდა, მიზა მაჭავარიანმა თერჯოლელი ნაციონალები დააბრუნებინა.**

— არავინ დამირბევია და დავემე კიდევ ეს ფაქტი. გიორგი არველაძე ქალაქგარეთ მიდიოდა და მთხოვა, პარტიის სახელით კომენტარი გამეკეთებინა, რომ ამ ხალხს არ აქვს კავშირი პარტიასთან და თუ რაიმე პრეტენზია ჰქონდათ, პარტიის ოფისში მოსულყვენ. განცხადების შემდეგ აქცია დაარბიეს. რა თქმა უნდა, არ მომეწონა, ამ ხერხით არ შეიძლებოდა ხალხის დამლა. რამდენადაც ვიცი, აქცია ძალოვნების მითითებით დაარბიეს. გიგი უგულავას დავეალა, გაიკვირეს, ვინ გასცა უშუალო მითითება. ამ საქმეში სოზარ სუბელიანიც არის ჩართული. სხვათა შორის, როგორც ამბობენ, ის მანქანები, რომელშიც დამირბევები ისხდნენ, არც პოლიციას ეკუთვნის და არც რომელიმე ძალოვან უწყებას. მალე გაირკვევა, ვინ არის დამნაშავე. როდესაც ხელი ჩემვე გამოიმეორეს, დაფურცე სახალხო დამცველსაც და უშიშროების მინისტრის მოადგილესაც, რომ ამ საქმეში ჩართულიყვნენ. აქცია ქუთაისშიც ხომ მიმდინარეობს და ის არავის დაურბევია. ვფიქრობ, ეს აქტი გამიზნულად გათამაშდა.

— **იმ აქციაზე, სხვათა შორის, თქვენი სახელიც გაიხმა — მუშლაძეს მფარველობა და შესაძლოა ამიტომ ჩაგთვალეს „დაინტერესებულ“ პირად.**

— დათო მუშლაძე კეთროვანი არ არის, რომ გავერიდო; იქნებ მოდაშიც იყოს, თუ კაცს აქციებს უწყობენ, უგანო, მაგრამ მე ამ პრინციპით არ ვმოქმედებ. დათო მუშლაძე პრეზიდენტის რწმუნებულია, ამიტომ მას ვერც მოვხსნი და ვერც დავნიშნავ. აქციის ერთი მონაწილე, გურგენიძე რომ ამბობდა, მუშლაძე მაჭავარიანის „უასრი“ იყო, ამისთვის წესით სასამართლოში უნდა მოვთხოვო პასუხი, მაგრამ მას თავს არ გაუყვადრებ. მაგ სიტყვების გამო ღმერთი აგვინებს პასუხს. სხვათა შორის, არავის შერჩენია ჩემთან უსამართლო მოპყრობა, ყველა დაისაჯა. მაგ სიმართლით იაროს გურგენიძემ და ვიცი, სადაც მივა.

— **ამბობენ, კარკაძეს მუშლაძის თანამდებობაზე ნიშნავენო.**

— არ ვიცი. თერჯოლის გამგებელი ვინ იქნება, ამასაც პრეზიდენტი და პრეზიდენტის რწმუნებული გადაწყვეტენ. ეს არ არის ქუჩაში საკოტრიალო თემა.

— **ხშირად გაიგონებთ ოპოზიცია წინების ქვეშ არისო.**

— მაგას ზვიად ძიძიგური იტყოდა. მითხარით ერთი, რომელ წინესზეა ლაპარაკი. ოთახები არ აქვთ, სიტყვას არ ვაძლევთ თუ რა უნდათ, არ ვიცი... თუ არველაძემ ხაინდრავას უთხრა, შენი გამოსვლა ბაზური-ნის სიტყვებს მაგონებსო, ეს არც წნები ყოფილა და არც ლანძღვა. „ბაზური-ნი“ ცუდი სიტყვაა და „კომკავშირელს“ რომ უწოდებენ არველაძეს, ეს არაფერია? შეურაცხყოფელი არ იყო მათი სიტყვები — ხელისუფლება სიმართლეს მალავს, ეგენი მშობრები არიანო. ვილაცასთან შედარე-

ბაზე კი — აუჰ, ეს როგორ გვითხარითო. ტელევიზიის ზღუდავით რომ ამბობენ, რამდენიმე დღის წინ პირდაპირ ეთერში არ ვისხედით მე და კობა დავითაშვილი? მანამდე ფიქრია ჩიხრაძეც არ იყო ტელევიზიაში? ვერ ხვდავენ, რა სიუჟეტები კეთდება და ხელისუფლების რა ლანძღვა-გინებაა, ეგენი სხვა ქვეყანაში ხომ არ ცხოვრობენ?

ერთადერთი ეგაა, ჩვენ ისეთი კრიტიკის საშუალებას არ ვაძლევთ ოპოზიციას, როგორც ეს წინა ხელისუფლების დროს იყო, იმიტომ, რომ ხელფასებიც და პენსიებიც დროულად რიგდება. კონკრეტულად მითხრა, ვინ და რა შევზღუდე. ზოგადი ლაპარაკი არ ეკადრებათ „ჩვენს მეგობრებს“. თუ საზოგადოებრივი ტელევიზია კარგი იყო და მის შემწნას 2 ნოემბრამდე მხარს უჭერდა დღევანდელი ოპოზიცია, ახლა რა მოხდა?

— **იქნება კი ის საზოგადოებრივი?**

— მეორე იმუშაონ ჩვენთან ერთად ამ ტელევიზიის გარდაქმნისათვის. ვთქვით, რა და როგორ გვინდა. ასეთი სახით დავტოვოთ? ეს ფორმა სწორედ დიქტატორული და ამიტომ გვინდა მისი დანგრევა. თავად ვამბობთ უარს ჩვენს ბერკეტებზე და რა უნდათ მეტი? დღეს პარლამენტში ოპოზიციის ხმა იმიტომ არ ისმის, რომ სალაპარაკო არ აქვთ. მე თვითონ ვვხვდები, — თქვით თუ რამე გაქვთ სათქმელი-მეთქი.

— **ახლა მეტყვი, ვერც ხელისუფლებას ვამჩნევ ატტორტარიზმის ნიშნებსო.**

— პრეზიდენტს აქვს თავისი კომპეტენცია და წინა ხელისუფლები-სგან განსხვავებით, საბედნიეროდ, იღებს გადაწყვეტილებებს. მთავრობაც ართმევს თავის მოვალეობას თავს — ხელფასებსაც არიგებს, პენსიასაც და ჯარსაც ინახავს. პარლამენტიც ქმედუნარიანია და პროგნოზი — ის მთავრობის დანაშაუნი იქნებაო, არ გამართლებს.

— **ამბობენ, ქვეყანას არაოფიციალური მთავრობაც ჰყავსო.**

— (ივინის) უჰ, სადამდე მივიდნენ... დიას, ბეტქენები და ამორძალე-ბი მართავენ ქვეყანას. ოპოზიციის არგუმენტები ხუმრობის ხასიათზე გაყენებს. თუ პრეზიდენტის ბიძის გულისმობენ — არ არიან მართლები. თემურ ალასანი არასდროს დასწრებია უშიშროების საბჭოს სხდომას. იმ კაცს საქართველოში ჩამოსვლა უნდა დაეუშალოთ, რა მოხდა, თუ დისშვილი სამსახურში მიაკითხა? არც ეს კაცი ჩაერევა სახელმწიფო საქმეებში და ამას არც პრეზიდენტი დაუშვებს.

გვერდი მოამზადე იზო რეაქტი

ქართული არმიის სრულყოფისთვის...

აშშ-ს ერაყში დაგეგმარებით,
პენტაგონი კი ქართულ
არმიას გააძლიერებს

აშშ-ში საქართველოს თავდაცვის მინისტრის მაღალი დონის ოფიციალური ვიზიტის დროს გახმაურდა ინფორმაცია, რომ შეიძლება კვლავ გაიზარდოს ქართული სამხედრო კონტინგენტები ერაყსა და ავღანეთში. შეგახსენებთ, რომ დღეს ერაყში იმყოფება საჩხერის მე-16 საბრძოლველი ბატალიონის 159 მებრძოლი, რომელთაც მალე „კომანდოს“ ბატალიონის 300-მდე სამხედრო მოსამსახურე შეეცვლის. ავღანეთში კი პირველად, საბჭოთა პერიოდის შემდეგ, კვლავ გამოჩნდნენ სამხედროფორმადანი ქართველები — იქ უკვე ჩავიდა მე-16 ბატალიონის გაძლიერებული ოცეული 50 კაცის შემადგენლობით.

ერაყში ქართული სამხედრო კონტინგენტის შესაძლო გაზრდის (300 კაცზე მეტი) თაობაზე თბილისში არაერთგვაროვანი კომენტარები გაკეთდა — გაავრცელეს თავდაცვის მინისტრის ვიზიტის შედეგები აშშ-ში.

ჩვენი გაზეთის სპეციალური გამოცემიდან, აღარ დავულოდეთ მინისტრ ბ-ნ **გიორგი ბარამიძის** თბილისში ჩამოსვლას და მასთან ექსკლუზიური ინტერვიუ გაშინგონის აეროპორტში სამშობლოში გამოფრენის წინ, ტელეფონით ავიღეთ.

— ვინც ჩვენ გავრცელებს, ალბათ არ იცის, რომ „ნურთინის და აღჭურვის“ ქართულ-აშშ-რიკული პროგრამით მომზადებამი მე-11 ბრიგადის ბატალიონებს ახლა უფრო მეტი დავალება სჭირდებათ. საბრძოლო ბატალიონების უზრუნველსაყოფად შესაქმნელია ლოგისტიკის დანაყოფი, საინჟინრო და საარტილერიო ასეულები, აღარაფერს ვამბობ სადაზვერვო ასეულზე. ამგვარი დანაყოფების უყოლობამ აშკარად იქონია გავლენა ბოლო დროს მომხდარი მოვლენებზე. მე ამერიკულ მხარეს შევთავაზე ნინადადებ, რომლის თანახმადაც, ერაყსა და ავღანეთში ქართული სამხედრო კონტინგენტები იმავე დონეზე უნდა იყვნენ უზრუნველყოფილნი, როგორც ამერიკული დანაყოფები. გვინდა, ჩვენს სამხედროებს ბევრად მეტი გასაძლიერებელი გადუხადონ ამერიკელებმა, ვიდრე ჩვენ უზენაესი. გარდა ამისა, თუ პენტაგონს ერაყსა და ავღანეთში დავუბრუნებთ, სამაგიეროდ, მან უნდა მოგვიზღოვოს 2 ბრიგადა, ანუ დაახლოვდეს მე-11 ბრიგადის მოზადება სრულ საბრძოლო მზადყოფნაში, თავიდან ბოლომდე აღჭურვის და გახერხების ქუთაისის 21-ე ბრიგადა. მართლაც ჩვენი ძალებით ამ ორივე ბრიგადის შეიარაღებას, განვრცობას და უზრუნველყოფას რამდენიმე წელი და ძალიან დიდი სახსრები დასჭირდება.

როგორც იტყვიან, ხელი ხელს ბანს და ორივე პირს, ანუ თუ გვინდა, ამერიკელთა ხარჯზე აღჭურვოთ და მაღალ დონეზე მოვაზადოთ ქართული არმიის დანაყოფები, მაშინ საზღაუროც უნდა გავიღოთ.

ერთი კია, ძალით ერაყსა და ავღანეთში არავის გზავნიან. პირიქით, იქ წასვლა გაცილებით მეტ ქართველ სამხედროს სურს.

ჩრდილო კავკასიაში ომის სუნი ბრძოლებს

1993 წლის 27 სექტემბერს სოხუმი ორკვირანი ალყისა და ბრძოლების შემდეგ დაეცა. დაეცა იმიტომაც, რომ აფხაზეთში ქართველების წინააღმდეგ ბევრი ჩრდილოკავკასიელი იბრძოდა.

საქართველოს ამ მტერთაგან დღეს ბევრი ცოცხალი აღარ არის, მაგრამ დარჩენილებს და მათ შეგირდებს ძალიან წაადგათ აფხაზეთის ომში მიღებული გამოცდილება, ოღონდ ამჯერად არა ქართველების, არამედ სწორედ იმ რუსი სამხედროების წინააღმდეგ, ვინც ისინი თავის დროზე დაგეშა, შეიარაღა და საქართველოში საომრად გამოუშვა.

როგორც წლების შემდეგ არმიის გენერალმა კულიკოვმა აღიარა, 1992 წლის ზაფხულში მან, როგორც რუსეთის შინაგანი ჯარების სარდალმა, მიიღო ბრძანება — შეეჩერებინა, ხოლო ურჩობის შემთხვევაში, გაენადგურებინა ჩრდილოდან აფხაზეთში საომრად მიმავალი შამილ ბასაევის კბილებამდე შეიარაღებული რაზმი. უკვე ჩასაფრებულები იყვნენ და ბასაევის რაზმს გადარჩენის არავითარი შანსი არ ჰქონდა, მაგრამ ბოლო წუთს გენერალ კულიკოვს მოსკოვიდან უბრძანეს, მოეხსნა ჩასაფრება და ბასაევი და მისი რაზმი აფხაზეთისკენ დაუბრკოლებლად გაეტარებინა.

გავიდა წლები. მაშინდელი ხელისუფლებლობა კრემლს წინ დახვდა — 1995 წელს ბუდიონოვსკი შამილ ბასაევის და მომდევნო წელს — დაღესტანში სალმან რადუევის რეიდები ისევე, როგორც თავდასხმები ინგუშეთის დედაქალაქსა თუ ჩრდილო ოსეთში, ბესლანის სკოლაზე...

კარგად შეიარაღებული რაზმების ფარული და მოულოდნელი რეიდები დივერსიების განსახორციელებლად, ზრდის საფრთხეს, რომ ერთ მშვენიერ დღეს მთელი ჩრდილო კავკასია სისხლისმღვრელმა ომებმა მოიცავს, რაც რუსეთის სამხრეთი მიმართულებიდან დაშლას მისცემს ბოძებს.

დღეს ჩრდილო კავკასიაში ყველა წინაპირობა არსებობს მსხვილმასშტაბიანი და მრავალეროვნული შეიარაღებული კონფლიქტის დასაწყებად. ამ რეგიონის მოსახლეობას არ ავლია ცეცხლსასროლი იარაღი და მათ შორის ავტომატები. ეს ბესლანის ტრაგედიაზე გამოჩინა — როდესაც ავტომატებითა და ოპტიკურ სამიზნე-ანი შაშხანებით შეიარაღებული მოხალისეები, თავისი ჭკუით, ტერორისტების დახოცვასა და ბავშვების გამოხსნას ცდილობდნენ. სწორედ მათმა არაპროფესიონალურმა მოქმედებამ გამოიწვია ის ქაოსი, რასაც სამხრეთი შედეგი მოჰყვა.

ჩრდილო ოსეთის მცხოვრებთა არსებული ჩრდილო ოსეთ-ინგუშეთის კონფლიქტის დროს შეიქმნა.

ინგუშებიც, ანალოგიურად, ვლადიკავკაზის პრეგოროდნის რაიონიდან მათი გაყრის შემდეგ, კარგად შეიარაღდნენ, ძირითადად თავისი მოძვე ჩვენების დახმარებით, რადგან იმ მომენტში ჩვენების პირველმა პრეზიდენტმა ჯოჰარ დუდაევი მოახერხა დატოვებინა რუსული იარ-

ხატბა ჩვენებში ბასაევიან ახლო აღმოსავლეთიდან სწორედ იმიტომ მოაუვლინეს, რომ ომის ქრეცებში მთელ ჩრდილო კავკასიაში გაეფრცელებინა

აღის საწყობები, სადაც მარტო 42 ათასი ცალი ცეცხლსასროლი იარაღი ინახებოდა, რომ აღარაფერი ვთქვათ საბრძოლო ტექნიკაზე.

აფხაზეთის ომში ორი ათასამდე ჩრქვენი-მიიღო საბრძოლო ნათლობა და სოხუმიდან ხელს ნაალაფარი იარაღიც გააყალა (სხვანაირად ძნელია აიხსნას ის ფაქტი, რომ ამ სტატიის ავტორი გროზნოს ბაზარში ნაწყდა რამდენიმე რუმინულ ავტომატს, რომელთა პარტია იმ პერიოდში მხოლოდ საქართველოს მთავრობას შემოჰქონდა). ამან კიდევ გაზარდა იარაღის რაოდენობა ჩრდილოში.

ყაბარდო-ბალყარეთისა და ყარაჩაი-ჩერქეზეთის ბევრი მცხოვრების ხელსაც აცხია აფხაზეთში დაღუპული ქართველების სისხლი და, შესაბამისად, მათაც ჰქონდათ საშუალება, შინ კარგად შეიარაღებული დაბრუნებულიყვნენ.

ამას ემატება ჩრდილოში პირველი და მეორე ომები. მაშინ ჩრქვენი რუს სამხედროებს ბლომად იარაღი წაართვეს, უშუალო მეთაურების განაც ტონობით ტყვიანაშაღი იყიდეს, რომელიც ისევ რუსებს „დაასარჯეს“.

ასე რომ, ჩრდილო კავკასია საკმაოდ მეტადაა შეიარაღებული, რაც ერთ-ერთი მთავარი პირობაა ამ რეგიონში სისხლიანი კონფლიქტის გასაჩაღებლად.

მაგრამ ვისთვის უნდა იყოს ხელსაყრელი დიდი ომი ჩრდილო კავკასიაში? ამას პასუხი ბესლანის მოვლენებზე გასცა — პარტიზანული ომის მსხვილმასშტაბიან ბრძოლებში გადაზრ-

და, მთელი ჩრდილო კავკასიის მასშტაბით, უპირველესად, იმ ჩრქენი და არაბი მებრძოლებისთვის არის საშუალო, რომლებიც წლობით იმალებიან ჩრქენთის ტყე-ღრეებში.

რუსეთში სიტუაციის არევა და ჩრდილო კავკასიაში ვაჰაბიზმის გაძლიერება ხელს აძლევს რამდენიმე არაბულ სახელმწიფოს, რომლებიც ვაჰაბიზმის იდეების გარდა, ნავთობის მსხვილი ექსპორტიორები არიან მთელ მსოფლიოში. თუკი არეულ და სამოქალაქო ომში გახვეულ რუსეთს აღარ შეეძლება ნავთობის დიდი რაოდენობით მოპოვება და ექსპორტი, შესაბამისად, მოგება დარჩება იმ არაბულ ქვეყნებს, რომლებიც მნიშვნელოვან კონკურენტს ჩამოიშორებენ. ეტყობა, ამიტომაც ეხმარებიან ასე თავგამოდებით ამ ქვეყნების სპეცსამსახურები ჩრქენთის დამოუკიდებლობისთვის მებრძოლებს. შედეგი უკვე არის — ჩრქენთში ნავთობის მოპოვების ინდუსტრია ფაქტობრივად მთლიანად მოისპო. მეორე მსოფლიო ომის დაწყებისთანავე განა ტყუილად ესწრაფოდა ჰიტლერი გროზნოს დაპყრობას — ჩრქენური მაღალხარისხიანი ნავთობის ხელში ჩაგდება სურდა.

შეიარაღებული დაპირისპირების ჩრქენთიდან ინგუშეთსა და ჩრდილო ოსეთში გადატანა გამიზნული ნაბიჯია, რათა ხელახლა გაღვივდეს ჩრდილო კავკასიის ამ ორ ერს შორის 12 წლის წინ მინავლული ომი. თანაც, ქართველების არ იყოს, ინგუშებს დღესაც არ ასვენებთ პრიგოროდნის რაიონში მათ წინააღმდეგ მოწყობილი გენოციდის გამო შურისძიების სურვილი. ამ სოციალურ-ეკონომიკური ხომ რუსი სამხედროები გულმოდგინედ დაუმხრნენ ოსებს.

1994 წლის დეკემბერში ჩრქენთზე ტანკებით მიტანილი იერიშით მაშინდელმა რუსეთის პრეზიდენტმა ბორის ელცინმა დიდი შეცდომა დაუშვა, რისი შედეგიც 1996 წელს სასაიურთის ცნობილი (რუსეთისთვის მეტად სამარცხვინო) ხელშეკრულებით მიიღო.

ხუთი წლის შემდეგ, 1999 წლის შემოდგომაზე, ბებერი ელცინის უგუნურება ახალგაზრდა, მაგრამ ძალზე ამბიციურმა პუტინმა გაიმორა — დაიწყო ჩრქენთის მეორე ომი. თუმცა, მაშინ ჯერ კიდევ პრეზიდენტობის კანდიდატ პუტინს ამ ომის დაწყება ავტორიტეტის ასამაღლებლად სჭირდებოდა, რამეც მას თავდაპირველად რუსეთის მოსახლეობის უდიდესმა ნაწილმა დაუჭირა მხარი, სწორედ მან, ვისაც 1996 წლის აგვისტოს გროზნოს სამარცხვინო დაკარგვა და ხასაიურთის პატივით გამოწვეული სირცხვილის ჩამოწმება სურდა.

მას შემდეგ კიდევ ხუთმა წელმა გაიარა. ახლა შესაძლოა ჩრქენთის ომის ხანძარი მთელ ჩრდილო კავკასიას მოედოს. თუ ეს მოხდა, ადრე თუ გვიან, ნებისთინი უნებლიეთ, ომი საქართველოსაც ჩაითრევს, თუნდაც იმიტომ, რომ თბილისი მოინდომებს იურისდიქციის აღდგენას ცხინვალის რეგიონში. პარალელურად, ალარც აზერბაიჯანი შეურიგდება ტერიტორიანართმეული ქვეყნის სახელს და ეცდება მის დაბრუნებას.

არის ყველა წინაპირობა იმისთვის, რომ ჩრდილო კავკასიაში დაწყებული შეიარაღებული კონფლიქტი მალე საერთოკავკასიურ ომში გადაიზარდოს. ასეთი პერსპექტივა კი, რა თქმა უნდა, რუსეთთან ერთად საქართველოსთვისაც სავალალოა.

სწრაფი ბაზაჩევა სპორტის

ტივილიშა სახსრებსა და კუნთებში შესაძლოა აქტიური და ჯანმრთელი ადამიანი შეაწუხოს. რამდენად სწრაფად შეიძლება მასთან გამკლავება?

ჩვენს ცხოვრებაში უამრავი სიტუაციაა, რომელშიც მოჭყვება უსიამოვნო შეგრძნებები კუნთებში, მცხელებსა თუ სახსრებში. როგორ შევაჩეროთ მოვლენათა ასეთი განვითარება და რა ვქნათ, თუკი ეს მაინც მოხდა?

ჩვენ გამოვეყვით ტივილის გამოვლენის რისკის ძირითადი ფაქტორები. ყოველი ადამიანის ცხოვრებაში ერთი მათგანი მაინც იჩენს თავს. ამიტომ, ყოველი შემთხვევისთვის არსებობს უსაფრთხო მოქმედების წესები.

მაჩვენას ატარებთ?

დღეში რამდენიმე საათის გატარება საჭესთან მოსაბეზრებელი, მაგრამ ბევრისთვის გარდაუვალი საქმიანობაა. ავტომობილის ტებს ხშირად აწუხებთ ტივილები კისერში, მხრებში, ზურგში. სიტუაციის გამოსასწორებლად საჭიროა მძღოლის ადგილის სწორი მოწყობა. მძღოლი საჭეს ყოველგვარი დისკომფორტის გარეშე უნდა სწვდებოდეს. ხანგრძლივი მგზავრობისას, ხანდახან, 10 წუთით გადმოდიხ სალონიდან და გასწორდი. ამ დროს შეგიძლიათ უბრალოდ იარათ ან გააკეთოთ მოსაბეზრებელი მოძრაობები.

თუკი ტივილი მაინც გახსენებთ თავს, უმჯობესია გამოიყენოთ თანამედროვე პროტექტორული ბუნებრივი საშუალებები — „მუზ ფრი + მსმ“. ეს პრეპარატი შემადგენლობით განსხვავდება ცნობილი ქონდროპროტექტორისგან „მუზ ფრი“ — მსმ კომპლექსის დაძაბებით მეთილსუფონილმეთანი — ბუნებრივი გოგირდი, რომელიც გამოკვეთილ ანთების საწინააღმდეგო მოქმედებას ახდენს. პრეპარატი გაცილებით ეფექტურია სახსრებსა და კუნთებში პირველივე სიმპტომებისა თუ დისკომფორტის შემჩნევისთანავე.

ცდილობთ შეინარჩუნოთ ფორმა სატრენაჟორო დაბაზში?

„ჯეოვიტი“ — თქვენი ჯანმრთელობის თანაგზავრი!

ჯეოვიტი
GJOVIT

ამერიკული კომპანია „შიფ“-ის ოფისიური დისტრიბუტორი
საქართველოში კომპანია „ჯეოვიტი“

მის: ილია ჭავჭავაძის 41 (ვაჟის პარკის პირდაპირ).

დავით ტატიშვილის სამედიცინო სენტრაში:

დ. თბილისი, აბულაძის 8, დ. მარნაული, 26 მაისის ქუჩა №80

☎ 29-20-91; 899 10-99-20; 899 14-35-56

ყოველდღე, შაბათ-კვირის ჩათვლით

www.schiffvitamins.com

მუზ ფრი

ორმაგი ეფექტი

სამმაგი ეფექტი

მსმ-ით

გულს ნუ გაიტეხთ! „მუზ ფრის“ ფორმულების ნაირსახეობები ორმაგი ეფექტით, სამმაგი ეფექტით, მსმ-ით (მეთილსუფონილმეთანი) და სხვ. თივალისწინებენ დაავადების განვითარების მიზნს, მის სტადიას, აგრეთვე სათვის ინდივიდუალური სამკურნალო პროგრამის შექმნის საშუალებას იძლევიან. პრეპარატი „მუზ ფრი“ მკურნალობის ინდივიდუალურ პროგრამას აკადემიურად შეგირჩევენ ვიტამინ-ცენტრ „ჯეოვიტის“ ექიმები.

**შესაძლებელია
უასკალოდ
კურონი**

ნარკოლოგიის
ვიტამინ-სენტრში „ჯეოვიტი“
კურონი ძალაში
11 ოქტომბრამდე

„ვერიკო“ — ქართული „უღრულო“ სის გარანტი

„საპაერო სივრცის სუვერენიტეტის კონგრულის სისტემის“ ამოქმედება პირდაპირ უკავშირდება საქართველოს დამოუკიდებლობის შენარჩუნებას

19 სექტემბერს, დილის 11 სთ-ზე, ალექსეევსკის ბაზაში თავდაცვის მინისტრმა ტრიბუნაზე მიულოცა პილოტებსა და ტექნიკურ პერსონალს საქართველოს საპაერო ძალების მე-12 წლისთავი. იმავე დღეს, ზუსტად 11.06 სთ-ზე, ქართველ ავიატორებსა და მეზღვრეებს სხებმაც „პიულოცეს“ პრაფესიონალური დღესასწაული, ოლონდ თავისებურად — საქართველო-რუსეთის საზღვრის ჩრქნეთის მონაკვეთზე საქართველოს საპაერო სივრცეში შემოიჭრა თვითმფრინავი... ქართული რადიოლოკატორის მიერ დაფიქსირებული პარამეტრების მიხედვით საზღვრის დამრღვევი თვითმფრინავის ფრენის სიმაღლე 7კმ-ს აღწევდა, სიჩქარე — 900 კმ/სთ-ს, რაც ცხადყოფს, რომ ეს იყო Cy-24MP ტიპის მზერავი თვითმფრინავი.

საპაერო სივრცე წინადაც, 18 სექტემბერსაც დაირღვა. ეს მიანიშნებს, რომ რუსეთის სადაზვერვო თვითმფრინავები ასრულებენ საგანგებო დავალებას მორიგი ფართომასშტაბიანი ოპერაციის დაწყების წინ, რისთვისაც აუცილებელია საპაერო სადაზვერვო ფოტოსურათები. რას იზამს რუსეთი თავის საზღვრებში, ეს მისი საქმეა, ხოლო საქართველოს საპაერო სივრცეში შემოჭრა უკვე ჩიკაგოს კონვენციის დარღვევაა. სხვათა შორის, საერთაშორისო ნორმების თანახმად, თუკი სამხედრო მფრინავი ობიექტი თავისივე ქვეყნის საპაერო სივრცეშიდან 25 კმ-ზე მიუახლოვდება სახელმწიფო საზღვარს, ფრენების ხელმძღვანელი ვალდებულია, ეს აცნობოს მეზობელი ქვეყნის კოლეგებს, დამშვიდდოს ისინი და განუმარტოს, რომ ამ სამხედრო მფრინავი ობიექტის ეკიპაჟს არ აქვს მტრული ზრახვები და არ შეიჭრება მეზობლების საპაერო სივრცეში.

პარტიზანული ომი ჩრქნეთში მერამდენ წელია უშუალოდ საქართველოს საზღვართან მიმდინარეობს, თუმცა მოსკოვს არასოდეს შეუწუხებია თავი, თბილისისთვის შეტყობინებინა — ამა და ამ დროს სახელმწიფო საზღვრის ამა და ამ მონაკვეთის ახლოს საბრძოლო ოპერაციის ვიწებთ და იქ რუსული საბრძოლო თვითმფრინავები და შევლმფრენები იმოქმედებდნო. ეს კი არა, კრემლში დღესაც არ აღიარებენ მათი თვითმფრინავების მიერ ქართული სოფლების დაბომბვის ფაქტებს, რომ აღარაფერი ვთქვათ ქართული საპაერო სივრცის სისტემატურ დარღვევაზე.

რუსი გენერლები დარწმუნებული არიან, რომ ხშირად ელექტროენერგიის გარეშე დარჩენილი, მოძველებული საბჭოური რადიოლოკაციური საშუალებებით (რომელიც არცთუ იშვიათად ფუჭდება) თბილისს საპაერო სივრცის დამრღვევი რუსული თვითმფრინავებისა და შევლმფრენების არც ზუსტად დაფიქსირება შეუძლია და, მით უმეტეს, არც ჩამოგდება.

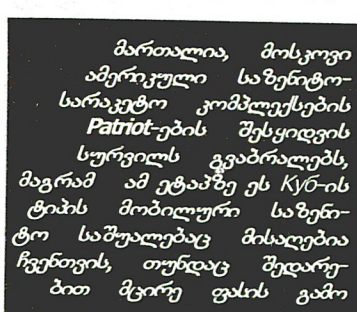
თუკი როგორმე საშვლი დაადგა „საპაერო სივრცის სუვერენიტეტის კონტროლის სისტემის“ ამოქმედებას, უთუოდ მალე მოეღება ბოლო ქართულ ცაში რუსი პილოტების დაუსჯელი პარაზს.

ჩვენი ხელისუფალი ინტერვიუებში ამ სისტემას ხშირად ახსენებენ, თუმცა ჩვეულებრივი მოქალაქეებისთვის მისი არსებობა უცნობია, რაზეა ლაპარაკი.

სამხედრო საიდუმლოების დაცვისა და ქვეყნის ინტერესების გათვალისწინებით, „ვერიკოს“ პალიტრა“ თავს შეიკავებს ამ სისტემის შესახებ დანერვილებითი ინფორმაციის გამოქვეყნებაზე, მაგრამ ვცდებით, ავხსნათ მისი მთავარი არსი.

ქვეყნის საპაერო სივრცის გასაკონტროლებლად შემდეგი ძირითადი ამოცანები უნდა შესრულდეს: დაიწყოს საქართველოს საპაერო სივრცის კონტროლი; შეიქმნას

მართალია, მოსკოვი ამერიკული საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსების „Patriot“-ების შესყიდვის სურვილს გვაბრალებს, მაგრამ ამ ეტაპზე ეს კერის ტიპის მობილური საზენიტო საშუალებაც მისაღება ჩვენთვის, თუნდაც შედარებით მცირე ფასის გამო

ნას საპაერო მოძრაობის მართვის კომპლექსური სისტემა; საქართველოს საპაერო თავდაცვის სისტემა ჩაერთოს NATO-ს გაერთიანებული თავდაცვის საინფორმაციო სისტემაში.

საპაერო სივრცის დასაცავად უნდა ავაშოქმედოთ ორი ძირითადი კომპონენტი — პასიური და აქტიური საშუალებები. პასიური იგულისხმება დროული და საჭირო მოცულობის ინფორმაციის მოპოვება საპაერო სივრცის დამრღვევზე, აქტიური ზემოქმედების საშუალებებში კი — გამანადგურებელ-გზაგამაძვრელი ავიაციის, საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსებისა და რადიოელექტრონული ჩახშობის სისტემების კოორდინირებული მუშაობა.

სამწხაროდ, ჩვენ ერთი გამანადგურებელ-

კავკასიონის ქედზე დაყენებულ კომპაქტურ VERA-E-ს რუსული თვითმფრინავების აღმოჩენა როსტოვამდე შეუძლია

გზაგამაძვრელი თვითმფრინავი კი არ გვყავს, ხოლო Cy-25-ის ტიპის მოიერიშეები სულ სხვა დანიშნულებისაა და ამიტომაც ისინი ცაში საპაერო სამიზნის აღმოსაჩნად და ჩამოსაგდებად არ გამოდგება. გამანადგურებელ-გზაგამაძვრელი თვითმფრინავების შექმნა საქართველოს ახალ ხელისუფლებას, რა თქმა უნდა, შეუძლია სხვა პოსტკომუნისტურ ქვეყნებში, მაგრამ მაშინ საზოგადოება უნდა შეეფუოს იმას, რომ ეს საშუაოდ ძვირად ღირებული კონტრაქტი მნიშვნელოვნად იმოქმედებს საქართველოს ბიუჯეტზე.

არსებობს ერთი, შედარებით იაფი და სწრაფად განსაზოცილებელი გეგმაც — ჩქეხეთში

შექნის იქნეს პასიური მოქმედების რადიოლოკაციური კომპლექსი VERA-E.

ჩვენი ღონის VERA-E, სხვა რადიოლოკატორებისგან განსხვავებით, არ გამოასხვებს რადიოტალღებს და მათი საფრენი აპარატურა არეკლის შემდეგ არ აფიქსირებს საპაერო სამიზნეს „ვერიკო“ უფრო მარტყად, მაგრამ მომგებიანად მუშაობს — პასიურ რეჟიმში აფიქსირებს ყველა იმ რადიოტალღას, რასაც მფრენი ობიექტები მუდმივად ასხვებენ, იქნება ეს თვითმფრინავის საბორტე რადიოლოკატორი, სიმაღლის რადიომზომი თუ რადიოლოკაციური სამიზნე „ვერიკოს“ შეუძლია ამ სახით 450-600 კმ-ის რადიუსში აღმოაჩინოს ყველა ის თვითმფრინავი და შევლმფრენი, რომლებიც 1-8 გეგაჰერცის დიაპაზონში აგზან რადიოსიგნალებს.

ამ ჩქეხური პასიური რადიოლოკატორის მნიშვნელობაზე ისიც მეტყველებს, რომ ამას წინათ თავად პენტაგონმა შეიძინა „ვერიკოს“ ორი კომპლექსი.

მისი უპირატესობა, ისიცაა, რომ აქტიური რადიოლოკატორისგან განსხვავებით, რომლის მიერ გამოვლულ რადიოტალღებს კავკასიონის ქედი აირეკლავს, „ვერიკოს“ რუსეთის ჩრდილო კავკასიის საპაერო სივრცეშიც შეუძლია მფრინავი ობიექტების კლასიფიკაციის განსაზღვრა.

მიუხედავად ასეთი შესაძლებლობებისა, მარტო „ვერიკოს“ ვერ აუვა მთელი ქართული საპაერო სივრცის კონტროლს. აუცილებელია აქტიური მოქმედების სამკოორდინატოანი რადიოლოკატორების ამოქმედებაც, რომლებიც საპაერო სამიზნის ფრენის სამ პარამეტრს — აზიმუტს, სიმაღლეს და მანძილს განსაზღვრავენ.

აუცილებელია, გარდა სტაციონარული C-125 ტიპის საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსების აღდგენისა, შევიძინოთ მობილური საზენიტო-სარაკეტო კომპლექსები, რომელთა გადსაროლა ამა თუ იმ კონფლიქტის ზონაში დროის მცირე მონაკვეთში (რამდენიმე საათში) შეგვეძლება.

დაბოლოს, საქართველო შარშან NATO-ს მიერ საპაერო სივრცის მონაცემების გაცვლის პროგრამის წევრი გახდა, მაგრამ დღემდე არ გაგვაჩნია საპაერო სივრცის კონტროლის NATO-სთან თავსებადი სისტემა. თუკი ეს სისტემა მალე ავაშოქმედოთ, ეს, ერთი მხრივ, დაგვეხმარება მთლიანად ჩვენი ქვეყნის NATO-ში სამხედრო-პოლიტიკური ინტეგრაციის დაჩქარებაში და მეორე — საქართველოს საპაერო სივრცის დამრღვევი ნებისმიერი მფრინავი ობიექტის პარამეტრები აისახება არა მარტო ქართული რადიოლოკატორის ეკრანზე, არამედ NATO-ს კონტროლისა და ანგარიშის ცენტრის მონიტორზეც დაფიქსირდება, რის შემდეგ იგივე რუსეთი ახე ხელალებით ვერ უარყოფს თავისი თვითმფრინავების „ნაფარდს“ ქართულ ცაში.

თანამედროვე ომები ცხადყოფენ, რომ ვინც პერიდან დაუცველია, მისი ბედი გადაწყვეტილია...

რუბრიკა მოამზადა ირაკლი ალადაშვილმა

ოსურ-რუსული „კმოზა“

ბესლანამდე ოსი ბავშვები „მძევლებად“ ჯერ რუს სამხედროებს ჰყავდათ აყვანილი

იზნა ცხინვალის სეპარატისტულ ხელისუფლებას თითქოსდა შეთანხმებული ჰქონდა თავის რუს პატრონებთან, მაგრამ როკის გვირაბიდან გასვლისთანავე რუსმა მესაზღვრეებმა ლტოლვილებს შარი მოსდეს — პასპორტები და სხვა საბუთები წესრიგში არა

ბესლანში, 1-ელ სექტემბერს, მოსწავლეების მძევლად აყვანამდე ორი კვირით ადრე, მოხდა ერთი მნიშვნელოვანი ინციდენტი, რომელიც დღემდე არ გახსურებულია.

ჩრდილო ოსეთის ამ პატარა ქალაქში ტერორისტებმა ოსი ბავშვები სკოლის სპორტდარბაზში დაამწყვდიეს, ხოლო 13 აგვისტოს ცხინვალელი ოსი პატარები — თავად რუსმა მესაზღვრეებმა და სპეცსამსახურების წარმომადგენლებმა ჩაყარეს გისოსებს მიღმა.

...13 აგვისტოს, ბრძოლების გააქტიურების გამო, ცხინვალის ქალებითა და ბავშვებით სავსე სამი ავტობუსი ვლადიკავკაზისკენ გაემართა. ბრძოლების ესკალაციის შემთხვევაში ცხინვალის საცხოვრებელ უბნებსაც არ დაადგებოდა კარგი დღე, რადგან სახლების სახურავებზე სნაიპერები იყვნენ მოკალათებულნი და მათ სროლას აუცილებლად მოჰყვებოდა საპასუხო ცეცხლი. კონფლიქტის ზონიდან ბავშვებისა და ქალების გა-

გაქვით და ავტობუსებიდან ძირს ჩამოყარეს. „მოგვეშველეთ, ბავშვები და ქალები „კლექტებში“ შეყარეს, იატაკზე ყრიან, სამიწელ მდგომარეობაში არიან“, — დაახლოებით ასეთ ოსურ-რუსულ ტექსტს გადასცემდა რაციით ღია ეთერში ავტობუსების მსვლელები ოსი მამაკაცი.

რაციის მეორე ბოლოში კი მას თავად სეპარატისტების ახალდანიშნული თავდაცვის მინისტრი ანატოლი ბარანკევიჩი პასუხობდა და დახმარებას აღუთქვამდა.

ოსმა ბავშვებმა და ქალებმა ის გრძელი დამე, როგორც დამაშავებმა, გისოსებს მიღმა გაათენეს. მათი ნაწილი მეორე დღით უკან, ცხინვალისკენ, გამობრუნდა, ოლონდ არა ავტობუსით, არამედ ფეხით. 18 კმ-ზე მეტი იარეს (მათ შორის როკის გვირაბიც), რათა გასცლოდნენ იმ რუს სამხედროებს, რომლებიც, ოსებს ქართველებიგან დაცვის პირადებთან, სინამდვილეში კი ცხრაკლიტულში ამწყვედვენ მოსწავლეებს.

სამუშაბათიდან ყოველთვიური სამხედრო-ანალიზური ჟურნალი

შემზარავმა დანაშაულმა, რომელიც საქართველოში მშ-იანი წლების მიწურულს მოხდა, საზოგადოება შესძრა. საბრალდებო სკამზე აღმოჩნდა პიროვნება, რომლის სახელსაც მანამდე ყველა მონიშნებითა და სიამაყით წარმოთქვამდა...

(შასალაში გამოყენებულია საგამოძიებო ლიტერატურა, ეთიკური მოსაზრებების გამო, მოქმედ პირთა გვარ-სახელები შეცვლილია) სასამართლო დარბაზი გასუსული ელოდა კოლეგიის საბოლოო გადაწყვეტილებას. „...უდიდესმა სასჯელმა გადაფაროს უმცირესი, საბოლოოდ მიესაჯოს სასჯელის განსაკუთრებული ზომა — სიკვდილი“... განსაჯელი საბრალდებო სკამზე დაეშვა, თავი ხელეში ჩარგო და გაშუშდა. 31 წლის კაცს, ორი შვილის მამას, ადამიანს, რომელსაც წლების განმავლობაში მთელი მსოფლიო ტაშს უკრავდა, არასრულწლოვანი გოგონას გაუპატიურება და მისი შემზარავი მკვლელობა დაუმტკიცდა. ლევან ნონკოლაურის სასამართლოში წარმოთქმული ბოლო სიტყვები ასე ჟღერდა: „თუ ჩადენილი დანაშაულისთვის არ დამხვრეტენ, სად არის იმის გარანტია, რომ 15 წლის შემდეგ იმავეს არ გავაკეთებ, რისთვისაც აქ მომიყვანეს?! ამიტომ მოვითხოვ, ჩემ მიმართ გამოიყენოს სასჯელის უმაღლესი ზომა — სიკვდილით დასჯა“. ამ განაჩენის აღსრულებას ევროპის ოთხგზის ჩემპიონი სამი წლის განმავლობაში ელოდა ნესტიან საკანში. ოფიციალური ცნობით, ვერდიქტი 1991 წლის 1-ელ ნოემბერს აღასრულეს, მაგრამ ამ საკითხის გარშემო დღემდე უამრავი პასუხაუცებელი კითხვა რჩება. ვინ იყო სინამდვილეში ლევან ნონკოლაური — ცივისსილიანი მანიაკი, რომელიც მიცვალებულთან სექსუალური აქტის დამყარებისგან იღებდა სიამოვნებას, თუ, მისივე დედის თქმით, კომუნისტური რეჟიმის მსხვერპლი, რომელიც საბჭოთა კავშირის სპორტულმა მავანი შეინირა.

გულჩათხრობილი ბავშვი

1957 წლის ოქტომბერი ნონკოლაურების ოჯახისთვის საოცრად ბედნიერი იყო, რადგან მათ ოჯახს ნანატრი ვაჟიშვილი შეეძინა. მამა ამაყად იღებდა ნათესავებისგან მილოცვებს, დედა კი ახალშობილს ევლებოდა თავს, რომელიც გარშემო მყოფთაგან განსაკუთრებულ ყურადღებას მოითხოვდა. ლევანი უკვე მუშვიდ კლასში იყო, როცა მამამისი რაიონში გადაიყვანეს სამუშაოდ და მთელი ოჯახი იძულებული გახდა, დროებით მიეტოვებინა საცხოვრებელი და მას დაჰყოლოდა. ბავშვს ახალ გარემოსთან შეგუება გაუჭირდა. სკოლის გამოცვლამ, მეგობრებთან დაშორებამ მასზე ცუდად იმოქმედა. ლევანს საერთოდ უჭირდა უცხო ადამიანებთან კონტაქტი, მაგრამ ვისაც მიეჩვეოდა, საოცრად გულკეთილი იყო მასთან ურთიერთობაში. ახალმა თანაკლასელებმა, როგორც ხდება ხოლმე, მისი დაზავება გადაწყვიტეს. უშიზხუდა სდებდნენ მარს და შემდეგ ჩხუბში იწვევდნენ. თბილისიდან ჩასული ბიჭისთვის ეს უჩვეულო იყო, რადგან მას ადამიანი არ უყვარდა ან ის, უბრალოდ, არ არსებობდა მისთვის და ჩხუბის მიზეზიც არასოდეს ჰქონდა. მაგრამ, როცა სკოლის „ყოჩებმა“ გასაქანი არ მისცეს, იძულებული გახდა, საკუთარი ღირსება ძალით დაეცვა. ეს იმდენად კარგად გამოუვიდა, რომ მერვე კლასში სხვათა გასარკვევი საქმეების განმკითხავიც უკვე თვითონ გახდა. ამის შემდეგ თავდაზოზრავად ვარჯიშობდა, მოპოვებული სახელი ვინმეს რომ არ ჩამოერთმია. მშობლები ხედავდნენ, ურიგო სპორტული მოწინაელები რომ არ ჰქონდა და ამიტომ თბილისში დაბრუნების შემდეგ სპორტკომიტეტის მწვრთნელთა სკოლაში შეიყვანეს. ლევანი გამუდმებით ვარჯიშობდა და, რაც უფრო მეტ დროს უთმობდა ფიზიკურ მომზადებას, მით უფრო მეტად იკებებოდა საკუთარ თავში, ყველანაირად ერიდებოდა ახალი ნაცნობების გაჩენას. ოჯახის წევრებთანაც კი ისეთი სიტყვა-ქონი იყო, მშობლები ხშირად ფიქრობდნენ, ჩვენს შვილს რამე ხომ არ უჭირსო. მაგრამ ბოლოს შეერივნენ და პირად პრობლემებზე შეკითხვებით თავს აღარ აბეზრებდნენ.

წარმატება

ლევან ნონკოლაურის მწვრთნელი ალტაყებას ვერ მალავდა, როცა მისი აღსაზრდელის ზუსტ მოძრაობებს ადევნებდა თვალს. გურამ როსტაშვილს ინტუიციაც კარნახობდა, რომ ეს პატარა ყმაწვილი მაღლ მთელ ქვეყანას გააოცებდა, თუმცა, იგი შეცდა... ნონკოლაურმა არა მარტო საქართველო, არამედ მთელი მსოფლიო აღაფრთოვანა. საბჭოთა ძიუდოს ისტორიაში 16 წლისამ დაიმკვიდრა ადგილი, როდესაც ჭაბუკთა ნაკრების შემადგენლობაში მოხვედრილი რუმინეთსა და უნგრეთში გამართული ტურნირებიდან ჩემპიონის ტიტულით დაბრუნდა. დაახლოებით ერთი წლის შემდეგ, საფრანგეთში ბრწყინვალე გამარჯვებით, საბჭოთა კავშირის ნაკრებს ევროპის ჩემპიონობა მოუტანა. სულ მალე იგი მსოფლიო ჩემპიონატის მესამე პრიზიორი გახდა. წარმატებას წარმატება მოსდევდა. როცა პირველი აღიარება ეწვია, ყოჩაღი, უთხრეს და მხარზე ხელი შემოიხრეს, მან იგრძნო, რომ ბედნიერი იყო და ამისთვის ყველას დიდ მადლობას უხდოდა. შემდეგ უფრო მნიშვნელოვანმა გამარჯვებებმა საკუთარი თავის საოცარი რწმენა შემატა. შემდეგ კი ერთგვარი სიმძიმე იგრძნო. ტრიუმფალურმა წინსვლამ თავგზა აუზნია, აღარ იცოდა, ვინ იყო და როგორ ეცხოვრა, როცა გარშემო ყველას მისი სახელი ეკრა პირზე, როცა ყველა ტაშს უკრავდა. ისეთ დროს, როცა მოლი-გების ევროპის ჩემპიონობა მოუტანა, სასაფლაოზე უყვარდა განმარტოება. ხან კუკიას მიაუფრებდა, ხან პეტრე-პავლეს ტერიტორიაზე დაბორილუბდა. იქვე რომელიმე უცნობი მიცვალებულის საფლავის ქვასთან ჩამოყვადებოდა და დაუსრულებლად შექლო მარმარილოდან მომზირა-

ლი გამოსახულებისთვის თვალებში ცქერა. რატომ ანიჭებდა ეს საიმოვნებას, თვითონაც არ იცოდა. ერთი კია, აქ უფრო მეტად იღვიძდნენ ის ფანტაზიები, რომლებიც მონიფულობის ახაკიდან არ აძლევდა მოსვენებას.

ვინ იყო კაცი, რომელიც ბავშვს ახრჩობდა?

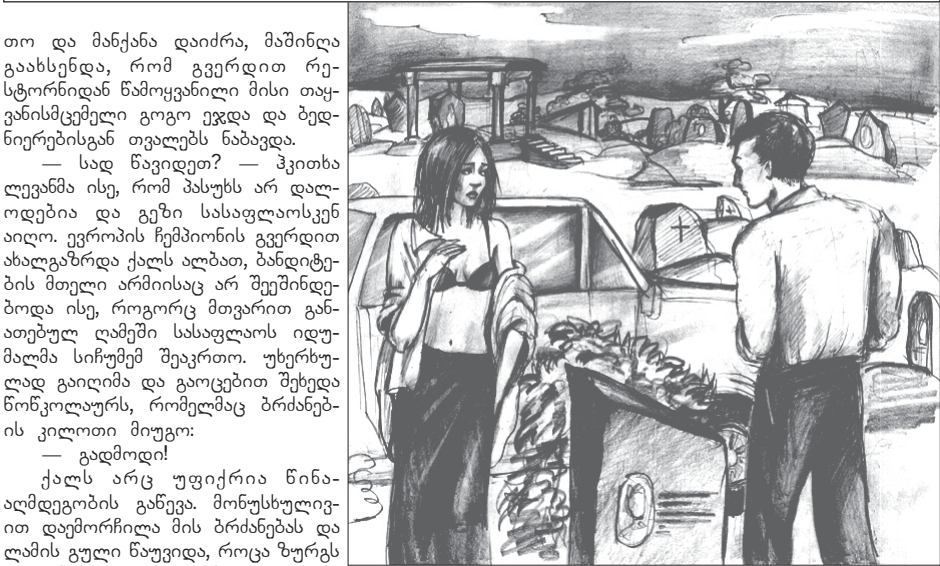
მთვრალი განათებული საღამო იყო, როცა ლევანი მეგობრებთან ერთად რესტორნიდან გამოვიდა. ნასვამი მოუხდა საჭეს. როცა ძრავა ჩარ-

გული. შემდეგ კი...

1981 წელს ლევანი, საქართველოს ძიუდოსისტთა ნაკრებთან ერთად, სასტუმროში დაბინავდა. მეგობრებმა გვიან ღამემდე მოილხინეს სასტუმროს ნომერში. ღამის სამი საათისთვის კი წრეგადასული ღრეობით დაღლილები საკუთარი ოთახებისკენ გაემარინენ. ნონკოლაურმა იცოდა, ვერ დაიძინებდა. ეს სწორედ ის პერიოდი იყო, როცა მის არსებობა არაადამიანური ფანტაზიები იღვიძებდა...

იმ ღამით სასტუმროს გრძელ დერეფანში

„გთხოვთ, სიკვლითი დაშაჯოთ...“

თო და მანქანა დაიძრა, მაშინდა გაახსენდა, რომ გვერდით რესტორნიდან წამოყვანილი მისი თყვანისცემელი გოგო ევდა და ბედნიერებისგან თვალებს ნაბავდა. — სად წავიდეთ? — ჰკითხა ლევანმა ისე, რომ პასუხს არ დალოდებია და გეზი სასაფლაოსკენ აიღო. ევროპის ჩემპიონის გვერდით ახალგაზრდა ქალს ალბათ, ბანდიერების მთელი არმიისაც არ შეუშინებოდა ისე, როგორც მთვრალი განათებული ღამეში სასაფლაოს იდუმალმა სიჩუმემ შეაკრთო. უხერხულად გაიღმია და გაოცებით შეხედა ნონკოლაურს, რომელმაც ბრძანების კილოთი მოუგო: — გადმოდი! ქალს არც უფიქრია წინააღმდეგობის გაწევა. მონუსხულობით დაემორჩილა მის ბრძანებას და ღამის გული ნაუვიდა, როცა ზურგს უკან მანქანის კარის მიხურვის ხმა გაიგო: — რა საჭიროა ძალადობა, მე ხომ ისედაც ყველაფერზე თანახმა ვარ, — ძლივს ამოიღულულა შემინებული ქალმა და თავისი ხელით დაიწყო საკინძის შესხრა. — არ მინდა ლაპარაკი, ისე მოიქეცი, თითქოს კძინავს და არაფერს გაგნებ, — თქვა ლევანმა და საკუთარმა ხმამ თვითონვე შეაკრთო. არ იცოდა, რას ითხოვდა ქალისგან. უფრო სწორად, კი გრძნობდა, მაგრამ დასაწყისშივე ყველაფერი გაფუჭდა. ამდენი თვინიერი ქალის ატანა აღარ შეუძლო, თუმცა რატომ, თვითონაც არ იცოდა. სხვა მამაკაცები ხომ ამაზე ოცნებობდნენ?! როცა ლევანი მანქანისკენ შებრუნდა, მის წინ მკრდმოღლილი უმწვენიერესი არსება იდგა და განაჩენს ელოდა, თუმცა, მისი აღსრულება ნონკოლაურის აღარ შეეძლო. შინ მიიყვანო, უთხრა გაოგნებულ ქალს, უსიტყვოდ მიაცვლა და თვითონ რაიონში, მამისეული სახ-

მორიგე ლუდმილა სარქისიანს ეძინა. მას მოულოდნელად მამაკაცის აჩრდილი წამოადა და თავს. ქალმა გამოფხიზლუბაც ვერ მოასწრო, თავდამსხმელმა, მოსალოდნელი წინასაღმდეგობის დაძლევის მიზნით, მსხვერპლს ყელში ნაუჭირა ხელი, მეორე კი ცხვირ-პირზე დაფარა, რითაც დაყვირებისა და სუნთქვის ყოველგვარი საშუალება მოუშრა. სასიკვდილო აგონიაში მყოფი სარქისიანი მამაკაცმა იატაკზე გადმოიყვანა. გამძვინვარებულმა შემოახია ხალათი და გაუშპატიურა. შემდეგ გონებადაკარგული ქალი, რომელიც მკვდარი ეგონა, შემთხვევის ადგილზე მიატოვა და მიიშალა.

მეორე დღით ლევან ნონკოლაურს გვიან გაუღვია. იგრძნო, რომ წინა ღამით მეტი მოუვიდა დაღუვა. ის იყო, ჩადენილის გახსენებას შეეცადა, რომ კარზე კაკუნის ხმა შემოესმა.

მილიციის განყოფილების თანამშრომლები იყვნენ. სარქისიანის გაუპატიურების ფაქტთან დაკავშირებით, სხვა ეჭვმიტანილებთან ერთად, ნონკოლაურიც დააკავეს. ლევანი სრული სიმშვიდით დაემორჩილა მილიციის ბრძანებას. გამოძიება დაიწყო. დაზარალებულმა ვერ დაასახლა იმ ადამი-

ანის გვარი, ვისაც მისი გაუპატიურება ჰრადლებოდა. თუმცა, როგორც საგამოძიებო მასალებში ვკითხულობთ, შვიდი წლის შემდეგ ლუდმილამ სასამართლოს გაუმხილა, რომ თავდამსხმელი იცნო, მაგრამ გვარის დასახელებას მოერიდა. საქმე განზრახ მკვლელობის მცდელობისა და გაუპატიურების მუხლით აღიძრა. ბრალი ნონკოლაურს ნაუყენეს, მაგრამ სულ მალე ყველაფერი დამთარდა. „საქმე შეწყდა, დანაშაულის დაუდასტურებლობის გამო“. საკინდან გამოსულ ყოველ ბრალდებულს დედა კისერზე შემოესვია და ახარა, სადაც საჭირო იყო, ყველგან გადავიხადე, უდანაშაულო შვილს ციხეში რომელი დედა გაუმეგბო.

— ცრემლები არ დამანახვო, — უხეშად მიუგოდა შვილმა ატირებულ ქალს და ისეთი ზიზღით მოავლო თვალი მის წინ გადამხილ სივრცეს, თითქოს წანობდა კიდეც, თავისუფალი რომ იყო...

დარჩენილი ნივთმტკიცება

თიანეთში მცხოვრები ჩაგვალშვილების ოჯახს ერთი წლის განმავლობაში თითქმის დაავინყდა მათ მცირეწლოვან შვილზე თავდასხმის ფაქტი და ცხოვრების ჩვეულ რიტმზე დაუბრუნდა. იმ ინციდენტის შემდეგ ლევანი ხშირად ჩადიოდა თიანეთში, თითქოს რაღაც ძალა ექსჩებოდა იქითკენ, მაგრამ თავს არ უტყდებოდა, რომ ეს მხოლოდ მაშისეული სახის მონახულების სურვილი არ იყო. იქ რაღაც უფრო მეტი დარჩენოდა, ვიდრე მოგონებები იყო და, რასაც დაღუპვის გზაზე მიჰყავდა ლეგენდარული სპორტსმენი — ჟინი, ალტყინება, ადამიანურ განცდებს გადაცდენა და საბოლოოდ იმის შეგრძნება, რომ საშინლად დაიღალა და თვითონ უშილო ღამეების შემდეგ ერთბაშად დასვენება მოუნდა. გაღვიძებულს კი ისევ იგივე კითხვა აწვალებდა — რა ხდება ჩემს თავს? სწორედ ეს კითხვა უტრიალებდა თავში ჩაგვლიშვილის სახლში დაბრუნებულ მოძალადეს, რომელსაც პატარა ნუცას საწოლში შემთხვევით მისი ძმა დახვდა. მან ბნელში ვერ გააჩნია, ვინ იწვა. ბავშვს ყელში ხელი ნაუჭირა და გონება დააკარგვინა. ამ პროცესის მის გვერდით ლოგინიდან უმცროსი და ადევნებდა თვალს, რომელსაც სიტყვის გამო არ ეძინა. შემინებული პატარამ დედა გააღვიდა. ქალი წამოხტა, დაუპატიჟებლად სტუმარს პერანგში სტავა ხელი და რას აკეთებო, უყვირა. ხმაურზე ოთახში ოჯახის უფროსიც შემოვარდა, რომელსაც აივანზე ეძინა. მან დაინახა, რომ ვიღაცა ფანჯრიდან

ძვრებოდა, მაგრამ ვინ იყო, ვერ გააჩნია, რადგან მხოლოდ ტანი და ფეხები მოუჩანდა. სინქარის გამო, მამაკაცს ცალი ფეხსაცმელი გასძვრა და ოთახში დაუვარდა. როგორც მოგვიანებით გაირკვა, მეორე ეზოში დარჩენოდა. ქალმა მილიციაში დარეკა, მაგრამ ბოლომდე თვითონაც არ სჯეროდა იმ სიტყვების, რაც უნდა ეთქვა — რომ მის შვილს ლევანი ახრჩობდა. ნონკოლაური განყოფილებაში წაიყვანეს, მაგრამ არც ამჯერად მიეცა საქმეს მსვლელობა.

წარმატებული კარიერა

და სრული კრახი

ამ ინციდენტის შემდეგ ლევან ნონკოლაურის ცხოვრებაში ბევრი რამ შეიცვალა. შეხვდა მშენიერ გოგონას, რომელიც თავისი ქალური სინატიფით უფრო მეტად უსავადა ხაზს მის მამაკაცურ ძლიერებას. დიდხანს იფიქრა იმაზე, შეეძლო თუ არა ოჯახის შექმნა, ჰქონდა თუ არა ამის სურვილი ან უფლება. მაგრამ, როცა ახალგაზრდა ქალმა თავი მკერდზე მიაყრდნო და უთხრა, რომ ძალიან უყვარდა, თვითონაც იგრძნო გულიდან წამოსული ემოცია. არ იცოდა, იყო თუ არა ეს ნამდვილი გრძნობა. მაგრამ მიენდო აქამდე მისთვის ზრეველო განცდას და რამდენიმე თვის ურთიერთობის შემდეგ დაქორწინდა კიდევ. ოჯახური გარემო ლევანისთვის უფრო საინტერესო აღმოჩნდა, ვიდრე წარმოედგინა. ახალისებდა პატარას მომთხონი ტონი და გაუთავებული ტლიკინი, რომელსაც მალე ძამიკო შეემატა. სპორტსმენი სულიერ სიცარიელეს იკებდა. ეფერებოდა, სულში იძვრებდა შვილებს. მაგიდის ქვეშ მათთან ერთად თამაშობდა, კარს უკან ემალებოდა. ნათესავებსაც სტუმრობდა, მათ შვილებსაც ისეთივე ყურადღებით ეპყრობოდა, როგორც საკუთარს. პატარებს საჩუქრებით ანებივრებდა და მათაც მეტი რა უნდოდათ, საყვარელი ძია ლევანი შეარქვეს. ასე გაგრძელდა რამდენიმე წელი. თითქმის ყველამ დაივიწყა ის მითქმა-მოთქმა, რაც ლევანის შესახებ ხალხში დადიოდა და მის ახალ სპორტულ წარმატებებზე აღაპარავდნენ. ნონკოლაური საუკეთესო ფორმაში იყო, ზედიზედ იგებდა საერთაშორისო ტურნირებს და ევროპის ოთხგზის ჩემპიონის ტიტულაც მოიპოვა. იგი არა მარტო საქართველოს, მთელი კავშირის სიამაყედ, დაუმარცხებელ რაინდად იქცა. თუმცა, რა ხდებოდა მის გულში, არავინ იცოდა. ყმაწვილობიდან გამოყოლილი გულჩათხრობილი ხასიათი კიდევ უფრო გაუმძაფრდა, გამუდმებით განმარტოებას ცდილობდა. შემდეგ კი, თავის თავთან მარტო დარჩენა აწინებდა. ამიტომ ამპისაყვალს ისევ დავაში ეძებდა, რომ გონების დაკარგვამდე გაბრუნებულს დაიბნელოს საშუალება მაინც მისცემოდა. საკუთარ თავთან ჭიდილობი ექვსმა გრძელმა წელიწადმა განვლო. 1988 წლის ივნისის ერთ ცხელ დღეს კი მის ცხოვრებაში ყველაზე ტრაგიკული მომენტი დადგა.

ხალხი ღიზის წესით

გასამართლებას ითხოვდა

საქართველოს უმაღლესი სასამართლოს შენობაში განსაჯელის სკამზე 31 წლის მამაკაცი იჯდა. პროცესზე მის ატობლებს არ უშვებდნენ, რადგან 9 წლის გარდაცვლილი გოგონას მამა დანით დადიოდა და ყველას დახოცვით ემუქრებოდა. პროცესი დაიწყო. ნონკოლაურს რამდენიმე დანაშაულის ჩადენაში ერთდროულად დასდეს ბრალი. ყველაზე მძიმე ბოლო ეპიზოდი იყო. ამონაწერი ნონკოლაურის ჩვენების საგამოძიებო ოქმიდან: „შინიდან გამოვედი. რამდენიმე კატა ლუდი დაღუე. მერე ტაქსი გავაჩერე და მარტო წავედი თიანეთში. არ ვიცი, რატომ. ეზოში რომ ჩავედი, ბიძაშვილი დათო დავინახე. ვთხოვე, ბოსტნის განმწმენდი დამეხმარე-მეთქი. მერე არაყი დაველიე და დათოს ვუთხარი, ჩემზე უნდა ამოვიდნენ და შენი პატარა დაც გადმოიყვანე, ბავშვები ერთად გაერთიბიან-მეთქი. მანაც დამიჯერა. დათო ახლა სხვა დავალებზე გავგზავნე. გოგონა ოთახში შევიყვანე. კარი ჩაკვეცი. ხელში ავიყვანე და საწოლზე დავანვინე. რომ არ ეყვირა, ხელი ყელში ნაუჭიჭარე, გავგულე და მერე გაუგუპატიურე. მისი მოკვლა არ მინდოდა“. როგორც საქმის მასალებშია მითითებული, გოგონას მთელი ღამე ეძებდნენ ოჯახის წევრები. მეორე დღეს იგი მინაში დამარხული იპოვეს. მოძალადეს მისი ცხედარი, ტანსაცმელთან ერთად, სპორტულ ჩანთაში ჩაეტენა.

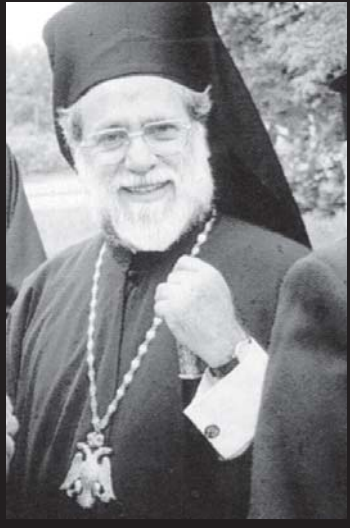
სასამართლოს მსვლელობის დროს განსაჯელი ყურებზე ხელფარებულ იჯდა. არ უნდოდა, მოესმინა ის სისასტიკე, მის მიერ ჩადენილ დანაშაულებებს ქრონოლოგიურად რომ აღწერდა. რას გრძნობდა ამ დროს ბრალდებულის, არავინ იცის. ერთი კი ცხადია, ეს არ იყო სიკვდილის შიში, რადგან მისმა უპრეცედენტო ბოლო სიტყვამ სასამართლო პროცესზე შემდეგნაირად გაიქვლია: „მე არ ვთანხმები ადვოკატის მოთხოვნას, რომ სასჯელი შემიმსუქუქდეს... სად არის გარანტია, რომ იმავეს არ ჩავიდენ... გთხოვთ, სიკვდილით დამსაჯოთ“... სასამართლო კოლეგია გაოგნებული უშენდა მის ბოლო გამოსვლას აუდიტორიის წინაშე. არც აქამდე და არც ამის შემდეგ არავის ახსოვს, რომ პატიმარს შეწყალებდა არ ეთხოვოს კანონის წინაშე.

ლევან ნონკოლაურის შესახებ კაცი არაერთ ამბავს მოისმენს ხალხში. მის გულშემატკივრებს დღესაც არ დაუვიწყრიათ ლევანდარული სპორტსმენი. ამბობენ, თითქოს იგი სიკვდილმისჯილთა საკინდან უშიშროების თანამშრომლებმა საზღვარგარეთ გააპარეს, მაგინა კი ამტკიცებს, რომ სასიკვდილო განაჩენის აღსრულების დროს მას ისევე ღირსეულად ეჭირა თავი, როგორც მეტოქესთან შერკინების მოლოდინში. მაგრამ ამჯერად დამარცხება გარდაუვალი იყო...

ხათუნა მალრაძე
ჟურნალი „რეიტინგი“

საქრისტიანო მოამბე

დაიღუპა
ალექსანდრიის
პატრიარქი

11 სექტემბერს, წმინდა იოანე ნათლისმცემლის თავის კვეთის ხსენების დღეს, ტრაგიკულად დაიღუპა ალექსანდრიის მართლმადიდებელი ეკლესიის მთელი დელეგაცია ალექსანდრიის პატრიარქ პეტრე VII-ის მეთაურობით, რომელიც ათონის წმინდა მთაზე მიეგზავნებოდა. საბერძნეთის შეიარაღებული ძალების სახმედრო ვერტმფრენმა, რომლითაც 17-კაციანი დელეგაცია მიფრინავდა, ჯერჯერობით უცნობი მიზეზების გამო, კატასტროფა განიცადა. მისი სამსჯეროები ჩრდილოეთ საბერძნეთში, ქალკიდის ნახევარკუნძულზე აღმოაჩინეს. ვერტმფრენი რადარების ეკრანებიდან მაშინ გაუჩინარდა, როდესაც იგი ათონის მთიდან სამხრეთ-დასავლეთით 12 მილის დაშორებით იმყოფებოდა.

ეს მოგზაურობა ალექსანდრიისა და სრულიად აფრიკის პაპისა და პატრიარქის, პეტრე VII-ის პირველი ოფიციალური ვიზიტი იქნება გამხდარიყო ათონის წმინდა მთაზე. ეს დიდი მწუხარება და დანაკლისია არა მარტო ალექსანდრიის ეკლესიისთვის, არამედ მთელი მართლმადიდებლური სამყაროსათვის.

ალეოქანა პანაჟი

საგარეჯოს რაიონის სოფელ მანავის მცხოვრებნი უჩვეულო აღმოჩენის მოწმენი შეიქნენ. ადგილობრივმა მოსახლემ დღემდე უცნობი ტაძარი აღმოაჩინა. მეცნიერები ვარაუდობენ, რომ აქ სამონასტრო კომპლექსი უნდა ყოფილიყო. ტაძართან ახლოს გამოქვაბულში კელიები, საძვალე და საწინააღმდეგო კი აღმოჩნდა. აქედანვე გამოკვეთილი, ტრაპეზის ქვის შემკულობას VI საუკუნეს მიაკუთვნებენ. მასზე გამოსახულია მოციქულები და წმინდა მამები. ტრადიციისამებრ, ტრაპეზი დღევანდელთან შედარებით, უფრო მცირეა. შემდგომი არქეოლოგიური გამოკვლევები ტაძრის ფუნქციონირების თარიღსაც დაადგენს. საფარულად, იგი ძალიან დიდი ხნის წინ არის მიტოვებული. ადრეულ შუა საუკუნეებამდე, ამასთან, მის შესახებ არავითარი ისტორიული ცნობა არ არსებობს.

გელაზიუს
მონასტრის
საქმის
განხილვა

წმინდა იოანე ზედაზნელის სახელობის მონასტრის საიასლოვეს მშენებარე ჯვართან არსებულ შენობაში მუდმივად ცხოვრობს ადამიანთა ჯგუფი, რომელსაც აღნიშნულ მონასტერთან არანაირი კავშირი არ აქვს. ეს ჯგუფი არ მოქმედებს საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის ლიცენზირებით. არის შემთხვევები, როდესაც მათთან მიდინა მომლოცველები, რომელთაც ჰგონიათ, რომ ეს ადგილი წმინდა იოანე ზედაზნელის მონასტრის სინამდევებთანაა დაკავშირებული. ხანდახან აღნიშნული ჯგუფი მატერიალურ დახმარებას ითხოვს. შემომწირველები კი ფიქრობენ, რომ თავიანთი ქველმოქმედებით ზედაზნის მონასტრის ეხმარებიან. მონასტრის სამო სთხოვს ყველას, ნუ გაიგივებენ მშენებარე ჯვარს იოანე ზედაზნელის სახელობის მონასტერთან.

უფლის
დაგვარი
ჯვარი

27 სექტემბერს მსოფლიო მართლმადიდებელი ეკლესია სიხარულით აღნიშნავს **ჯვართამაღლების** დღესასწაულს.

მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ, მართლმადიდებელი ქრისტიანები, ხშირად გამოვხატავთ ჯვრის მიმართ პატივისცემას, ჯვრის გარდასახვით ვინცთაც ყოველ ახალ დღესა და ახალ საქმეს, ამ დღეს განსაკუთრებულად ვცემთ მას თაყვანს, ყველა მართლმადიდებლურ ტაძარში აღველინება სადღესასწაულო წირვა.

აი, როგორ მოძღვრავდა გაბრიელ ბერი (ქიქოძე) თავის მრევლს ჯვართამაღლების დღესასწაულზე: „ოდეს ემთხვევა ჯვარსა ანუ გამოხატავს პირსა ზედა შენსა სახესა ჯვარისასა, ანუ ხედავს ჯვარსა, მაშინვე წარმოიდგინე გოლგოთას მთა და მას ზედა აღმართული მალაქი იგი ჯვარი და ჯვარსა ზედა დამოკიდებული იესო მაცხოვარი. მაშინვე განიზრახე, რომ ეს იქმნა შენთვის, შენის განათლებისა, გამოსწავლისა და ცხოვრებისათვის. მაშასადამე ეცადე, რომ შენც გერგოს ეს მადლი; გვინოდეს, რომელ ცუდითა შენითა ცხოვრებითა არ გააუქმო ჯვარსა ქრისტესი. უკეთუ არ მოინანებ ცოდვითა შენთა, არ ეცდები, რომ სინამდით იცხოვრო, მაშასადამე გაუქმდება შენთვის ესოდენი მადლი.“

ძალად ღმერთი არავის არ აცხონებს, არამედ თვითონ კაცმა უნდა იწყოს ძიება ცხოვრებისა და სინამდისა და მაშინ ღმერთიც მისცემს მას შემწეობასა ჯვართა თვისითა — ამინ.“

მკითხველს შევახსენებთ, თუ საიდან იღებს სათავეს ეს დღესასწაული: ძველ დროში, ქრისტეს შობამდე, ჯვარზე გაკვრა ითვლებოდა ყველაზე სამარცხვინო სასჯელად ავაზა-

კთა და სჯულის დამრღვევთათვის. ჯვარი იმ დროს მიაჩნდათ, ვითარცა ერთი საზარელი შემადგენელი და მოძულებული ნივთი, სწორედ ამიტომ აცვეს ჯვარს მაცხოვარი, რათა დაემცროთ და შეეგინებინათ მისი სახელი.

გოლგოთა მაშინ დასჯის ადგილი იყო, ქალაქის კარიბჭის გარეთ.

მალღობზე ჯვარგაყრული საბრალო მსჯავრდებულების ხილვა მთელ ქალაქს შექმლო შინიდან გაუსვლელადაც კი. ეს მათთვის გაფრთხილება იყო — თვალწინ ჰქონდათ მოსალოდნელი სასჯელი. უფლისა და ორი ავაზაკის ჯვარიც ასე ჩანდა მაშინ ქალაქიდან.

ეს თხემი ახალი კაპიტოლიუმის ასაგებად თვალში მოსვლია იმპერატორ ადრიანეს (135 წ.) და აქ დიდი სამუშაოები ჩაუტარებია. ის თხემი ნელ-ნელა ჩამოუშლიათ და მისი უზარმაზარ გროვად უქცევიათ. ალარსად ჩანდა უფლის საფლავი და ჯვარი, ყველაფერი მიწამ დაფარა, ვიდრე მე-4 საუკუნემდე...

ქრისტეს ჯვარმა თანდათან სძლია კერპთმსახურს, ქრისტე აღი-

არეს წმ. დედოფალმა ელენემ და მისმა ვაჟმა კონსტანტინე დიდმა (მონომახმა). მათ გადაწყვიტეს აღესრულებინათ თავისი წმინდა ვალი უფლის მიმართ — დიდი გათხრები ეწარმოებინათ და მისი ნაყარადან ესხნათ უდიდესი სინამდევები.

დედოფალმა ელენემ და კონსტანტინემ აქ იპოვეს სამი ჯვარი, რომელთაგან ერთ-ერთი უფლის დამტყვე იყო და როცა დედოფალმა იმის გასარკვევად, მაინც რომელი იქნებოდა მაცხოვრისა, ჯვრები მიცვალებულებს შეასო — უფლის ჯვარმა თავისი სიტყვა თქვა — მიცვალებული აღსდგა. მაშინ ხელთ ალებული ჯვარი, სიკვდილის ძღვენისა და უფალთან მარადიული სუფუვის ნიშნად, იერუსალიმის პატრიარქმა მთელი იერუსალიმის თავზე აამალა. ამ სასწაულის შემსწრე ხალხი მუხლზე დაემხო და თაყვანი სცა სასწაულმოქმედ ძელს შიშითა და სიხარულით.

ამ დღეს ჯვართამაღლება ეწოდა. შემდგომ ამ ადგილზე სალოცავი აღუმართათ.

„... ახლა ის წარმოიდგინეთ, ახლა ის წარმოიდგინეთ, იმ ადგილას, რამდენ ქართველს უღოცია მთელი საქრისტიანოსათვის... ბოლო ფარაზა ნუ გაგაკვირვებთ, იმან გაგაკვირვოთ მხოლოდ — რა გჭირდა, სად შეგვეშალა, რატომ დაგვიარგავს ეს საოცარი ძალის სალოცავი, რომელიც თურმე ქართველთა საგამომი ყოფილა საუკუნეთა მიღმა?“ (ლალა გუგუთაშვილი, წიგნიდან „გაცოცხლებული სახარება“)

11 წლის წინ დაეცა სოხუმი

... სოხუმი ბევრად უფრო ადრე დაეცა, ეს დაცემა ყველამ მოგზადად. ადამიანთა ცოდვები წყნარებით გროვდება და ერს გრიგალისებურ ტალღებზე ატყდება ხოლმე თავს. ჩვენი ცოდვებმა გახვარა ღვთის წინაშე ჩადენილმა დანაშაულმა ხელ-ფეხი შეგვიკრა. ასე აღმოჩნდით სასტიკი მტრის წინაშე დაუძლეურებელი. შემოსული მტერი, სტიქია თუ სილატაჟე მხოლოდ იარაღი ღვთის ხელში. მორწმუნე მიზეზი სხვაგან უნდა ეძებოს. თუ ნამდვილ მიზეზს ვერ ვიპოვით, შედეგს ვერავინ მოვეუწონებთ. ჩვენ ვერ შევჩერებთ განსაცდელს, თუ არ შევჩერებთ ჩვენს ცოდვებს. ჯამთაღმწერელი აღწერს ჯალალ-ედდინის მიერ დარბეული თბილისის საზარელ სურათს. მთელ ქალაქში მომთხრობდა დახოცვითა გვამებით. ასწლოვანი მატყანის თანამედროვე მკითხველი ამაოდ ეძებს პირისპირი მტრის გამკითხველ სიტყვას. მუხანათი ამაზე არ საუბრობს. სამაგიეროდ, საუბრობს ქართველთა ცოდვებზე, რაც წინ უძღოდა ამ ტრაგედიას. არავის ეფერება — არც გლეხს, არც თავადს, არც სასულიერო პირს, არც მეფეს. ამხელს ერის ცოდვებს, ამიშვლებს მის წყლულებს. მაგრამ ამას აკეთებს არა ქედმაღლო-

ბით, განკითხვის ენებით, არამედ თავდაბლობით, სულიერებით. ღრმად მორწმუნე ისტორიკოსისთვის უბედურების ქეშარიტი სათავე ერის ცოდვებია.

ჯალალ-ედდინი არაა დამნაშავე? განა ცოდვად არ ეთვლება ის, რაც ქართველთა წინააღმდეგ ჩაიდინა? რა თქმა უნდა. ისიც და საქართველოს ამჟამინდელი მტერიც ცოდავს და ცოდავს მძიმედ — მათ თავიანთი ნილი დანაშაული აქვთ. მაგრამ რატომ დაუშვა უფალმა მტრის მძლავრობა ჩვენზე? აი, შევითხვა, რომელიც მორწმუნე კაცმა საკუთარ თავს უნდა დაუსვას.

აფხაზეთის ტყვილის სხვა ასპექტიც აქვს — სახარებაში მაცხოვარი ეზრავება სილოამის გოდოლის დანგრევას და 18 კაცის დაღუპვის ამბავს ასწავებს და მიმართავს მათ — „იქნებ გგონიათ, რომ ის თვრამეტი კაცი, რომლებსაც დაეცა სილოამის გოდოლი და გასრისა ისინი, უფრო მეტად ბრალეულები იყვნენ, ვიდრე იერუსალიმის ყველა მკვიდრი? ეს კითხვა ყველა ჩვენგანისკენ არის მიმართული. უფალი თავად პასუხობს მათ: „არა გუგუზებით თქვენ, მაგრამ თუ არ მოინანიებთ, ყველანი მათსავით დაიღუპებით“.

მაგრამ გვწამს, რომ შევინანებთ, წა-

ლობს მოვიზიდავთ უფლისაგან და საქართველოს მთლიანობა აღდგება, ასეთი ნება ღვთისა — განაცხადა ერთხელ პატრიარქმა და ჩვენი გვწამს, რომ ეს მართლაც ასე იქნება.

ზურაბ ცხოვრებაძე
საპატრიარქოს პრესცენტრის უფროსის მოადგილე

გულითადი განდობანი

საგაგზა
გზა
მიმასწავლა

ურწმუნო არასოდეს ყოფილვარ, რაღაცის ყოველთვის მწამდა და მჯეროდა. ამ ბოლო დროს ძალიან ვირწმუნე ღმერთის, რომელსაც იელოვას ეძახიან. ნავიკითხე ძველი და ახალი აღთქმა. ვკითხულობდი ყოველგვარ ჟურნალებსა და ბროშურებს, რომელსაც „საგუშაგო კოშკს“ ეძახიან. ვისმენდი სისტემატურად მათ ქადაგებებს, რომელიც მომწონდა და მიზიდავდა. ბოლოს ვირწმუნე კიდევ: როცა ჩემი მეზობელი გიორგი მართლმადიდებლობაზე მესაუბრებოდა, ვუსმენდი, მაგრამ არაფერი მჯეროდა. არ მჯეროდა არც ხატების, სასთლებების, ეკლესიის და მღვდლების. ვერც სულის უკვდავება ვირწმუნე, სასაცილოდ მეჩვენებოდა.

ერთხელ ეზოში გიორგი რაღაცას მკითხავს. შევეცდით, რას წვაგ-მეთქი. ეკლესიიდან ღმერთისმობის ხატი „შენ ხარ ვენახი“ მოვიტანე, გარშემო ზედმეტი ქალაღები შემოვაჭი და იმას ვწავაო. ამ ხატმა ბევრი სასწაული მოახდინა და მომავალშიც მოახდენსო. სასაცილოდ არ მეყო, როცა ყველაფერი სჯერა, დახატულ ხატს რა უნდა შეეძლოს, მოიგონებენ რაღაცას და ირწმუნებენ-მეთქი.

დავინყე რომანის კითხვა. გული ვერ დავუდე. რატომაც ძალიან მიწოდდა ხატის ნახვა. თან მეშინოდა. რაღაცამ მძლია და ავედი გიორგისთან. ვუთხარი, მაჩვენე შენი ხატია თუ სურათი-მეთქი, თან მეცინებოდა. ხატს რომ დავხედე,

ფერები მომეწონა, კარგი ნამუშევარი-თქო და მაგიდაზე დავდე. მერე ჩემმა უნებურად ისევ ავიღე და დავაკვირდი, მომეჩვენა, თითქოს ხატმა ფერი იცვალა, თვალები დაახამა, თვალი გუგა გაუცისფრდა. ყურადღება არ მივაქციე, მომეჩვენა-თქო და გავივინე. შემდეგ გიორგის ძმას ვაჩვენე, თემო, კარგად დააკვირდი, იგივე დავინახე, ოღონდ ახლა ღმერთისმობის თავს აბურავი გადაუსრიალდა და დიდი ნანავეები გამოუჩნდა. შიშმა ამიტანა, თავბრუს დავესხი, ცუდად გავხდი და გარეთ გავვარდი. შევედი მეზობელთან, რომელიც იელოვას მორწმუნეა, სულმოუთქმელად მოვუყვიე,

რას გავიყვი,
მამათ?

— მაინტერესებს, რამდენი ქრისტიანი და მაშადაიანი ცხოვრობს დედამიწაზე, რა მდგომარეობაა ამ მზოგ საქართველოში?

— ფრანგი მეცნიერის კრისტიან პონშონის მონაცემებით, 2001 წლისთვის მსოფლიოში ცხოვრობდა 890 მილიონი კათოლიკე, 410 მილიონი პროტესტანტი და 170 მილიონი მართლმადიდებელი; მუსლიმთა რაოდენობა 910 მილიონს შეადგენდა. ინდუსტებისა — 720 მილიონს, ბუდისტებისა — 330 მილიონს, ანიმიზმის მიმდევრებისა — 200 მილიონს, ხოლო 1 200 მილიონი ადამიანი თავს აგნოსტიკოსად ან ათეისტად მიიჩნევს.

(რიცხოვრივი მონაცემები მსოფლიოს რელიგიური სტრუქტურის შესახებ მიახლოებითია).

საქართველოს მოსახლეობის 2002 წლის აღწერის შედეგად დადგინდა, რომ საქართველოს მოსახლეობის 83,9% (3.666.233 კაცი) მართლმადიდებელია. 0,8% (34.727 კაცი) — კათოლიკე, 3,9% (171.139 კაცი) — მონოთეიზმის სომხები, მუსლიმური სარწმუნოების მიმდევარია 9,9% (433.784 კაცი), ათეისტია მოსახლეობის 0,6% (28.631 კაცი). სულ საქართველოს მოსახლეობა, ამავე აღწერით 4.601.534 კაცია.

სამწუხაროდ, მოსახლეობის აღწერის შედეგად არ დადგენილა საქართველოში სექტანტთა რაოდენობა.

საპატრიარქოს უწყებანი

— ვატარებ თმის სამაგრს, რომელსაც ზუთქიანია ვარცკვალაფის ფორმა აქვს. მიიჭრეს. ვაჩუქებ, ტიანული სიმბოლოა, ნუ ატარებთ, ნუთუ სამკაულებს ასეთი მნიშვნელობა შეიძლება მივანიჭოთ?

— სასურველი მართლაც არ არის ისეთი სიმბოლოების გამოშვებული სამკაულები ატაროთ, რომელიც უარყოფს ან არ შეესაბამება თქვენს ქრისტიანულ რწმენას. ეს სამკაულები ხომ თქვენს სხეულს ეხება... ეცადეთ, ატაროთ ყოფის შესაბამისი სამკაულები, მით უმეტეს, რომ ქართველებს არ გვაქვს ისეთი გაჭირვება, სამკაულის სახეობა სხვა ხალხს დავესესხოთ, ჩვენამდე მოღწეულია უძველესი ტრადიციული მშვენიერი სამკაულების ნიმუშები, რომელთა მიხედვით თანამედროვე სამკაულებს ქმნიან ქართველი მხატვრები. ზოგადად კი ისიც გახსოვდეთ, რომ სამკაულად არც ქრისტიანული სიმბოლოების ტარებაა სასურველი. მაგალითად, შეეცადეთ რომ ჯვარი, რომელსაც ატარებთ, დაფარული და უპრეტენზიო იყოს. მან თქვენი მფარველის მისია უნდა შეასრულოს. ის ქრისტეს ჯვარცმის სიმბოლოა და სამკაულად გამოყენებით მას პირველადი დანიშნულება ეკარგება.

თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვამოვდეთ „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 36.
მკითხველთა შეკითხვებზე უპასუხებენ მართლმადიდებელი მამები.

რაც ვიხილე. ის ტერიულად ვტიროდი. მან დამიყვინა, გადი აქედან, არ დამენახო, ემშავები დაგეფლა, სად გინახავს სურათი თვალს გაიპაჭუნებდესო. ტირილით შევედი სახლში ჩემს დასთან, ვაპყავდები. რომ დავმშვიდდი, ავედი გიორგისთან. გიორგიმ მაჩვენა ხატი, მაგრამ ვერ დავხედე. მეორე დღეს მეზობლის მოცემული „იელოვას“ ჟურნალები და ნიგნები მათვე დაუბრუნე. ხოლო დანარჩენი ეკლესიაში წავიღე და დავენე.

17 წლის ვარ და მონათვლაზე არ მიფიქრია, არც ვაპირებდი, შშობ-ლებსაც არ დავემორჩილე. ვარ ლტოლვილი გალიდან, რატომღაც მჯერა, იქნებ მართლაც დამიბრუნოს რწმენა ღმერთისმობის ამ ხატმა. სისტემატურად ვივლი ეკლესიაში. ეს ხატი ყოფილიყოს ჩემი მფარველი.

ნანი უზარაშვილი

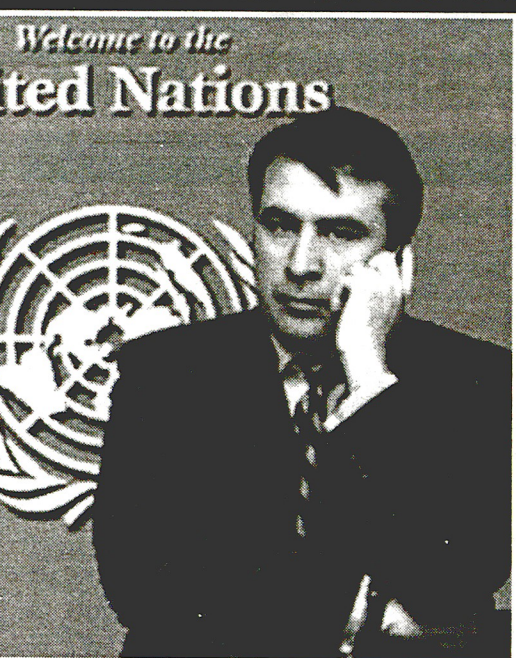

გვერდი მოამზადა მანანა ჯანელიძემ

მიხეილ სააკაშვილის დავები გაეროში

საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი გაეროს გენერალური ასამბლეის ტრიბუნაზე პირველად წარდგა საერთაშორისო საზოგადოებრიობის წინაშე. მან რეგიონული კონფლიქტების მოგვარების სამეცნიერო პრინციპი წარადგინა და ყველას მოუწოდა, მხარი დაუჭიროს საქართველოს ამ რთული საკითხების გადაწყვეტაში. სააკაშვილმა კონფლიქტურ ზონებში არსებული მდგომარეობა საერთაშორისო ტერორიზმის სამიწროების კონტექსტში განიხილა და აღნიშნა, რომ ასეთ რეგიონებში მშვიდობის დასამყარებლად მონიშნულ მხარეებს შორის აუცილებელია ნდობის აღდგენა, რაშიც მისი აზრით, მნიშვნელოვანი როლი უნდა ითამაშონ არასამთავრობო ორგანიზაციებმა, სტუდენტებმა, ექიმებმა, პედაგოგებმა. „ჩვენ საერთო ევრო-მედიური სივრცე უნდა შევქმნათ, რომელიც ხალხების დაახლოებას შეუწყობს ხელს. საქართველოში კონფლიქტური ზონები დემოკრატიზებული რეგიონად უნდა გამოცხადდეს, ხოლო კრიმინალური დაჯგუფებების თარეში ერთხელ და სამუდამოდ აღიკვეთოს. ხალხს მშვიდობიანი ცხოვრების პირობები უნდა შეეძლოს“, — განაცხადა პრეზიდენტმა. მისი ღრმა რწმენით, ამისთვის, უპირველესად, საჭიროა გაეროს დამკვირვებელთა მისიის გაფართოება როგორც გვირგვინიდან — ცხინვალამდე, ხოლო აფხაზეთში, რუსეთ-საქართველოს საზღვარზე მონიტორინგის გამოცხადება. სააკაშვილმა კვლავ შეახსენა ყველას, რომ საქართველო მზადაა აფხაზეთისა და ცხინვალის რეგიონის (პოლიტიკური გამოსვლებში ტერმინი „სამხრეთ ოსეთი“ მხოლოდ განსაკუთრებულ შემთხვევებში იხმარება, — რედ.) ფართო უფლებებისა და უფლებამოსილების პოლიტიკური სტატუსი მიანიჭოს. ქართული მხარე, არა მარტო მზადაა ამ საკითხის განსახილველად, არამედ სერიოზულ კომპრომისებზეც წავა, — აღნიშნა საქართველოს ლიდერმა.

გაეროს ტრიბუნაზე მიხეილ სააკაშვილმა რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობებზეც ილაპარაკა. მან რუსეთის აქტიური დიალოგისკენ მოუწოდა, ხოლო მსოფლიო საზოგადოებრიობას დახელოებით მოსთხოვა უშიშროების გარანტიები. დაქუცმაცებული ქვეყნის პრეზიდენტმა ისარგებლა შემთხვევით და დიპლომატიური ფორმით უპაჟოფილება გამოთქვა თავისი ჩრდილოელი დიდი მეზობლის არათანმიმდევრული ქმედებების გამო, რომლებსაც ის საქართველოში ავტონომიური ერთეულების მიმართ იჩენს. საქართველოს პრეზიდენტმა ისიც აღნიშნა, რომ კონფლიქტების დარეგულირების გაყინულმა პროცესებმა შეიძლება ახალი შეიარაღებული შეტაკებებიც გამოიწვიოს. „არ შეიძლება სეპარატისტებისთვის ხელის შეწყობა, რადგან ეს წინააღმდეგაა უქმნის ტერორიზმს. ტერორიზმის სამიწროებას გლობალური ხასიათი აქვს და ჩვენ

ჩვენს წვლილს შევიტანთ მასთან ბრძოლაში“, — განაცხადა პრეზიდენტმა საქართველოს სახელით და შეახსენა დამსწრეთ, რომ მისი ქვეყნის სამშვიდობო ქვედანაყოფები კოალიციურ ძალებში მსახურობენ ავღანეთში, კოსოვოსა და ერაყში. ისმის კითხვა: რატომ დადგნენ პატარა სახელმწიფოს სამხედრო ძალები ტერორიზმთან ბრძოლის წინა ხაზზე? „იმიტომ, რომ საქართველო თვითონ აღმოჩნდა სეპარატისტული კონფლიქტების პირისპირ“, — უპასუხა პრეზიდენტმა თავისსავე კითხვას და დასძინა, რომ საქართველოში ბევრი გაუკონტროლებელი ზონაა, სადაც მინიდიქტატორები ბატონობენ და ახალი ომების სამიწროებას ქმნიან. ამ პოლიტიკური ფორმულირების შემდეგ სააკაშვილმა თანამედროვე საქართველოს პოლიტიკის სტრატეგიული მიმართულებისათვის მნიშვნელოვანი განცხადებები გააკეთა. მან კვლავ დაადასტურა თბილისის პოზიცია საქართველოდან რუსეთის სამხედრო ბაზების გაყვანის თაობაზე. პრეზიდენტს ვადები არ დაუკონკრეტებია, მაგრამ მკაფიოდ აღნიშნა, რომ მათ ადგილს სხვა ქვეყნის ძალებს არ დაუთმობს. პრეზიდენტმა, აგრეთვე ითხოვა, საერთაშორისო ფინანსური და პოლიტიკური დახმარების გადგება ეკონომიკისა და შეიარაღებულ ძალთა გასაძლიერებლად. „დაგვეხმარეთ, ეს თქვენც გჭირდებათ“, — მიმართა საქართველოს პრეზიდენტმა რესპექტაბელურ საზოგადოებას.

რა მასშტაბები უნდა ჰქონდეს ახალ დახმარებებს? საქართველოს პრეზიდენტი ამას არ აკონკრეტებს, მაგრამ იძულებულია ითხოვოს, რადგან ამაზე დამოკიდებულია მისი სამშობლოს დამოუკიდებლობა და ერთიანობა.

ია რეზუმი

აფხაზეთი არჩევნების პოლიტიკა

აფხაზეთის პრეზიდენტის არჩევნებზე თემატიკური დარჩა. ვარაუდობენ, რომ ამომრჩევლები ხმას რაულ ხაჯიმბას მისცემენ. 3 ოქტომბრის არჩევნებზე დამოკიდებული არა მარტო თვითმარქვია რესპუბლიკის, არამედ ჩრდილო კავკასიაში არსებული პოლიტიკური ურთიერთობის ბედიც, უპირველესად, რუსეთ-საქართველოს დიალოგისა. ცეცხლს ნათი დაასხა საქართველოს პრეზიდენტმა — თვითმარქვია რესპუბლიკის არჩევნები უკანონოდ გამოაცხადა და, აქედან გამომდინარე, არჩევნებში მონაწილეობაც უკანონო იქნება და არც არჩეულ პრეზიდენტს ექნება საქართველოსთან სამართლებრივი ურთიერთობის დამყარების უფლება.

თბილისმა კარგად იცის, რომ აფხაზეთში არც „ვარდების“ და არც „პაღმების რევოლუცია“ არ გამოუვა. ეთნიკური წმენდის დროს დაქირავებული და დამოკიდებული სააკაშვილის ყვავილებით არ შეეცდებიან. მაგრამ აფხაზეთში ისიც იციან, რომ „ოლუქმეორტყმულ ციხეს-იმარგოში“ დიდხანს ვერ გაძლებენ. მათ სჭირდებათ ისეთი პრეზიდენტი, რომელიც შეძლებს რესპუბლიკის რღვევის პროცესის შეჩერებას და ეკონომიკური კრიზისის დაძლევა. როგორც გაზეთი „კოენო პრომიშლენი კურიერი“ წერს, აფხაზეთის ჩრდილოეთი ბიუჯეტი ოფიციალურად 22 მლრდ რუბლით სტარბობს, ანუ ხუთჯერ. კვების პროდუქტებიდან აქ მხოლოდ სიმინდის ფქვილს, რძეს, ყველს, მანდარინსა და ლობიოს აწარმოებენ, დანარჩენი რუსეთიდან შემოაქვთ. გაზეთის ცნობით, საარჩევნო კამპანიას პანკისის ხეობიდან გადმოსული ბანდოკორმირებული უშლიან ხელს, მათ აფხაზეთში ხალხის გატაცების ბიზნესი აქვთ გაჩაღებული. თუ ჩვეულებრივი

ადამიანის გამოსყიდვა 10 ათას დოლარამდე ჯდება, მაგალითად, ბიზნესმენ სტეფანო სტილიდისა და საბაჟოს ყოფილი უფროსის ასლან კობახიას (რომელიც თბილისში აღმოაჩინეს) განთავისუფლებისათვის გამტაცებლებს ასიათასობით „მწვანე“ გადაუხადეს.

რას სთავაზობენ აფხაზეთს შექმნილი კრიზისიდან გამოსასვლელად გავლენიანი პოლიტიკოსები? კაცმა რომ თქვას, ასარჩევი ბევრი არაფერი აქვთ — ან მტკიცედ უნდა დაიცვან დამოუკიდებლობა და რუსეთთან ეკონომიკური ურთიერთობა, ან კვლავ შევიდნენ საქართველოს შემადგენლობაში. ოპოზიციას სახელმწიფო კომპანია „ჩერნომორენერგოს“ დირექტორი სერგეი ბალაშოვი უდგას სათავეში. როგორც გაზეთი „ერემია ნოვოსტი“ ამტკიცებს, თბილისის მასთან მოლაპარაკების იმედი აქვს. ოპონენტების აზრით, ბალაშოვს შეუძლია აფხაზეთის დამოუკიდებლობის იდეის დამოტყუპება, ამიტომაც გადაიხარა ამომრჩეველთა უმეტესობა კა-გე-ბეს პირმშოს, რაულ ხაჯიმბასკენ, რომელიც რესპუბლიკის დამოუკიდებლობისა და რუსეთთან კავშირის განმტკიცების მომხრეა.

საოცარია, მაგრამ თავისი განცხადებებით მიხეილ სააკაშვილი ხაჯიმბას კანდიდატურას უწევს „აფხაზეთის“. სოციალური გამოკითხვით, ჯერ კიდევ ერთი თვის წინ, რაულ ხაჯიმბას სასარგებლოდ ამომრჩეველთა 46% თუ მისცემდა ხმას. დამკვირვებლების აზრით, მას შემდეგ, რაც სააკაშვილმა განაცხადა, აფხაზეთის პრეზიდენტს კანონგარეშე გამოეცხადებოდა, ახლანდელი პრეზიდენტი-მინისტრის მომხრეთა რიცხვმა საგრძნობლად მოიმატა.

ნეზავისთაია გაზეთი

პალიზა „ახალ გეოგრაფიას“ ხელს უწყობს

გასულ კვირას ევროკომისიის პრეზიდენტი რომანო პროდი ვიზიტით იმყოფებოდა სტრატეგიულად მნიშვნელოვან, არასტაბილური აფერკავასიის სამ სახელმწიფოში: აზერბაიჯანში, საქართველოსა და სომხეთში. „ახლა თქვენ ჩვენი მეზობლები ხართ“, — იმეორებდა რომანო პროდი სამივე ქვეყანაში. უმთავრესი პრობლემა რეგიონული კონფლიქტებია. ეს არასტაბილურობის კერები კავკასიას დედამის კასრად აქცევს და სამიწროებას უქმნის ნედლეული ექსპორტს. ბაქო ითხოვს მილიონი ლტოლვილის დაბრუნებას, სამაგიეროდ, ევროპას კასპიის ნავთობითა და გაზით სარგებლობას სთავაზობს. ევროპელ ექსპერტებს ემინიათ, რომ ბაქო ნავთობის შემოსავლით შეიარაღდება და კვლავ დაიწყებს ომს სომხეთთან. ეს კატასტროფა იქნება რეგიონისთვის, რადგან უკვე მთავრდება რუსეთის გვერდის ავლით ბაქო-ჯეიჰანის ნავთობსადენის მშენებლობა. სანამ ეს ნავთობსადენი არ ამოქმედდება (მწიბრში 2005 წელს შეეცა), რუსეთი კვლავ უზრუნველყოფს ენერგომომარაგების 55%-ით ევროკავშირს. ამიტომ საქართველოში ყოფნისას პროდი აშკარად ვერ აკრიტიკებდა ვლადიმერ პუტინის პოლიტიკას. აქ ბესლანის ტრაგედიის შემდეგ კიდევ უფრო განმტკიცდა ურთიერთობა მოსკოვთან. „ჩვენ ძალიან შემოფოთებული ვართ რუსეთის ახლანდელი ევოლუციით“, — განაცხადა პროდი. მასთან საუბარში საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე შიში გამოთქვა პრევენციული დარტყმების მუქარის გამო. „ჩვენ გვესმის, რომ ეს ძალზე ძნელია. ეს იგივეა, რომ სპილოს ან უფრო სწორად დათვის გვერდით ცხოვრობდე“, — წყნარად უპასუხა ევროკომისიის პრეზიდენტმა.

რას იღონებს ევროსაბჭო, თუ რუსეთი მუქარას განაგრძობს, დაიცავს საქართველოს „მეზობლობის პოლიტიკა“? „ევროპას ჯარი არა ჰყავს. მხოლოდ ნატოს შეუძლია ჩვენი შევლა“, — უთხრა პროდის თბილისელმა სტუდენტმა „მგონი, თქვენს ასაკში ბევრს ფიქრობთ იარაღზე, — დამოძღვრა ქართველი ახალგაზრდა ევროპელმა, — მართალია, ევროპას ჯარი არ ჰყავს, მის შექმნას დიდი დრო სჭირდება, თქვენ იქნებ მოესწროთ ამას, მე — ვერა, მაგრამ მანამდე ევროპა სხვა რამეს გთავაზობთ: „რბილ უშიშროებას“ (SOFT SECURITY). თუ თქვენ ევროპასთან მტკიცე პარტნიორობა გეცნებათ, მუქარას ვერაფერი გაგიბედავთ.“ პროდის ბაქოსა და თბილისში რეკლამირებული საყვარელი თემა — „რბილი უშიშროების“ კონცეფცია კავკასიაში, სადაც მოსკოვს საზღვრო ბაზები აქვს, დიდ ენთუზიაზმს არ იწვევს. სამხრეთ ოსეთსა და აფხაზეთში რუსების მიერ მხარაბმული ფარული კონფლიქტები შეიძლება ნაპერწკლებად ააფეთქოს. „ჩვენთან არც მშვიდობაა და არც ომი, ეს ფეთქებადსაშიშრო რეგიონია. ის, რაც სამხრეთ კავკასიაში ხდება, ჩრდილო კავკასიაზეც აისახება. თუ თქვენ აფხაზეთში კონფლიქტის მოგვარებაში დაგვეხმარებით, ჩვენთვის პრობლემაც მოგვარდება“, — განუცხადა პროდის საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქმა, უნმინდესმა და უნეტარესმა ილია მეორემ.

პროდი იგრძნობს დისტანციას, რომელიც ბრიუსელსა და თბილისს შორის არსებობს და მიხვდა, რომ აუცილებელია დაქარდეს კავკასიის ჩართვა ევროპული გავლენის სფეროში.

ფიგარო

ანალიზი ლტოლვილობაზე

როგორც კი საქართველოს პრეზიდენტმა გაეროს გენერალური ასამბლეის სესიება განაცხადა, რუსეთთან ერთად უნდა ევბრძოლო ტერორიზმს, საქართველოს შსს და სახელმწიფო უშიშროების სამინისტრო მაშინვე შეუდგნენ ჩვენს ლტოლვილთა საბუთების შემოწმებას პანკისის ხეობაში. ეს იმას ნიშნავს, რომ თბილისმა მთელი სერიოზულობით აღიქვა რუსეთის ოფიციალური პირთა მუქარა პრევენციული დარტყმების თაობაზე.

საქართველოს ხელისუფლების მონაცემებით, პანკისის ხეობაში ლტოლვილთა რაოდენობა 3 ათასიდან ათასამდე შემცირდა. უშიშროების მინისტრის მოადგილე, გიორგი უფლაძე, რომელიც პირადად მონაწილეობდა ლტოლვილთა საბუთების შემოწმებაში, კატეგორიულად უარყო ხე-

ობაში „ბოვეციების“ არსებობა. ეროვნული უშიშროების საბჭოს დივანი გელა ბეჟუაშვილი თბილისში თავისი კოლეგის იგორ ივანოვის ჩამოსვლას ელის. „ალბათ ის ახალ წინადადებებს ჩამოიტანს, რომელსაც ყურადღებით გავუცნობით“, — აცხადებს ის. ქართველ პოლიტიკოსთა ყველა ეს შემრიგებლური ფესტი ნიშნავს იმას, რომ რუს პოლიტიკოსთა ხშირი განცხადებები საზღვარგარეთ ტერორისტების ბაზებზე დარტყმის შესახებ, თბილისში მუქარად აღიქვას და ახლა საქართველოს ხელისუფლება ყველაფერს გააკეთებს, რათა მოსკოვს არ მისცეს მსგავსი აქციების ჩატარების საბაბი.

კომერსანტი

გვერდი მოამზადა თინათინ მარგველაშვილმა

საქართველოს რესპუბლიკის პრეზიდენტი
მამუკა მინიშვილი
საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე
მამუკა მინიშვილი
საქართველოს პრემიერ-მინისტრი
მამუკა მინიშვილი

გასული საუკუნის 50-იანი წლებიდან დაიწყო და სამწუხაროდ დღემდე გრძელდება რაჩის მიმართ სახელმწიფოს უდიდესი დამოკიდებულება. ერთ დროს მდიდარი, აყვავებული, ხალხითა და სიხარულით სავსე კუთხე გაპარტახების პირამდეა მისული. ცალკე ბუნება არ ზოგავს აქაურობას, მინისძვრები, წყალდიდობები, დიდძოლი სახლი, სტიქიის გამო დღეისათვის ონის რაიონში მაცხოვრებელი 250 ოჯახი საკუთარი ჭერის გარეშეა დარჩენილი. დანგრეულია და პრაქტიკულად გაუვალია სახელმწიფო გზის ამბროლაური-ონის-შოვის მთლიანი მონაკვეთი, ალარაფერის ვაშობით სოფლის გზებზე. მას ემატება ყველა ის პრობლემა, რაც დღეს ქვეყანაშია. შექმნილი დემოგრაფიული სიტუაცია კატასტროფულია. 1970 წელს რაიონში დაიბადა 313 ბავშვი. გარდაიცვალა 236 ადამიანი. 2003 წელს დაიბადა 26 და გარდაიცვალა 220. 1970 წელს რაიონში ცხოვრობდა 19,2 ათასი ადამიანი, ამჟამად ეს ციფრი 8,6 ათასია, აქედან 3,8 ათასი ადამიანი, ანუ 44% პენსიონერია. ამავე პერიოდში მსწავლეობა რაოდენობა 1593-დან 997-მდე შემცირდა. მთელ რაიონში წელს მხოლოდ 71 ბავშვი შედის სკოლაში. დაიხურა ბევრი სკოლა, კულტურის ობიექტი, ახალგაზრდობა უკან მოუხედავად გარბის რაიონის და ქვეყნის ფარგლებს გარეთ, რადგან პრაქტიკულად არ არსებობს მათი დასაქმების საშუალება. მარტო საბიუჯეტო სექტორში 1970 წელს დასაქმებული იყო 3000 ადამიანი, ხოლო დღეისათვის 640 და აქედან 60% განათლების მინისტრისა. უკანასკნელ თვეებში რაიონში გაუქმდა საგადასახადო სამსახური, პროკურატურა, სასამართლო, კიდევ ერთი ნაბიჯი გადაიდგა სახელმწიფოს მხრიდან აქაურობის დაცლისკენ. პრაქტიკულად ადმინისტრაციული ერთეული საკანონმდებლო ვაკუუმიმ ქცევდა. ღებულმა კაცმა რომ უბრალოდ სასამართლო საქმე მოაგვაროს ან პასპორტისთვის ამბროლაურში ჩაივლია მინიმუმ 140კმ. უნდა გაიაროს და ეს ერთჯერად თუ მოახერხა, ღმერთს მადლობა უნდა შესწიროს. საგადასახადო მდგომარეობა ჯანდაცვის სფეროში, იმ დროს, როდესაც ქვეყანა სამედიცინო კადრების მოზღვავებას განიცდიდა, ონის რაიონს არ ჰყავს გინეკოლოგი, ქირურგი, ოტოლარინგოლოგი, ნარკოლოგი და კიდევ ბევრი სხვა პროფესიის ექიმი. არსებული სიტუაცია ალბათ მიუღებელია უმუშევარი ექიმებისათვის და ამიტომ არიანდენ თავს აქ ჩამოსვლას და მოღვაწეობას. პრაქტიკულად არ მუშაობს კანონი „მთის რეგიონებისათვის შეღავათების მინიჭების შესახებ“. ყოველივე ამის ფონზე მიუხედავად იმისა, რომ ქვეყანას კიდევ არ მიუღია კანონი ადმინისტრაციული-ტერიტორიული მონიშვნის შესახებ, ზემოთ ჩამოთვლილიდან გამომდინარე, აქტიურად მიმდინარეობს მოსახლეობაში საუბარი რაიონის და რაიონში შემავალი სამსახურების გაუქმებაზე, რაც შემოფოთების საბაბი ხდება. გვინდა იცოდეთ, რომ ონის რაიონის ტერიტორიაზე გადის სახელმწიფო საზღვრის 88 კმ-იანი მონაკვეთი, რაიონი მამისონის საზღვრი გზითა და 4 გადასასვლელით უკავშირდება რუსეთის ფედერაციას. პირდაპირ ვართ მიმბმული კონფლიქტის კერასთან, ე.წ. სამხრეთ ოსეთთან. რაიონი თავის ტერიტორიული სიდიდით (135,0 ათასი ჰა) არ ჩამოუვარდება საქართველოს სხვა ბევრ რაიონს, ასეთ პირობებში ჩვენი კუთხის მოსახლეობა მუდამ ფხიზლად იცავდა და იცავს საქართველოს ინტერესებს და ასრულებდა მესახზვრის ფუნქციებს. მიუხედავად იმისა, რომ დღეს მეტად ვგრძნობთ სახელმწიფოსგან მხარდაჭერას, მაინც გვინდა სახელმწიფომ ღრმად ჩაიხედოს აქაურ პრობლემებში, შედგეს და შემუშავდეს რაიონის განვითარების პროგრამა, აქაურობამ კვლავ აღიდგინოს ფუნქცია მესახზვრის, მონეველის, ქვეყნის პატრონისა. თუ ეს არ მოხდება ძალიან სწრაფად, არ იქნება დაცული აქაური მოსახლეობა, არ იქნება დასაქმება, ონის რაიონს იგივე ბედი ეწევს, რაც 200 წლის წინ ისტორიულ კუდაროს ხეობას დაემართა და დღეს იქ ერთი ქართველიც აღარ ცხოვრობს. სათქმელი ძალზე ბევრია, მაგრამ ეს პატარა ნერილი ვერ იტევს ყველაფერს. რაჭას მეტი ყურადღება და გაფრთხილება სჭირდება. ამ მშვენიერი კუთხის დაცლა უბედურება იქნება, რადგან უმუშევრად დარჩენილი ადამიანი აქ აღარ გაჩერდება. საქართველო მარტო თბილისი და ბათუმი არაა. გთხოვთ ღრმად ჩაიხედოთ ჩვენი კუთხის ტერიტორიაში და გონიერი მიდგომით შემოუაროთ მის გასაჭირს. ძალზე ლამაზია წელიწადის ყოველ დროს რაჭის ეს პატარა ქალაქი და მისი სოფლები. მაგრამ გარწმუნებთ, ადამიანების გარეშე აქაურობა მთლად გაუბედურდება და უცხოთმელთა სათარეშოდ გადაიქცევა, ისევე როგორც სხვადასხვა მხარეს დაემართა თავის დროზე. გარწმუნებთ, სწორედ ამას ელოდება ჩვენი ჩრდილოელი მეზობელი.

ონის რაიონის მოსახლეობის სახელით
მამუკა მინიშვილი
ნერილს თან ახლავს ონის რაიონის მოსახლეობის ხელმოწერები

დავით საბანელიძე

ქვირის პალიზრა და ჩვენი პატარები!

კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბავშვს ვინახავთ და შევუცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერში შემოგთავაზოთ.

პატარები გვინახებენ

3 წლის თამუნა და 5 წლის გიორგი გულუბანი თამაშობენ. უცებ თამუნამ თითი იტყინა და ატირდა. გულუბანმა თითი დაეჭრა. თამუნა ხელში აიყვანა, ნატყინ თითზე აკოცა და უთხრა: — შენ მოგიკვდეს დედა, ძალიან გეტყინა? — თან გულში ჩაიხუტა და მოეფერა. უყურადღებოდ დარჩენილი და გულდაწყვეტილი გიორგი დედასთან მივიდა და ეუბნება: — დედიკო, მეც მომიკვდეს რაა დედა? ***

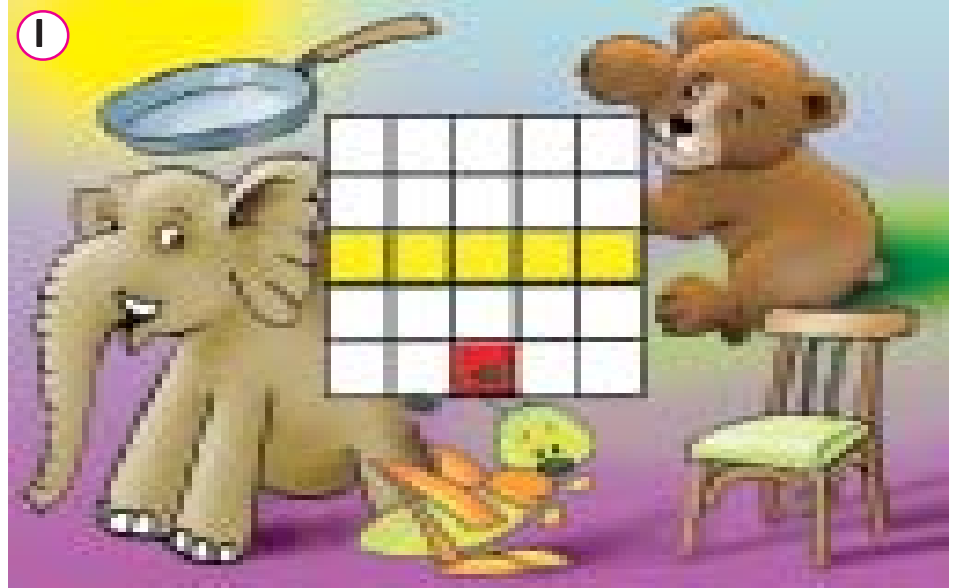
4 წლის ლადო გოგოლაძეს ესმის როგორ მეცადინეობს ხმამაღლა მისი უფროსი და: — მზის სისტემების პლანეტებია: იუპიტერი, ურანი, ვენერა, მარსი... — მაიკო, მარსი პლანეტაა? — კითხულობს გაკვირვებული. — კი, შვილო, პლანეტაა!... — სნიკერსიც? *** — საღამო ხანი იყო, 4 წლის ირაკლი ციციანთელა დაინახა და ბეზოს ეკითხება: — ბებო, ამას ვინ ჩაუდგა ელემენტები? ***

რევაზ ინანიშვილი

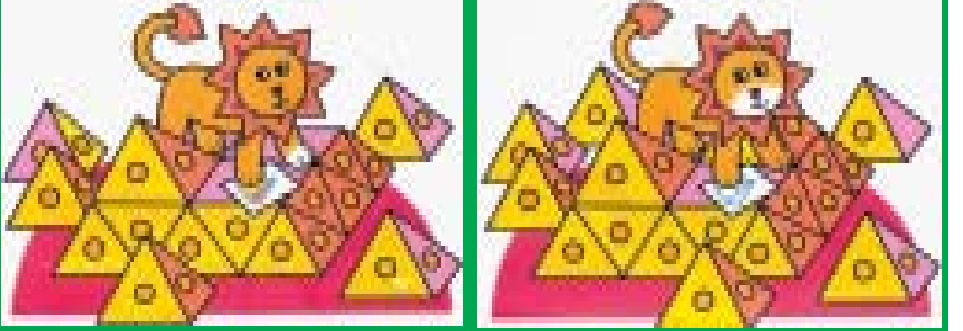
მოთხრობა

მადლობა

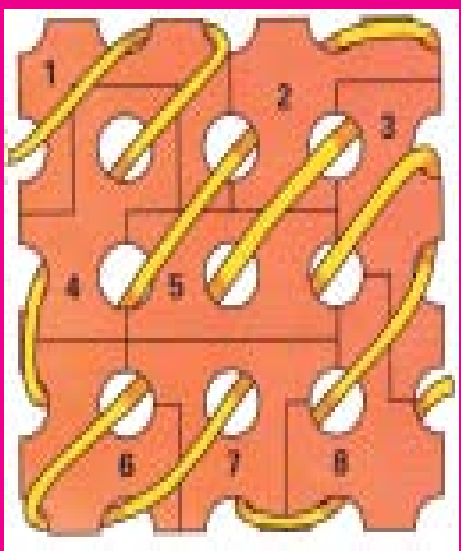
თათუნა პატარა გოგონაა. მას კითხვას ვასწავლიდი. მიეუფდებოდათ მაგიდას, გაეშლიდათ „დედაუნა“ და ვცდილობდით, ყველა სიტყვა შეუცდომლად წაგვეკითხა. სცნობდა, მაგრამ კითხვის დროს ასეთი რამ ემართებოდა: ჩათვლიდა თითო-თითო ასოს, — თ-ხ-ა. — რა გამოვიდა? — ვკითხავდი მე. — თათუნა სურათს დახედავდა და წამოიძახებდა: — თიკანი! — როგორ თუ თიკანი? აქ „თხა“ წერია. — თხა? ასეთი პატარა? — გაკვირვებით დაადებდა სურათზე თითს. — პატარაა დახატული. აბა, რამოდენაც არის, იმოდენა რომ დახატონ, იმ ფურცელს ხომ ვერც კი გადაშლი. ის თავს ჩაღუნავდა. — მერე სწორად წაიკითხავდა: — „თოხი“, „ხე“, „უთო“. მაგრამ შემდეგ ჩათვლიდა: — ძუა... — და იტყოდა: — კუდი. ისევ ჩათვლიდა: — ჩ-ა-ნ-თ-ა... — და „პორტუგალი“ კი გამოსდიოდა. მაშინ ერთი მასწავლებლის რჩევა გამახსენდა, — სიტყვა უნდა დაამარცვ-ლინო. — ორ-ორი ასო წაიკითხე, თათუნა, ორ-ორი ასო, და ყველაფერს სწორად გაიგებ, — ვუთხარი მე. წაიკითხა და საქმედ გაიჩარხა. უკვე აღარაფერი ეშლებოდა. — უნდა გენახათ, როგორ იყო გახარებული! არ იცოდა, რით გადაეხადა მადლობა. დიდი რომ არ ვყოფილიყავი, თავის საყვარელ დედოფალასაც კი მაჩუქებდა. ერთხელ ცუდ ხასიათზე ვიყავი და ძნელად გასაგებ წიგნს ვკითხულობდი. წაიკითხე ორჯერ, სამჯერ, მაგრამ არაფერი მესმოდა. — ვერაფერი გავიგე, — შევჩივლე ჩვენებს და წიგნი გადავისროლე. თათუნამ წიგნს ხელი დაავლო, მომირბენინა, გაბრწყინებული თვალებით შემომხედა და მითხრა: — დაგავიწყდა, ძია? ორ-ორი ასო წაიკითხე და ყველაფერს გაიგებ. მე გამეცინა, კარგ ხასიათზე დავდექი, წიგნი გამოვართვი, ერთხელაც წაიკითხე და ყველაფერი გავიგე. — ახლა მე აღარ ვიცოდი, რით გადამეხადა მადლობა თათუნასათვის.

იპოვე 10 განსხვავება

II თოვლის გაშლისას რომელი დეტალები აღმოჩნდება თოვზე?

III აბა, გამოიყვანი

- 1) ამ ბერძენ მეცნიერებს შორის რომელი მოღვაწეობდა მედიცინაში? ა) დემოკრიტე; ბ) არისტარქე; გ) ერატოსთენე; დ) ჰიპოკრატე.
- 2) ვინ არის კომპოზიტორი ილია ქავთაძის ლექსზე შექმნილი სიმღერისა — „ჩემო კარგო ქვეყანა“? ა) გ. ცაბაძე; ბ) ბ. კვერხაძე; გ) რ. ლალიძე; დ) ზ. ფალიაშვილი.
- 3) რომელი ფრანგელი გალობს? ა) მერცხალი; ბ) ჩხიკვი; გ) მტრედი; დ) შაშვი.
- 4) რას ხელმძღვანელობს ლოტ-ბარი? ა) ხალხური სიმღერების ანსამბლს; ბ) საბალეტო დასს; გ) სიმფონიურ ორკესტრს; დ) ვოკალურ-ინსტრუმენტულ ანსამბლს.
- 5) რომელ ქრისტიანულ დღესასწაულს ვხვდებით 6 მაისს და 23 ნოემბერს? ა) ნათლისღება; ბ) ნინოობა; გ) გიორგობა; დ) თამარობა.

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

ერთი ნიგნი-ზღაპარი
1 ლარი და 20 თეთრი ლირს

„ქვირის პალიზრის“ „ზღაპრების
სახლმა“ უკვე 50 ქართული და
უსახოური ზღაპარი გამოსცა

იბალიური „სუფთა ხელბი“ ქართულ „ხელის ჭუჭყუი“

გვანცა ლიპარტიანი

ორგანიზაცია „საერთაშორისო გამჭვირვალობა-საქართველოს“ მონევით გასულ კვირას თბილისის იტალიაში ფართოდ ცნობილი პროკურორი ჯერარდო კოლომბო ეწვია. პოპულარული ტელეჟურნალის გამომცემის მოგვარე პროკურორმა 1992-98 წლებში მილანში მრავალი არასათელღევიზიო დანაშაული გახსნა და წამყვანი როლი ითამაშა კორუფციის წინააღმდეგ მიმართულ ბრძოლაში სახელწოდებით „სუფთა ხელბი“. ჯერარდო კოლომბოს ჯგუფის მიერ წარმოდგენილი გამოძიება ხუთი ათასზე მეტ ადამიანს შეეხო. გამოძიების შედეგად ბრალი წაუყენეს ორასზე მეტ პოლიტიკოსს, მათ შორის ოთხ ყოფილ პრემიერ-მინისტრს, 150 ყოფილ და მოქმედ პარლამენტარს, მინისტრს, აღმასრულებელი ხელისუფლების სხვადასხვა დონის ბევრ წარმომადგენელს, სახელმწიფო და კერძო სანარმოებსა და თვით მოსამართლეებსაც კი.

„სუფთა ხელბი“ ფარდა ახადა იტალიაში გამეფებული მექრთამეობის სისტემას, რომელშიც ჩართულნი იყვნენ პოლიტიკოსები და მენარმეები, გამოაშკარავა კორუფციის ფართო ქსელი მილანში, რის შემდეგაც ამ ქალაქს ხალხმა თანგენტპოლისი-ი (საქრთამეთი) შეარქვა.

ჯერარდო კოლომბო ერთი იმთავანი იყო, ვინც ჯორჯო ამბროსიოს მკვლელობას იძიებდა. თვით ჯორჯო ამბროსიოლო გახლდათ იურისტი, რომელსაც ევალებოდა „ბანკო ამბროსიანოს“ აქტივების შემოწმება. ამ ბანკის გაკოტრება იტალიის ისტორიაში ყველაზე დიდი ფინანსური სკანდალი იყო.

სხვადასხვა დროს კოლომბო მუშაობდა პარლამენტის მრჩეველად, მოსამართლედ, პროკურორად. მას გამოქვეყნებული აქვს რამდენიმე წიგნი საკანონმდებლო საკითხებზე და ერთი მოგონებების წიგნი, სახელწოდებით „მახსოვრობის მანქანა ჩვენი“.

საქართველოში ჯერარდო კოლომბომ რამდენიმე შეხვედრა გამართა. ყველა შეხვედრა, მათ შორის არასამთავრობო

ორგანიზაციების წარმომადგენლებთან, დახურულ კარს მიღმა წარიმართა. ძნელი სათქმელია, რაზე ესაუბრა იტალიელი პროკურორი საქართველოს გენერალურ პროკურორს და იუსტიციის მინისტრს, მაგრამ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან გამართული შეხვედრის ერთ დეტალზე ფონდ ALPE-ის ექსპერტი მერაბ ბასილაია გვესაუბრა:

– საუბრის ძირითადი ნაწილი, რა თქმა უნდა, კითხვა-პასუხებისაგან შედგებოდა, ანუ ჩვენ ვცდილობდით მიგველო პასუხი და სტუმრის შეფასებები საქართველოში მიმდინარე ანტიკორუფციულ პროცესებზე. ბუნებრივია, იტალიური „სუფთა ხელბის“ გამოცდილების მაგალითზე. უაღრესად საინტერესო იყო ბატონი კოლომბოს ხედვა კორუფციასთან ბრძოლის საქმეში პროკურატურა-პოლიციის კოორდინირებულ საქმიანობასა და სასამართლოს როლზე. თუმცა თავად სტუმარმა ჩვენ მხოლოდ ორი თუ სამი შეკითხვა დაგვისვა და ყველა მათგანი ფულის გათეთრებისა და ქვეყანაში ნაღდი ფულის ბრუნვის საკითხებს ეხებოდა. მე არ ვიცი, ბატონი კოლომბო საქართველოში სწორედ ამ საკითხებზე საკონსულტაციოდ მოიწვიეს თუ არა, მაგრამ მას გაკვირვება არ დაუმაღავს, როდესაც მოისმინა ჩვენი ინფორმაცია ქვეყანაში ნაღდი ფულით ანგარიშსწორების მასშტაბებზე.

„თუ ფულის ასეთი მასა, ბიზნეს და კერძო გარიგებები საბანკო სისტემის მიღმა რჩება, არ მესმის როგორ ახერხებენ თქვენი სამართალდამცავები კორუფციული საქმეების გამოძიების წარმართვას“, – ჯერარდო კოლომბო ამ კითხვაზე კვალიფიციურ პასუხს, ალბათ, პროკურატურაში უფრო მიიღებდა, თუმცა ვფიქრობ, რომ ეს უაღრესად აქტუალური საკითხია და მიუხედავად ბევრი ლაპარაკისა, რადიკალური ნაბიჯები ამ მიმართულებით არ გადადგმულა. არ გადადგმულა თუნდაც საკანონმდებლო დონეზე. მინდა ვიფიქრო, რომ საქართველოში იწყება ამ თემის აქტუალიზაცია და ავტორიტეტული ექსპერტის ეს ვიზიტის ამ კონტექსტში წარიმართება.

ძალადობის გამხელა და გაუმხელა ფაქტები

ძალადობა დაკავებისას და წინასწარი დაკავების იზოლაციურებში, – ეს ტრადიცია ქართულ სამართალდამცავ სისტემაში უკეთესობისკენ არ შეცვლილა. ყოველ შემთხვევაში, ამაზე მეტყველებენ ციფრები, და ამასვე ადასტურებენ პრეზიდენტის მიერ შექმნილი სპეციალური საბჭოს წევრები.

საბჭოს ერთ-ერთი წევრის, „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლის, თეა თუთბერიძის თქმით, მათ მიერ მოპოვებული მონაცემები შემაფოთებელია. იმ ადამიანთა რიცხვი, რომლებიც 2004 წელს სხეულის დაზიანებებით შეიყვანეს სასჯელაღსრულებით დაწესებულებებში, 500-ს აჭარბებს. თუმცა, მისი აზრით, საბჭოს ხელთ არსებული მონაცემები სავარაუდოდ სრულყოფილი არ არის და წინასწარი დაკავების იზოლაციურებში ნაცემი და ნაწამები პატიმრების რეალური რიცხვი გაცილებით დიდია. ამ ადამიანთაგან მხოლოდ 114 აცხადებს, რომ მათ დაზიანება მიიღეს წინასწარი დაკავების იზოლაციურებში, ხოლო დანარჩენი თავს იკავებს საჯაროდ ძალადობის ფაქტის აღიარებისგან და შიშის გამო მხოლოდ პირადი საუბრებით იფარგლება.

„თავისუფლების ინსტიტუტის“ მიერ გამოვლენილი კონკრეტული ძალადობის ფაქტები გახდა პრობლემაზე მსჯელობის საგანი ამ ორგანიზაციაში გამართულ პრესკლუბის სესიას. მსგავსი ფაქტები კი, როგორც უკვე ითქვა, არცთუ ისე ცოტაა.

ფაქტი №1

7 აგვისტოს ისანი-სამგორის პოლიციის თანამშრომლებმა, ნარკოტიკების მოხმარების ბრალდებით, მამუკა ჩუბინიძე დააკავეს. დაკავებულის განცხადებით, ნარკოტიკული ნივთიერება მას პოლიციის თანამშრომლებმა თავად ჩაუდეს. ისანი-სამგორის რაიონის №1 პოლიციის ქვეგანყოფილებაში გადაყვანილმა ჩუბინიძემ დანაშაული არ აღიარა და შესაბამისად, არც აღიარებით ჩვენებას მოაწერა ხელი. ამ ფაქტით გაღიზიანებულმა პოლიციის ქვეგანყოფილების უფროსმა, მამუკა დავითიძემ იგი სასტიკად სცემა, რის გამოც დაკავებულმა სხეულის სერიოზული დაზიანებები მიიღო.

ისანი-სამგორის პოლიციის სამმართველოში გადაყვანილმა ჩუბინიძემ მოითხოვა ადვოკატისა და ექსპერტის დანიშვნა, რაზედაც უარი მიიღო. ამ მოთხოვნების წამოყენების შემდეგ ის კიდევ ერთხელ გადაიყვანეს ისანი-სამგორის ქვეგანყოფილებაში, სადაც ქვეგანყოფილების უფროსმა დაკავებული კიდევ ერთხელ სცემა.

„პოლიციის უფროსი წიხლებითა და მუშტებით გამეტებით მირტყამდა თავსა და გულმკერდის არეში, რის შედეგადაც ორჯერ დავკარგე გონება“, – განუცხადა ჩუბინიძემ „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლებს, რომლებმაც დაკავებული მოინახულეს. „თავისუფლების ინსტიტუტის“ მიერ დაკავებულთან მიყვანილი ექიმების განმარტებით, გარეგანი დათვალიერებით დაკავებულს სხეულსა და თავის არეში სერიოზული დაზიანებები აღენიშნება, თუმცა მისი შინაგანი ორგანოებისა და თავის ტვინის გამოსაკვლევად სპეციალური სამედიცინო აპარატურაა საჭირო.

„ჩუბინიძის დაკავება პროცესუალური ნორმების დარღვევით მოხდა, იგი დილის ათ საათზე დააკავეს, თუმცა დაკავების ოქმი დაახლოებით 16 საათზე გააფორმეს, რაც იმას ადასტურებს, რომ რამდენიმე საათის განმავლობაში იგი აბსოლუტურად უკანონოდ მყავდათ დაკავებული“, – აცხადებს სახალხო დამცველის მოადგილე ბაჩო ახალაია. ისანი-სამგორის რაიონის სასამართლომ მამუკა ჩუბინიძეს სამთვიანი წინასწარი პატიმრობა შეუფარდა.

„თავისუფლების ინსტიტუტმა“ მამუკა ჩუბინიძის საქმესთან დაკავშირებით გენერალურ პროკურატურას მიმართა და მოითხოვა ამ ფაქტთან დაკავშირებით სისხლის სამართლის საქმის აღძვრა.

დასასრული მე-19 გვერდი

თქვენი უფლებები დაკითხვისას

მოწმის დაკითხვა

მოწმის დაკითხვა შეიძლება არსებულ საქმესთან დაკავშირებით, ასევე ექვემდებარება ბრალდებულისა და დაზარალებულის ვინაობის დასადგენად.

მოწმე უნდა დაკითხოს სხვა მოწმეთაგან განცალკევებით. ამასთან, გამომძიებელმა უნდა მიიღოს ზომები, რათა ერთ საქმეზე გამოძახებულ მოწმეებს არ ჰქონდეთ ურთიერთობა დაკითხვის დამთავრებამდე.

დაკითხვამდე გამომძიებელმა უნდა დაადგინოს მოწმის ვინაობა, აუხსნას, თუ რა საქმეზეა გამოძახებული და გააფრთხილოს, რომ ვალდებულია თქვას ყველაფერი, რაც იცის ამ საქმესთან დაკავშირებით. მოწმემ ისიც უნდა იცოდეს, რომ ჩვენებაზე უარის თქმის ან ცრუჩვენების მიცემის შემთხვევაში იგი მიეცემა სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობა. მას, აგრეთვე, უნდა განუმარტონ, რომ ვალდებული არ არის მისცეს ისეთი ჩვენება, რომლითაც საკუთარ თავს ან ახლო ნათესავებს ამხელს დანაშაულის ჩადენაში.

მოწმის თხოვნით, დაკითხვას შეიძლება დაესწროს მისი ადვოკატი. ადვოკატის გამოუცხადებლობა არ აფერხებს საგამომძიებო მოქმედების ჩატარებას.

არასრულწლოვანი მოწმის დაკითხვა

არასრულწლოვანი მოწმის დაკითხვა შეიძლება იმ შემთხვევაში, თუ მას შეუძლია სიტყვიერად ან სხვა ფორმით წარმოადგინოს საქმისათვის მნიშვნელოვანი ცნობები. არასრულწლოვანი მოწმის დაკითხვა ტარდება მისი პედაგოგის ან კანონიერი წარმომადგენლის თანდასწრებით.

7 წლამდე ასაკის მოწმის დაკითხვა შეიძლება მხოლოდ მშობლის, მისი არარსებობის შემთხვევაში კი - მეურვის ან სხვა კანონიერი წარმომადგენლის თანხმობით. არასრულწლოვანთა წარმომადგენლებს უფლება აქვთ დაესწრონ დაკითხვას, გამოთქვან თავიანთი მოსაზრებები და, გამომძიებლის ნებართვით, დასვან შეკითხვები.

14 წლამდე ასაკის მოწმეს განუმარტავენ მის მოვალეობას ილაპარაკოს მხოლოდ სიმართლე, მაგრამ არ აფრთხილებენ ჩვენების მიცემაზე უარის თქმის, ან ცრუჩვენების მიცემისათვის სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობის შესახებ.

ყრუ-მუნჯი მოწმის დაკითხვა ტარდება იმ პირის მონაწილეობით, რომელიც იცებს მის ნიშნებს. ეს ფაქტი აუცილებლად უნდა აისახოს ოქმში.

მძიმე ავადმყოფი მოწმის დაკითხვა, ყველა შემთხვევაში, ტარდება ექიმის წერილობითი ნებართვით, ხოლო თუ ექიმი აუცილებლად მიიჩნევს - მისი თანდასწრებით.

ექვემდებარების დაკითხვისას

ექვემდებარების დაკავების შემთხვევაში, მისი დაკითხვა უნდა ჩატარდეს პოლიციის დანესტრუქტურებში ან მოკვლევის ორგანოში მისი მიყვანიდან 24 საათში. ექვემდებარების უფლება აქვს ჩვენება მისცეს დამცველის თანდასწრებით. თუ დამცველის გამოცხადება არ ესწრება მოცემულ დროში, მომკვლევი, გამომძიებელი, პროკურორი ვალდებული არიან უზრუნველყონ მისი მონაწილეობა, ხოლო დაკავებულს განუმარტონ, რომ დამცველის მოსვლამდე უფლება აქვს არ მისცეს ჩვენება.

დაკითხვის დაწყებამდე მომკვლევემ, გამომძიებელმა, პროკურორმა ექვემდებარებულს უნდა აცნობონ ეჭვის საფუძველი და განუმარტონ მისი უფლებები.

ექვემდებარების დაკითხვა ხდება ბრალდებულის დაკითხვისასათვის დადგენილი წესის მიხედვით.

ვინ შეიძლება იყოს დასაკითხი პირი?

დასაკითხი პირი შეიძლება იყოს მოწმე, დაზარალებული, ექვემდებარებული და ბრალდებული.

სად და ვის მიერ ხდება დაკითხვა?

დაკითხვას აწარმოებს მომკვლევი ან გამომძიებელი წინასწარი გამოძიების ან დასაკითხის ყოფნის ადგილას.

როგორ ხდება დაკითხვაზე გამოძახება?

დასაკითხ პირს გადასცემენ უწყებას, რომელშიც მითითებული უნდა იყოს, თუ ვინ იძახებს მას და რისთვის, ასევე გამოცხადების დღე და საათი. გარდა ამისა, უწყებაში განმარტებული უნდა იყოს შედეგები, რასაც გამოიწვევს არასაპატიო მიზეზით გამოუცხადებლობა.

როგორ ხდება დასაკითხი პირის დადგენა?

დაკითხვის დაწყებამდე მომკვლევემ ან გამომძიებელმა დასაკითხს უნდა გამოჰკითხოს სახელი და გვარი, დაბადების დრო (წელი, თვე, რიცხვი) და ადგილი, საცხოვრებელი და სამუშაო ადგილი, თანამდებობა, სარგებლობს თუ არა იმუნიტეტით, არის თუ არა ნასამართლევი და შემდეგ მიღებული მონაცემები შეუდაროს დასაკითხის პირად დოკუმენტებში არსებულ მონაცემებს.

როგორ ენაზე ტარდება დაკითხვა?

დამკითხავმა უნდა დაადგინოს, იცის თუ არა დასაკითხმა სამართალწარმოების ენა, ან რომელ ენაზე შეუძლია და სურს ჩვენების მიცემა. საჭიროების შემთხვევაში, იძახებენ თარჯიმანს, რომლის მოსვლამდეც დაკითხვა არ უნდა დაიწყოს.

როგორ მიმდინარეობს დაკითხვის პროცესი?

დასაკითხ პირს უნდა განუმარტონ, თუ რა საქმეზეა გამოძახებული და ჰკითხონ, რა იცის მან საქმის გარემოებათა შესახებ. დასაკითხს თავისუფალი თხრობა არ უნდა შეაწყვეტინონ, მაგრამ თუ იგი ლაპარაკობს გარემოებებზე, რომლებიც აშკარად არ ეხება საქმეს, მომკვლევეს ან გამომძიებელს უფლება აქვს ის შეაჩეროს. თავისუფალი თხრობის შემდეგ დასაკითხ პირს ჩვენების შეცხადება და დაზუსტების მიზნით შეიძლება დაუსვან კითხვები. დაკითხვისას დაუშვებელია მისახვედრი კითხვების დასმა (მისახვედრი კითხვები პირდაპირ ან არაპირდაპირ მიანიშნებენ მოსალოდნელ პასუხს). დაკითხვის დროს დასაკითხ პირს შეუძლია გამოიყენოს მის ხელთ არსებული ან საქმეზე დართული დოკუმენტები და სხვა ჩანაწერები.

დაკითხვის დროს შეიძლება აუდიო და ვიდეოჩანაწერა, ასევე კინოგადაღება. ხმის ჩანაწერა შეიძლება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დასაკითხი პირი ამის წინააღმდეგ არ არის.

როგორ ხდება დაკითხვის ოქმის შედგენა?

დაკითხვის შემდეგ აუცილებლად დგება ოქმი, რომელშიც აღწერილია დაკითხვის პროცესი, ოქმს გასაცნობად წარუდგენენ დაკითხულ პირს, რომელიც ხელმოწერით ადასტურებს ჩვენების ჩანაწერის სისწორეს და ხელს აწერს ოქმის ბოლოს, თუ ჩვენება რამდენიმე გვერდს მოიცავს, იგი ხელს აწერს თითოეულ გვერდს. დაკითხულს შეუძლია მოითხოვოს ოქმში შესწორებისა და დამატების შეტანა, რაც აუცილებლად უნდა დაკმაყოფილდეს. დასაკითხს უფლება აქვს თვითონ დაწეროს ჩვენება.

რამდენ ხანს შეიძლება გაგრძელდეს დაკითხვა?

დაკითხვის საერთო ხანგრძლივობა დღის განმავლობაში არ უნდა აღემატებოდეს 8 საათს. უშუალოდ დაკითხვა კი 4 საათზე მეტ ხანს არ უნდა გაგრძელდეს. შეიძლება პირს დღის განმავლობაში რამდენიმეჯერ დაკითხვა. ოქმშიც ერთსაათიანი შუალედებით.

ბრალდებულის დაკითხვა

ბრალდების წაყენებისა და დამცველთან კონსულტაციის შემდეგ დაუყოვნებლივ უნდა მოხდეს დაკითხვა. თუ ბრალდებული თანამდებობის პირია და თავს არიდებს საგამომძიებო ორგანოებში გამოცხადებას, მტკიცებულებების შეგროვება და საბრალდებო დასკვნის შედგენა შესაძლებელია მისი დაკითხვის გარეშეც.

- ბრალდებული უნდა დაკითხოს დღის საათებში, გარდა გადაუდებელი შემთხვევისა.
- ბრალდებული უნდა დაკითხოს წინასწარი გამოძიების ადგილას, ხოლო აუცილებლობის შემთხვევაში, მისი ყოფნის ადგილას.
- ბრალდებულის დაკითხვა ტარდება სხვა ბრალდებულებისგან განცალკევებით.
- ბრალდებულის დაკითხვისას სავალდებულოა დამცველის დასწრება.
- ბრალდებულის პირველ დაკითხვაში მონაწილეობს პროკურორი.
- ბრალდებული უნდა დაკითხოს წაყენებული ბრალდების საფუძველზე.
- დაკითხვის დაწყებამდე ბრალდებულს უნდა განუმარტონ, რომ უფლება აქვს უარი თქვას ჩვენების მიცემაზე.
- დაკითხვის დაწყებისთანავე გამომძიებელმა უნდა გაარკვიოს, ცნობს თუ არა ბრალდებული თავს დამნაშავედ წაყენებულ ბრალდებაში.

ბრალდებულის დუმილი ნიშნავს, რომ ის თავს დამნაშავედ არ ცნობს.

18 წლამდე ასაკის ბრალდებულის დაკითხვაში მონაწილეობს მისი პედაგოგი ან კანონიერი წარმომადგენელი.

ყრუ-მუნჯი ბრალდებულის დაკითხვა ტარდება იმ პირის მონაწილეობით, რომელიც იცებს მის ნიშნებს.

დაზარალებულის დაკითხვა

დაზარალებულის დაკითხვა ტარდება მოწმის დაკითხვისათვის დადგენილი წესით. განსხვავება ის არის, რომ **16 წლამდე ასაკის, ასევე ფსიქიკური და ფიზიკური ნაკლის მქონე დაზარალებულის დაკითხვა ტარდება მისი წარმომადგენლის მონაწილეობით.**

დაპირისპირება

ბრალდებულს უფლება აქვს დაუპირისპირდეს იმ პირს, რომელიც ამხელს მას დანაშაულის ჩადენაში.

გამომძიებელს უფლება აქვს დაპირისპიროს ადრე დაკითხული ორი პირი, თუ მათ ჩვენებებში მნიშვნელოვანი წინააღმდეგობაა. დაპირისპირებამდე უნდა დაზუსტდეს, იცნობენ თუ არა დაკითხული პირები ერთმანეთს და რა ურთიერთობა აქვთ ერთმანეთთან. დასაპირისპირებლად გამოძახებულ პირებს რიგრიგობით უნდა ჩამოართვან ჩვენება საქმის იმ გარემოებათა შესახებ, რომელთა გასარკვევადაც ტარდება დაპირისპირება. ამის შემდეგ გამომძიებელი მათ უსვამს კითხვებს. გამომძიებლის ნებართვით, დაპირისპირებაზე გამოძახებულ პირებსაც შეუძლიათ ერთმანეთს დაუსვან კითხვები. დაპირისპირებულთა წინა ჩვენებების გამოცხადება შეიძლება მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ისინი დაპირისპირებისას მისცემენ ჩვენებებს და მათ ოქმში შეიტანენ. დაპირისპირებას შეიძლება ესწრებოდნენ დამცველი, პედაგოგი, ექიმი, თარჯიმანი და დასაკითხის კანონიერი წარმომადგენელი.

გამომძიებელი ადგენს დაპირისპირების ოქმს და აცნობს მას დაპირისპირების მონაწილეებს, რომელთაც უფლება აქვთ მოითხოვონ ოქმში შესწორებისა და დამატების შეტანა. ორივე დაკითხული პირი ხელს აწერს თავის ჩვენებას და მთლიანად ოქმს.

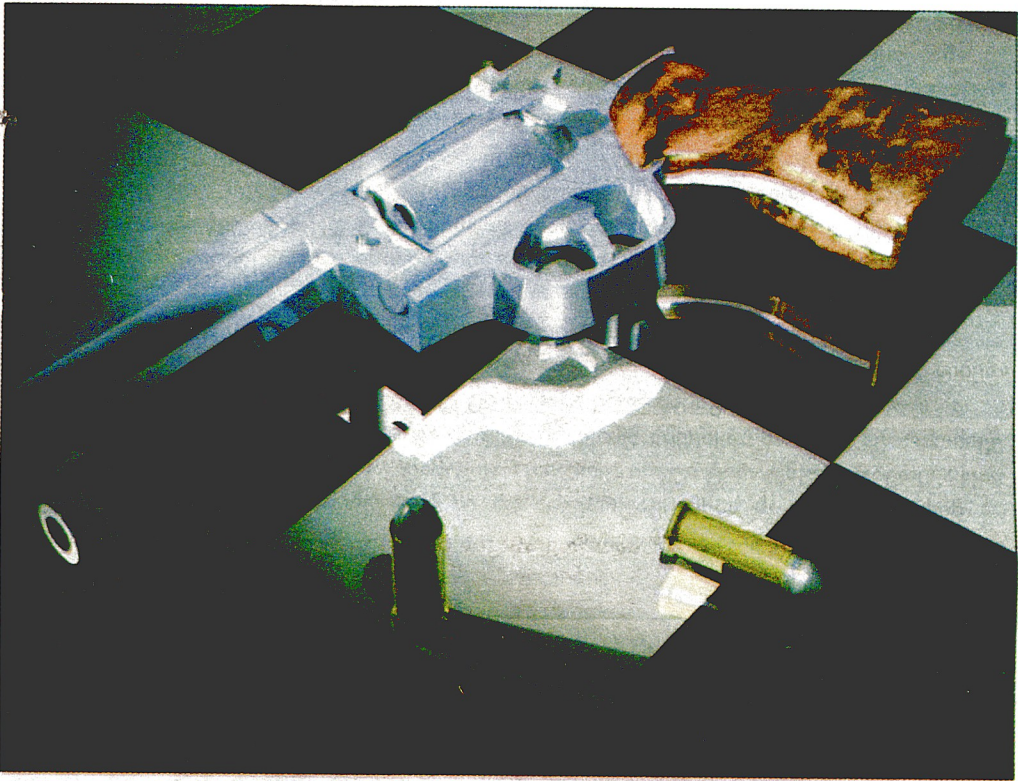

ინგლისის პრესის საჩივრების კომისიის მასალები

სარჩელი: კომისიის სარჩელით მიმართა ტვიდელში მცხოვრებმა მამაკაცმა, რომელმაც განაცხადა, რომ ჟურნალისტმა შეცდომაში შეყვანის გზით მოიპოვა ინფორმაცია და 1998 წლის ივლისში გაზეთ „ობზერვერში“ გამოაქვეყნა სტატია, სათაურით „იარაღის ოსტატმა შეიარაღების შეფიქრებში წარმატებას მიაღწია“. მოსარჩლის შეფასებით, ჟურნალისტმა დაარღვია პრაქტიკის კოდექსის მე-11 (შეცდომაში შეყვანა) მუხლი, ფოტოები, რომელიც გაზეთმა გამოაქვეყნა, მე-3 (პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობა) და მე-4 (შეწინააღმდეგება) მუხლების დარღვევას წარმოადგენდა.

ადგილი ჰქონდა კანონისათვის გვერდის ავლის მცდელობას. ჟურნალისტმა გადაწყვიტა ჟურნალისტური გამოძიება ჩაეტარებინა და გაზეთ „სკოტლენდ ონ სანდები“ მოსარჩლის სახელს წააწყდა. მოსარჩლესთან პირველი ზარი, რედაქციის განცხადებით, პიროვნების იდენტიფიცირებას ისახავდა მიზნად და „შეცდომაში შეყვანის ერთგვარი მსუბუქი“ ფორმა იყო. კორესპონდენტს „არ ეგონა, თუ თავისი პროფესიული კუთვნილების გამხელის შემთხვევაში, მოსარჩლე მას ცეცხლსასროლ იარაღზე მუშაობის ფაქტს გაუმხელდა“, – განაცხადა რედაქციამ. გაზეთი კომისიის ყურადღებას ამახვილებდა იმ ფაქტზე, რომ მოსარჩლის სახლში შესვლისთანავე, ჟურნალისტმა თავისი ვინაობა გაამჟღავნა.

მამაკაცი „ობზერვერის“ წინააღმდეგ

სტატიაში ნათქვამი იყო, რომ ოსტატი მუშაობდა რევოლვერის მარკაზე, რომელსაც ცეცხლსასროლი იარაღის შესახებ 1997 წლის აქტი არ ითვალისწინებდა და ხელისუფლება ასეთი იარაღის ამოღებაზე მუშაობდა. ფოტოებზე გამოსახული იყო ოსტატი, რომელიც ხელჯოხს იქნევდა.

მოსარჩლე ოსტატმა განაცხადა, რომ მას ტელეფონით დაუკავშირდა პიროვნება, რომელმაც თავი იარაღის მოყვარულად გააცნო. მოგვიანებით მათი საუბრის დეტალები გაზეთში გამოქვეყნდა. საღამოს, აღნიშნული პიროვნება მოსარჩლეს სახლში ფოტოკორესპონდენტის თანხლებით ესტუმრა, მხოლოდ ამის მერე გახდა ცნობილი მოსარჩლისთვის, რომ ჟურნალისტთან ჰქონდა საქმე. ფოტოებიც სწორედ მის სახლში გადაიღეს, რამაც მოსარჩლე წყობიდან გამოიყვანა, სურათებზე სწორედ მისი ეს მდგომარეობა იყო ასახული.

მოსარჩლე აღიარებდა, რომ შესაძლოა მისი საქმიანობა საზოგადოებრივი ინტერესის საგანი ყოფილიყო, თუმცა ინფორმაციის მოსაპოვებლად მისი შეცდომაში შეყვანა და ვინაობის არგამხელა, მოსარჩლის მტკიცებით, აუცილებლობას არ წარმოადგენდა. ამის დასტური იყო გაზეთ „სკოტლენდ ონ სანდებისთვის“ მიცემული ინტერვიუ, რომელშიც მოსარჩლე დაუფარავად საუბრობდა თავის საქმიანობაზე. მან განაცხადა, რომ მზად იყო ესაუბრა ამ ჟურნალისტთანაც, ამ უკანასკნელს ნორმალურად რომ მიემართა მისთვის.

რედაქციამ პასუხად განაცხადა, რომ მაღალი რანგის მოხელემ ჟურნალისტთან საუბრისას, გამოთქვა შემფოთება, რომ

გადაწყვეტილება: კომისიამ სარჩელს მხარი დაუჭირა.

მოტივაცია: კომისიამ გაიზიარა მხარეთა მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ საკითხი საზოგადოებრივი ინტერესის საგანი იყო. ამავე დროს კომისიამ აღნიშნა, რომ მისი განსჯის მთავარი თემა იყო ის, დაირღვა თუ არა კოდექსის ნორმა შეცდომაში შეყვანასთან დაკავშირებით და არსებობდა თუ არა ინფორმაციის მოპოვების სხვა გზა. კომისიამ აღნიშნა, რომ გაზეთს არ უცდია ინფორმაციის სხვა გზით მოპოვება და პირდაპირ შეცდომაში შეყვანის „მსუბუქი“ ფორმა გამოიყენა, როგორც ამას თავად გაზეთი აფასებდა. რედაქციამ ვერ წარმოადგინა იმის მტკიცებულებები, რომ აღნიშნულ შემთხვევაში ეს ერთადერთი აუცილებელი საშუალება იყო.

ფოტოპუბლიკაციებთან დაკავშირებით, კომისიამ განაცხადა, რომ საცხოვრებელ სახლში, ანუ კერძო ტერიტორიაზე ფოტოგადაღება დასაშვებია, მხოლოდ მფლობელის ნებართვით. ამ კონკრეტულ შემთხვევაში კომისიამ ყურადღება მიაპყრო იმ გარემოებას, რომ ფოტოზე ასახული მოსარჩლე იმყოფებოდა საკუთარი სახლის წინ არსებულ ბაღში, კარები იყო ღია და მას საჯარო ყურადღებისაგან დაცულობის დასაბუთებული მოლოდინი არ უნდა ჰქონოდა. მიუხედავად ამისა, კომისიამ დაუშვებლად მიიჩნია ამ ფოტოების გამოქვეყნება, რადგან მასზე ასახული იყო აღელვებული მოსარჩლე, ხოლო მისი აღელვების პროვოცირება თავად ჟურნალისტებმა მოახდინეს.

12 ივლისი, 1998 წელი

ძალადობის გამხელი და გაუმხელი ფაქტები

დასასრული. დასაწყისი მე-17 გვერდზე

ფაქტი №2

ვაკე-საბურთალოს პოლიციამ 2004 წლის 15 აგვისტოს კუს ტბაზე დააკავა რამდენიმე პიროვნება. მათ შორის იყო დავით სუჯიევი, რომელიც ვაკე-საბურთალოს პოლიციის განყოფილებაში სცემეს. დაკავებულს გამოძიებელმა ექსპერტიზის ჩატარების ნება არ დართო. როდესაც „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლები არკვევდნენ, თუ რატომ არ ჩაუტარეს სუჯიევს ექსპერტიზა, საქმიდან საერთოდ გაქრა მოთხოვნა ექსპერტიზის ჩატარებაზე.

პოლიციამ ბრალის წაყენების ვადებიც დაარღვია, თუმცა გამოძიებელი ამას კატეგორიულად უარყოფს. დაკავებულმა სუჯიევმა თარჯიმანი მოითხოვა. თარჯიმნის დანიშვნის თაობაზე გადაწყვეტილებას გამოძიებელი ხელს 22 სთ-სა და 45 წთ-ზე აწერს, როცა 72-საათიანი ვადა 22.30 წთ-ზე ამოიწურა, თუ დაკავებულთან თარჯიმნის გარეშე კომუნიკაცია არ ხერხდებოდა, პოლიცია მას თარჯიმნის გარეშე ვერც ბრალს წაუყენებდა, რაც ბრალის წაყენების ვადების აშკარა დარღვევაზე მიუთითებს.

„თავისუფლების ინსტიტუტმა“ დაკავების ფაქტის გამოძიების მოთხოვნით შინაგან საქმეთა სამინისტროს გენერალურ ინსპექციას მიმართა, რომელიც საქმეზე მოკვლევას აწარმოებს.

ფაქტი №3

2004 წლის წლის 8 აგვისტოს, გორში, ყიფიანის ქუჩაზე დაახლოებით ოცმა პოლიციელმა მოქალაქე ვლადიმერ კოშკაძე დააკავა. დაკავებული, რომელიც ძლიერი ფიზიკური აღნაგობით გამოირჩევა, პოლიციელებმა „დუბინკებით“ საშინლად სცემეს. „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლებმა იგი თბილისის №1 საპყრობილეში, ორთაჭალაში მოინახულეს. ვლადიმერ კოშკაძის დაკავების ოპერაციას, დაკავებულის განცხადებით, გორის კრიმინალური პოლიციის უფროსი ხელმძღვანელობდა.

ფონდი Alpe

მსოფლიო ბანკის
სასამართლო რეზოლუციის
პროექტის ფორმატში

აცხადებს კონკურსს რეგიონალური ტელემაუწყებლებისათვის

კონკურსში მონაწილეობის მსურველმა რეგიონალური ტელეკომპანიების რედაქციებმა, შემოქმედებითმა ჯგუფებმა უნდა წარმოადგინონ 2004 წელს ეთერში გასული ან საგანგებოდ ამ კონკურსისათვის მომზადებული სიუჟეტები, რომელთა არსი მიესადაგება კონკურსის თემას „**ადამიანი სამართლის ძიებაში**“. სასურველია სიუჟეტში აისახოს რეგიონში მომხდარი რეალური სამართლებრივი კოლიზია, კონკრეტული მოქმედი გმირთა და ამ საქმის მიმდინარეობით პოლიციის, პროკურატურის, სასამართლო დონეზე (ან თუნდაც რომელიმე ერთ უწყებაში).

წარმოდგენილი სიუჟეტები შეფასდება შემდეგი კრიტერიუმებით:

- რამდენად აქტუალური და პრეცედენტულია სიუჟეტში აღწერილი ამბავი
- რამდენად დაბალანსებულად და სრულად არის წარმოდგენილი მხარეთა პოზიციები
- რამდენად ლაკონური და გასაგებია ამბის გადმოცემის სტილი

სიუჟეტის ქრონომეტრაჟი არ უნდა აღემატებოდეს 10 წუთს. სიუჟეტი უნდა წარმოადგინოს VHS ფორმატში.

წარმოდგენილ ნამუშევრებს განიხილავს საგანგებოდ შექმნილი ჟიური. კონკურსში გამარჯვებული სიუჟეტის ავტორები დაჯილდოვდებიან საგანგებო სერტიფიკატითა და ფულადი პრემიით 500 ლარის ოდენობით. კონკურსში გამარჯვებული სიუჟეტი გადაიცემა საერთო ნაციონალური ფორმატით მაუწყებელი ტელეკომპანიის ეთერით.

სიუჟეტების წარდგენის ბოლო ვადა: 2004 წლის, 25 ნოემბერი.

მისამართი: ალექსანდრე ჭავჭავაძის ქ. 8-33

ტელ.: 92 29 14. ფაქსი: 92 05 96

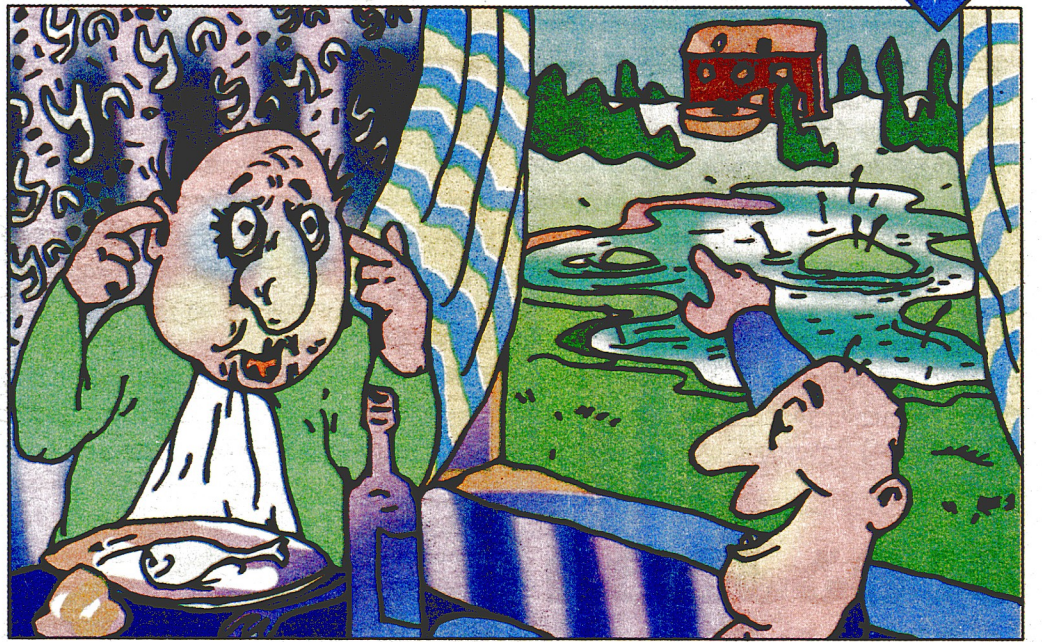
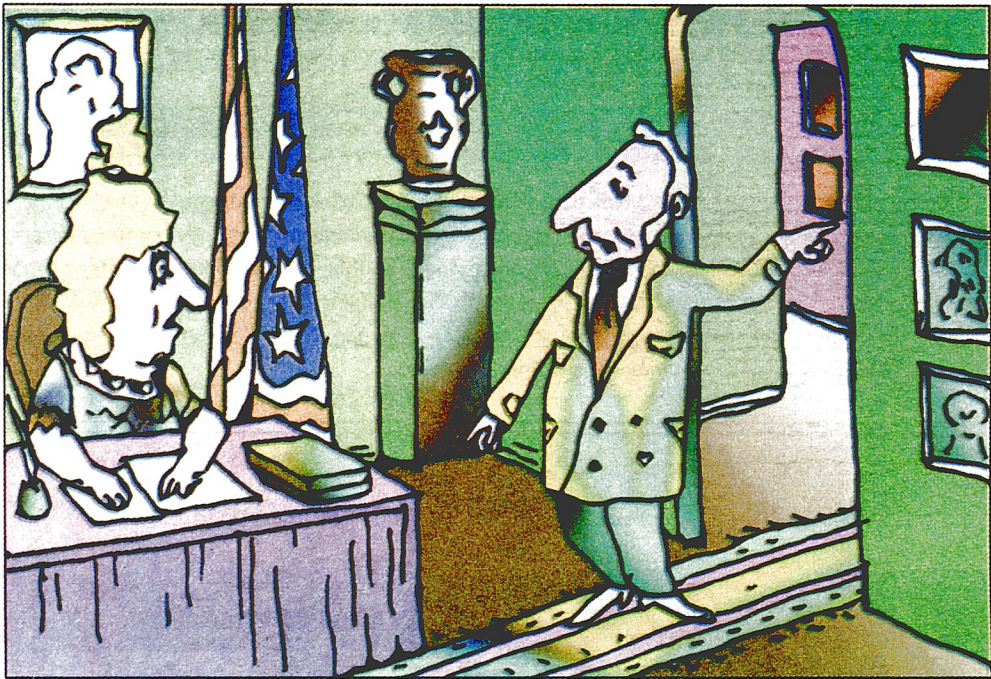
გაზეთი

მოამზადა სოფო გუპინამ, მხატვარი მამუკა ტყეშელაშვილი

თვითმარტვია გუბერნატორი

როგორც ინგლისური გაზეთები გადმოგვცემენ, ნიუ-ჯერსის შტატის სასამართლოში ერთი საინტერესო ამბავი ირჩევა. როგორც გაზეთები იტყობინებიან, მთელი რვა დღე ნიუ-ჯერსის შტატს ახალგაზრდა 22 წლის ქალი, აგნესა ჯილი განაგებდა, რომელსაც ახლა „გუბერნატორ ჯილი“ ეძახიან. ამ რამდენიმე ხნის წინათ, როდესაც შტატის გუბერნატორი ბუფალოში წასულა გამოფენაზედ, იმის მოადგილე უეცრად ავად გამხდარა და შტატის მართვა-გამგეობის საქმეს თვითნებურად შესდგომია აგნესა ჯილი, რომელსაც მთავრობის სტენოგრაფის თანამდებობა უჭირავს. ქალი მარჯვედ უძღვებოდა უმაღლეს მოხელეებთან მიწერ-მოწერის საქმეს, იმის ხელთ იყო სახელმწიფო ბეჭედი. ერთხელ მეზობელ შტატის მთავრობას ერთი დამნაშავეს გაცემაც კი მოსთხოვა და იმისთანა სასიკეთო ამბები გააკეთა იმ რვა დღეში, რომ ხალხი მისი დიდი მაღლიერი ყოფილა. გამოფენიდან დაბრუნებული გუბერნატორი განრისხდა ამაზე და ამ ქალის ამბავი სასამართლოს გადასცა. ახლა სასამართლოსთან ნიუ-ჯერსის მაცხოვრებელნი დგანან თურმე და ამ ქალის დასჯას ეწინააღმდეგებიან.

„ივერია“ №227, 1901 წელი

ვერდიქტი - ბაყაყებისთვის

ამას წინათ ბოსტონის სასამართლოში ერთი კაცი მისულა გარდარეული სახით: რამე მიშველეთ, ჩემმა მეზობელმა ბაყაყების მოშენება გადაწყვიტა და ის წყეულები არც დღე, არც ღამე არ მასვენებენო. მოსამართლეს მომჩივანისთვის უთქვამს, ბაყაყების ყოლის გამო კაცი გაესამართლებინოთ, არ გამიგიაო და ეს კაცი თავიდან მოუშორებია. მომჩივანს თავი არ დაუნებებია და მოსამართლეს უთხრა: „თუ ჩემი ხათრი გაქვს, ერთი ჩემთან სახლში წამოდი, სადილზე დაგპატიჟებო“. მოსამართლე მართლაც მივიდა ამ კაცთან სახლში და ორ წუთში გადარეული გამორბოდა ამ კაცის ბინიდან - ბაყაყების ყიყინს ვერ გაუძლო.

მართლაც ამ უბედურის კაცის მეზობელს სახლის ეზოში ერთი დიდი აუზი გაუკეთებია და იქ ჰყავს თურმე ხუთი ათასამდე ბაყაყი.

ამ ახირებულს კაცს გასათბობი აპარატიც დაუდგამს, ზამთარში ბაყაყები არ გამყინოსო. ეს კაცი ამ ბაყაყებს უნივერსიტეტში აგზავნიდა თურმე და დიდძალ ფულსაც აკეთებდა. მუშტარიც ბევრი ჰყოლია, რადგანაც კარგი ჯიშის ბაყაყები გაუშენებია.

მოსამართლეს ეს საქმე გაურჩევია და იმ ბაყაყების პატრონისთვის ბაყაყების ქალაქგარეთ გაყვანა გადაუწყვეტია.

„ივერია“ №220, 1901 წელი

150 წლით უფროსი ძმა

ერთი ინგლისური გაზეთი შემდეგ ამბავს გადმოგვცემს. სასამართლოში ირჩეოდა თურმე ერთი საქმე მემკვიდრეობის თაობაზედ. დაუბარებიათ ერთი მოწმე და, სხვათა შორის, უკითხავთ: „გყავთ თუ არა ძმები და დებიო?“ მოწმეს მიუგია, რომ ერთი ძმა მყავდა, მაგრამ 150 წელია მას შემდეგ, რაც იგი გარდაიცვალაო. მოსამართლეს უფიქრია, რომ სასაცილოდ მიგდებოდა და დარბაზიდან გაუძევებია. მაგრამ ამ მოწმეს უთქვამს, ჩემს შეურაცხყოფას არ გაპატიებ და საბუთის ქაღალდებს მოგიტან, სადაც დაგიმტკიცებ, რომ მართალი ვარო. ამაზედ მოსამართლემ გადაიხარხარა და უთხრა: თუ იმას დამიმტკიცებ, რომ შენი ძმა 150 წლის წინად გარდაიცვალა, ბოდიშს მოგიხდის და მოსამართლის მანტიას სამუდამოდ დავემშვიდობებო. მოწმეს მართლაც წარუდგენია საბუთის ქაღალდები და დაუმტკიცებია, რომ იმისი ძმა მართლაც 150 წლის წინად მომკვდარა. აი საქმე როგორა ყოფილა: მოწმის მამას ცოლი 20 წლისას შეურთავს, მალე ვაჟი-შვილი გასჩენია, რომელიც იმავე წელს მომკვდარა. შემდეგ მამაც დაქვრივებული და მეორე ცოლი 75 წლისას შეურთავს. გასჩენია ეს მეორე შვილი, მოწმე. სასამართლოში როდესაც საქმე ირჩეოდა, მოწმე 94 წლისა იყო. თუ მივუმატებთ ამას 56 წელს, რომელიც პირველის ძმის სიკვდილთგან მეორეს გაჩენამდე გავიდა, გამოვა სწორედ 150 წელიწადი.

„ივერია“ №218, 1901 წელი

მზარეულები საპყრობილეში

კონსტანტინოპოლიდან ატყობინებენ გაზეთებს, რომ სულთანის მზარეულთ „სტაჩკა“ განუზრახავთ. ამას წინად გამოუცხადებიათ, რომ თუ რამდენიმე დღის შემდეგ ჯამაგირს არ დაგვირიგებთ, თავს დავანებებთ მუშაობასო და ასეც მოქცეულან. სულთანმა რამდენიმე დღე ითმინა თურმე მშვირმა და შემდეგ ყველა მზარეული საპყრობილეში ჩაატანინა და ახლა სანყალ მზარეულებს იქ აიძულებს სადილების მომზადებას.

„ივერია“ №222, 1901 წელი

ჩანართი დაზინანსაჲსა ეპროვის კავშირის მიერ.

ჩანართში გამოქვეყნებულ მასალებზე პასუხისმგებლობა ეკისრებათ ავტორებს და მათი პინარსი არ უნდა იქნას გაგავალი როგორც ეპროკავშირის ოფიციალური პოზიცია.

ასოციაცია ALPE

მისამართი: თბილისი, ალ. ჭავჭავაძის ქ. 8/33
ტელ.: 996512, 922914 ფაქსი: 920596, E-mail: office@alpe.ge, www.alpe.ge

ეს ქალბატონი რამდენიმე წლის წინ ქალთა კოლონიაში იხდიდა სასჯელს. ხნიერი არ არის, მაგრამ ექვსი წლით პატიმრობამ თავისი დაღი დაასვა. მკითხველისთვის დარდის განდობა უახლოესი მეგობრისა და შემდეგ მეუღლის სიკვდილმა გადააწყვეტინა.

„გადავწყვიტე, ყველაფერი მომთხრო და თითქოს დიდი ტვირთიც მომეხსნა, — მითხრა ჩემმა რესპონდენტმა, — ასეა, როცა წლების წინ ჩადენილი შეცდომის გამო სინანული მოგერევა, გინდა ვინმეს გადაუშალო გული“.

52 წლის მარგალიტა დ...ემ 20 წლის წინ საქმიანობა გაქრობით დაიწყო. მაშინ ამას „სპეკულანტობას“ ეძახდნენ. ქალბატონ მარგალიტასთან უცხოეთიდან და რუსეთიდან ჩამოსულებს ნაირ-ნაირი ტანსაცმელი მიჰქონდათ. დიასახლისი კი სარფიანად ყიდა და თავისი წილიც რჩებოდა. ყველანი კმაყოფილები იყვნენ — მომბანიც, მყიდველიც და, რაღა თქმა უნდა, გამყიდველიც.

— თავდაპირველად, ამის გამო მე და ჩემს მეუღლეს უსიამოვნება გვერნდა... ჩვენს ოჯახში ყოველდღე უამრავი ადამიანი მოდიოდა ტანსაცმლის საყიდლად. სპეკულაცია მაშინ იკრძალებოდა. მტრისას, თუ მოულოდნელად მილიცია დაადგებოდა თავს რომელიმე სპეკულანტს. თავიდან მეც მეშინოდა, ვფრთხილობდი, მაგრამ მერე და მერე ჭკუა ვიხმარე, ფულს არ ვინანებდი იმათთვის, რომლებსაც ჩემი სახლის ჩინკვა ევალებოდათ. მეტსაც გეტყვით, ყოველი თვის ბოლოს (როცა ახალ საქონელს მივიღებდი) უბნის ნაცნობი ინსპექტორები მოდიოდნენ, შინაურულად ვისაუბრებდით, ფულს ჩაიჯიბავდნენ, წავიდოდნენ და მეც მშვიდად განვაგრძობდი გაქრობას. დაკარგულად სულაც არ ვთვლიდი იმ ქრთამს, რადგან იმ თანხად ნამდვილად მიღრიდა მშვიდი ცხოვრება. თანდათან ქმარიც შეეჩვია ჩემს საქმიანობას, მით უმეტეს, რომ ოჯახი წელში გაიმართა. ნელ-ნელა მუდმივი კლიენტები შემოვიკრიბე, ფულზე არასოდეს წუწუნებდნენ.

ჩემს მეგობარს, ეთერს, ძალიან უჭირდა. სამი შვილისა და ავადმყოფი ქმრის პატრონს თავისი მწირი ხელფასი ერთ კვირასაც არ ჰყოფნიდა. ერთხელ შევთავაზე, საქონლის ნაწილს მოგცემ, გაყიდე და პატარა მოგება დაგრჩება—მეთქი. დამიჯერა და საქმეც ააწყო, მალე მასაც მოუშრავლდა მუშტარი. მეუღლის გარდაცვალების შემდეგ თავად დაიწყო მოსკოვში სიარული და საქონლის ჩამოტანა.

სამი წელი საქმე კარგად მიმდიოდა. მერე ერთმა ნაცნობმა კლიენტმა ნარკოტიკის გასაღება შემომთავაზა. სასტიკად ვიუარე, მაგრამ დამამშვიდა და დამარწმუნა — ეს გაცილებით სარფიანი საქმეა, თანაც მხოლოდ სანდო ხალხი მოგაკითხავს და არანაირი პრობლემა არ შეგექმნებაო. მართლაც, პირველ ხანებში ისე ვიხეიერე, რომ ტანსაცმელი მთლიანად ეთერს გადავულოცე. მალე ვიღაცამ დამასმინა. სულ უცნობები დამესხნენ თავს, გაჩნდნენ ყოველი კუთხე-კუჩქალი და ნარკოტიკიც მიიკვდეს. თუმცა მაშინ გადავრჩი — ნაცნობი კლიენტები დამეხმარნენ, ფულიც დიდძალი ჩავყარე, რათა ამ საქმიდან სუფთად გამოვსულიყავი. ნერვიულობაზე ჩემს მეუღლეს ინფარქტი მოუვიდა და

ჩვენ გვყავს ძნელია ყველაფრის თავიდან დაწყება

„გემუდარებით, ეს წერილი უახლოეს ნომერში გამოიქვეყნოთ, რადგან „კვირის პალიტრა“ იმ ადამიანის საყვარელი გაზეთია, ვისაც თქვენი საშუალებით მინდა, ბევრ რამეში გამოვუტყდე.“

ყველაფერი იმით დაიწყო, რომ ცალმხრივი სიყვარულის მსხვერპლი გახვდი, ანუ გაცევი იმას, ვინც არ მიყვარდა. თითქმის თექვსმეტი წელია ვცხოვრობ ასე უსიხარულოდ, უსიყვარულოდ, უდღესასწაულოდ, ცრემლითა და დარდით სავსე. ერთადერთი სიხარული ჩემი შვილია... არ ვიცი, ვინ როგორ გაიგებს, მაგრამ ყოველთვის ვოცნებობდი დიდ და წრფელ სიყვარულზე; მეგონა, ისე წავიდოდი ამ ქვეყნიდან, რომ ასეთი გრძნობა არ მეღირსებოდა, მაგრამ... შემიყვარდა!

ჰო, ჩემო სიცოცხლე, შენზე ვლაპარაკობ. შემიყვარდი და მზად ვარ, თავი განაცვალო, რადგან შენი წყალობით ცხოვრებას სხვა თვალთ შევხედე.

ძმარის საიდუმლოებანი

თურმე ძმრის, რომელსაც წარმატებით ვყენებთ კერძების შესაზავებლად, კონსერვანტად, თმაზე გადასაველებად და მედიცინაშიც, შესაძლებლობანი ამით არ ამოიწურება.

გაგაცნობთ მის რამდენიმე საიდუმლოს:

1. გაბზარული კვერცხის ცილა ხარშვისას

ძლივს გადავარჩინე. მან კატეგორიულად ამიკრძალა ეს ეშმაკეული საქმე და მეც დავიფიცე, რომ ამიერიდან აღარ გავუკარეობდი, მაგრამ ვალს ხომ გასტუმრება უნდოდა, ამიტომაც ისევ დავიწყე ტანსაცმლით ვაჭრობა. ისევ შემიწნდა ის ნაცნობი მამაკაცი: თავის დახსნაში ხომ დაგებმარე. ნუ გეშინია, ყველაფერი კარგად იქნება, ახალ პარტიას მოგიტან, უცებ გაასაღებ და ვალსაც მალევე გაისტუმრებო. თუკი თავდა-

აღსარებასავით ვინღა ვითქვა...

პირველად ეს კითხვა არ დამებადა, ახლა უკვე გაკვირვებულმა ვკითხე: თუ სამიში არაა, რატომ თავად არ ასაღებ—მეთქი. მოკლედ მომიგო: ჩემზე იეჭვებენ, რადგან ერთხელ უკვე მიპოვეს, შენ კი ტანსაცმლის „ბარიგა“ ხარ და ხალხის მისვლა—მოსვლა არ დაეჭვებთო. ეშმაკივით შემიწნდა ის კაცი და დამიყოლია. სხვათა შორის, ისე წავიდა საქმე, რომ მალევე დამეშვიდდი. ცოტა ხნის შემდეგ იმ ჩემს მომმარაგებელს თვითონ ვთხოვე, კვლავ მოეტანა ნარკოტიკი. ერთ დღეს ეთერმა ტირილით შემომწივლა: ნიკა (უფროსი ვაჟი) ნარკოტიკს მიეჩვია, გვიანდა შევაჩწიე ეს, რა ვქნა, რა წყალში ჩავევარდე, აღარ ვიცი. მეზობლის ბიჭმა შეაჩვია ამ სისაძაგლეს. ის ბიჭი უბანში „აგტორიტეტადაა“ ცნობილიო. გულისკანკალით ვკითხე, რა გვარია ის ბიჭი—მეთქი. დამისახელა ჩემი მომმარაგებელი. ენა ჩამივარდა. ჩემი უახლოესი მეგობრის უბედურებაში ხომ მეც მეორია ხელი? უფრო სწორად, მთავარი დამნაშავე მე ვიყავი, შვილების დედა, რომელიც ფულის გულისთვის ეწამლავდი ხალხს. საგონებელში ჩავვარდი. როგორც შემქმლო, დაგამშვიდე ეთერი, მე კი საკუთარ თავს შევფიცე, რომ აღარ გავასაღებდი ნარკოტიკს.

ნიკა ღვიძლი შვილივით მიყვარდა. გულ-შემოყრილი ვადევნებდი თვალს მის მდგომარეობას. ცოტა ხნით თითქოს სძლია ამ საშინელ სენს, მაგრამ ეს მოჩვენებითი იყო.

ერთხელ, გვიან ღამით ეთერი მოიჭრა და მუხლებში ჩამივარდა: ნიკა ცუდად არის, ახლა თუ ნარკოტიკი არ მიიღო, შეიძლება მოკვდეს. იმ ჩემმა მეზობელმა მითხრა, შენს დაქალთან

ძნელია ყველაფრის თავიდან დაწყება

შენ დამარწმუნე, რომ ადამიანს უფლება არა აქვს საკუთარ თავს საშინელი განაწენი გამოუტანოს, რომ ერთადერთი, რაც არ იყიდება, სიყვარულია. მე ეს სიყვარული მაძლევს ჟხარამზარ ძალას, რომლითაც ყველა დამრწმუნებას გადავლახავ.

...გაივლის დრო... შენ სხვის გვერდით დაიდბე ბინას, სხვა გეყოლება ცხოვრების მეგზურად. როცა ამ წერილს წაიკითხავ, მიხვდები ჩემს გულისნაღებს, აშდენი ხანია, საგულდაგულოდ რომ ვინახავ.

მკითხველო, ამ წერილს თქვენთვისაც ვწერ, მინდა გირჩიოთ, მხოლოდ მოვალეობის გამო ნუ შექმნი ოჯახს; წლების მერე მიხვდებით, რომ არაფერია ეს ცხოვრება სიყვარულის გარეშე, მიხვდებით, მაგრამ ყველაფერი გვიანი იქნება...

სამწუხაროდ, ბევრს როდი ძალუძს ცხოვრების შეცვლა და ყველაფრის თავიდან დაწყება.

ირენა

რომ არ გამოვიდეს ნაჭუჭიდან, მდულარე წყალს დაამატეთ ცოტა ძმარი;

2. თუ გარეცხვამდე რამდენიმე წუთით ძმარიან წყალში ჩადებთ ჯინსის ტანსაცმელს — არ გახუნდება;

3. ნიკოტინის ან სხვა უსიამოვნო სუნი რომ გაქრეს ოთახიდან, მაგიდაზე დადგით ძმარიანი ფილა (ან განწმინდეთ ნებისმიერი ზედაპირი ძმარიანი ჩვრით);

4. საპურე განწმინდეთ კვირაში 2-ჯერ მაინც ძმარიანი წყლით, შეამწმენთ, რომ პური უფრო დიდხანს შეინარჩუნებს სიახლეს, არ დაობდება;

5. კვირაში ერთხელ განწმინდეთ მაცივრის შიდაკედლები ძმარიანი ღრუბლით.

6. მონიკელებული ოცნებები ახალივით იბრწყინებს, თუ ძმარში დასველებული ჩვრით განწმენდთ.

ლიზა №30

მიდი და ის გიშველისო.

აკანკალებულმა მოვეყევი ყველაფერი, არც ის დამიმალავს, რომ ნარკოტიკზე მას მერე ავიღე ხელი, რაც ნიკას ამბავი გავიგე—მეთქი. ეთერს არაფრის მოსმენა არ უნდოდა, ეგონა, ვუშლავედი წამალს. იძულებული გახვდი, ისევ იმ ძველ ნაცნობს დავკავშირებოდი. მან ულტიმატუმი წამიყენა, მაშინ ბევრი უნდა წაიღო და სამ თვეში გამისაღოო. სხვა გზა არ იყო, დაეთანხმე.

სამწუხაროდ, ნიკა უკვე ხელიდან წასული ნარკომანი იყო. ქალთა კოლონიაში გავიგე მისი სიკვდილის ამბავი. თავხარი დამეცა... მის ცოდვაში ხომ მეც მერია ხელი. სიხარბემ დამნაშავედ მაქცია...

ციხიდან გამოსულს ორი უახლოესი ადამიანი დაავადებული დამხვდა. ეთერს შვილზე დარდმა ბოლო

მოუღო, ამ ორი წლის წინ გარდაიცვალა. მოკვდა ისე, რომ ჩემზე საყვედურიც არ დასცდენია. ერთხელ ვცადე ყველაფერი მეთქვა, მაგრამ აღარ მომისმინა. ისღა მითხრა: — მასოსეს, რა დღეში ჩავარდი, როცა ნიკასთვის „წამალი“ გთხოვე, ამიტომ ახლა აღარ მინდა იგივე დაგემართოსო.

ჩემი დაპატიმრების მერე ჩემს მეუღლეს კუჭის წყლული გაუმიზნდა. ეთერის დაღუპვიდან ერთი წელიც არ იყო გასული, რომ ისიც გარდამეცვალა. ახლა სრულიად მარტო ვარ. ჩემი ორივე ვაჟი მოსკოვში ცხოვრობს. მართალია, გათავისუფლებისას აქ დამხვდნენ, მაგრამ ვატყობდი მემდუროდნენ, არადა, მე ხომ ყველაფერი მათთვის მინდოდა.

მთელი ყურადღება ეთერის შვილებზე გადავიტანე. მას ქალ-ვაჟი დარჩა. ნატო გათხოვილია, წლინახევრის შვილიც ჰყავს. არ მუშაობს და ვეჩიჩინები: გადი სამსახურში, ახალგაზრდა

„ამ ხალხს პატილა სჭირდება ვეღა“

ორიოდე დღის წინ მეგობარს გახლდი ახლობლის ოჯახში, სადაც ისეთი ცოდვის კითხვა ტრიალებდა, მეგონა, მიცვალებული უსვენიათ—მეთქი. ისე, საგლოვად კი პქონდათ საქმე. ერთი კვირის წინ ზარ-ზეიმით გათხოვილი ქალიშვილი შინ მობრუნებულიყო. ოჯახის დანგრევის მიზეზი რომ გავიგებ, გული გადამიქანდა და დღემდე ამაოვდ ვცდილობ დავიწყებას. სიძეს, პირველ ღამეს, მიაღერებდნის ნაცვლად გული მოუკლავს პატარძლისათვის, უცერემონიოდ განუტყბადებია — ცისფერი ვარ, შენ მშობლებისა და ახლობლების თვალის ასახვევად შეგირთე. არაფერს მოვაკლებ, როგორც გინდა, ისე იცხოვრე. მე კი ჩემი გზა მექნებაო. გამზრალა გოგონა. კაცი, რომელიც სამი წელი უფვარდა, თურმე ატყუებდა და თან როგორ! კინალამ გაგიყვებულა 22 წლის უიღბლო პატარძალი. მეორე დღესვე გაბრუნებულია ოჯახში. თანაც წასვლამდე ყველაფერი დაწვრილებით ჩაუკაკლავს დედამთილ—მამამთილისთვის. მათთანაც ერთი ჭირის ცეცხლი დანთებულა და...

რა გეჭირს, რატომ გადაგვარდით, ხომ შეიძლება ასეთი რამ ხვალაც განმეორდეს? ეს კითხვები თურმე უამრავ ადამიანს აწუხებს.

ნათია (24 წლის): — ერთი ბიჭი მოგვწონდა რამდენიმე გოგოს. ძალიან ლამაზი იყო, არც ჩვენ ვიყავით უშნოები, მაგრამ როგორც ქალებს, ზედაც არ გეყუყურებდა. გვეტყოდა ხოლმე, — თქვენ ჩემი საუკეთესო მეგობრები ხართო. ეგ იყო და ეგ. მოგვიანებით გავიგეთ, „გეი“ ყოფილა. ვერ დავიჯერეთ. მენანება, რომ ისეთ მოხდენილ ბიჭს არასოდეს ყოვლება ცოლ-შვილი... ასეთი ამბები მაშინებს და თანაც მალიზიანებს...

ნთა (17 წლის): — ბაბუა-ჩემისაგან გამიგია: ჩვენს ახალგაზრდობაში ასეთი კაცის გამოჩენა იმხელა სირცხვილად ითვლებოდა, რომ შეიძლება ქუჩაში ვინმეს ჩაექოლაო. ამიტომაც თუ ვინმე ასეთი იქნებოდა, თურმე საგულდაგულოდ მალავდა თავის მიდრეკილებას. ალბათ ეს სწორი იყო. ადამიანებს მიბაძვის საოცარი უნარი გააჩნიათ; თანაც სიყმანწილსა და სიჭაბუკის ზღვარზე ზოგჯერ გაურკვევლობა იჭრობთ და ცუდს იოლად პბაძავენ. ბევრი ბუნებით ასეთი არ არის, მაგრამ სამწუხაროდ, მიმბაძველობისა და გაყყენილების გამო სექსუალდეს უმცირესობას პბაძავს. ამ ხალხს მართლა სჭირდება შველა.

ნია (27 წლის): — წელს ზღვაზე დასვენება ჩამშხამდა. ჩემს მეზობელ ნომერში ორი გოგო და ერთი „ცისფერი“ ბიჭი ცხოვრობდნენ. ყოველდღე მისი ცემის სურვილი მკლავდა. ისეთი თავხედი იყო, თავის ავადმყოფობას არც მალავდა. თუ ვინმე — ბიჭოო, მიმართავდა, თავს შეურაცხყოფილად თვლი-

ქალი შინ რატომ უნდა იჯდე, ბავშვს მე მიჭე-დავ—მეთქი...

— **ქალბატონო მარგალიტა, ძველი ნაცნობები აღარ შეგსმინებია?**

— მალევე მომაკითხეს, მაგრამ მიხვდნენ, რომ მათთან საქმეს აღარ დავიჭერდი და თავი დამანებეს.

— **არ გაგიჭირდათ დამნაშავეების გვერდით ექვსი წელი ცხოვრება?**

— იოლი იყო—მეთქი, ვერ ვიტყვი, მაგრამ გავოცდი, იმდენი ოჯახის ქალი აღმოვჩანიე.

— **ისინიც ნარკოტიკის გამსაღებ-ბლები იყვნენ?**

— მხოლოდ ერთი იყო ჩემი მუხლით. ერთი ულამაზესი ქალი იხდიდა სასჯელს მკვლელობისთვის. თურმე ქმარს სხვა ქალთან შეუსწრო, იმ კაცს კი, იმის მაგივრად, რომ ლაღატი მოე-ნანიებინა, ცოლს დაუწყო თურმე ჩხუბი და ხელითაც შეჭო. ქალსაც წინააღმდეგობა გაუწევია, მერე კი, გონდაკარგულს ლარნაკი ჩაურტყამს თავში. ჰოდა, მცირეწლოვანი შვილები დედა ციხეში მოხვდა (ისე, ამისთვის ქმრის მშობლებმაც და ნათესავემაც იზრუნეს, თორემ ნაკლები ვადითაც შეიძლებოდა მისი დასჯა). ერთი 56 წლის ქალი ფულის გამოძალვისთვის იხდიდა სასჯელს. ერთ წარმოებაში მუშაობდა კადრების განყოფილების გამგედ და სამუშაოზე მოწყობისათვის ქრთამს იღებდა. ერთ-ერთმა დაუნორმა ფული და დაიჭირეს კიდეც. საწყალს ორი ოჯახი ჰყავდა საპატრონო — თავისი და გარდაცვლილი ძმისა...

დამნაშავედ არავინ იბადება. ცხოვრებას თვითონ მოაქვს უცნაური წესები... ძნელია, გაუძლო ცდუნებას, როცა გვერდით ბრჭყვიალა ნივთი დევს. როცა საკუთრად არასოდეს გქონია უბრალო რამეც კი, ძალაუვნებურად მისკენ გაგეცქევა ხელი. ჰოდა, სწორედ აქ არის ჩასაფრებული ეშმაკი — გაცდუნებს, მერე კი გვერდზე მიდგება და ხარხარებს... ის ქალები, რომლებზედაც გიამბუთ, ჩემთან შედარებით უცოდველი კრავები იყვნენ, რადგან მე ახალგაზრდებს შეგებულად ვნამალავდი, ისინი კი — არა. თუმცა, შეგებულად—მეთქი, ახლა ვამბობ, თორემ მაშინ დაბრმავებულივით ვიყავი და ვერც ვაცნობიერებდი ჩემს საქციელს. აზრზე მაშინ მოვედი, როცა ნიკა აღმოჩნდა მორევში.

ამას წინათ, ტელევიზიით აჩვენეს ერთი ბინა, სადაც დიდძალი ნარკოტიკი აღმოაჩინეს, გამასხენდა წარსული, ყველაფერი ცხადად დამიდგა თვალწინ და სწორედ მაშინ ჩამიჩნდა სურვილი — საზოგადოებისთვის ჩემი ამბავი აღსარებასავით მეთქვა.

მარიონა ბაბუნაშვილი

და და „შეურაცხმყოფელს“ ბოდიშის მოხდას სთხოვდა. ერთ დღესაც პლაჟზე ვილაც ცოლიან ბიჭს დაუწყო „შებმა“. ამ დროს ცოლი წამოადგათ თავზე და იქ ისეთი ამბავი დატრიალდა, მტერსაც არ ვუსურვებს. ის უბედური კინალამ ქვიშაში ჩამარხა. იმ დღიდან პლაჟზე გამოსვლისა ეშინოდა. მე მათ-ნაირები დანახვაზეც გული მერევა. თუ ცისფერიც ნორმალური ადამიანია, მაშინ რატომ აღგავა ღმერთმა სოდომი და გომორი მინის პირიდან?

ბურაში (58 წლის): — ამ თემაზე ლაპარაკი კი არა, ფიქრიც მიჭირს. სულ მეგონა, რომ რაღაც შეცდომა დაეშვით და შვილებს მეტისმეტი თავისუფლება მივეცი. როცა ტელეეკრანმა აშდენი სისაძაგლის ფრქვევა დაიწყო, რაღაც გამოსავლის ძიება გვმართებს, რომ მომავალი თაობები მაინც არ ჩაუცვიდნენ ეშმაკს ხელში. არავინ იცის, სად და როდის აფეთქდება ეს „ბომბი“.

ამას წინათ ჩემი მეგობრის ქალიშვილს გამოუცხადებია — არასოდეს ვავთხოვდები. კაცები მუშუს, მხოლოდ ქალებისკენ მიიმინეს გულიო. ის გოგო გაკოჩილი მიიყვანეს ეკლესიაში — მის სულს აშკარად ეშმაკეული დაეპატრონაო. ერთხელ შევესწარი, როცა ლოცვებს უკითხავდა მოძღვარი, როგორ იგრიხებოდა გოგო, როგორ ემანჭებოდა სახე. მართლა სატანას ჰყავს შეპყრობილი და ეგაა...

ეკა ლომიძე

3306

[illegible]

21 19.00 მზიარული კარუსელი
19.30 „იმღერე რამე“ 20.00 საქართველო არის ესე 20.30 მოგზაურთა სასიძვევეთში 21.00 „დრო აღაშენებზე“ - ანგეზიანი 21.15 „ეთნო

აფილუი ჩანახები: 21.30, (ჩაიხაბი)
პეტი, 22.00 ს. ფილიპ, პარტი, 22.30
რეზ პლანა პერი (U)

08.00 კლასიკა 08.30 მულტიკა

ილი, დაიგების ქალაქის ზედაპირი
09.00, 12.00, 15.00, 20.00 კურიორი 09.00
მულტიკა 10.55 ს. ფილიპ, 10.55
სოსიესიტი 12.50 ს. ფილიპ, 10.55
უზნაქაშვილი 15.20 ს. ფილიპ, 10.55
პეტი, 17.00 ფილიპი, 10.55
პეტი 18.00, 21.00, 04.00 კურიორი
განდგომილი 19.00 ს. ფილიპ, 10.55
ტო, ს. რ. მე. ჯეიონი პეტრიკი,
ტო (U) 22.00 გაილიტი ფილიპი
კაქარი 22.40 გაილიტის ქიმიკი
- პეტი, 22.40, 22.40, 22.40, 22.40

09.00 ანიმაციური ფილმი
„კონკი“ 125. 09.50 ფილმი „დუბაბი“
(პ. ბუტეროუ) 12.30 12 პლუსი
„ლიტის ფიშაქი“ 12.40, 13.15, 01.15
„მარცხი“ 3.00, 15.00, 17.00, 19.00,
21.00
ტერინია 3.15 ცხელი ზ. ფილმი „პი-
რამი“ 15.15 მანძიში გ. კამბალია
ტრიადა, 16.30 სი. შიშოვანია „სიხ“
დღე: სერიალი „მშვენიერება“
საუბრე, 24-45 18.05 „სერისტიკა“
ოლივერე 18.20 „მე-ბოლოა“

[illegible]

18.00 მინისფერიალი

აზონია და პონსორი" მე-4ს. 19.10 დ.
ფილში 20.10 კონცერტი 21.50 მხ. ფილ.
„პანონი“ (12)

16.00 ქართული მუსიკა 17.00 მხ. ფილ.
„მზირი“ (U) 19.00 საბ. გადაცემა

ოფიციალური 20.00 ინდ. მხ. ფილმი „100
უპარდაული“ 23.00 „ჯაზ-პარნასი“ 23.00
მუსიკა

 0800 PTP Планета

პროგრამა 21.00 მკურნალობა პ
აპივით 22.30 ინდ. მხ. ფილმი „ბა
ბამბაული“

2022 11.00 კონცერტი 13.00, 19.00
ტე-შე 19.00 კონცერტი 21.00 ტე-შე
22.00 202-ის ვიდეო არტები

08.00 ევრონიუსი 19.00

მულტფილი „ბანძაჲ სჲნდჲლი“ გ. ს. 20.00 ქართული საესტრადო მუსიკის სიხარული 20.05 დოკ. ფილმი „აფეთქების სამყარო“ 20.30 ზღაპრები და ანატიკა 21.20

06.00, 10.00, 12.00, 15.00
1
 06.10 Сериал "В
 путешествия команды Кусто". "Р
 королей" 06.40 Дмитрий Певцов
 фильме "ПОДЗЕМЕЛЬЕ ВЕЛЮ

08.20 Армейский магазин 08.30
Дисней-клуб: "Мики, Дональд
Гуффи-спортсмен" 09.10 "В ми
животных" 10.10 "Непутев
заметки" с Дм. Крыловым 10.30 По
все дома 11.10 Бокс. Владислав
Кличко - Да Веррил Уильямсон 12.00

Национальная премия "Учитель года"
13.50 "Анекдоты" 14.20 Фильм
Александра Рогожкина "SAPIENS"
14.30 Дисней-клуб: "Приключения
Мики и Дональда" 15.10 Александр
Абдулов в детективе "СИЦИЛИ-
НСКАЯ ЗАЩИТА" 17.00 Жизнь
природа. "Звериная олимпиада"
18.00 Времена 18.55 "КВН - 2000"
Высшая лига. Летний кубок 2021
Время. 21.45 Энтони Хопкинс
комедийном боевике "ПЛОХИЕ
КОМПАНИИ" 00.00 Бокс. Владимир
Кличко - Да Варриэл Уильямсон 01.
Катрин Денев в фильме
"ИНДОКИТАЙ" 04.10 Дорожки
приключения в фильме "БУФФАЛО
66"

შედეგები

შაკითხვა აქიხს

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც ულრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზეთის მასშტაბით გაშვებული ხომ თქვენი გამომხატულება და თანადგომაა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვეცნობით და მასზე პასუხს უსათუოდ მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი გინევთ.

ვარ 48 წლის ქალი. მანუხებს უკანა ტანის ტკივილი დეფეკაციის შემდეგ. ტკივილი ჩველეთისმაგვარია და დიდხანს მიმყვება. ხშირად მაქვს დიარეა (მანუხებს ქრონიკული ენტეროკოლიტი და კუჭის დაბალი მტავიანობა). დეფეკაციისას სისხლი არ მოყვება. დეკემბერში გავიკეთე კოლონოსკოპია — სწორი ნაწლავი სუფთაა. უკანა ტანის ტკივილი სწორი ნაწლავის ნაპრალის ბრალია თუ ბუასილის? ანალურ სფერულთან გარედან მაქვს წამონაზარდები.

ერთგული მკითხველი

ტკივილი დეფეკაციისას შეიძლება დაკავშირებული იყოს სწორი ნაწლავის ნაპრალთან, ბუასილთან ან სწორი ნაწლავის სხვა პათოლოგიებთან. ანალურ სფერულთან არსებული „ნაწაზარდები“ შესაძლოა ბუასილის კვანძები იყოს. საინტერესოა, კოლონოსკოპიური გამოკვლევით რატომ ვერ გახდა შესაძლებელი დიაგნოზის დაზუსტება. გირჩევთ, პროქტოლოგს მიმართოთ. ალბათ დაგჭირდებათ რექტოსკოპიის გაკეთება.

რამდენიმე წელია, მაქვს ნევნათუა ნევრალგია. გთხოვთ ამხსნათ, იკურნება თუ არა ეს დაავადება.

პატივისცემით, ალექსანდრე ნ., საგარეეგო

ნევნათუა ნევრალგიის გამომწვევი მიზეზები უცნობია. ყველაზე ხშირად მას გადაცემვას უკავშირებენ, რის შედეგადაც ნერვის ანთება ვითარდება. ზოგჯერ მიზეზი ჰერპეს-ვირუსია. საკმაოდ ხშირად მას ინფექსიური, გულმკერდის ნაწილის ოსტეოქონდროზი ან სკოლიოზი. ასეთ შემთხვევაში, პირველ რიგში, ამ პათოლოგიებს უნდა ვუმკურნალოთ.

ნევრალგიის მკურნალობა გულისხმობს ანთების საწინააღმდეგო და ტკივილგამაყუჩებელი პრეპარატების მიღებას და ფიზიოთერაპიას. კონსულტაციისათვის უნდა მიმართოთ თერაპევტს ან ნევროლოგს. ნევრალგია უკურნებელი და საშიში დაავადება ნამდვილად არ არის, თუმცა ზოგჯერ ხანგრძლივად მიმდინარეობს.

ჩემი ორი თვის პატარა საერთოდ არ სვამს წყალს. როცა ვაძლევ, მენინააღმდეგება და აფურთხებს. ნორმალურია თუ არა ეს?

თქვენი მკითხველი მანანა ქორიძე

თუ ბავშვი წყალს არ სვამს, ეს იმას ნიშნავს, რომ მას ჰყოფნის სითხის ის რაოდენობა, რომელსაც რძესთან ერთად იღებს. დაძალება საჭირო არ არის. საერთოდ, წყალი პატარას კვებასა და კვებას შორის უნდა მიეცეს. 2-3 თვისა დღის განმავლობაში 150 მლ-მდე გადადუღებულ და ოთახის ტემპერატურამდე შეგრილებულ წყალს უნდა სვამდეს, მაგრამ მხოლოდ ნებაყოფლობით. არ შეიძლება ბავშვისთვის დაშვებულ ნორმაზე მეტი წყლის მიცემა, რადგან ამან შეიძლება შემუშების სინდრომი გამოიწვიოს.

ჩემს 7 წლის გოგონას დაუდგინეს პიელონეფრიტი. მითხრეს, რომ შეიძლება ბოლომდე გაიკურნოს. რამდენად საშიშია ეს დაავადება?

ა. ლაფერაშვილი, თბილისი

ორგანიზმის გადაცემა ინფექციის განვითარებას უწყობს ხელს, თავად პიელონეფრიტი კი პათოგენური მიკროორგანიზმების თირკმელში ჩანერგვის შედეგად ვითარდება. პიელონეფრიტი ბავშვთა ასაკში საკმაოდ ხშირია. გოგონებში, ვაჟებთან შედარებით, ორჯერ უფრო ხშირად ავადმყოფობენ. დაავადების განვითარების მიზეზი შეიძლება გახდეს შარდის გამოყოფის რეჟიმის დარღვევა, პიგიენტური ნესების დაუცველობა. ორგანიზმში ჩირქოვანი კერის არსებობისას (მაგალითად, ტონზილიტის, პაიმიორიტის, ადენოიდების...) მიკროორგანიზმები უხვად გამოიყოფა თირკმლებიდან, რაც ასევე იწვევს პიელონეფრიტის განვითარებას. მკურნალობის დროულად დაწყების შემთხვევაში დაავადება 2-3 თვეში განიკურნება, მაგრამ უყურადღებობისას ქრონიკულ ფორმამდე გადადის და მკურნალობაც ხანგრძლივი და რთული პროცესია.

ქარაგალინი

გთავაზობთ შაკიკის მკურნალობის ხალხურ მეთოდს: როცა შეტევა დაგეწყებათ, 2-3 თავი ქართული ნორი დანაწილ, მიღებული მასა მოათავსეთ კოლგატის ნაჭერში, შუბლზე (მტკივან ადგილზე) დაიდეთ და შეიკარით დაასილებით 10 წუთით. შედეგს აუცილებლად მიიღებთ.

გაითვალისწინეთ: თუ ნორის კანზე ათ წუთზე მეტხანს გააჩერებთ, კანი დაგეწყებათ და შუბლზე ლაქა დაგჩრებათ.

მერაბ გოგოლაძე

აქიხის კომენტარი: ნიორი ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებებით მდიდარი მცენარეა და სწორედ ეს განაპირობებს მის გამოყენებას სხვადასხვაგვარი დაავადების მკურნალობისა და პროფილაქტიკისათვის. ნიორის ბოლქვში შემავალ ნივთიერებებს აქვს ანტიმიკრობული, სოკო-სა და ჭიების საწინააღმდეგო მოქმედება, აძლიერებს კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის სეკრეციულ და მოტორულ ფუნქციას, ნაღვლის სეკრეციას. ნიორი ნახველის გამათხელებელი და ამოსახველებელი საშუალებაცაა. იგი ასტიმულირებს გულის მუშაობას, აფართოებს კორონარულ სისხლძარღვებს.

ნიორის პრეპარატები გამოიყენება ნაწლავებში დუღილისა და ლიმფის პროცესების დასა-თრგუნად, აგრეთვე ღვიძლის, ზემო სასუნთქი გზების დაავადებების, ქრონიკული ბრონქიტის, ბრონქოექტაზიური დაავადებების, პნევმონიის, ზოგჯერ ბრონქული ასთმის დროს.

ნიორი გამოიყენება პროფილაქტიკისათვის გრიპის ეპიდემიის დროს, ათეროსკლეროზის, პიპერტონიული დაავადებისა და გულის წევროზის პროფილაქტიკისა და მკურნალობისათვის.

შაკიკის დროს ნიორის გარეგანი გამოყენება შესაძლოა წერფულ დაბოლოებებზე მის მას-ტიმულირებელ ზემოქმედებასთან იყოს დაკავშირებული. ამასთან, ნიორის ეთეროვან ზეთს ძლიერი დიფუზურობა ახასიათებს, რაც იმას ნიშნავს, რომ გარეგანი ხმარებისას იგი ღრმად მღებარე ქსოვილებამდე აღწევს და კლინიკურ ეფექტს იძლევა.

მკითხველი ითხოვდა ყურის ტკივილის სამკურნალო რეცეპტს. ტკივილისა და სხარის დროს ყურში უნდა ჩაწვეთოთ 3-3 წვეთი ლიმონის სუფთა წვენი. სულ 3-ჯერ დაგჭირდებათ ჩაწვეთვა. ეს რეცეპტი ძველი კარაბა-დინიდან ამოიწერეთ. ჩემს მეუღლეს ანუშებდა ყურის შუღლი და ტკივილი, ჩაწვეთეთ და მას შემდეგ 2 წელი გავიდა, რაც ყური აღარ ასტიკვებია. ჩემს მოზუც დედასაც მოუწინა ყური ლიმონის წვენი.

პატივისცემით, თუთუნა ტულუში, ქ. ბათუმი

აქიხის კომენტარი: ლიმონის წვენის ძირითადი ნაწილი წყალი და ლიმონმჟავაა, იგი ასევე შეიცავს შაქარს, C, A, B₁ და D ვიტამინებს, კალიუმისა და სპილენძის მარილებს და სხვა მიკროელემენტებს. სამკურნალო-პროფილაქტიკური მიზნით ლიმონი გამოიყენება პიპოვიტამინოზების დროს. ლიმონის წვენს იყენებენ კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის დაავადებების, ნივთიერებათა ცვლის დარღვევის, შარდ-კენჭოვანი დაავადების, პოდაგრის, რევმატიზმისა და სხვა დაავადებების დროს. ლიმონის წვენი ეფექტურია ანგინის, ფარინგიტებისა, გარეგანად გამოიყენება სოკოვანი დაავადების დროს. მას აქვს ანთების საწინააღმდეგო და ქსოვილთა რეგენერაციის მასტიმულირებელი მოქმედება. სავარაუდოა, რომ სწორედ ამ ეფექტთან იყოს დაკავშირებული მისი გამოყენება ოტიტის დროს.

გახსოვდეთ: ყურის პათოლოგიებთან სიფრთხილე გმართებთ და ექიმის კონსულტაციის გარეშე თვითმკურნალობით შეიძლება საქმე სერიოზულ გართულებამდე მივიდეს.

მოამზადა თამარ მამაცაშვილმა

ძვირფასო მკითხველო! რედაქციაში უამრავი შეკითხვა მოდის. ყველა მათგანს ჩვენი რუბრიკა ვერ დაიტევს. ამიტომ გადაწყვიტეთ ზოგიერთზე პასუხი „კვირის პალიტრის“ დამატებაში — სამედიცინო ჟურნალ „ოჯახის მკურნალობა“ მოგვანოდოთ. ჟურნალმა უკვე შეიძინა უამრავი მკითხველი და საკმაოდ ფართო გამოხმაურებაც მოვა საზოგადოებაში. გავითვალისწინეთ მკითხველის ინტერესები და უფრო მრავალფეროვანი ინფორმაციის მიწოდების მიზნით ჟურნალის მოცულობა გავზარდეთ — ახლა იგი 80-გვერდიანია.

რაზე მაყვალაბან გურაბი

ძალიან ლამაზია წითელი, ოდნავ ნამიანი (რაც მას ბზინვარებას მატებს) ტუჩი. ამ ტიპის ტუჩის პატრონი სიცოცხლით სავსეა, ყოველთვის სასიამოვნო გუნება აქვს და რაც მთავარია — ჯანმრთელია.

ტუჩის ფერი ზევრ რამეზე მეტყველებს:

1) როცა ტუჩი მშრალია და უხეში, ეს იმას ნიშნავს, რომ ორგანიზმს სითხე აკლია, ამიტომ უნდა სვით მეტი წყალი;

2) ფერმკრთალი ტუჩები — ანემიის ნიშანია, საჭიროა ვიტამინების უხვად მიღება, მაგრამ აბების ყლაპვას სჯობს მიეძალოთ ხილს, ბოსტნეულს, მწვანოს;

3) მოყავისფრო-მოყვითალო ტუჩის ფერის მიზეზია ნიკოტინი. ამას შეგებძოლებით მხოლოდ სიგარეტის გადაგდებით;

4) ტუჩებზე ყვითელი ლაქები — ჰეპატიტის ნიშანია, ამიტომ სასწრაფოდ გაიკეთეთ ანალიზები, მკურნალობას ექიმი დაგინიშნავთ;

5) ტუჩზე ყავისფერი ლაქები — კუჭი ცუდად მუშაობს ან ჭიები გაყვით. ამ შემთხვევაშიც ექიმის დახმარება დაგჭირდებათ;

6) ლურჯი ფერის ტუჩები გულის დაავადების ნიშანია. თქვენს გულს ჟანგბადი აკლია;

7) თუ ტუჩებზე ხშირად გაყრით, ჩნდება პატარ-პატარა ანთებითი კერები, ე.ი. დარღვეულია ორგანიზმში საკვების გადამუშავების ციკლი;

8) ტუჩი გიმუქდებათ, გისკდებათ და გიჭრელდებათ, წყლულები ჩნდება — ექიმს მიმართეთ, ვინაიდან გამოსაკვლევეია ნაღვლის ბუშტი და კუჭ-ნაწლავი;

9) დახეტილი ტუჩების მიზეზია სიცივეში მათი ნერწყვით დასველება, ხოლო სიცხეში მზეზე დიდხანს გაჩერება — გარგებთ ჰიგიენური პომადა;

10) ტუჩის კუთხეებში გაჩენილი წყლულები მიგანიშნებთ, რომ თქვენს ორგანიზმს ვიტამინი აკლია;

11) ჰერპესი, რომელსაც ხშირად გაცივებას მივანერთ, გამოწვეულია იმუნიტეტის დაქვეითებით, დაღლილობით, სტრესით;

12) თუ ტუჩები გაქერცლებათ და გენვით, პომადის აღერგია გაქვთ და გამოცვალეთ;

13) ტუჩები გითრით? რაღაც გაზინებთ, ნერვიულობთ, მიიღეთ დამამშვიდებელი (კატაბალასის წვეთები ან აბები), კონტრასტული შხაპი, დილა-საღამოს ისეირნეთ.

მირორი

სწორად კვების წესები

— დაღლილი ნუ დაჯდებით საჭმელად. რაც არ უნდა მშვიდი იყოთ, ჯერ დაისვენეთ და შემდეგ მიირთვით;

— ნუ მიირთმევთ მაშინ, როცა გაღიზიანებული ხართ, ან შემფოთებულ-შემინებული, როცა ცუდი ფიქრებით ხართ შემყრობილი;

— ნუ დაჯდებით საჭმელად იმ ადამიანთან ერთად, ვინც თქვენს ანტიპათიას იწვევს;

— ნუ მიირთმევთ თქვენთვის უცხო კერძს. როცა სუფრასზე ნაცნობი კერძი დევს, თქვენი კუჭიც ხედავს მას თქვენთან ერთად და ეშხადება მის გადასამუშავებლად, ხოლო თუ უცხო კერძია, რომლის შემადგენლობაც არ იცით, კუჭი იბნევა, არ იცის, რომელი ფერმენტი გამოიმუშაოს...

კრესტიანკა

ბავშვი არ მოსწავს, თუ...

ტორიტეტი თანატოლებში. ხშირად ის მოწვევას იწყებს იმისათვის, რომ მეგობრებში გამოცდილი ადამიანის სახელი დაიმკვიდროს. მაგრამ თუ სხვაზე უკეთ იცის კომპიუტერი, უკრავს გიტარას, ნაკითხია, ძლიერია სპორტის რომელიმე სახეობაში, ავტორიტეტი ისედაც განაღდებული აქვს და სიგარეტის გაბოლება აღარ სჭირდება.

ნარკოლოგთა გაანგარიშებით, თუ ოჯახში 3 უფროსი მაინც ენევა, 80%-ით უნდა ვივარაუდოთ, რომ ყმანვილი 12 წლის ასაკში სიგარეტს გემოს გაუგებს, ხოლო ალბათობა 40%-ს აღწევს, თუ ენევა თუნდაც ერთი. ამიტომ კარგად დაფიქრდით, იქნებ თავად თქვენ უარი სიგარეტზე, რათა შეიღმა არ მოგაბძოთ? ეს ძალიან ძლიერი სვლა იქნება — მოზარდი ამას სათანადოდ შეაფასებს.

ვერ ანებებთ თავს? აუხსენით ბავშვს, როგორი შეცდომა დაუშვით, როცა პირველად მოსწიეთ, როგორი ზიანი მოაქვს ამას თქვენთვის და არავითარ შემთხვევაში არ განაცხადოთ: „მე დიდი ვარ, ჩემთვის შეიძლება, შენ ჯერ პატარა ხარ“. ფსიქოლოგები თვლიან, რომ ასე უფრო ნააქვებთ მოწვევსკენ, ვინაიდან მასაც უნდა, რომ მალე გახდეს დიდი!

ყმანვილს აუხსენით, რომ მოწვევა ცივილიზებულ საზოგადოებაში არ არის მოღურე. ეს მართლაც ასეა. აშშ-ში არ აძლევენ მოწვევის უფლებას საზოგადოებრივ ადგილებსა და ოფისებში. სოლიდური ფირმები სამუშაოდ იღებენ იმ ადამიანებს, ვინც არ აბინძურებს გარემოს სიგარეტის ბოლით. უფროსობას არ სურს, რომ ხელქვეითება ხშირად გაციდინონ სამსახური ავადმყოფობის გამო; მწვევლები კი უფრო ხშირად რომ ავადმყოფობენ, დიდი ხნის დამტკიცებულია.

შთაგონეთ ბავშვს: არამწვევლები — უფრო მაღალი კულტურისა და განვითარებული ინტელექტის ადამიანები არიან!

ჟენტი

ღივბა გულით დაავადებული

ცხიმი. რეკომენდებულია: მცენარეული ზეთები, მცენარეულ ზეთზე დამზადებული უქოლესტერინო მარგარინი; არ არის რეკომენდებული: კარაქი და გადამდნარი ცხიმი, ლორი.

სორცი. რეკომენდებულია: ქათამი, ინდაური, ხბოს ხორცი, ბოცვერი, ძროხის მჭლე ხორცი, ღვიძლი (თვეში 2-ჯერ); არ არის რეკომენდებული: ღორის ხორცი, ბეკონი, ბატი, იხვი.

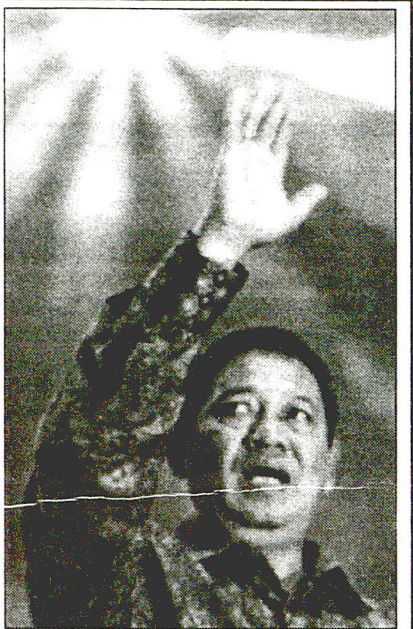
რძის პროდუქტები. რეკომენდებულია: უცხიმო კეფირი (მანწილი), იოგურტი, რძე და ყველი. არარეკომენდებულია: შედედებული რძე, ნაღები, ცხიმიანი ყველი.

თევზი. რეკომენდებულია: კამბალა, ქაშაყი, მაკრელი, სარდინი, თინუსი, ორაგული, ვირთევზა. არარეკომენდებულია: ხიზილალა, მარილიანი და შებოლილი თევზი.

ხილი. რეკომენდებულია: ახალი ხილ-ბოსტნეული, ქიშმიში, გარგარის (ჭერმის) ჩირი, კაკალი. არ არის რეკომენდებული: ჩიფსები, დაშაქრული ხილი.

კომსომოლსკაია პრავდა №145

საქარის პალიტრა, შესაქლო, გენერალა პეხალო

ინდონეზიაში საპრეზიდენტო არჩევნების შედეგები ჯერჯერობით ბოლომდე ცნობილი არ არის, მაგრამ შესაძლოა, ამ უდიდეს მუსლიმანურ ქვეყანაში ხელისუფლების სათავეში კვლავ სამხედროები მოვიდნენ. არჩევნებში გამარჯვების იმედი აქვს დიდ პოლიტიკაში 6 თვის წინ მოსულ 55 წლის გენერალ-ლეიტენანტ სუსილო ბამბანგ იუდჰონოს. მას ამჟამინდელ პრეზიდენტზე, 57 წლის ქალბატონ მეგავათი სუკარნოპუტრინე გაცილებით მეტმა ამომრჩეველმა მისცა ხმა.

როცა წინა საპარლამენტო არჩევნების წინ სუკარნოპუტრი თავისი დემოკრატიული პარტიის კამპანიას ეწეოდა, მისი ასიათასობით მომხრე სტადიონებზე ერთხმად გაიძახოდა — „მერდუკა!“ (დამოუკიდებლობა). თავის დროზე ამ შეძახილით ეგებებოდნენ მამამისს, ინდონეზიის პირველ პრეზიდენტს, სუკარნოს, რომელსაც სავარაუდოდ 1966 წელს გენერალმა სუპარტომ დაატოვებინა.

ახლანდელი არჩევნების დროს ამომრჩევლები აღარ ყვიროდნენ, „დამოუკიდებლობა“, ისინი ქვეყანაში ეკონომიკურ ცვლილებებს მოითხოვდნენ, რასაც მათ გენერალ-ლეიტენანტი სუსილო ბამბანგ იუდჰონო პირდაპირად.

პრეზიდენტმა მეგავათი სუკარნოპუტრინე ვერც კორუფცია მოსპო და ვერც ეკონომიკას უშველა რამე, ქვეყანა სიღარიბის ზღვარზეა, უმუშევრობამ 9,3%-ს მიაღწია. ინდონეზიის მონეტარა სუპარტოს „რკინის ხელი“. მართალია, 32 წლის მანძილზე ავტორიტარული მმართველობა იყო, მაგრამ ეკონომიკა სწრაფად მიდიოდა წინ.

ლენტა რუ

ბირთვული შეშოვლობა

საერთაშორისო სააგენტომ ატომური ენერგიის დარგში, მიიღო რეზოლუცია, რომელიც ირანისგან მოითხოვს ურანის გამამდიდრებელი სამუშაოების შეჩერებას და ობიექტებზე საერთაშორისო ინსპექტორების დამკვირვებლობას. აშშ-მა თავისას მიიღწია — ამის დასტურია საერთაშორისო სააგენტოს რეზოლუცია, რომელიც საჭიროდ მკაცრ მოთხოვნებს უყენებს ირანს.

ირანში ურანის გამამდიდრებელი სამუშაოები კარგა ხანია მსოფლიო საზოგადოებრიობის ყურადღების ცენტრშია. ბირთვული იარაღის გაუზრუნველყოფის ხელშეწყობა არ კრძალავს ურანის გამამდიდრებელს, მაგრამ თეირანი მაინც არ ტყდებოდა და მხოლოდ ახლახან აღიარა, რომ თითქმის ორი ათეული წელია ამ საქმეს ეწევა. ვაშინგტონი დარწმუნებულია, რომ ირანი უსაფუძვლოდ არ მალავდა ამ ფაქტს და იგი, სამშვიდობო მიზნით კი არა,

ირანის სულიერი ლიდერი აიათოლა ჰომეინი ცდილობს, განსაზღვროს რა ელს ირანს

საკუთარი ბირთვული იარაღის შესაქმნელად სჭირდებოდა.

ირანის ხელისუფლებამ ატომური ენერგიის დარგში საერთაშორისო სააგენტოს მიერ მიღებული რეზოლუცია შეურაცხყოფილად მიიჩნია — ჩვენ ულტიმატუმს არ ვიღებთ და სამუშაოებს მხოლოდ საკუთარი სურვილით ვწყვეტთ, — განაცხადა ქვეყნის უშიშროების საბჭოს მდივანმა პასან როჰანიმ.

ირანის ექსპრეზიდენტი, ხაშემი რაფსანჯანი, რომელსაც გავლენა არ დაუკარგავს, საერთაშორისო სააგენტოს დაემუქრა, — ურანის გამამდიდრების შეწყვეტის მოთხოვნა უკანონოა და პაგის სასამართლოში გიჩივლებთ.

ადრე თუ გვიან, ალბათ საქმე იქამდე მივა, რომ აშშ განაცხადებს — მშვიდობიანი გზით ირანი ვერ დავითანხმებთ ბირთვული იარაღის დამუშავების შეწყვეტაზე, ამიტომ ვიდრე ის ამ იარაღს გამოიყენებდეს, ჩვენ უნდა დავასწროთ.

ელასტი №39

ყაზახეთის პარლამენტს გაა-შვილი გაიყოფს

ყაზახეთში გამართულ საპარლამენტო არჩევნების შედეგებზე დიდად არის დამოკიდებული ასტანის ურთიერთობა დასავლეთთან. ხმათა დაახლოებით 40% მიიღო პრეზიდენტ ნურსულთან ნაზარბაევის პარტიამ „ოტან-მა“ და 20% — მისი ქალიშვილის, დარიგა ნაზარბაევის პარტიამ „ასარ-მა“. ახალ პარლამენტს, ცხადია, მამა-შვილი გააკონტროლებს, მაგრამ და-

სამშვიდებლად მაინც არა აქვთ საქმე. ყაზახეთის ამჟამინდელი საპარლამენტო არჩევნები დსთ-ში პირველია საერთაშორისო შარშან მომხდარი ხავერდოვანი რევოლუციის შემდეგ, რომელიც ბევრმა, პოსტსაბჭოთა სივრცეში პოლიტიკური ელიტის შეცვლის დასაწყისად მიიჩნია. არჩევნებამდე დასავლეთმა ასტანას აშშ-ის სახელმწიფო მდივნის თანამშემგების — ელიზაბეტ ჯონსისა და ლორენ კრეინერის პირით შეუთვალა — ყაზახეთში სტაბილურობა დამოკიდებულია იმაზე, თუ რამდენად დემოკრატიულად ჩატარებულ არჩევნებს. ამას მოჰყვა ის, რომ პრეზიდენტმა ნაზარბაევმა ხელი მოაწერა ახალ საარჩევნო კანონს, ვეტო დაადო მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებთან დაკავშირებულ არაპოპულარულ კანონს, დაუშვა არჩევნებში ოპოზიციური სახალხო პარტია.

ყაზახეთის ოპოზიციის და დასავლეთის წარმომადგენლებს მიაჩნიათ, რომ არჩევნები მაინც არ იყო დემოკრატიული — პრეზიდენტისა და მისი

ქალიშვილის პარტიები არაფერს მოერიდნენ გასამარჯვებლად.

ყაზახეთის ხელისუფლებამ არ შეასრულა დასავლეთის „მთავარი დავალება“ — არ გაათავისუფლა ოპოზიციის ლიდერი, პოლიტპატიმარი პალიმ-ჯან ჟაკიანოვი და მას საპარლამენტო არჩევნებში მონაწილეობის უფლება არ მისცა.

ბი-ბი-სი

თურქეთი ევროკავშირთან საქმეს აგვარებს

ნ ოქტომბერს ევროკომისიამ უნდა გადაწყვიტოს — ღირს თუ არა საუბრის დაწყება ევროკავშირში ანკარის განცხადებაზე. კომისია უმცაოფლოა თურქეთის კანონმდებლმდედითი საქმიანობით. თურქეთი ძალიან წუხს, რომ ევროკავშირი ასე მუქ ფერებში ხედავს ქვეყანაში მიმდინარე სასამართლო რეფორმებს. კომისია თურქეთის ავრთხილებს, დემოკრატიის გზაზე უკან დახევა — ადამიანის უფლებათა დარღვევა —

ანკარას ხელს შეუშლის საერთოევროპულ ოჯახში შესვლაში. ბევრი ევროპელის თვალში თურქეთი მეტისმეტად დიდი, მეტისმეტად ღარიბი და მეტისმეტად შორეული, ისლამისტურად განწყობილი ქვეყანაა.

თურქეთის პრემიერ-მინისტრი ერდოჰანი ბრიუსელში საგანგებოდ ჩავიდა ევროკომისიის შეხვედრებში გასაბათილებლად. პრემიერმა ევროკავშირის გაფართოების კომიტეტის თავმჯდომარეს გიუნტერ ფერ-

მოიგნეს განუცხადა, რომ მისი მთავრობა მზადაა სასამართლო კოდექსში მნიშვნელოვანი ლიბერალური შესწორებების შესატანად.

გიუნტერ ფერმოიგნის თქმით, კომისიას ხელს აღარაფერი შეუშლის ევროკავშირში თურქეთის განკავშირებასთან დაკავშირებით მოლაპარაკების დასაწყებად, მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ანკარას წევრობა განადგურებული ჰქონდეს.

იზვესტია №171

ინდოეთმა კარი გაუღო პაკისტანის მოქალაქეებს

ინდოეთის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ პაკისტანის მოქალაქეებს გაუმარტივა ქვეყანაში შესვლის წესი. ეს, უპირველესად, შეეხება აკრედიტებულ პაკისტანელ ჟურნალისტებს, სწავლულებს, ექიმებს, რომლებიც თავიანთ პაციენტებს მიჰყვებიან ინდოეთში, 65 წელზე მეტი ხნის ადამიანებს.

2000 წლიდან ინდოეთსა და პაკისტანს შორის კავშირი პრაქტიკულად გაწყვეტილია. ამის მიზეზი გახდა დელიში, სახელმწიფო დანესტრულელებთან მომხდარი ტერაქტები — ინდოეთის ხელისუფლება ტერაქტებში პაკისტანელ ტერორისტებს ადანაშაულებს.

ინდოეთის საგარეო პოლიტიკის უწყება ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ საეზო რეჟიმის შეღავათი არის „ქეტილი ნების შესტი“, რომლის მიზან-

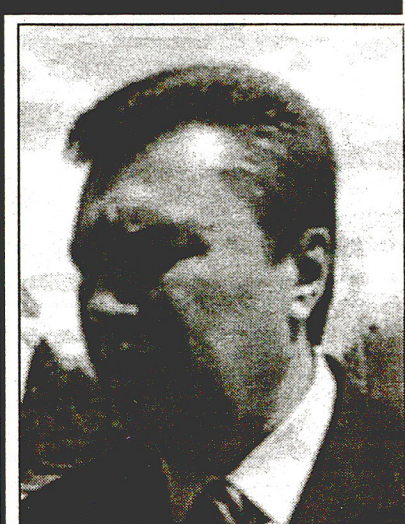
ია ორი ბირთვული სახელმწიფოს სამშვიდობო კავშირის გაძლიერება. „ვიმედოვნებთ, რომ ისლამაბადი შეაბამის ნაბიჯს გადმოდგამს“, — ნათქვამია ინდოეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებაში.

პაკისტანის ხელისუფლება მაინცდამაინც არ იზიარებს თავისი ინდოელი კოლეგების ოპტიმიზმს: თუ მთავარი — ქაშმირის ოლქის — საკითხი არ მოგვარდება, რა აზრი აქვს, გადავიღებთ თუ არა ინდოეთში შესასვლელი საეზო რეჟიმი.

ექსპერტები ამიტომაც ბევრს არაფერს ელიან ინდოეთის პრემიერ-მინისტრ მანმოჰან სინგჰისა და პაკისტანის პრეზიდენტ ფერვეზ მუშარაფის მომავალში დანიშნული შეხვედრიდან.

კომერსანტი №174

კვირსეხები პრემიერ-მინისტრისათვის

ივანო-ფრანკოვსკში თავს დაესხნენ უკრაინის პრემიერ-მინისტრს, პრეზიდენტობის კანდიდატს ვიქტორ იანუკოვიჩს. როგორც ტელეკომპანია „მარნოლია-ტვ“ იტყობინება, იანუკოვიჩი და მისი თანხმლები წინასაარჩევნო შეხვედრებს აწყობდნენ უკრაინის რეგიონებში. კარპატი-სპირეთის უნივერსიტეტში მათ გზა გადაუღობეს ბლოკ „ჩვენი უკრაინის“ მომხრეებმა. ისინი ერთხმად ყვიროდნენ: „იუშენკო, იუშენკო!“ ვიქტორ იანუკოვიჩს ავტობუსიდან გადმოსვლისას მძიმე საგნები და კერძები დაუშინეს. პრემიერი დაუცა. ის დაცემ მამინვე მანქანაში ჩასვა და საავადმყოფოში გააქანა.

ამჟამად ვიქტორ იანუკოვიჩის სიცოცხლეს საფრთხე არ ეთქრება.

კაცი, რომელმაც ლითონის საგანი ესროლა პრემიერს, დააპატიმრეს.

პრეზიდენტობის მეორე კანდიდატის, ვიქტორ იუშენკოს საარჩევნო შტაბმა განაცხადა, რომ მათ მომხრეებს არანაირი კავშირი არა აქვთ მომხდართან.

ნუხ რუ

მოკლედ

აშშ-მა საბოლოოდ გაუშვა ლიბიას ეკონომიკური სანქციები. ტრიპოლის უკვე შეუძლია ნავთობის ექსპორტირება, აშშ-თან ავიაკავშირების დამყარება და მის ბანკებში ანაბრების შეტანა. თუმცა კადაფის რეჟიმი კვლავ რჩება ტერორისტულ სპონსორების სიებში. პატიმარ ნაყალიდობას დაახლოებით 1050 კაცის სიცოცხლე შეეწირა. გაეროს მისიის წარმომადგენლების ცნობით, დაღუპულთა რაოდენობა დღით დღე მატულობს. ქალაქ გონაივის მცხოვრებლები სურსათ-საწვავისა და სასმელი წყლის გარეშე არიან დარჩენილები. სასწრაფოდ სჭირდებათ მედიკამენტები და სამედიცინო დახმარება. წყლის დონე თანდათანობით იკლებს, მაგრამ კუნძულის დიდი ნაწილი ჯერაც დატბორილია.

ბერლინის პოლიციამ ოფიციალურად აკრძალა ოქტომბრის დასაწყისში ევროპაში პირველი ისლამისტური კონგრესის ჩატარება. ამ ანტისემიტური აქციის თავდაცვები ამართლებენ ისლამისტი-თვითმკვლელების ტერაქტებს. ამიტომ დაუშვებლად მიგაჩნია ბერლინში მისი ჩატარება, — აცხადებენ ქალაქის ხელისუფლები.

თურქეთის სახელმწიფო ტელევიზიამ მოულოდნელად 2 საათით შეწყვიტა დაგეგმილი გადაცემა, რათა პრეზიდენტ საფარ-მურატ ნიზოვისთვის საკუთარი ლექსების წაკითხვის საშუალება მიეცა. მისი ახალი პოეტური კრებული, რომელშიც შევიდა ისეთი ნაწარმოებები, როგორცაა: „ჩემი დემოკრატია“ და „თურქმენი ერის აღორძინება“, ოქტომბერში გამოვა გასაყიდად.

გარუბიში 20 წლის შემდეგ პირველად შეიკრიბა პარლამენტი. სხდომა ბრუნვის სულთანმა პასანალ ბოლკიასმა გახსნა და დეპუტატები გაფართობილა — სერიოზული შეცდომები არ დაუშვათ. 21-კაციან პარლამენტში შევიდნენ მთავრობის წევრები, დიდი მოხელეები, ბიზნესმენები, რა თქმა უნდა, სულთან და მისი უმცროსი შვილი.

გვერდი მოამზადა

ნანა ანტონოვა-ილურიძე

(დასაწყისი იხ. გვ. 5)

ჩამოსული არიან უცხოელი ექსპერტები, დამკვერვებლები და დასკვნების გამოტანა მათი პრეროგატივაა.

— ამ ქაბურღილიდან ბევრი ნავთობი ამოგტონდათ?

— ეს ჭა უკვე ლიკვიდირებული იყო. აღარაფერს რომ აღარ იძლეოდა, ამიტომ მიდით იქ კაპიტალური რემონტი. ჭა რომ კვდება და ნულზე ჯდება, მერე ვინცები ჩიჩხინს, კაპრემონტს, რომ დამატებით იქნებ რაღაც წამოვიდეს. ამ მდგომარეობაში იყო მესამე ქაბურღილიც. მოპოვება ნულზე დაეცა და ვცდილობდით, გაგვეღვიძებინა, მაგრამ ისე გაიღვიძა, რომ არავინ ელოდა.

— სოფელში ამბობენ, რომ ნავთობის ამოხეობა თქვენი თანამშრომლების გულგრილობაზეა?

„კვირის პალიტრას“ სოფლის მიერ შექმნილი ავარიის შედეგების გამომკვლევითი კომისიის წევრი **ელგუზა კატარჯიშვილი** ესაუბრება: — სამი დღე ნავთობის წვიმა მოდიოდა ნინოწმინდაში. ციდან წამოსული ნავთობის წვეთები საგარეო ჯოხს ეცემოდა. ტყეზე რომ აღარ ვილაპარაკოთ, მოსავალი თითქმის მთლიანად არის გაფუჭებული. მოსაყრევად გამზადებული ყურძენი აღარ ვარგა. ამისგან რომ ღვინო დააყენო, ვერ დაღვე, ყველაფერს ნავთობის გემო ექნება. სოდა დაგვირიგეს. პომიდორი ამ სოფლით გარეცხვით და ისე ჭამდით. სოფლით გარეცხილი საჭმელი ვის რად უნდა?

— სოდა ვინ დაარგა?

— კომპანია. ფქვილი, რძის ფხვნილი, ბორჯომი და თითო ნამცხვარი დაგვირიგეს. სოფელში წყალი უკვე აღარ ისმება. ნავთობმა სასმე-

გავემსხვერპნეთ, მთელი მტევანი შეჭამა. ისე ასტივდა კუჭი, დამალვა ვეღარ მოახერხა. ეტყობა, იმ ნავთობს რაღაც ამოჰყავა, თორემ მართლაც ნავთობი ასე არ წამლავს ხალხს...

ბარსეზა ზუსნიკაშვილი, საგარეო ჯოს რაიონის გამგებელი: — ჰუმანიტარული დახმარება ნინოწმინდელს ჯერ კიდევ მანამ დაურიგდებოდა, ვიდრე ავარიის ლიკვიდაცია მოხდებოდა. პარალელურად, სოფლის ამბულატორიაში მოხდა ექიმების მობილიზება, დიაგნოზის დასმა და საჭირო მედიკამენტების გაცემა, რასაც მთლიანად ნავთობკომპანია ანაზღაურებდა.

— ერთი სიტყვით, კომპანია ზარალის ანაზღაურებაზე უარს არ ამბობს?

— კომპანია ყველა სახის ზარალი თავის თავზე აიღო — იქნება ეს სოფლის მცხოვრებ-

„წვიმას ნავთობის მოღის და ღვინოსა ნავთობი გემო ექნება...“

ავარიის შედეგების ლიკვიდაცია იოლი არ იქნება

ლობამ გამოიწვია, ზოგი კი ყველაფერ ამას დიფერსიალ ნათლავს.

— ვის უნდა განესორცილებინა დიფერსია? იმ მომენტში სამუშაოებს მეც ვესწრებოდი. ის ჭა უნდა ჩაგვეხრჩო — ჯერ ინსტრუმენტი უნდა ამოიღო: საექსპლუატაციო კოლონა, მილი, რომლიდანაც ნავთობი მოდის. მილს რომ ამოიღებ, მასში ისმება წყალი და მერე დაცემენტდება. ამას ჰქვია ჭის ჩახრჩობა. ნავთობმა მილის ამოღების დროს ამოხეთქა. დაახლოებით ექვსის ნახევარი იქნებოდა. 2600 მეტრის სიღრმეზე რა ფენა სკდება, არავინ იცის. შეიძლება პატარა ნაპრალი გაიხსნას და ნავთობი დიდი წნევით წამოვიდეს.

— მაინც გაუგებარია, რა სამუშაო მიდითა? — ქაბურღილის გამოღვიძების თუ დაღუჭვის?

— იქ არავითარი დიფერსია არ ყოფილა... — რადგან ასეთი რაოდენობით ამოხეთქა, ე. ი. იქ დიდი რაოდენობით ყოფილა ნავთობი.

— ეს ზუსტად არავინ იცის. აქ დიდი ხნის საბადოა და დასკვნა გეოლოგებმა უნდა გააკეთონ. თუმცა, ფაქტია, რომ მარაგი არის. ვბურღავთ და ვვებთ. ყველაფერი ეს ბნელ ოთახში კატის დაჭერის მცდელობას ჰგავს.

— ინგლისელი კომპანიონები თუ გეზმარებიან?

— ექსპლუატაციასა და ავარიის შედეგების აღმოფხვრაზე უცხოელები მუშაობენ. თანხები მონაწილეობები აქვთ ჩამოტანილი.

— და მაინც, პასუხი ვინ უნდა აგოს, თანაც სოფელში დიდი მატერიალური ზარალი ნახა.

— ყველაფერი დაანგარიშდება და ანაზღაურდება...

როგორც ვხედავთ, ავარიის მიზეზებზე ლაპარაკი და დასკვნების გაკეთება ჯერ ნაადრევია. მაგრამ ფაქტია, რომ ნავთობის ამოხეობამ სოფელი ძალზე დაზარალა, რაზეც

ლი წყლის სათავეც დააბინძურა. სხვა სოფლებიდან ცისტერნებით ვეზიდებით წყალს და იმას ვიყენებთ. რამდენ ხანს გაგრძელდება ასე, არ ვიცი. გვეუბნებიან, დაწერეთ განცხადებები და ზარალს აგინაზღაურებთო, მაგრამ მარტო ყურძენი და პომიდვრის ზარალი ხომ არ არის საქმე? ბავშვები ინამლებიან. ჰაერი საშინლად არის დაბინძურებული...

ნინოწმინდის სასოფლო ამბულატორიის თერაპევტის, ზაირა აგულაშვილის თქმით, ავარიის შემდეგ სოფელში ავადმყოფთა რაოდენობამ იმატა — ზოგი ყელის ტკივილს უჩივის, ზოგს თავის ტკივილი აწუხებს. გამწვავდა ქრონიკული დაავადებები. პირლენების შეგრძნებამ, წნევის აწევამ თუ ნაღვლის ბუშტის გამწვავებამ თითქმის სისტემური ხასიათი მიიღო.

ერთი სიტყვით, ნინოწმინდაში, ტყისა და ვენახის გარდა, ავარიის შედეგები სოფლის მცხოვრებლებმაც იწვნიეს. ნინოწმინდელი **ტრისტან ფიშირეშვილი** ამბობს, რომ მისი მეუღლე მძიმედ მოინამლა და დღემდე მკურნალობს: — ამ ამბის მეორე დღეს ძლიერი ქარი იყო. დილით რომ გამოვედი და ციდან წამოსული შავი წვიმა დაეინახე, გული ლამის გამიჩერდა. ეზოში თეთრი „ჟიგული“ მედგა და მთლიანად შავი დამხვდა. მტევანს რომ მოსწყვეტ და წყლიან ჭიქაში ჩაღებ, წყალი თავზე ნავთის აპკებს იკეთებს.

— ზარალის ანაზღაურებას გპირდებიან?

— გუშინ მოვიდნენ, აღწერა გააკეთეს და ნავიდნენ. გაიძახიან, ყველაფერს მივიწონითო. რა უნდა მიიწონო, განსაზღვრულია. აღარც რქანითელი ვარგა და აღარც თავკვერი. ხეხილი კიდევ ჯანდაბას, მთელი სოფლის მოსახლეობა ინამლება. ჩემს მეუღლეს თირკმლები და კუჭი აქვს გაღიზიანებული. ისე ცუდად გახდა, რომ სასწრაფო დახმარების მანქანის გამოძახება დამჭირდა... შემოწმებაზე რომ მოვიდნენ, თქვეს — ჰაერიც სუფთაა და ყურძენი ჭამაც შეიძლებაო. ერთმა, ვითომ ჩვენ რომ

თა ჯანმრთელობის აღდგენა თუ მატერიალური ზარალი. რაც შეეხება ტყეს, ეკოლოგები იკვლევნ ტყის დაზიანების ხარისხს. კომპანია თავისივე ხარჯებით გაიქვს გაფუჭებულ ტყეს და მის ნაცვლად ახალი ხეები დაირგვება. სამწუხაროა, რომ იმ მონაკვეთში ტყის აღდგენას ალბათ ათწლეულები დასჭირდება.

— პასუხისმგებლობა ვინ უნდა იკისროს მომხდართან დაკავშირებით? არსებობს ვერსია, რომ ყოველფე ეს კომპანიის თანამშრომელთა უყურადღებობამ გამოიწვია.

— გულგრილობა იყო ეს თუ უყურადღებობა, ამას პროკურატურა გადაწყვეტს. ამის გამოვლენით სადაზღვევო კომპანიაც არის დაინტერესებული. ცხადია, მას სულაც არ უნდა აანაზღაუროს ზარალი. ამიტომ ცდილობენ იმის გარკვევას, შესაძლებელი იყო თუ არა ავარიის თავიდან აცილება. ამ დასკვნაზე იქნება დამოკიდებული, თუ როგორ განვითარდება მოვლენები და ვის რა პასუხისმგებლობა დაეკისრება.

— ხალხი იმითაც არის უკმაყოფილო, რომ ავარიის ლიკვიდაცის დიხანს მოუწოდენ.

— ძალიან რთული ვითარება გახლდათ. ავარიის ადგილას თავმოყრილი იყო სპეციალისტთა მთელი ჯგუფი და სახანძრო მანქანები. ცეცხლის გაჩენის საშიშროებაც იყო. კიდევ კარგი, ასე არ მოხდა, თორემ ზარალი კატასტროფულ დონეს მიაღწევდა. ნავთობით გაჟღერებული უზარმაზარი მუხები და წიფლები ასანთის ღეროვით ააღდებოდა და ცეცხლი მთელ ტყის მასივს მოედებოდა.

თავდაპირველად, აზერბაიჯანელი და ქუვეთელი მენეჯერების გამოძახებას აპირებდნენ. ჩვენმა სპეციალისტებმა კი ნავთობის შეჩერების სამი პერიანტი შეიმუშავეს. საბედნიეროდ, ყველაზე მარტივმა გაამართლა. ნავთობის ძლიერი ჭავლის ქვეშ ქაბურღილს მიერთებული მილი მოხსნეს, თოვებით ამოტენეს და ისევ მიუერთეს. ეს სათქმელად არის ადვილი, თორემ საკმარისი იყო მოხსნისას გამოწვეული სულ მცირე ნაპერწკალი, რომ იქაურობა ხალხიანად გადაიბუგებოდა. მილის მიერთების შემდეგ სპეციალური აგრეგატებით მაღალი წნევა გამოიწვიეს და ნავთობი შეაჩერეს...

მოსაჭრელად განწირულ ტყის მასივსა თუ გაფუჭებულ ყურძენს, ცხადია, აღარაფერი ეშველება, მაგრამ მომავალში მსგავსი ინციდენტი რომ არ განმეორდეს, ამისთვის მისი გამოწვევი მიზეზების საფუძვლიანი შესწავლა არის საჭირო. საქართველო-ინგლისის ნავთობკომპანიაში ამ მიზეზებზე არ ლაპარაკობენ. როცა დაუფუჭებდით, კომენტარისგან თავი შეიკავეს. ობიექტურ დასკვნას დამოუკიდებელი ექსპერტები თუ გამოიტანენ. არადა, პასუხისმგებელ პირთა გამოვლენა უცხოელებია, რადგან მომავალში მაინც უნდა იყოს დაცული ტყეცა და ადამიანებიც ასეთი უბედურებისგან.

დავით დეგდარაძე

„წყალგაღის ბოგაბეს ვაჟაღა, უნდა ავაფეთქო“

(დასაწყისი იხ. გვ. 4)

— გზაზე იზებულა აღმართებია — პატარაფულთან, სართიჭალასთან.

— ვისაც გინდა, დავენილავები, რომ ისე ჩამოვალ ჩემი სოფლიდან თბილისამდე, დაბლა ფეხს არ ჩამოვადგამ. წნორში ხო წამოყვები ხარ? იქიდან სიღნაღამდე როგორი აღმართებია, ისიც გეცოდინება. ორჯერ ავედი გაუჩერებლად, ერთხელაც არ ჩამოვსულვარ ველოსიპედთან.

— არ გიცდია, ჯუშურ ლუგას მსგავსად გინდის რეკორდების წიგნში მოხვედრა?

— ჯუშურა 2 წლის წასული იყო სამოგზაუროდ, როცა სპორტკომიტეტში მივედი და ვუთხარი: — მაიტა, გამიმეით, ლუგას დავეწვევი და უკანაც ჩამოვასწრებ-მეთქი(!). არ დამიჯერეს. 48 წლის კაცი ვარ, არც ამინდის ჭირვეულობა მაღელვებს. ამას წინათ, ვიდრე საგარეოგანდ ჩამოვიდოდი, წვიმამ მომიხსრო, ორჯერ დავსველდი და გავმრი, მაგრამ არაფერს არ შევფარებდით. ზამთარ-ზაფხულ ნებისმიერ ამინდში დავდივარ, 1990 წლის მერე ერთი დღეც არ გამიცდენია(!) ზამთარში ცივ წყალში ვბანაობ. დიდი კასრი მაქ სახლში, იქ ჩავვარდები სოლმე. ერთხელ, ჩემი მეზობლები მიყრებდნენ, ახალ-გაზრდა ბიჭები არიან. მე ვუთხარი — ესლა ცივ წყალში უნდა ვიბანაო და გულები არ დაგისკდე-მეთქი. რო ჩავტყე კასრში, დააწყიტეს თვალები. იდგნენ პალტოებში შეფუთულნი და მამჩერებოდნენ... ზაფხულშიც, პაპანაქებაში ისე ვმუშაობ ვენახში, რომ თვალს არ დავაშამხამებ. პირიქით, მსიამოვნებს. ჩემზე იძახიან — უსტვენსო!.. მე კიდევ მეცინება, დადიან და ჯიშები წამლებით აქვთ გამოტენილი. ჩემსავით რომ მიხედონ თავს, არაფერი წამოსტყვიან, მაგრამ გაიძახიან, მაგას ნებისყოფა უნდაო... ესლა მითხარი, მე ვუსტვენ თუ ისინი?!

ერთხელ 23 დღე ვიწმინდი. ამ პერიოდში სუფრასთანაც ვმჯდარვარ, მწვადისა და ხაშლამის სუნი რო ტრიალებს, როგორი გასაძლევია? მაგრამ ვუძლებდი და ესლა ჩიტივითა ვარ. თუ რამე წამამტკივს, მასაფი და იმისი ჯანი. ესლაც კვირაში ერთი დღე მაინც ვიწმინდი, ორგანიზმი, როგორც კრისტალი, იგრე სუფთავდება. რო გამოვცდით, ერთი პერიოდი ისე გავსუქდი, რო ხეზე ვეღარ ავდიოდი, მერე დიეტაზე დავვექე, რა ვი, რა აღარ ჩავიდინე...

ესლა რამდენიც გინდა ვჭამო, 72 კილოზე ვარ გაჩერებული. დარდი რა არი, არ ვიცი. ამოდენა პრობლემებით გულზე რო იხეთქა, არ მესმის. ჩემი თავი ჯერ დაბოლოილი არავის უნახავს. გამოცხადებული მაქ, რომ ვერავითარი ვერ ვიდარდებ, სამაგისოდ არა მცალია...

15 წლის წინ სიკვდილს ვნატრობდი. ჩემმა ნებისყოფამ იმდენი შემაძლებინა, რომ დღეს კაცივითა ვარ. სპორტსმენები რო გადიან დისტანციას, თითოს ათი ექიმი დასდევს, მე აღარც ექიმი მასსოვს, აღარც წამალი. 150 კილომეტრი ველოსიპედით ჩემთვის გასეირნებაა, ამის მერე თუ გინდა, ერთი-ერთზე ვფხაურთსაც გეთამაშები...

ბევრი აღარ გაგვიგრძელებია საუბარი. „ვი-სოცკი“ ბოთლებით გამჭედილ თავის რკინის „რამს“ მოახტა და ქიზიყისკენ გაუტია. დიდხანს გულიანად ვიციროდი მის მარლიან იუმორზე და უცნაურ კაცზე, რომელიც თავისივე სიტყვებით რომ ვთქვათ, ქიზიყი-თბილისის გზას ბანარით არის გამოკიდებული. ხუმრობა იქით იყოს და მისი ჯანმრთელობა მასზე ბევრად ახალგაზრდებსაც შეუდრებათ. დადის თავისთვის, ფუტკარივით შრომობს და აგროვებს აქა-იქ გაფანტულ ბოთლებს, სადაც მოუხერხდებათ, იქ რომ ყრიან „კულტურული“ ადამიანები...

...და კიდევ, თუ შესაძლებლობა მისცეს, მართლა აპირებს გინდის რეკორდსმეობას.

ზვიად სენიშვილი

მოსწავლეთა საყურადღებოდ!
საინფორმაციო ტექნოლოგიების
ცენტრი «მეიური»
აცხადებს მოსწავლეთა
და სტუდენტთა მიღებას
პერსონალური კომპიუტერის
შემსწავლელ ჯგუფებში
 მიიღებიან V – XI კლასების მოსწავლეები
 მის: დ. უზნაძის №70 (ყოფილი კამოს)
 ☎ 91-03-17; 29-48-61; 95-45-75

სარეკლამო სკოლა
ს ს ს
 მოამზადებს აბიტურიენტებს
 და მოსწავლეებს უმაღლეს
 სასწავლებელში ჩასაბარებელი
 ტესტებისათვის
 მართული, მათემატიკა, უცხო
 ენა, ზოგადი უნარ ჩვევები.
 ტელ: 22 69 15
 www.sts.caucasus.net

საქართველოს ეროვნულმა ბანკმა
25 სექტემბრიდან დაადგინა ლარის მიმართ
უცხოური ვალუტის შემდეგი კურსი:

აშშ დოლარი	1,8400
ევრო	2,3024
ინგლ. გირვანქა სტერლინგი	3,3107
რუსული რუბლი	0,0631
თურქული ლირა (1.000.000)	1,2206

„ჯოხჯეროვის“ თიერმის
მეტალპლასტმასის
ქარ-ფანჯრები
ქალბინა იაფად
უჩაბი: თბილისი, ნაგლის განსაკრით, მანა,
მუხი მანა, მაიაგონი, ნიშაილი ხა და ა.შ.
ჩვენი პროფილი — ვ-კამერის
მის: ფირფიტის 141 მ. „დიდუბის“ გვერდით
 ☎ 26-30-50; 34-49-40; 61-32-37; 899-51-51-09; 899-902-091; ტ/ფაქსი: 966-779

პან „გოიკო“
 აწარმოებს
გურჯი
სამუშაოებს
სასაქონლო და
განსაკრით
წყლის
მისაღებად
 მის: პეკის ქ. №8
 (საქართველოს პან, მთ. 110
 ბ: 33-26-75; 36-64-02

ფირმა „ფლორანი“
მეტალპლასტმასის
ქარ-ფანჯრები
უმაღლესი
ხარისხის
პროფილით
დაბალ ფასზე
 ☎ 38-08-14
 26-44-77; 53-21-51
 899 25-38-74; 899 20-57-32
 მის: გამსახურდიას 44 (გაბარიონის
 მოედანი, სასაქონლო „ხიზლი“-ს უკან)

ცხოვრებისეული კურიოზები

1. თითი მეც მაქვს!

ასე, სამი ათეული წლის წინ უნივერსიტეტის საღამოს განყოფილებაზე ვსწავლობდი. ახლობელმა ლიფტების სადისპეტჩეროში მიშოვა სამსახური. გახარებული ვიყავი, — ვიჯექი, თან ხელფასს ვიღებდი, თან ვმეცადინებოდა და თანაც საქმე დიდი არაფერი იყო, — გაიჭედებოდა ლიფტი, აინთებოდა ავარიული სიგნალი, დაფურცავდი ხელოსანს და ისიც ოპერატიულად მიდიოდა ავარიის ადგილას. ერთხელაც მეზობლის ქალმა შემოირბინა, — ნატო, ჩვენი ლიფტი არ მუშაობს, მეც ჩემდა ჭირად ისეთი საქმე გამომიჩნდა, ამ ერთ საათში ათჯერ მაინც ავედი და ჩამოვედი მე-12 სართულზე ფეხითო. გაოცებულმა დავეხდე საავარიო სიგნალს, — ნესრიგში იყო! მაგრამ ხელოსანი მაინც გამოვიძახე და დაინტერესებული თან გავეყვი, ნეტა, რა მოხდა-მეთქი. ასე რომ, მე, ის ქალბატონი და ხელოსანი ერთად ავედით მეთორმეტე სართულამდე, სადაც ლიფტის სამართავი მოტორი იყო. მეზობელი შინ შევიდა, ჩვენ კი ლიფტის დათვალეობა განვაგრძეთ. თან ყოველ შემთხვევისათვის ლიფტზე ვაბრახუნებდით, ვინმე გაჭედული არ იყოს-თქო. კაი ხნის ბრახუნის შემდეგ ქვემოდან მაშაყცამა მიასახუხა. შენუხებულმა ზემოთ ხსენებული მეზობლის მეუღლის, თამაზის ხმა ვიცანი და კარებს მივევარდი. — თურმე შენი ქმარია ლიფტში გაჭედული-მეთქი. მოთქმით ჩამოყვამე მეშვიდე სართულამდე — იმ საცოდავს როგორ გაუჭირდებოდა, უკვე ერთი საათის გამოსულია სახლიდანო. ერთი სიტყვით, კარი გავაღეთ და ასეთ სურათს წავაწყდით: — ეს ჩვენი „დაზარალებული“ დგას და კისერზე მშვენიერი ქალბატონი ჩამოჰკიდებულია. ყველანი დავიბენით, მაგრამ ლიფტში ხელი მაინც შევყავი და გამღებ ავტომატურ ღილაკს თითი დავაჭირე. თამაზმა კი ქალბატონის ხელი კისრიდან მოიშორა, თითები ცხვირწინ დამიტრიალა და მოულოდნელად მიყვირა: — თითი მეც მაქვს, მარა თქვენი შეწუხება არ მინდოდა, რას შეაჩინე ეს ხალხი, სართულ-სართულ რომ დარბიხარ, სადისპეტჩეროში დაჯექი, როცა გამიჭირდება, თითს მეც გამოვიყენებო!

ნატო დოლიძე

2. რეისზე მავიანდება

თბილისის ძველ ეზოში გავიზარდე. ყველამ იცის, ასეთ ეზოებში რა ახლოს არიან ოჯახები ერთმანეთთან. ჩვენც ასეთი სიახლოვე გვქონდა. განსაკუთრებით, ჩემს ძმაცაცთან, დათოსთან სტუმრობა მიყვარდა — არაჩვეულებრივი ბებია ჰყავდა — ნაწული გამოსაუფთავებდა ოჯახს ნაწული ბებია და მოგვითანდა ბიჭებს ყველაფერს სუფრაზე. სიბერეში ნაწული ბებიას სკლეროზი კი შეეპარა, მაგრამ მე ძველებურად ვსტუმრობდი. ერთხელაც შინ, მთვრალმა ავიჩემე, ნაწული ბებია უნდა ვნახო-მეთქი. არ მიშეგდნენ, მაგრამ ჩემი გავიტანე, ჩავედი დათოსთან და დამწუხრებული ნაწული ბებიას დანახვაზე გადავირიე, — რა დაგე-მართა-მეთქი?! რა და, ლენინგრადში მინდა წასვლა და ამათ არ მივეყვარო, — დაასმინა ოჯახი. მე წაგიყვან-თქვა, შევიპირდი. მერე ნაწული ბებია მეორე ოთახში გავიდა. დრო ვიხლტე, სახლში გავიპარე და დავიძინე. შუალამეს გადმოვრეული იყო, ზარის ხმამ გამაღვიძა. ტყვიასავით დამიძინებული თავით ავედექი და კარი გავაღე. გავაღე და დათომაც მტაცა ხელი და მომაყარა: — წამოეთრიე და როგორც გინდა, ბებიჩემი დაწანარე, სამი საათია სახლში დადის, ბარგს ალაგებს, არც ერთს არ გვაძინებს, ოთარმა ლენინგრადში უნდა წამიყვანოსო. რაღას ვიზამდი. ჩავეყვი, ნაწული ჩემოდანზე იჯდა და მელოდებოდა. გამოვართვი ჩემოდანი, ჩავედი მანქანაში, ჩავისვი ნაწული და გამოვედით ქუჩაში... კარგა ხანს ვიარეთ, ბოლოს ვუთხარი — აეროპორტი დაუკეტავთ-მეთქი. გული დასწყდა, მაგრამ მორჩილად გამომყვა შინ, თუმცა როცა კარი დათომ გაგვიღო — გულამომჯდარმა შესჩივლა, — აეროპორტი დაუკეტავთო.

— ნუ გეშინია, ბებო, ახლა დავრეკე და უკვე გადებულა, აგერ, ოთარი ნაგიყვანსო — მიაგება დათომ...

თვალეები გადავატრიალე — რაღეს ბოდავ-მეთქი, უცებ ნაწულიმ სახელოზე დამქაჩა და გამომიცხადა: — ჩქარა წამო, ოთარ, თუ არა, ეს ჩემი უსაქმური შვილიშვილი ლაპარაკს ვერ დაამთავრებს, რეისზე გვაგვიანდებაო!

ოთარ ბერაძე

ყუჩადღეა!

კუჩიოზების კონკურსი

„კვირის პალიტრამ“ მკითხველის პრემია კურიოზების გვერდისთვისაც დააწესა. კონკურსში მონაწილეობის მისაღებად ავტორებმა უნდა გამოგზავნონ რედაქციაში კურიოზები, ახალი სასაცილო ამბები, ანეკდოტები. საუკეთესოები გამოქვეყნდება.

მიანიჭეთ პრემია საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ავტორს. თუ რომელიმე კურიოზმა ან ანეკდოტმა თქვენი მოწონება დაიმსახურა (ყველაზე მეტად), აღნიშნეთ მისი ნომერი კვითარში და გამოგვიგზავნეთ. თქვენი ხმა არ დიკარგება და თვის ბოლოს გადამწვეტს გამარჯვებულის ვინაობას.

კურიოზების კონკურსი

საუკეთესო კურიოზის ან ანეკდოტის ნომერი —

თქვენი სახელი, გვარი

კვირის პალიტრა №39

ხმები დაითვლება და თვის განმავლობაში ყველაზე მეტი ხმის მფლობელი კურიოზის/ანეკდოტის ავტორი მიიღებს პრემიულურ — 50 ლარს, მომდევნო — 30-ს, ადგილზე გასული ავტორი კი — 20 ლარს.

ეს კვითარი „კვირის პალიტრის“ („სიტყვა და საქმის“) საფოსტო ყუთში უნდა მოათავსოთ რედაქციაში ოთხშაბათის, 29 სექტემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათის, 30 სექტემბრის 13 საათამდე.

3. თუ ხადმე ნახოთ...

კაკაბეთელი თედო პაპა ჯეელობაში ტანთხელი კაცი ყოფილა, მაგრამ ასაკში ჩასუქდა და საკმაოდ მოზრდილი ლიპიც დაედო, თანაც სიარულიც გაუჭირდა, ჯოხით დადიოდა. ერთხელაც სოფლის ცენტრისკენ მიმავალს უსაქმოდ მდგომი ბირჟავიკები წაელაზლანდარნენ.

— თედო პაპავ, აბა, ერთი ალაღადა სტეკი, რამდენი ხანია საკუთარი „მაშაყცური ღირსება“ არ დაგინახამსო.

თედო პაპა გაჩერდა, ჯერ თავი გადააქნია, მერე უეცრად უღვაშებში ჩაიციხა და თქვა, — რავი, ბაღლებო, კარგა ხანი გავიდა მას შემდეგ, თუ სადმე შეგხვდეთ, სუ პირზე კოცნით მამიკითხეთო...

ნირნამხდარმა ბირჟავიკებმა დაბნეულად შეწყვიტეს სიცილი. თედო პაპამ კი თავისი განუყრელი ჯოხის ბაკაბუკით არხენინად გააგრძელა გზა.

რევაზ ნიჟარაძე, თბილისი

4. მნაჩით, პაპა ბაგათი!

კომუნისტების დროს ინგილო ძმაცაძმა დაგვპატიჟა კახში. ძირძველ ქართველებთან ყოფნა გაგვიტკბა. სამ დღეს დილიდან ღამემდე დაღოცვილი კახური ღვინით სავსე ჭიქებს ვატრიალებდით. ხმის ჩახლენამდე ვმლეროდით მრავალუამიერს და ერთმანეთს სიყვარულს ვეფიცებოდით. მოთხე დღეს, როგორც იქნა, მოვიფიქრეთ მასპინძლის მოსვენება და თბილისში წამოსვლა გადავწყვიტეთ. დაგვიშალეს, ნაბახუსევები ხართ, ინსპექცია გაგაჩერებთ და ფულს წაგართმევთო, მაგრამ ვინ დაიშალა? — დავექვი საქმესთან და მოვედივართ სიმღერ-სიმღერით. ჩვენი სიმღერალის გამოცნობას რა დიდი ამბავი უნდოდა. მოკლედ, ბელაქანთან გაგაჩერეს. „პრავის“ ჩამორთმევას რასაკვირველია, ფულის გადახდა სჯობდა და ჩვენც ვაჭრობა დავიწყეთ. დიდი განევ-გამოწვევის შემდეგ აზერბაიჯანელმა ინსპექტორმა გვკითხა: თქვენთან, თბილისში ასეთ შემთხვევაში რამდენს იღებენ? რა თქმა უნდა, დავუკელი, — 50 მანეთს-მეთქი (არადა 100 მანეთით გვფიცვინებდნენ), მატყუებ, სად მუშაობო? მაშინ ფეხსაცმელების ქარხანაში ვმუშაობდი. ვიფიქრე, ფეხსაცმელები რომ ვახსენო მდიდარი ვეგონები და ბევრ ფულს წამართმევს-თქვა. მოკრძალებით ვუთხარი: სტარში ნაუჩნი სატრუდნიკ, ტოვარიშჩი ინსპექტორ!

...ინსპექტორმა მიყურა, მიყურა და სახეგაბრწყინებულმა წამოიძახა: ზნაჩით უ თებია პაპა ბაგათი! და... 300 მანეთიც წამგლიჯა.

ლევან სიხარულიძე

5. ტვინი და ენა

პოეზიისა და იუმორის დიდად მოყვარული კაცი, ჯუმათელი ლერი დარჩია დილით ქალაქში წასასვლელად გაემზადა (ლერია ცოტა ენას უკიდებს).

— ბიჭო, ლერია! — გასძახა ცოლმა ლერიას.

— რა იყო, მმედიკო?

— ბაღებს კატელეტი მოენატრათ და სამი კილო ხორცი შეიტანე!

— აარის, ქალბატონო მედიკო!

— ბაზარში ლერიამ ყასაბი გააფრთხილა — სამი კილო საქონლის ხორცი შემიწახო. თვითონ კი მეგობრებთან ერთად სასადილოში შევიდა საქეფოდ.

დღის ბოლოს ნაქეფად ლერია ყასაბს მიაღდა და ხორცი მოსთხოვა, იმან კი თავში შემოირტყა ხელი:

— უიმე, ლერია, სულ დამავინცდა!

— დევილუშე, მომკლავს მედიკო! — გადარია ლერი.

— ლერია, ენა და ტვინი დამრჩა მხოლოდ. ჭკვიანი ქალი მეიფიქრებს და რაღაცას კი გააკეთებს ამისგან, — შესთავაზა ნირნამხდარმა გამყიდველმა.

— მომეცით! — უხალისოდ ჩაიქნია ხელი ლერიამ, ხორცი შინ წაიღო და მაგიდაზე დააგდო. იფიქრა გავიპარებო, მაგრამ იმ წუთში ცოლის ყვირილიც დაედევნა:

— რა ჯანდაბად მინდა, ბიჭო აი, ენა და ტვინი?!

— მმედიკო, გამომგვადგება! — ტტივინი შენ არ გაქ და ენა — მე! — ცოლიც დაანყნარა და გულიც დაიმშვიდა ლერიამ...

ალეკო მითაიშვილი, ოზურგეთის რაიონი, სოფელი ჯუმათი

მკითხველის საყვარელი

ანეკდოტი

6. მეგრელები ზუგდიდში დგანან და მათ გაკვირვებას საზღვარი არა აქვს: ხედავენ, ენგურს დამხრჩვალ სვანი მოაქვს — ჯერ ერთი, შემდეგ სამი, კიდევ ორი და ასე...

მერე ერთმა მეგრელმა მოიფიქრა — მოდი, გზაზე გავიდეთ, ვინმე სვანი იქნება იქიდან მომავალი და გვეტყვის, რაშია საქმეო. მართლაც გზაზე გამოჩნდა, სვანი მოდის მანქანით.

— სვანი გული ვაფირო, რაშია საქმე, მოაქვს და მოაქვს ენგურს დამხრჩვალ სვანები, რაღაცა კარგი ამბავი არ უნდა იყოს იქ!

— სი მარე, როგორ არ არის კარგი ამბავი, თემურ ბაბლუანი ფილმ „ტიტანიკის“ ახალ ვერსიას იღებს — „ტიტანიკი ენგურზე“ ჰქვია ამას, აბა!

დ. ყიფიანი

რამაზ ალანია გახსენება

მეგობრებო, განათლებული ადამიანი იყო, დიდი ვაჟაკიყო ყოველი... მეორე - იმედიანი ამგვარი ენციკლოპედიური ცოდნის მქონე პიროვნება... მართლაც ასეთი იყო - მცოდნე, მშვიდი, უშურველი, მოყვასი, ნათელი... ამიტომაც დაგვაკლდა, დაგვაკლდა შენი სიყვარული და ერთგულება...

დაე შენმა ამქვეყნად ნაკეთებმა სიკეთემ გაუნათოს გზა შენს ერთადერთი ვაჟის, ღმერთმა გაცხოვროს.

მეგობრებო

ნელი სამხარაძის მოგონება

დღი დრო არ არის გასული, რაც დავტოვე, მაგრამ ესეც საკმარისი ადამიანი იმისთვის, რომ შევხვდეთ, შენი სახით და ფასადულები განმი დაგვარებო. დრო ყველა ჭრილობას კურნავს... მაშინ რატომ არ იღუპა სვედა, რატომ არ ეწედა ის ტკივილი, რომელიც დავტოვე? გულში სამუდამო სიცარიელეს დაუსადგურებია. დავტოვე ნუგეშს, დავტოვე, მაგრამ ვერ ვპოულობთ.

შენი მეგობრები გლოვობდნენ შენ და შენი რამაზის სულით. დავდივართ საფლავზე, გინებთ სანთლებს და გიხსენებთ.

უფალოს ვიხიოთ, სამუდამო სასუფეველი დაგვიმეცდით შენ და შენს ერთადერთ შვილს.

შენი კოლეგები

ჩვენი უდროოდ წასული რეპორტი

29 სექტემბერს უშნოდ გვხვდებით შენს დაბადების დღეს. 17 წლის ვაჟაკი გაგვხვდებოდა, ჩვენი ერთადერთი იმედი. 15 ოქტომბერს ჩაიფრებოდა შენი ნორჩი სიცოცხლე. წახვედი და ჩვენი სიცოცხლეც თან გაიყოფო. უსაშველო დარდი და ტანჯვა დავტოვე გაიწერა ბუღალტრულ მშობლებს. დღესაც ვერ ვიკავებ, რომ შენს საფლავზე, შენს ნათესავებთან, მეგობრებთან და ახლობლებთან ერთად, ყველგან და ცრემლიანი თვალებით მოსვლა გვიხდება. სისხარის ნაცვლად დიდი დარდი, ტკივილი და თვალზე შეუმბრბული ცრემლი გახდა ჩვენი თანამგზავი.

გვანატრებო, შვილო. ვერაფრით ამოვიტყდა სიცარიელე, რასაც უშნობა, მოუშუშებელი ტკივილი ჰქვია. ისედაც დაგვარებია, ვილოცო შენი სპეტიკი სულისთვის. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული.

შენი და გვანო ბოკერიები

ნუნუ ნერუაშვილი-დავითაშვილის მონატრება

სამი წელი შესრულდება 28 სექტემბერს, რაც შენმა ლამაზმა სულმა მარადისობაში გადაინაცვლა. გაუსაძლისი ყოფილა უშნობა, დავტოვე სამხრელი სვედა და მშუხარება. ჩემო საყვარელო დაიკო ნუნუ, როგორ უსაზღვროდ მენატრები. ყველას უშნოდ დაკლდი. ენატრები შენს შვილებს, შვილიშვილებს, შენს ნათესავებს და მეგობრებს.

ღმერთს ვიხიო, რომ ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული.

შენი ძმა ნიკო, და ელმირა

ალიკა ქავთარაძის გახსენება

ალიკა შეიღო, 2 ოქტომბერს 30 წელი შეგისრულდებოდა. პარკულად გვხვდებით უშნოდ შენს დაბადების დღეს. ამქვეყნიურმა ცხოვრებამ არ გაგამართლა, მანდ მანც იყავი სამოთხეში. მწამს, რომ ასეც იქნება. მთელი ცხოვრება სიკეთის კეთებაში გადიო, ჩემო სულითა და ზოცით ლამაზი შვილო. სინდულში დამტოვე ერთი პატარა ნაპერწკალი - ლუკა. ღმერთმა ქნას, გარსკვლავად ქცეულიყოს და მეკლად არ ჩაითვლებს.

დაბადების დღეს გიხდენ შენი დედაშვილები, ბიძაშვილები და მამიდაშვილები.

ჩვენ - მე და შენი მეუღლე ნინო უშწონი დაგვრით.

შენი დედაქო მკეუელი

ალიკა (ალექსანდრე) ქავთარაძის გახსენება

ალიკა, მენატრები და მიყვარხარ ისე, როგორც ცოცხალი ადამიანი. ვიცი, ვეღარასდეს დაგვხვდები, მაგრამ ის მოლოდინით სავსე დღეები, შენს ნატვრაში რომ გავლიყ, დღესაც თან დამატქს. ისე გელოდები...

მე და შენ სიკვდილის მტეი ვერაინ და ვერაფერი დავაშორებო, - მეუბნები. მართალი ყოფილხარ. 14 დეკემბერს მომხდარი ტრაგიკული შემთხვევის მსხვერპლი გახდი. რატომ? რისთვის? - მტანჯავს სამხრელი ფიქრები. ერთი ლამაზი სიყვარული ჩვენც გვეტარებინა ქვეყნად. 2 ოქტომბერს შენი დაბადების დღეა, 30 წლის გახდებოდა...

მოკლ შენს საფლავთან, შეგისრულეს თხოვნას და მოგიტან ჩემი ცრემლებით დასველებული ერთ ვარდს - სიმძლიოს უდიდესი სიყვარულის და მარადიული სიძინა-სულის.

გაუნდებელი ტკივილი დაუტოვე შენს ოჯახს, ნათესავებს, მეგობრებს, კლასელებს. ვილოცო შენი სულისთვის. ღმერთმა დაგვიმეცდოს ცათა სასუფეველი სიკეთით, სიყვარულით, სილამაზით აღსავსე ნაღვლილო ქართული ვაჟაკი.

შენი მეუღლე ნინო ტყემალაძე

ალიკა ქავთარაძის გახსენება

ალიკა, პირველად გვხვდებით უშნოდ შენს დაბადების დღეს, ჩვენი უსაზღვროდ კეთილი, ალალ-მართალი და ნათესავებზე ფანატურად შეყვარებული ვაჟაკი. 2 ოქტომბერს 30 წლის შესრულდებოდა, მაგრამ შარმანდელი 15 დეკემბერი შენთანაურად ადამიანად შენთვის და წამბერ...

მა ტრაგიკულმა შემთხვევამ დაუნდობლად შეწყვიტა შენი წუთისთვის სტუმრობის 30-ე საბოლოო.

რით ვარსებოთ გამწარებული დღეაშენი, რომელსაც მეუღლის დაღუპვით გამწარებული, მარად გაუქმებული დარდისა და მწუხარების შუბლზე, ბედმა შეიშლეს დედის სამხრელი ზეფლი არაუნა? შენ ხომ ძალიან კარგად იცოდი, რომ დღეაშენისთვის ამ ქვეყანაზე მზე მხოლოდ შენით ადოლიდა. რით გაგამწევით, რა უთხრათ კენტად დარჩენილ შენს მეუღლეს, შენს უსაყვარლეს ნინოს?! შენ ხომ ამქვეყნად ადამიანთა სანუგეშოვად და სიკეთის საკეთებლად იყავი მოვლენილი, რითაც ასე ძალიან ჰგავდი საყვარელ მამას - გრძელ ბიძას. თურმე ბედის წერაც ორივეს ერთნაირი გეზითა - ისიც ხომ შენსავით ძალიან ადრე შეუერთდა სულითის მარადიულ სამყაროს.

სრულიად უდანაშაულოდ, შემთხვევით დაღუპე, მაგრამ შემთხვევით არაფერი ხდება ამ ქვეყანაზე. უფალოს ერთი ნაბიჯი აღარ გადაგდებდნენ, გამოგარჩია და ზეციურ საფლავში წავიყვანა. ჩვენ გვევრა სულის არსებობისა და რწმენის გვამტებს შენს ოჯახში შენი გარდაცვალების შესამე დიდდამ დაწეფებო, სანერსისთვის სრულიად უცხო გარემოების ჩიბის სტუმრობა. თუ არა სასწაულის, სხვას რას მივაწერით ის ამავე, რომ ეს პაწაწინა არსება დეკემბრის სუხიან დაგვტეხი, უკუნოდ სინდულში მოვიდა შენს ცხედართან, თავს დაგტარებდა და ხალხს არ ერიდებოდა, ზოლო შენი დარცალები შუბლზე თითქმის ყოველკერეულად სტუმრობს დღეაშენს! ჩვენი ტკივილი, სევდი და ცრემლები აღენიშნავთ შენს დაბადების დღეს. შენ ხომ ძალიან გიყვარდა ბიძაშვილებთან, დედაშვილებთან და მამიდაშვილებთან ყოფნა. ასაკით უცხოის ყველა გათამაზებით და შენც გაასაკცებულად პასუხობდი დიდ სიყვარულს. „საფრანგო“ საღვთოლოც მტყნური, გულიანი დაგვიტოვე - ამ გაჭირვებულ ცხოვრებაში სინდისნაშუშერჩენილი ხალხის საღვთოლოც.

მუხუტე ყოფილიყოს შენს გულზე დაყრილი მშობლიური საგნის წმინდა გიორგის მიწა. ნათელში იყოს მარადიულობაში გადსული შენი ლამაზი სული, ჩვენი ლექსი, ჩვენი მარად მოუშუშებელი და უკუნებელი ტკივილი.

ბიძაშვილები, დედაშვილები, მამიდაშვილები

ირმა მთიფალიშვილი-გოგალაშვილის მონატრება

მოვიდა შენი დაბადების დღე უშნოდ. 2 ოქტომბერს ოცდაცამეტი წელი შეგისრულდებოდა. უშნოდ ძეგლი სიცოცხლე უღვლო ყოფნა უცხოის პატარა ვაჟიკოს. ცხოვრება გრძელდება, მაგრამ უშნობა ძეგლებურად გვტყავს.

ლამაზი იყო შენი სიცოცხლე და ასეთი ლამაზი ემასოვრები სამუდამოდ დიდებს, დედაშვილებს. უშნობა ცხოვრების უდიდესი ტკივილია მშობლებისათვის, მძიხისათვის. შენს საფლავზე ათენ-აბამებს შენი მეუღლე, სიტყვები ვერ იტყვენ მონატრებას.

ალიკა და ოლიკო ვარსამაშვილები ოჯახებით

ეთერ მოკვერამშვილი-ცერცვაძის სსოვნება

2 ოქტომბერი შენი დაბადების დღეა, თანაკლასელებისთვის მუდამ ახლობელი და საყვარელი იყო. უცხად გამოგვკლდი. უკუნებელმა სენმა წავკარგეთ შენი თავი.

ცხოვრების ორიმტრიალმა ყველა ჩვენ-ჩვენი გზით გავტარა, ჩვენი წილი ტკივილი და სისხარული გვერუნა, ერთად გატარებული ბავშვობის წლები კი ფერცვლელი დავტოვე. გაფრენილი წლების მძიხიდან გვზარავს შენზე წარსულში ლაპარაკი. როგორ გვინდა, რომ ისე ჩვენ გვერდით იყო.

ისედა დავტყვინა, მოვიდეთ შენს საფლავთან ცრემლებით, სანთლებით, ყვავილებით და ბევრი ვილოცო შენზე. ღმერთმა ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული

თანაკლასელები

ლუბა ღვინჯილიას და აკაკი ადამიას სსოვნება

მე-12 ოქტომბერი დგება თქვენ გარეშე. 11 წელი... უსაშველოდ გაჭიმული დროა იმისთვის, რომ უოქვეყნოდ გაგვევლო და საოცრად მცირე, იმისათვის, რომ უოქვეყნოდ გამოწვეული ტკივილი ორნად მანც გაგვეუწყებოდა ან თქვენი მონატრება გაგვეტყობოდა...

მშობლის დაკარგვა ყველასთვის და ყოველთვის ტრაგედიაა, მაგრამ როდესაც დედაც და მამაც ერთდროულად გვეკლდა ხელიდან, როდესაც მათ სრულიად უანძრეობის დაუნდობლად, სასტიკად გიკლავენ საკუთარ ნაოფლარ, ნამაგარ ეზოში და როდესაც ოთხი შვილის გამწარდელ მშობლს ერთ ცრემლს ვერ გაყოფდი საფლავში, ხელებს ვერ მოეფრებო უკანასკნელად და თვალებს ვერ დაუკონი გამოსამშვიდებლად, ეს ტრაგედიაზე გაცილებით მეტია.

... 11 წელი მოწვერებულიყვით ევკვებით ერთმანთს თქვენზე ნანას სიზმრებს, დახარბებულები ვაგროვები ნათესავებში თქვენს ფოტოებს და ნატვრად დავატყვს თქვენს გულ-მცრდელ დაყრილი მიწის მოფრება... როდესაც თბილისიდან ჩამოსული უფროსი შვილიშვილი ფრადებით ავსებდა უნივერსიტეტის მატრიკულს გიგენებდათ ზოლოდ, თქვენი ბედნიერი სახეების დანახვაზე ამბობდა: ეს სუთანები ყველაზე მეტად თქვენთვის მიხარიაო. დღესაც ასეა... ჩვენი ყველა გამტარებდა, წინსვლა და მიღწევა თქვენს ნათელ და შეუდარად ხსოვნას ეძებნება. ჩვენი სიძაბოლე, სიკეთე და სიყვარული იმ გზის გაგრძელებაა, რომელზედაც თქვენ დაგვამყნეთ.

და კიდევ... იმ ქვეყნად ვაგარდ რომ გაყოფდით სამშობლოდ წაყვანილი კალიშვილის ამავე... დღეს 11 წლის ცქიალა, ამოღებული ქეთიკი დღის მოყვარული ამბებს უნახავ ბებია-ბაბუაზე ყრავილებით ისმენს და თავისი ჭკიანი თვალებით ესათუება თქვენს სურათს და ბოლოს... ის ბიჭი დაინახა, რომელსაც ასე ძლიერ ნატვრადობდი, - „პატარა აკაკი ადამი“ იქნებო. პოდა არის თავისი ბაბუის მოსახელე აკაკი ადამი, ქართული გენის, ქართული კაიკაციის მატარებელი, ლენინგრადში დაბადებული, თბილისში გაზრდილი, სოხუმში დაბრუნების მომდინარე...

დაე, ნათელში ამყოფოს უფალოს თქვენი სულები.

იმედა ადამაშვილის მონატრება

3 ოქტომბერს 27 წლის უნდა გამწარდაყი, ჩვენი სპორტსმენი ვაჟაკი იმედა. მესამედ ვხვდებით შენს დაბადების დღეს უშნოდ. შენი საფლავის წინაშე მუხლს ვიდრეკი. შენი მოღვაწეობით უნდა გვემაყა არა მარტო ჩვენ, არამედ მთელ საქართველოს, იმ ავადმოსაგონარ 27 აპრილს ტრაგიკულად რომ არ დაგვეუკულო. შენი მონატრება დიდი გრძნობაა და ეს გრძნობა გაუსაძლისი, დიდი ტკივილია.

24 წელი და ცოტაა, მაგრამ შენ უამრავი ადამიანის სიყვარული დამისხურე და უამრავი ადამიანის ცრემლი და სიყვარული გაყოფილ მარადიულ სასუფეველში. მწე-ლია იმის წარმოდგენა, თუ რა სიმძიმე დავტოვე მწე-ლას. ძალიან გვენატრები, იმედა.

იმედა ტკბილად შენს მშობლიურ გომარეთის მიწაში, ჩვენი საყვარელი ვაჟაკი იმედა.

დედა-მამა და ახლობლები

კახა გვაგაძის ტკივილიანი მონატრება

26 სექტემბერი შენი დაბადების დღეა, ჩვენი საყვარელი, სანატრული მეუღლე და მამა. როდენ გულდასაწყვეტია, რომ ვერ მოესწარი 35 წლის შესრულებას. 19 მარტი საბელისწერი აღმოჩნდა შენთვის და უკერად, ტრაგიკულად დასრულდა შენი სიცოცხლე. არ დავტყვინა, მოზარე ყოფილიყავი ყველა იმ სისხარისა, რაც მოგაგლიშდა უნდა მოხდეს შენი შვილები ჩვენი სულებში.

ის ცხოვრებაში. უკვე 6 თვეა, ცალად დაიარება შენი ნინო. შენთან ერთად ის თავის ერთადერთ, ნაღვლი სიყვარულს გამოეთხოვა და მხოლოდ შენზე მოგონებებით და ბავშვებთან სულდგმობლობს.

ბნელია, კახა, უშნოდ ჩემი ცხოვრება. ყოველდღე გელოდები, მგინა ისეც დაბრუნდები. ვერ შევჩვეუ უშნობას. შენმა არაფრამ ისე შეგვკალა, რომ შემაგვარა ის ცხოვრება, რომლითაც შენ ცხოვრობ. რამდენად იმედი იყავი... რასაც გული გრძნობს, ენა ვერ იტყვის.

ჩვენი საყვარელი მამიკო, შენ ყოველთვის ჩვენთან ხარ, შენს სსოვნას დავიწყება არ უწერია. ბოლოს კი, უშნოდ გულისტკივლით გვინდა მოგილოცოთ დაბადების დღე. 35 სათელს ავითნებ.

ღმერთს ვიხიო, ნათელში ამყოფოს შენი კეთილი და სპეტიკი სული.

მეუღლე ნინო და შვილები - თამუნა და ნიკა

სანდრო ცერცვაძის გახსენება

სანდრო, შვილო, ვერ წარმოვიდგენდი, თუკი შენი გახსენების დაწერა მომიწევდა. თუკი რამ არის გარდაუვლი ამ წუთისთვის, ეს სიკვდილი. მოულოდნელი, თავზარდამცემი ამავე შეიტყვეთ - 30 წლის ახალგაზრდის სიცოცხლე სამუდამოდ შეწყდა. ასე იყო 5 წლის წინ, 28 სექტემბერი.

ჩემო სანდრო, შენ ხომ ნახევრად ჩემი გაზრდილი იყავი (დედა), წახვედი და უშბიძეს დარდი და ტკივილი დავტოვე, რომელსაც დრო ვერაფერს შეიღოს. უსაზღვროდ გვენატრები, ჩემო საყვარელო, მართალი, ჩემო თბილი და ტბილი შვილო სანდრო. შენ ხომ ჩემი ერთადერთი იმედი იყავი. რამდენი წელიც არ უნდა გაივდეს, არ დავიფიწყებთ არც შენ და არც შენს ადგილსამყოფელს.

ღმერთს ვიხიო, ნათელში ამყოფოს შენი ლამაზი სული.

შენი ლია დედა, ფარანა ბიძია, მშობლები, და

იური შველიძის მონატრება

უკვე ორმოცი დღე გავიდა, რაც შენ აღარ ხარ შენ აღარ ხარ შენს სიყვარულით და ალალი შრომით შექმნილი ოჯახში. ფიზიკურად შესანიშნავი ვაჟაკი, ზნეობიერად სპეტიკი, მოსიყვარული და მეტად მგრძნობიარე მეუღლე, მამა და ბაბუა იყავი, ყველა გაჭირვების ხელის გამორღებელი და დამხმარე გამოჩენილი იყავი სანათესავოსა და სამეგობროში, ვაჟაკობით, რანდული სულით, შრომისმოყვარეობით, ერთგულებითა და საოცარი სიკეთით. რაც ამქვეყნად სიმძიმე, ერთგულება, პატიოსნება და სიკეთე დავტოვე, ყველა შენს პიროვნებაში იყო თავმოყრილი.

შენს ძლიერ მკლავებს აფარებდი მძისშვილებსაც. შენმა სათუთმა გულმა ვერ ატანა ის ტკივილი, რაც პირველი მძისშვილის, თამუნას ნაღვლემ სიკვდილმა მოიტანა და მის წლისათვე გიმტყნა ასე ყველას სიყვარულით სავსე გულმა.

შენს ლამაზ გენს სიკვდილი არ უწერია. იგი გრძელდება შენს ორ შვილსა და ოთხ შვილიშვილში, რომლებიც შენ-გა ლამაზად დაწეფულ სიცოცხლეს სახელოვნად გაგარძელებდა.

ყველას გვიჭირს უშნოდ. ნაღვლიად ყველას დააკლდი. გვენატრები.

მეუბნოდრეკილი ვილოცებ, რათა ნათელში მიმყოფოს ღმერთმა შენი ცად ამაღლებული, სპეტიკი სული.

რამელი ნუნუ გოგსაძე

გურამ დადგანის გახსენება

გავიდა უშნოდ ტკივილიანი და შენი დიდი მონატრებით აღსავსე წელიწადი. უშნობა საოცრად უჭირს შენს ოჯახს - მას ხომ შენს გულის სიბოძი და კეთილი ღმირი, თანადგომი და იმედი მოაქვდა. შენ აქ სხვასაც არაის დავიწყებინა, არამცოუ ჩვენ.

დარდით დაიფერფლენენ შენი მშობლები, ენატრები შენთვის, რომლებიც თვალცრემლიანებით შეპყრებენ შენს საფლავის ქვას.

იმედა მშვიდად, კეთილი და სიკეთის მოყვარული კაცი. ყვავილები, წმინდა სანთელი და ჩვენი ლოცვა არასოდეს მიაღლებს შენს საფლავს. შენ შენს ოჯახთან იქნები მარადის.

შენი უმეღური ოჯახი

რობერტ პასიშვილის გახსენება

ბატონო რობერტ, წელს პირველად დაიკავა ხარი უოქვენოდ, თბილისის მე-17 საშუალო სკოლაში, რასაც თქვენი მეუღლის, რძლისა და შვილიშვილის გულისტკივილი, სევდა და ცრემლები მოჰყვა. რა უშლიბელი ყოფილა წუთისოველი. ღმერთს ვერ შევცოდავით. გინებენ უამრავი სანთელი, რათა გაბრწყინდეს თქვენი

სპეტიკი სული. წახვედით და თან გაყოფდით ოჯახის და ახლობლების დიდი სიყვარული. ტბილი მოგონებებით გიგონები ყოველთვის.

თქვენი ახლობელი - რამინ ვაბელაიას ოჯახი

იური ადამიას გახსენება

4 ოქტომბერს გადის უშნოდ ყოფნის 40 დღე. ტკივილიანი და ცრემლებით სავსე. ჩვენ უძლიერესი აღმოვჩნდით შენი სასიყვარლო დი-აგნოზის წინაშე, რომელსაც 13 წელი ვაჟაკურად ებრძოდი.

40 დღე ძალიან მცირეა მომხდარის გასათვითცნობიერებლად. შენი წასვლით უსაზღვროდ დიდი სიკარიელე დავტოვე. გვიჭირს უშნობა, შენზე წარსულში ლამაზი. ჩვენი ცხოვრება შენზე მოგონებებს ჩაეხლართა. ვის-სენები შენს საყვარელ ფრაზებს, ვესტებს, ვეფრებით შენს სურათებს. შენ ის ტკივილი ხარ, რომელსაც ვეღარ-სოდეს მოვიწვდებით, შენ ხომ მზრუნველი და მოსიყვარულე მეუღლე, არაწვეულებრივი მამა და უსაყვარლესი ბაბუიკო იყავი შენი შვილიშვილებისთვის. ცხოვრება კი თავისი გზით მიდის, იძულებული ვართ ვიცხოვროთ უშნოდ და გვევრა, რომ უფალი შენთან ალალოს და პატიოსან კაცს ნათელში მიგიჩენს მარადიულ სასუფეველს.

მეუღლე, შვილები, შვილიშვილები

გიორგი ძიძიკაშვილის მონატრება

ჩემო მჭირფასო მამა! 2 გაუსაძლისი წელი გავიდა უშნოდ. როგორ მჭირდება, მამა, შენი გამხრეება, თანადგომი, შენ კი წახვედი და დავტოვე უშნოდ ტკივილი, სიკარიელე, რომელსაც დრო ვერაფრით ამოავსებს.

მშვენიერი სულის ადამიანი, ზომიერებით გამოჩენილი, სხვისი თანამგზავი, ჭირისა თუ ლხინის მოზარე - ასეთად დარჩება გიორგი ძიძიკაშვილი ყველას სსოვნაში, ვისთანაც მას თუნდაც ერთი საათი გაუტარებია.

ჩვენმა ანთებულმა სანთლებმა გაგინათოს გზა მარადიულ სასუფეველში.

თუა ძიძიკაშვილი

ომარ შარაშენიძის მონატრება

რა ამაყი და რა ბედნიერი ვიყავი შენზე ვაჟაკის გვერდით, გაზარებული და კმაყოფილი, ჩვენი ოჯახით და ჩვენი ხელოვნება. შენ ვაჟაკობას ვითა კვადრები, ხმაძილა სიტყვა შენთვის რომ შეოქტა.

კვირდი შენი სულისკეთება, შენი მზნებარე გულის ფეფტა... ჩვენი ოთხი წლის განმარებასა დრომ სუნთქისათვის გადაიარა, მეტიერ, საქართველოში წახვედი, მე კი გამძინდა გულში იარაღი. კვ, მონატრება ისე დიდია, არ ატყს საწყაო, არც ზომა-წონა, ყოველ კისმარე ენატრები, ომარი, ჩვენი შეხვედრის დრო როდის მოვა... დიდი, პატარა, შენს სულს ვეფიცავი, გვეფიცავარ ყველას, არ ვეფიცვებო, ჩვენ დღესაც ისე შენით ვამყობი, ჩვენ შრომის ხარ, არ დამიწყებო!

უკვდავებაში გადაინაცვლე. დავარა ვაჟაკის კარგი სახელი, იმედა ტბილად, ჩემო სიკეთელები, თაგზე გვიტყვინდა გელვას ნათელი.

მარად შენი თავგანისმცემელი - შენი მეუღლე, ლეილა სიხუაშვილი-შარაშენიძისა

გივი ბაბუაშვილის მონატრება

2001 წლის 28 სექ

სოცხალი ხაზები მრავლს შორის დაღიან

ვანის რაიონში სულ სხვა მასალისთვის ჩასულმა ალმოვანინე ჩემი რესპონდენტი, რომელზეც მითხრეს: „საიქიოში მოგზაურობის შემდეგ მისნობის ნიჭი მიეცა, მაგრამ რად გინდა, პირზე ბოქლომი აქვს დადებული. ათასში ერთხელ, ვის გაფრთხილებსაც თავად ჩათვლის საჭიროდ, იმას თუ ეტყვის რამეს... მილიონიც რომ გადაუხადო, ვერაფერს დააცდენინებ“.

მასთან შეხვედრა მოვიწოდებ, მაგრამ ჩემმა მასპინძლებმა გამაფრთხილეს, — შეიძლება ჭიმკრიდანვე გამოგაბრუნოს უკანო.

რატომღაც დარწმუნებული ვიყავი, შავოსან ქალბატონთან მომიწევდა შეხვედრა და როგორ გავოცდი, როცა ტრაქტორზე „ამხედრებული“ ჯერ კიდევ ახალგაზრდა მამაკაცი დამანახეს...

რომ უთხრეს, — სტუმრები გელოდებიანო, — მოგვიახლოვდა, მოგვესალმა, უშეცდომოდ ამოიყნო, რომ მე ვიყავი მასთან საუბრის მოსურნე და ღიმილით შემომხედა: — არ მიყვარს ჟურნალისტებთან საუბარი, თითქოს არც გისმენენ და რასაც შენ ეუბნები, იმას კი არ წერენ, არამედ იმას, რაც მათ უნდათო.

გავიცეხით, კაცი პირველად მხედავდა და არც შეეძლო იმ სიტუაციაში ვინმეს მოესწრო და ეთქვა, რომ ჟურნალისტი ვიყავი, მას მართლა ჰქონდა იდუმალი ხედვა...

შინ მიგვიწვია. კომპია იმერული სუფრაც გაშალა. პირველი ჭიქაც ტრადიციულად მჭვიდობისა თქვა, ოღონდ ასე: — ამ ქვეყნის და მშვიდობის შემოქმედ ღმერთს გაუმარჯოსო და ზეცად აღაპყრო თვალი. მერე საუბარზე სხვების დასწრება არ ისურვა და ბაღში მიმინვია. სანამ ლაპარაკს დაიწყებდა, ფერადი, დეკორატიული გვირილების თაიგული შეკრა და წინ დამიდო:

— ვიცი, არ გიყვარს, როცა ყვავილებს გჩუქნიან, არც ოთახის ყვავილები გაქვს შინ — ესაა შენი ჯიუტი ხასიათის მიზეზი... ყვავილები საუკეთესო მეგობრები არიან, ყურადღებასაც მოითხოვენ, მაგრამ თავდაც გავესებენ ენერგიით, სასიცოცხლოდ განგანყოფენ, ალერსს განდომებენ... მოკლედ, თუ გინდა მარტო არ დარჩე, ყვავილები უნდა შეიყვარო და შეიტანო შინ, ისინი სიყვარულს გასწავლიან და ადამიანებისკენ სავალ გზებს გაგიხსნიან...

მონუსხულივით ვუსმენდი, მართალი იყო — ყვავილი მხოლოდ ბაღში, ან მიწოდროში მიყვარს „შორიდან საჭერებად“, არც ქოთნის ყვავილების მოშენება მიცდია ოდესმე.

— ბავშვობიდანვე მაქვს სუსტი, მანკიანი გული. ექიმებმა უთხრეს ჩემს მშობლებს — თუ ოპერაციას არ გაუკეთებთ, 20 წლამდეც ვერ მიაღწევსო. გაჭირვებულში ვიყავით, ოპერაციის ფული რომც გვექონოდა, მოსკოვში ვინ იყო ჩემი წამყვანი და პატრონი?!.. მოკლედ, სასიკვდილოდ გადადებულებით მიყურებდნენ ხელს... გული ისე ხშირად მახსენებდა თავს, მეც შევეჩვიე სიკვდილზე ფიქრს და ისე „გავუშინაურდი“, მისი შუში გამიქრა...

საავადმყოფოში ხშირად ვინეჭი, ჩემი მომავალი მეუღლე იქ გავიცანი, ექთანი იყო. ღამეებს მითევდა, ვლაპარაკობდით და ერთნაწილი შეგვიყვარდა. ცალი ფეხი სამარეში მედგა და როგორ გავუბედავდი თქმას, ცოლად გამოყვედი-მეთქი. თავად მითხრა: — ისე მიყვარხარ, შენ გვერდით ერთი დღის სიცოცხლე მირჩევნია, სხვასთან საუკუნო ცხოვრებასო.

არ აძლევდნენ ნებას მშობლები, არ დაიშალა და გამოყვე. მე 30-ს ვიყავი მიღწეული, ეთერი 25 წლისა იყო...

სიყვარულზე დიდი მკურნალი არაფერი ყოფილა ქვეყანაზე. მომავლის იმედმა ძალა შემმატა. ორი გოგო შეგვეძინა — ეკა და მაკა. ამის შემდეგ სულ აღარ მემწიოდა სიკვდილის, ეგ კია, არ მინდოდა — ლამაზია სიცოცხლე, არა მგონია, სამოთხეც კი ასე ლამაზი იყოს-მეთქი.

...რახან ხშირად ვხდებოდი ცუდად, ეთერმა გადადო თავი და 1996 წელს საბერძნეთში წავიდა სამუშაოდ. მოსამსახურედ დაუდგა იქაურ მდიდრებს, ისე შეაყვარა მათ თავი, დაეხმარნენ საჭირო თანხის თავმოყრაში და 1999 წელს ოპერაცია გერმანიაში გამიკეთეს... ურთულესი ოპერაციის დროს კლინიკური სიკვდილი მქონდა.

...„გამოვედი“ სხეულიდან და საკუთარ თავს ზემოდან დავაცქერდი.

მერე კი, როგორც ქარში ფოთოლი, ისე დამატარიალა რალაც ძალამ და მწვანე შუქით განათებულ გვირაბში ჩამითრია.

დანახვით არავინ დამინახავს, თუმცა ხმა კი მესმოდა — დაბარუნეთ უკან, როცა სიმართლეს დანახავს, გულიც აღარ ეტკინებო.

...ოპერაციის მერე ისე მალე მომეჯობინდი, ექიმებს თავადვე უკვირდათ შედეგი.

საქართველოში დაბრუნებული ეპლესიაში შევედი უფლისთვის მადლიერების ნიშნად სანთლის ასანთებად და...

...„გაცოცხლებული“ ხატები დავინახე. ჰო, ისინი ცოცხლები არიან და მრევლს შორის დადიან, იცი, რამდენჯერ დამინახავს გაჭირვებულთან „ჩამოსული“ წმინდა ნინო, წმინდა ბარბარე, წმინდა ნიკოლოზი?!.. თავიანთ მადლიან ხელს ადებენ მტკივან ადგილებზე რწმენით მოსლუმებს...

რამდენად დაუჯერებელიც არ უნდა იყოს, მას შემდეგ ადამიანისთვის დაფარულ უხილავ სამყაროს ვხედავ. იმ განზომილებას, სადაც არ არის დაყოფილი წარსული, ახლანდელი და მომავალი, არც ცოცხალია და გარდაცვლილთა სამყოფელს შორისაა რკინის ფარდა...

მე ვიცი, როგორ გიცხოვრია წარსულში, მაგრამ არ გეტყვი, რადგან არ გესიამოვნება ბევრი რამის გახსენება და გული გეტკინება, ახლანდელი თავდაც იცი და მომავლის ცოდნასაც იშვიათად მოაქვს ვინმესთვის ბედნიერება.

სიცოცხლე ხანმოკლეა და არ არის საჭირო მისი შიშით გატარება, ავის მოლოდინით ცხოვრება. მთავარია, სიყვარულით აივსო სული, ღმერთს არ უღალატო და სიხარული მოვა...

ყველაზე ყველაფერი ვიცი... ჩვენს ქვეყანაზეც, რომელსაც კიდევ ბევრი განსაცდელის გადატანა მოუწევს, რადგან მართლაც ძალიან ლამაზი და მადლიანია საქართველო, ბევრი მტერიც და მოშურნეც ჰყავს, მაგრამ... მაინც გადარჩება, ხშირად ვხედავ როგორ მოჰყვება ცისარტყელას კიბეს დედამიწისკენ ღვთისმშობელი და უდიდესი მადლი მოაქვს თან...

თქვენს გაზეთში რა დანერგე, იცი?! — ბოროტი ძალა ცდილობს ახლა ადამიანების ცდუნებას და ის სოციალური სიდუხჭირე — შიმშილი, უმუშევრობა, უფულობა — მისგან მოდის, რათა რაც შეიძლება მეტ ადამიანს აფიქრებინოს ქურდობა, მრუშობა, ყაჩაღობა, სამშობლოსა და რწმენის გაყიდვა...

მოდო, მეტს ნუღარაფერს მათმევიწებ... ამის შემდეგ ბატონმა დავითმა საუბარი დაასრულა.

მისგან წამოსული უფრო ხშირად ვფიქრობ სამყაროსა და მისი შემოქმედის იდუმალებაზე...

ინგა ჯაფელი

ქალმა ბაყაყი გააჩინა?

მსოფლიოს პრესაში ახალი სენსაციური ამბავი გავრცელდა — ირანში ქალმა ბაყაყი გააჩინა! ირანელმა ექიმმა, რომელმაც პირადად ნახა ახალშობილი, განაცხადა, რომ ახალშობილი არსებებს ადამიანის ენა და თითები აქვს.

ჟურნალისტები მეცნიერებს სთხოვეს, მთელ მსოფლიოს ამცნონ — ეს სამედიცინო საოცრებაა თუ მორიგი სიცრუე. გერმანელმა ჟურნალისტებმა გამოიკვლიეს, რომ ისტორიამ იცის არაერთი შემთხვევა, როცა ადამიანი ამტკიცებდა, — ჩემს სხეულში ბაყაყი ცხოვრობსო. XVII ს-ში მცხოვრები გერ-

მანელი კატარინა ჰაისრანი ამბობდა, შემთხვევით თავკომბალა გადავყლაპე და მას შემდეგ ჩემი სხეულიდან ბაყაყები ხტებიანო. ექიმებმა შეამოწმეს კატარინა, მაგრამ ბაყაყი ვერსად უპოვეს. ერთ, 1694 წლის ნახატზე, გამოსახულია ვინმე თეოდორ დიდერლანდი, რომელიც აღებინებს და მისგან მოძვრება 4 ბაყაყი და 21 ტრიტონი.

რაც შეეხება ირანელ მშობიარეს, ქალი ამტკიცებს, რომ გუბურაში ცურვისას შეუძვრა თავკომბალა და... მერე გააჩნა ბაყაყი.

მეგაპოლის-ექსპრესი №34

ჩვენ გვჩვენებს

მივიწყებული სახლის აჩრდილი

— ჩემს სოფელში ბევრი მიტოვებული სახლია. ზოგიერთი მათგანი ჩემს ბავშვობაშიც კი დაცარიელებული იყო. მახსოვს, ბავშვები ვერ იდებოდით ასეთ შენობებთან გავლასაც კი. რომ წამოვიზარდე, გავიგე, ზოგიერთ მებზობელს ჩვენი ოჯახისთვის ჰქონდა ჩაბარებული თავისი კარმიდამო. ბაბუაზე ხშირად დამავალებდა ხოლმე, გაიქცევი, ამა და ამ სახლს შეხედე, ეზოში საჭონელი ხომ არ შესულაო... მეც გავბრდი დავალების შესასრულებლად, თან შიშიც დამრევდა ხელს, თითქოს წინასწარ ვგრძნობდი, იქ რალაც უცნაური მელოდა...

ერთ წვიმიან დღეს შინისკენ მივიჩქაროდი, რატომღაც თვალი ერთ-ერთი მიტოვებული სახლისკენ გამექცა. გაოცებული დავრჩი. ეზოში ლამაზი ქალი დადიოდა, მერე ჭრიალით აიპარა კიბე და ცარიელ სახლში გაუჩინარდა. გავიფიქრე, ალბათ ვინმე უცხო ჩამოვიდა სოფელში და წვიმას აქ შეაფარა თავი-მეთქი. ჯერ არ ვაპირებდი შეხიანებას, მერე შემებრალა უცნობი, ვინ იცის, სულ დასველდა, ზის მარტომდმარტო ამ სახლში და შეშინებული გვიყურებს უცნობებს, მოდი, ავაღ, ჩვენთან მოვიწვევ-მეთქი.

კარს მივადექი და დავაკაუნე. ხელის შეხებაზე კარი გაიღო და ის ქალი დავინახე. შემომხედა. გაყინული, უემოციო სახე ჰქონდა. ეჭვი გამიჩნდა, რომ არ ესმოდა, რას ვეუბნებოდი, მაგრამ იმდენად სანდომიანი ქალი იყო, თანაგრძნობით გაგვეწყვი. ის არ მობრუნებულა, ახლა ფანჯარაში იყურებოდა.

— ქალბატონო, ამ სახლში ყოფნას, არ გირჩევნიათ, ჩვენთან წამოზარდდეთ, აქ წვიმაც ჩამოდის. თუ შორი მგზავრი ხართ, ღამესაც გაგათევინებთ, — ვუთხარი და რამდენადაც შემქლო, თბილად გაუღიმე.

თავი წელა მოაბრუნა. შევიწმინე, თვალთან ცრემლი უზრწყინავდა, მერელა დავაკვირდი: ვარცხნილობა ძველმოდური ჰქონდა, წელში გამოყვანილი კაბა ეცვა, წელს ქვემოთ ფართო. ასეთი ნაჭრის ქვედატანია, ბებიარჩემის ძველ სკივრშიც მენახა. მგონი, ბებია ამაზე ამბობდა: აფსუს, ადრე რა კარგი ქსოვილები გამოდიოდა, ამისთანა შტაპელი რახანია, აღარსად მიწახავსო. უცნობი ქალი ფეხზე იდგა. გრძელი, ლამაზი თითები ჰქონდა, ალისფერთვლიანი ბეჭედი ეკეთა.

მიასლოება დავაპირე. უცებ შევჩერდი, რადგან სიცხე ვიგრძენი. უხმო მოვბრუნდი და სახლისკენ ისე მოვეკურცხლე, უკან არც მიმიხედავს. იმ საღამოს ბაბუაჩემი ანთებული ღამპრით დადიოდა მებზობლის კარმიდამოში და

უცნობს ეძებდა... ვერავინ იპოვა.

რამდენიმე დღე გავიდა. ბებიარჩემმა დილენი საქონელი გაუშვა საძოვარზე და მანაც შენიშნა რალაც უცნაური. შორიდან ვერ გაარჩია. მიუახლოვდა სახლს. აივანზე იდგა ქალი და გასცქეროდა ხალხით გადავსილ ეზო-შუქვს. ბებიას შეკვივლება ჩვენც გავიგეთ, გარეთ გავცვივდით. ბებია ფერდაკარგული მორბოდა დღემართში და გაიძახოდა:

— თინიკო იყო, თინიკო... ნამდვილად ის იყო, ღმერთო, შენ მიშველე! ნეტავ, რატომ გამოგვეცხადა, ბეჩა...

თინიკო თურმე იმავე წელს მოუყვანიათ რძლად ჩვენს სოფელში, ბებია რომ გათხოვდა. მეგობრობდნენ, შევილებსაც ერთად ზრდიდნენ, ერთად ქსოვდნენ, კაბებსაც ერთნაირად იკურავდნენ. მისხალ-მისხალ უვლიდნენ ეზო-კარს. ქალი სულ ახალგაზრდა გარდაიცვალა. სანყალი, ამბობდა თურმე: ვიცი, ავად ვარ, მაგრამ ერთი რამ მიხარია, ორი ვაჟის დედა ვარ და უშვილოდაროდ არ მივედივარო.

იმ ღამეს არავის დაგვეძინა. დაცარიელებული ეზო-კარი ალბათ არც თინიკოს სულს ასვენებს და თვალცრემლიანი ამიტომაც დაუბრუნდა თავის ნასახლარს...

ნანა გაჩეჩილაძე

სტალინი მუღამ ჩვენთანაა

მოთვალთვალე, რომელიც ყოველღამე, 1-დან 4 საათამდე (სხვათა შორის, ეს იყო გენერალისიმუშის საყვარელი სასეირნო დრო) აფიქსირებდა სტალინის თავის გამოსახულებას მინახე.

ამ უნიკალური მოვლენის თაობაზე ხმები სწრაფად გავრცელდა. სასტუმროს ტურისტები მოაწყდნენ. ყველას უნდოდა ღამეული სტალინის ხილვა. თავგაბებრებული ადმინისტრაცია შეეცადა ზომების მიღებას — მინა სპეციალური ხსნარით დაამუშავეს, მაგრამ ამან არ უშველა, შემდეგ მინა შეეცალეს — სტალინი კვლავ მოდიოდა! ღამლამობით.

რამდენიმე თვეა, რაც ქალაქ სოჭის ერთ-ერთი სასტუმრო განსაკუთრებული ყურადღების ცენტრში მოექცა, რადგან ამ სასტუმროს ჰოლის ფანჯრის მინაზე გამოდადრო გამოჩნდება ხოლმე სტალინის გამოსახულება.

სასტუმრო „ლაზურნიას“ ყოველთვის უამრავი ადამიანი სტუმრობს, განსაკუთრებით კი — ზაფხულობით. არც წლებანდელი სეზონი იყო გამონაკლისი. ივლისის შუა რიცხვებში ერთ-ერთმა სტუმარმა მორიგეს შესჩივლა, — ნუხელ, ჰოლის ფანჯრის მინაზე გარკვევით დავინახე სტალინის სახეო. ადმინისტრაციამ ყურადღება არ მიაქცია ტურისტის ნათქვამს — ნასვამ კაცს ვინ იცის, რა არ მოეწვეწებო, მაგრამ რამდენიმე დღის შემდეგ უკვე სხვა ნომრის მცხოვრები მიადგა ადმინისტრაციას მსგავსი განცხადებით...

ჯერ იფიქრეს — სასტუმროს რომელიმე თანამშრომელი ამგვარად ცდილობს დამსვენებლების გართობას და ღამლამობით ჩუშად ხატავს სტალინის სახესო. ამიტომ ოთახში, ფანჯრის პირდაპირ დააყენეს ვიდეო-

პარანორმალური მოვლენების სპეციალისტები დაინტერესდნენ ამ სასწაულოთ. ერთ-ერთმა მათგანმა განაცხადა: „რალაც გარკვეულ სივრცეში თავმოყრილია ბიოლოგიური ენერგია. ეს გახლავთ ერთგვარი მექსიერება იმათ შესახებ, ვინც ამ ადგილებში ოდესღაც იმყოფებოდა და დატოვა ბიოგამოსხივება, რომელიც დროდადრო ჩნდება მინაზე ან კედელზე. რატომ ნახულობენ ხოლმე ძველ ციხესიმაგრეებსა და სასახლეებში მოჩვენებებს? იმიტომ, რომ ათობით თაობამ ისე დაასხივა იქაურობა ენერგიით, რომ კედლები ახლა უკვე თვითონ გამოსცემენ მავანთა მსგავს ნათებებს, კერძოდ კი მათ სილუეტებს, რომელთაც უფრო ძლიერი ბიოენერგია ჰქონდათ.“

ამ კონკრეტულ შემთხვევაშიც ასე მოხდა. ზუსტად „ლაზურნიას“ თავზე, ტყეში, კლდეზე, აღმართულია სტალინის საყვარელი აგარაკი, სადაც იგი ხშირად ისვენებდა. ბელადის ენერგეტიკა თითქმის არ არის შესწავლილი, მაგრამ ერთი კი ცხადია — მას უთუოდ ძალიან ძლიერი ბიოენერგია ჰქონდა...

საბდინგო №17

„საბალო-სალალო“ გვერდის პასუხები	
I. თაფლი	
II. მე-4, მე-5 და მე-7 დეტალები	
III. აბა გამოიცანი	
1) — დ); 2) — ა); 3) — დ); 4) — ა); 5) — გ).	

കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ! №38

მიას ცივილიზაციამ, რომელმაც გადამწყვიტა, თავი შეგახსენოს, დავიჭოვავ ჯუნგლებსა და უდაბნოებში დაკარგული გრანდიოზული პირამიდები და ქალაქები, უნიკალური ნანგრები და დიდუშლები. მიას მიერ შედგენილი კალენდარი მთავრდება 2012 წელს, რომლის შემდეგაც, მათი ღრმა რწმენით, თურქი ალარ იასნადარს ჩვენი სამყარო...

ნოუ ზუიქი

ကမ္ဘာ

მეგაპოლის-ექსპრესი

დენგი №34

ஆனந்தி

നക്സലൈറ്റ് നമ്പർ 34

ღიზა №38

[illegible]

მინა ნოზიკი **გამოძვინებული კრწავრდის პასუხები:**
ჩ. ჩამიჩი; **ჰ.** ვიერჰ; **ჟ.** ერუდიტი; **გ.** ნეი; **თ.** თემიდა; **ბ.** აველა; **ვ.** ნუდიზმი; **ჟ.** ეროსი; **რ.** რურუჰ; **თ.** თაობა; **ბ.** ასმათი; **დ.** დიანა; **ბ.** აზნაური; **რ.** რატიჰ; **მ.** მესონი; **თ.** ოსკარი; **ი.** იონი; **გ.** ნესი; **მ.** ყვირილა; **ე.** ელჰ; **გ.** ნიაგარა; **თ.** თარაზო.
გამუქებულ ჟურნებში იკითხება: მი უშიადო რეზანტიოსი ჰარ.

ქართველი ვარ, ქართველი...

— იქნებ გვიპასუხოთ, რა ეროვნებისაა სოზარ სუბარო? ეს გვარი ქართული წარმოშობის ნამდვილად არ არის.

ალექსანდრე ჯიქია

კითხვას უპასუხებს **სოზარ სუბარო**, სახალხო დამცველი:

— რატომ ჰგონია შეკითხვის ავტორს, რომ სუბარო ქართული გვარი არ არის. ქართველი ვარ, სვანი. ვისაც აქამდე ჩემი საქმიანობისთვის თვალი მიუდევნებია, ის მიცნობს, როგორც სუბელიანს. თუმცა მე გვარი არ გადამიკეთებია, პირიქით, ძველი, ისტორიული გვარი დავიბრუნე.

დავინტერესდით საკუთარი გვარის წარმოშობითა და ფესვებით და დავადგინე, რომ 1933 წლამდე ჩვენ სუბარები ვყოფილვართ. მერე ორი გვარი გაერთიანებულა და ჩემი წინაპარი სუბელიანად დაწერილა. ასე რომ, მე თავდაპირველი გვარი დავიბრუნე. ყველა დამადასტურებელი საბუთი მაქვს იმისა, რომ ეს ასეა. უკვე ათამდე სუბელიანმა დაიბრუნა ძველი გვარი, ხოლო პირველი ბავშვი, რომელიც ამ გვარით დაიბადა, ჩემი შვილი ნინო გახლავთ.

ყველაზე გავლენიანი ქალბატონების რეიტინგი...

— ამ ბოლო დროს მსოფლიოში ქალის როლი ერთიორად გაიზარდა. ვიცი, რომ ყველაზე მდიდარი ხალხის ათეულში WAL-MART-ის მალაზიების ქსელის მენეჯტორი ქალბატონიც შევიდა. საინტერესოა, ვინ არის მსოფლიოში ყველაზე გავლენიანი ქალი?

თინა ბალათურია

— ცნობილი ამერიკელი ჟურნალი Forbes-ი რეგულარულად აქვეყნებს სხვადასხვა რეიტინგს. ამ ორიოდ თვის წინ ჟურნალმა 300 გავლენიანი ქალბატონიდან 100 შეარჩია შემდეგი კრიტერიუმებით: რა სახის ფინანსურ ოპერაციებს აკონტროლებენ და რამდენად ხშირად წერს მათზე პრესა.

გავლენიანთა შორის პოლიტიკოსი ქალები ლიდერობენ. პირველი ადგილი ასეულში უჭირავს კონდოლიზა რაისს, ამერიკის პრეზიდენტის მრჩეველს ეროვნული უშიშროების საკითხებში. მეორე ადგილი ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს პრემიერის მოადგილეს, უი უი ერგო. მესამე ადგილზე ინდოეთის ნაციონალური კონგრესის ლიდერი სონია განდი. მერვე-მეცხრე ადგილები გაიწიან ინდონეზიის პრეზიდენტმა მეგავათი სუკარნოპუტრამ და ფილიპინების პრეზიდენტმა მა გლორია მაკაპაგალი არაიომ. ქალბატონების ელიტურ ასეულში 55 ამერიკელია, მათ შორის პირველი ლედი ლორა ბუში და სენატორი ჰილარი კლინტონი.

იარაღის რეგისტრაციის გარეშე გაბრძნობა გაპარტივდა...

— შევიძინე სპორტული პისტოლეტი („სტარტოვკა“). საჭიროა თუ არა მისი ფლობისა და ტარების ნებართვა?

ვანო მაკალათია

კითხვას უპასუხებს **ვანო მაკალათია**, შინაგან საქმეთა სამინისტროს საინფორმაციო-ანალიტიკური სამმართველოს სახმარებლო განყოფილების უფროსი:

— თავდაპირველად, გაცნობებთ, რომ გაიოლდა რეგისტრირებული იარაღის მეორადი რეგისტრაცია. კანონით, ყოველ სამწლიანად ერთხელ ნები-სმიერი იარაღის მფლობელს უნდა გაეგრძელებინა რეგისტრაციის ვადი. ამისთვის საჭირო იყო ჯანმრთელობის ცნობა და სხვა დოკუმენტები, რაც თანხებზე და შესაბამისად, სხვადასხვა პრობლემასთან იყო დაკავშირებული. ამიტომ ეს პროცედურა გამარტივდა და ამჟამად რეგისტრაციის ვადის გაგრძელებისთვის იარაღის მფლობელმა უნდა წარმოადგინოს: განცხადება ვადის გაგრძელების შესახებ; ერთი ფოტოსურათი; პირადობის მოწმობა; რეგისტრაციის მოწმობის ქსეროასლი. აქვე აღვნიშნავ, რომ პისტოლეტის, ან რევოლვერის, შაშხანის, გაზისა და საფანტის იარაღის რეგისტრაცია კვლავ ცენტრალიზებული წესით, შინაგან საქმეთა სამინისტროს სანგბართვო სამსახურში ხდება. ამჟამად ამ წესის გამარტივებაზე ვმუშაობთ.

2003 წლის 1-ელი ივლისის „იარაღის შესახებ“ საქართველოს კანონის თანახმად, სპორტული პისტოლეტი, ე. წ. „სტარტოვკა“ სავალდებულო რეგისტრაციას არ ექვემდებარება. ამ იარაღის წარმოება რუსეთში შეაჩერა კიდევ. ამდენად, თუ შეკითხვის ავტორს აქვს ძველი მოდელი, რომელშიც კავსულები იდებოდა და გასროლისას მხოლოდ ხმის ეფექტს იძლევა, იგი ყოველად უვნებელი იარაღია და არც იმ სპორტული იარაღების ჩამონათვაში შედის, რომლის რეგისტრაციაც ზემოთ ნახსენები კანონით სავალდებულოა.

რუბრიკა მოამზადა რუსუდან ჟორგოლიანმა

ქვირფასო მკითხველო, „ანდან ჰოვადე“ ეცდება თქვენი შეკითხვები უპასუხოდ არ დატოვოს, და ყველა მათგანზე კომპეტენტური პასუხი გასცეს.

სიტყვათა კონა

კუპი — 1. (საუბ.) დედოფალი, თოჯინა. 2. (ძვ.) უკანალი, საჯდომი (ცხოველისა). ძალდი კუპზე იჯდა.

კუპილი — კუპზე ჯდომა.

კუპა — 1. კუპზე ჯდომა, ჩაცმუქება. 2. ძალიან პატარა, ერთი ციცქა.

კუპის (საუბ.) — პატარა-პატარა ლუკმებით ჭამს.

კუპრუქანა — იგივეა, რაც გორგომიქელა (წურჩხელა ერთგვარი).

კუპუ — პანდური (კუკუ ამოკრეს).

კუპუნაკი — კუდუსუნის ბოლო.

კუკუნანი (კუთხ.) — ბნელი, შავი.

კუკური — იგივეა, რაც კოკორი.

2. მსხვილი წვეთი (ოფლისა).

კუკუშელა — საყველდე შედეგებული რძე.

კუკუსი — თქმის ძვლები.

კულა — ვინოყელიანი, მუცლიანი სახმისი ღვინისა (სმის დროს ღვინი რაკრავით გადმოდის).

კულავ — 1. (ძვ.) იგივეა, რაც კვლავ. 2. (კუთხ.) უნინ, წინათ.

კულავს (კუთხ.) — იგივეა, რაც ნაბავს.

კულინი (რუს.-ბერძნ.) — მრგვალი და მაღალი ტკბილი ნამცხვარი.

კულმუხი — მაღალი მრავალწლოვანი სამკურნალო ბალახი.

კულუსი (ისტ.) — ღვინის საბატონო გადასახადი.

კუმეტი — ძალიან ბნელი (ღამე); ძალიან შავი — კუნაპეტი.

კუმი (თურქ.) — ცხენის (აგრეთვე აქლემის) რძისაგან დამზადებული სასმელი.

კვირის «მინიკალენდარი»

„კვირის პალიტრა“ დაბადების დღეს ულოცავს ამ კვირაში დაბადებულ მკითხველებს. სახელგანთქმული ადამიანების მინიკალენდარი კი ასეთია:

27 სექტემბერი
ლუდოვიკო XI საფრანგეთის მეფე

28 სექტემბერი
ირაკლი ანდრონიკოვი (ანდრონიკაშვილი) მწერალი, ლიტერატურათმცოდნე; **ბრიუიტ ბარდო**, მსახიობი; **მარჩელო მასტროიანი**, მსახიობი; **გვონეტ პელტროუ**, მსახიობი; **პროსპერ მერმე**, მწერალი; **მირა სორენი**, მსახიობი; **მიკა ჰაქინენი**, „ფორმულა 1“-ის ავტომობილისტი.

29 სექტემბერი:
ნოკო ლორთქიფანიძე, მწერალი; **ლეს ვალენსა**, პოლონეთის პრეზიდენტი (1990-95წწ.); **მიქელანჯელო ანტონიონი**, რეჟისორი; **სილვიო ბერლუსკონი**, იტალიის პრემიერ-მინისტრი, მედიამაგნატი; **სტენლი კრამერი**, რეჟისორი; **ნოლოდი ისტროვსკი**, მწერალი; **ენრიკო ფერმი**, ფიზიკოსი, ატომური და ნეიტრონული ფიზიკის ერთ-ერთი ფუძემდებელი, ნობელის პრემიის ლაურეატი.

30 სექტემბერი:
ჯანსუღ ჩარკვანი, პოეტი; **მონკა ბელუჩი**, მსახიობი; **მარტინა პინისი**, ჩოგბურთელი;

1 ოქტომბერი
უილიამ ბონინგი, ავიაკონსტრუქტორი; **ჯიმი კარტერი**, აშშ-ის პრეზიდენტი (1977-81წწ.); **ფილიპ ნუარე**, მსახიობი; **ოლეგ ეფრემოვი**, მსახიობი.

2 ოქტომბერი
გადერძი ჩოხელი, მწერალი, კინორეჟისორი; **მაჰათმა განდი**, ინდოეთის ნაციონალურ-გამათავისუფლებელი მოძრაობის ლიდერი; **სტენგი**, მომღერალი, კომპოზიტორი; **დონა კარანი**, მოდელიერი;

3 ოქტომბერი
ლუი არაგონი, მწერალი; **სერგეი ესენინი**, პოეტი; **არმენ ჯიგარხანიანი**, მსახიობი.

ზოგი ბენზინგასამართი სადგური დაიხსრება, ზოგი კი დაჯარიმდება

— ჩემი საცხოვრებელი სახლის პირდაპირ, დაახლოებით 5 მეტრის დაშორებით მდებარე ავტოფარეხი ერთდროულად სანავის სათავსიცაა და კუსტარული ბენზინგასამართიც. რამდენად კანონიერია საცხოვრებელი სახლიდან 5 მეტრის დაშორებით ასეთი ობიექტის მუშაობა?

თინა პაპავა

შპს-ითხვას უპასუხებს **დავით მისხიშვილი**, საპარტეპლო სახელმწიფო სანტარული ზედამხედველობის სამსახურის უფროსი:

— მოქალაქე უნდა მიმართოს წერილობითი განცხადებით რაიონის ან ქალაქის სანტარულ ინსპექციას. ადგილზე მივა სპეციალისტთა ჯგუფი, რომელიც შეისწავლის, რამდენად კანონიერად მუშაობს ესა თუ ის ბენზინგასამართი სადგური. რაც შეეხება კონკრეტულ შეკითხვას, ნამდვილად უკანონოა საცხოვრებელი სახლიდან 5 მეტრში ბენზინგასამართი სადგურის აშენება.

ამჟამად, როგორც იცით, მიმდინარეობს ბენზინგასამართი სადგურების შესწავლა. უკანონო ობიექტების ნუსხა 15 ოქტომბრამდე ოფიციალურად არ გამოცხადდება. ჩვენი დასკვნის საფუძველზე უკანონოდ აშენებული ბენზინგასამართი სადგურების ნაწილი დაიხსრება, ხოლო დანარჩენები სხვადასხვა სათემის (სანიაღვრე არხების, სექტანსაცმლის, საპირფარეშოს უქონლობა) დარღვევისათვის სიმძიმის მიხედვით დაჯარიმდებიან. თუ არ დაემორჩილებიან სადასჯელო ღონისძიებებს, დაჯარიმდებიან 2.500 ლარით, შემდეგ კი მუშაობა ავტომატურად შეწყდება. ექსპლუატაციის შეუწყობლობის შემთხვევაში კი საქმე პროკურატურას გადაეცემა.

ისან-სამგორში მალე ბარე გაჭრობა აიპრძალება...

— აიკრძალა თუ არა გარე ვაჭრობა? თუ აიკრძალა, რატომ არ მოქმედებს ეს აკრძალვა ვარკეთილის მეტროს მიმდებარე ტერიტორიაზე?

თემურ აბაშიძე

კითხვას უპასუხებს **ვანო მაკალათია**, ისან-სამგორის რაიონის გამგებელი:

— უკანონო ვაჭრობა არა მხოლოდ ვარკეთილის მეტროს მიმდებარე ტერიტორიაზე, ჩვენს გამგეობაში შემომაღლ სხვა ტერიტორიაზე ერთდროულად მიმდინარეობს. სამწუხაროდ, გარე მოვაჭრეებთან „ბრძოლა“ არც ისე იოლია. არსებობს ორი სახის გარე მოვაჭრე — პირველი, რომელსაც ამ საქმიანობაზე ოფიციალურად აქვს ნებართვა აღებული და ბიუჯეტში გადასახადიც შეაქვს და მეორე, რომელსაც არც ერთი აქვს და არც მეორეს ასრულებს. მიუხედავად არაერთი გაფრთხილებისა, ვერ მოვახერხეთ ჩვენს რაიონში ამ მხრივ წესრიგის დამყარება. უახლოეს 10 დღეში დაგეგმილი გვაქვს არა მხოლოდ ვარკეთილის მეტროსთან, არამედ სხვა უბნებშიც უკანონო გარე ვაჭრობის აკრძალვა. ღონისძიებაში ჩართული იქნება როგორც რაიონული, ასევე საპატრულო პოლიცია. მათ გარეშე ვერაფერს გავხდებით, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ნახევარ საათში გარე მოვაჭრეები ისევ თავიანთ ადგილებს დაუბრუნდებიან. ასე რომ, ეს პრობლემა უახლეს მომავალში მოგვარდება და ქალაქის ეს ნაწილიც მეტ-ნაკლებად გასუფთავდება.

სამედიცინო სანახი აქიბი ბილი

ხაიბლვანაი ბია ბაჰაიბი

სიახა !

დახაიხ-ჯიხაბბაიბი დიჰოსაჰი

- ბაჰიხი
- ბაჰაიხი
- ბაჰიხი
- ბაჰიხი
- ბაჰიხი

ბოსტაჰი 63, ბაი: 212-312, 364-464

ფოხიხი ბაჰაი

სახის ჰიხაიხა ბაჰაიხი ბაჰაიხი

უფას ჯგუფურ ეტაპად პრტი ნაბიჯილა გავმორკებს

ხუთშაბათს თბილისის „დინამო“ თავის უახლეს ისტორიაში ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს შესვენებას გამართავს. კრავოვის „ვისლასთან“ თუნდაც მინიმალური ანგარიშით გამარჯვება „დინამოელებს“ უფას თავის ჯგუფური ეტაპის საგზურს მოუტანს, ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ჩვენი ფეხბურთელების მონაწილეობით, მინიმუმ ოთხი მატჩის ნახვა გარანტირებული გვექნება.

შეგახსენებთ, რომ წელს უფას თავის გათამაშება ახალი ფორმატით გაიმართება. პოლონური ბარიერის გადალახვის შემთხვევაში, ჩვენი ქვეყნის მრავალგზის ჩემპიონი ხუთგუნდიან ჯგუფში მოხვდება და ორი გასვლითი და ორიც საშინაო მატჩის გამართვა მოუწევს.

თუმცა, იქამდე, ჯერ კრავოველთა დამარცხებაა საჭირო, რომლებიც რაკილა ჩემპიონთა ლიგის ჯგუფური ეტაპს ვერ შესწვდნენ, ახლა უფას „ჯგუფურში“ მოხვედრას ეშურებიან და ამისათვის, თბილისურ მატჩში ფრეც დააკმაყოფილებთ. არადა, პირველ შესვენებაში 2:0 დანინაურების შემდეგ, „დინამოელებს“ ხუთ წუთში სამი ბურთი რომ არ გაეშვათ, საკუთარ მოედანზე

გია გეგუჩაძე: გამარჯვებისთვის ცდას არ დაგვკლებთ

თუნდაც ფრედ დამთავრებული შესვენდაც მისაღები შედეგი იქნებოდა ჩვენთვის.

სამწუხაროდ, „დინამომ“ უპირატესობის შენარჩუნება ვერ მოახერხა და 30 სექტემბერს, ბორის პაიჭიშვილის სახელობის ეროვნულ სტადიონზე უცხოელთა გამარჯვება ესაჩიროება. აღსანიშნავია, რომ პოლონეთში გამგზავრებამდეც და ხუთშაბათს გასამართ შესვენდრამდეც, თბილისურმა კლუბმა „გენერალური რეპეტიცია“ საკუთარ მოედანზე გამართა. მაშინ „დინამომ“ ფოთის „კოლხეთთან“ ნაივარჯიშა — 4:0, ამჯერად კი თბილისელთა თავდაცმა რამდენიმე წამყვანი მოთამაშის გარეშე ჩაატარა გორის „დინასთან“ შესვენდრა და მიუხედავად იმისა, რომ ისევ დიდი ანგარიშით (3:0) იმარჯვა, თამაშის

პირის გარეა დიდ გილიარღს უნასიძელა

გასულ კვირას თბილისმა დიდ საერთაშორისო ტურნირს უმასპინძლა ბილიარდში „კავკასიის თასზე“, რომელშიც მონაწილეობდნენ უკრაინის, აზერბაიჯანის, ყაზახეთის, რუსეთის, სომხეთის, ბელარუსიის და საქართველოს გუნდები. ტურნირმა მაღალ დონეზე და საინტერესო ბრძოლაში ჩაიარა. ფრის ბალის საკალათბურთო დარბაზში შეკრებილი მაყურებელი მოთამაშეების მაღალი ოსტატობისა და დახვეწილი თამაშის მოწმე გახდა.

ტურნირის გამარჯვებულია უკრაინის წარმომადგენელი ალექსანდრე პალაშარი, რომელმაც ჩემპიონის ტიტულთან ერთად შეჯიბრების ლაურეატისთვის განკუთვნილი საპრიზო თანხა — 7.000 დოლარიც მოიპოვა. მეორეზე ასევე უკრაინელი სერგეი პეტრაში გავიდა და 3.500 დოლარით დაჯილდოვდა. მესამე-მეოთხე ადგილები და 3.000 დოლარი თანაბრად გაიყვეს ქართველმა ივა არჩვაძემ და ყაზახმა კანიბეკ საგინდიკოვმა. ასპარეზობის ორგანიზატორთა განცხადებით, „კავკასიის თასი“ ტრადიციული გახდება.

„ჩვიდეპიანეს“ გოლი არ

საქართველოს 17-წლამდელთა საფეხბურთო ნაკრებისათვის აღენი ჟირესის სტუმრობა უიღბლო გამოდგა. ევროპის ჩემპიონატზე ეს ჯგუფის უანასკნელ შესვენდრამი, ქართველ ფეხბურთელებს ფრეც ჰყოფნიდათ მომდევნო ეტაპზე გასასვლელად, მაგრამ მასპინძელ ფინეთის ნაკრებს ვერაფერი მოუხერხეს და მინიმალური სხვაობით 0:1 დამარცხდნენ.

არავინ იფიქროს, თამაზ კოსტავას შეგირდების ნაგებს მართლაც ჟირესის მატჩზე ყოფნას ვაბრალებდეთ. მეტიც, იმის მიუხედავად, რომ საეჭვოა, ამ ასაკის ფეხბურთელთაგან, ჯერჯერობით რომელიმე გამოადგეს ქვეყნის უპირველეს გუნდს, ფრანგი სპეციალისტი ქართული ფეხბურთის ხვალისდელ დღესაც აკვირდება და ეს მისასალმებელი ფაქტია.

ქართველმა ჭაბუკებმა კი მართლაც კარგად დაიწყეს გათამაშება და პირველ ტურში, მკვედრიასთან 4:1 გამარჯვების შემდეგ, ჯგუფის ფავორიტ საბურთაისს დაუზავდნენ — 0:0. რაც შეეხება გადამწყვეტ მატჩს, როგორც ხშირად ხდება ხოლმე, ის ქართველთათვის უიღბლოდ წარმოებოდა. მასპინძელთაგან მოპოვებული თუნდაც ერთი ქულა ჩვენს ნაკრებს ევროპის ჩემპიონატის შემდგომი ეტაპის საგზურს გაუნაღებდა, მაგრამ...

სამწუხაროდ, ფინელი ოილას მიერ 35-ე წუთზე გატანილი ბურთი ერთადერთი აღმოჩნდა მატჩში. პარალელურად მიმდინარე შესვენდრამი კი ბერძნები მკვედრიას დაუზავდნენ და

ჯგუფიდან სწორედ საბერძნეთისა და ფინეთის ნაკრები გუნდები გავიდნენ.

საშუალო გოლამდეც და მის შემდეგაც, თამაზ კოსტავას ფეხბურთელებს არაერთხელ შეეძლოთ მეტოქის კარის დაღაშეკრა, მაგრამ ფინელითა მეკარე ჩინებულად ირჯებოდა და არც ფორტუნამ აქცია ზურგი მასპინძლებს. დასაბანია, რომ ჩვენს ნაკრებს ერთადერთი ბურთი დააკლდა შემდგომ ეტაპზე გასასვლელად. ქართველი ფეხბურთელები ნამდვილად არ იმსახურებდნენ ფინელებთან მარცხს, მაგრამ სამწუხაროდ, ასე მოხდა და ამის ერთ-ერთ მიზეზად ფიზიკური მომზადებაც შეიძლება მივიჩნიოთ.

17 წლის ბიჭებისათვის ოთხ დღეში სამი შესვენდრის ჩატარება იოლი არაა და ამან, ბუნებრივია, დალი დაასვა მათ თამაშს, მაგრამ არც ის უნდა დავივიწყოთ, რომ მეტოქესაც იმავე რეჟიმში უხდებოდა „ეკუმობა“ და ამიტომ, მარცხის მხოლოდ ამისთვის გადამარაღება შეცდომა იქნებოდა.

ასეა თუ ისე, საქართველოს 17-წლამდელთა ნაკრები ნაადრევად გამოეწია ევროპის ჩემპიონატს. ბიჭებმა ძალზე მტკიცეულად განიცადეს მარცხი. იმის მიუხედავად, რომ საკმაო უპირატესობას ფლობდნენ, მისი რეალიზება ვერ მოახერხებეს. ეს კი იმას ნიშნავს, რომ სამომავლოდ, თითოეულ შესვენდრას, მეტი კონცენტრაციითა და ყურადღებით უნდა მიუდგნენ.

რადი შელეგია

ჟირესი უკრაინულ „სალას“ დააქაშნიკებს?

შეგჩენკოს შეტევას კალაძის გარეშე დავხვდებით

უკრაინელებთან კალაძე ვერ დაგვეხმარება

ჟირესის შტაბს დიდი ბრძოლა მოუწევს

დიდი ხანი არ არის, რაც „მსოფლიო-2006“-ის შესარჩევი მატჩები ჩატარდა და უკვე მორიგი ტურის შესვენდრები ახლოვდება. „ჩვენი“ ჯგუფის ლიდერი საქართველოს ნაკრები 13 ოქტომბერს ლვოვში უკრაინელებს გაეჯიბრება და იქ კიდევ ერთხელ მოუწევს დამტკიცება, თუ რამდენად ლოგიკურია მისი დანაწარება „სიკვილის ჯგუფში“, როგორც უწოდებენ სპეციალისტები და გულშემატკივრები ჩვენი ნაკრების მეტოქეებთან ერთად თავმოყრილ მარაქას.

აღენ ჟირესს ოპტიმალური შემადგენლობა არ ეყოლება, მაგრამ ვერ ვიტყვით, რომ უკრაინელებიც სრული საბრძოლო კონფიგენტიტ გვიპირისპირდებიან. თითო-ორულა ტრავმირებული მოთამაშე ყველა გუნდს ჰყავს, მაგრამ ნებისმიერი მათგანი ასეთი შემთხვევებისთვის ყოველთვის მზად უნდა იყოს. ქართველთა მწვრთნელმა საუკრაინო მატჩისთვის გუნდის კაპიტანი კახა კალაძე მოისაკლისა. ორი გაფრთხილების გამო ერთი მატჩით დისკვალიფიცირებული კალაძის არყოფნა, რომელიც უკრაინულ ფეხბურთის შესანიშნავად იცნობს და პრაქტიკულად ერთადერთია, ვისაც შეგჩენკოს ასე თუ ისე განეიტრალება შეუძლია, ჩვენთვის დიდი დანაკლისია; მაგრამ სხვა გზა არ არის, ჟირესი უნდა დაეყრდნოს დაცვის ხაზის შემდეგ მოთამაშეებს: ხიზანიშვილს, ხიზანიშვილს, მჟავანაძეს, კვირკველიას, სალუქვაძეს... ერთადერთი, ვინც ზემოთ ჩამოვსილთაგან სტაბილურად თამაშობს ძირითადში, ლეგიონერთა მხრივ მჟავანაძეა. ოთარ ხიზანიშვილმა დიდი ხანი არ არის, რაც მოსკოვის „დინამოს“ სასტარტო შემადგენლობაში დაიმკვიდრა ადგილი, მაგრამ იგი მშვენიერ ფორმაშია. პრობლემები აქვს გლზაგოს „რეინჯერსში“ ზურაბ ხიზანიშვილს, რომელიც შოტლანდიელთა მწვრთნელის, ალექს მაკლიშის უცნაური ექსპერიმენტების წყალობით ხშირად ზის სათადარიგოთა სკამზე. ეს ფსიქოლოგიურად უარყოფითად მოქმედებს, თორემ ხიზანიშვილის ოსტატობაში ეჭვიც არ გვეპარება. მთავარია, თავად დამუვიდდეს და ჩვეული თავდადებით მოეციდოს ნაკრებში თამაში. კალაძის არყოფნაში ჟირესმა შესაძლოა მალსაზ ასათიანი დახიოს დაცვის ცენტრში, რომლისთვისაც ეს ამბულა სულაც არ არის უცხო. ამ პოზიციაზე ასათიანმა ჩემპიონთა ლიგის შარშანდელ გათამაშებაშიც ისაპარეზა და „ლოკომოტივის“ მწვრთნელის სიომინის ქებაც დაიმსახურა. ჟირესს დაცვაში მშვენიერ ფორმაში მყოფი სალუქვაძე და კვირკველიაც ჰყავს, რომლებმაც ნაკრებში თამაში „დინამოში“ კარგი გამოსვლით დაიმსახურეს. კვირკველია პირველი გუნდის სტაბილური ნევრია და ვფიქრობ, უკრაინელთა მარჯვენა ფლანგს სერიოზული ხიფათი ელის მისი სახით, სალუქვაძემ კი ალბანეთთან თავგანწირული თამაშით დამტკიცა, რომ მაღალ დონეზე ასპარეზობა ძალუძს. კანდიდატთა შორისაა კიდევ ერთი „დინამოელი“ დავით ჭიჭევიშვილი, მაგრამ ნაკლებად სავარაუდოა, რომ ლვოვში ჟირესმა იგი ძირითადში გაამწესოს.

ნახევრადაცვაში ქართველებს კანკავა, კობიაშვილი, ციტიშვილი, ნემსაძე, ჯამარაული და ბურდული ჰყავთ. აქედან კობიაშვილის და ციტიშვილის თამაში ეჭვს არ იწვევს, კანკავა, მიუხედავად იმისა, რომ ჯერ 18 წლისაა, მცოვანი ოსტატივით ირჯება და რაც მალე მიიღებს ასეთი დონის მატჩებში გამოცდილებას, მით უკეთესი. მისთვის ავტორიტეტები არ არ-

ყველაზე სტაჟიანი ნევრია და ჟრიგო არ იქნება, თუ ფრანგი სპეციალისტი შეკრებაზე გამოიძახებს. არ დაგვიწყდეთ ასათიანიც, რომელსაც თავისი უნივერსალიზმის წყალობით თითქმის ნებისმიერ პოზიციაზე შეუძლია თამაში. შესაძლოა ჟირესმა მას ნახევარდაცვის ცენტრალური რგოლი ანდოს. ამით გარდა უკვე ნაკრების კარს „უკაუნებს“ ახალგაზრდა „დინამოელი“ კახა ალადაშვილიც.

თავდასხმის ხაზშიც გვაქვს დანაკლისი. მისეილ აშვეთიამ ამას წინათ სერიოზული ტრავმა მიიღო და ამ სეზონში გუნდს ვერაფრით დაუხმარება. წინა ხაზის მოთამაშეებში გამოცდილებითა და ოსტატობით მოთა არველიც გამოირჩევა. „რეინჯერის“ ფორვარდი, ასაკის მიუხედავად, ძალთა ნაკლებობას არ უჩივის და მეტოქეთა კარისთვის ყოველთვის დიდ საფრთხეს წარმოადგენს. არანაკლებ გამოცდილია იამვილიც, რომელმაც ალბანელებთან ბრწყინვალედ ითამაშა და საუკეთესო ფეხბურთელის პრიზიც დაისახურა. უკრაინელებს მისი შეჩერება ძალიან გაუჭირდებათ. ჟირესს კიდევ ერთი მრისხანე იარაღი ჰყავს თავდასხმაში გიორგი დემეტრაძის სახით, რომელიც უკრაინის ჩემპიონატში ასაპრეზობს და წინათ კიევის „დინამოშიც“ უთამაშია. ყველაზე უკეთ ჩვენი მომავალი მეტოქის დაცვის ხაზს სწორედ იგი იცნობს და შესაძლოა ყოველივე ეს ჟირესის კოზირადაც იქცეს.

ახლა ჩვენს გოლკიპერებზე ვთქვათ, რომელთა კარგ თამაშზე ძალზე ბევრი იქნება დამოკიდებული. ჟირესის ფავორიტია აკაკი დევაძე, რომელიც ფაქტობრივად მეორედ დაუბრუნდა დიდ ფეხბურთს და დაამტკიცა, რომ მისი ნდობა ყველაზე რთულ სიტუაციებშიც შეიძლება. ხაზზე მას ბადალი არ ჰყავს. გამოსვლებში მეტი სითამაშით რომ ითამაშოს, შეგვიძლია ჩავთვალოთ, რომ მეკარის პრობლემა მოსწონილი გვექნება. დევაძის გარდა კანდიდატთა შორის ლომია, გვარამაძე და ზოიძე არიან. ლომია ამჟამად რუსეთის ლიგის „სიმკვიში“ თამაშობს, მაგრამ სათამაშო პრაქტიკის უქონლობის გამო ჟირესი მის ძირითადში დაყენებას ვერ რისკავს. „ხიმი“ მისი შესაფერისი გუნდი ნამდვილად არ გახლავთ და თუკი „დინამომ“ უფას ჯგუფურ ტურნირში მოხვედრა შეძლო (ეს 30 სექტემბერს, „ვისლასთან“ მატჩის შემდეგ გაირკვევა), გეგმ იფიქრონ „დინამოს“ ხელმძღვანელებმა და იგი თბილისურ კლუბში გადმოიყვანონ. გვარამაძეს რაც შეეხება, მას ნაკრებში ადრეც უთამაშია, მაგრამ ბოლო დროს ქვეყნის პირველი გუნდის მაისურში აღარ ჩაუტევამს. ყოველ შემთხვევაში, იგი სათადარიგოთა შორის ერთ-ერთი კანდიდატურაა.

ასეთია უკრაინელებთან ქართველთა სავარაუდო შემადგენლობის არასრული სია. აღენ ჟირესი კანდიდატთა ვინაობას ალბათ „დინამო“ — „ვისლას“ მატჩის შემდეგ გამოაცხადებს და ნაკრების ნევრებს 5 ოქტომბრისთვის სასტუმრო „ბატესტაში“ შეკრებს. ფეხბურთის ფედერაციის პრესატაში, ევა გაბაშვილის თქმით, ქართული დელეგაცია უკრაინაში 11 ოქტომბერს გაემგზავრება. 12-ში ახალგაზრდული ნაკრები ქალაქ ნოვოსტროიში შეკრინება მეტოქეს, 13 ოქტომბერს კი ლვოვში, თბილისის დროით 20 საათსა და 15 წუთზე. საქართველოს ეროვნული ნაკრები უკრაინის პირველ გუნდს დაუპირისპირდება.

ზეიად სენიაშვილი

№38 (416) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის შედეგები

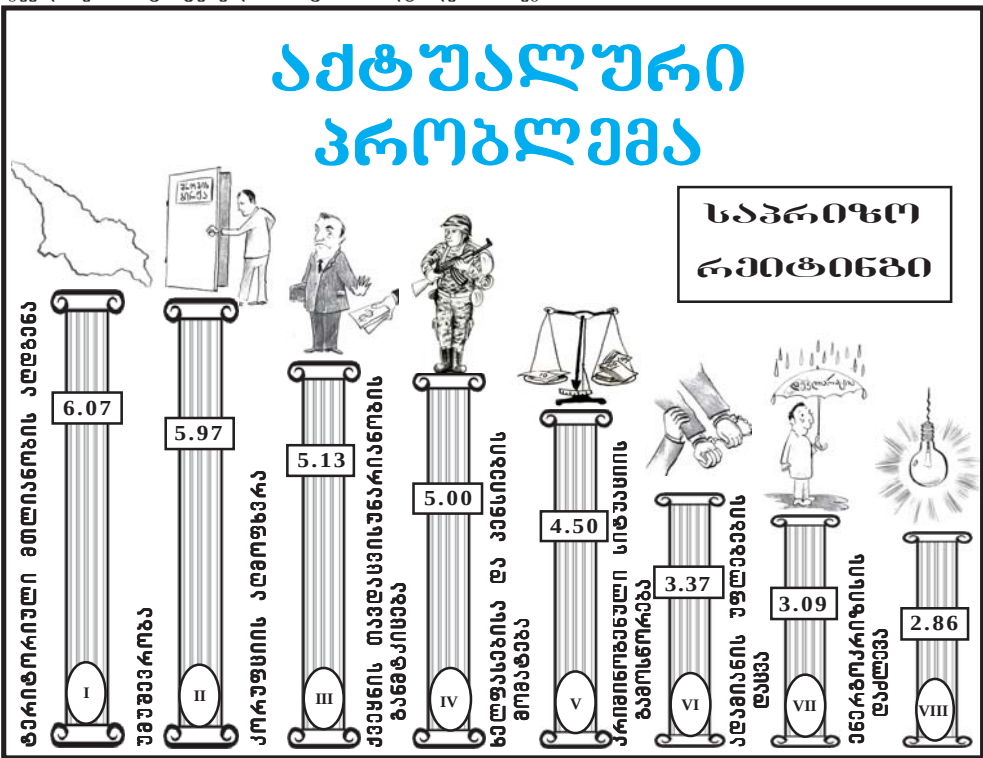
თემას — „აქტუალური პრობლემა“ — 611 რესპონდენტი გამოეხმაურა. 8 ბარათი არასწორად იყო შევსებული. 239-მა ქალმა და 364-მა მამაკაცმა უპასუხა კითხვას: **„პირველი რიგში რომელი პრობლემა უნდა მოგვარდეს საპარტიო მეთოდის საფუძველზე?“**

როგორც შედეგებმა გვიჩვენა, „ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა“ ბოლო პერიოდის პრობლემათა შორის კვლავაც „ლიდერია“. რესპონდენტთა 35,8%-მა შეაფასა იგი მაქსიმალური — 8 ქულით. თუმცა, მინიმალური — 1 ქულა მკითხველთა 5,5%-მა დაუწერა. **6,07** საშუალო ქულით „ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენა“ პირველ ადგილზეა.

როგორც ჩანს, რესპონდენტთათვის კვლავაც აქტუალურია დასაქმების პრობლემა — მკითხველთა დაახლოებით 31%-მა შეაფასა ეს პრობლემა მაქსიმალური ქულით და უნდა ითქვას, რომ ყველაზე ნაკლები რაოდენობის მინიმალური ქულა (3,8%) სწორედ მას ხვდა წილად.

მიუხედავად იმისა, რომ ივნისის თვეში ჩატარებული გამოკითხვის შედეგებით მკითხველმა ხელისუფლების ყველაზე დიდ წარმატებად კორუფციის წინააღმდეგ ბრძოლა დაასახელა, დღეს, როგორც ვხედავთ, კორუფციის აღმოფხვრა მაინც ერთ-ერთ აქტუალურ, მოუვარებელ პრობლემად რჩება. მაშინ მეორე ადგილზე „კრიმინალებთან ბრძოლა“ იყო. დღეს კი, როგორც ვხედავთ, „კრიმინოგენული მდგომარეობის გამოსწორება“, შედარებით ნაკლებად აწუხებთ რესპონდენტებს. უნდა აღინიშნოს, რომ ეს პრობლემა ყველაზე მცირე რაოდენობის მაქსიმალური ქულების (2,0%) მფლობელია.

შეგახსენებთ, რომ იმავე, ივნისის გამოკითხვის შედეგებით, აღმოჩნდა, რომ ხელისუფლება ყველაზე წარუმატებელი სამუშაო ადგილების შექმნაშია.

საპრიზოს ზუსტად არც ერთი ბარათი-რეიტინგი არ დაემთხვა. ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი ქუთაისელი 54 წლის **გულნაზ თიფთაძე**. მან, საპრიზო ვარიანტისგან განსხვავებით, „ენერგოკრიზისის დაძლევა“ ერთის ნაცვლად — ორი (მეშვიდე ადგილი) მიაკუთვნა, ხოლო „აღაპიანის უფლებების დაცვა“ პირიქით — ორის ნაცვლად — ერთი (მერვე ადგილი).

გამარჯვებულს ვულოცავთ და პრიზის — 100 ლარის მისაღებად ველით რედაქციაში ოთხშაბათს, 29 სექტემბერს, 17 საათზე.

როგორც ხედავთ ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის გამოვლენა: პირველ რიგში, მიახლოებულად ითვლება ის ვარიანტი, სადაც განსვადგება ბოლო ადგილებზე გასულ გრაფებში (მაგ. თუ ადგილები აქვთ შეცვლილი 1 და 2 ქულას (VIII-VII ადგილებს), თუ ასეთი ბარათი არ აღმოჩნდება, მოგების შემდეგი პრეტენდენტია ბარათი, სადაც ადგილები აქვთ შეცვლილი 2-სა და 3 ქულას (VII-VI ადგილებს), შემდეგ — 3-სა და 4 ქულას (VI-V ადგილებს), 4-სა და 5-ს (V-IV ადგილებს) და ა. შ. 7-8-მდე (II-I ადგილებამდე). თუ არ არსებობს ასეთი ბარათები (სადაც განსვადგება გვერდიგვერდ მდებარე გრაფებს შორისა), შემდეგ ხდება გადამოწმება ერთის გამოტოვებით. მაგალითად, 1 და 3 (VIII და VI ადგილები), 2 და 4 (VII და V ადგილები) და ასე შემდეგ. საფუძვლისა, რომ მიახლოებული გამოვლენა იწყება ბოლო ადგილებიდან.

№39 (417) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგი

„ქვირის პალიტრა“ თავის მკითხველებს სთავაზობს საინტერესო საკითხზე, რაც საშუალებას მოგვცემს (ჩვენ და თქვენ), გავიგოთ საზოგადოების აზრი ამა თუ იმ მოვლენაზე, ფაქტზე და ა. შ.

გარდა ამისა, გამოკითხვა-რეიტინგები საპრიზო, საპრიზო ფონდით —

100 ლარი

თქვენ მიერ შედგენილი რეიტინგებით დგება ერთი საერთო რეიტინგი, რომელიც გამოქვეყნდება „ქვირის პალიტრის“ მომდევნო ნომერში გამარჯვებულის ვინაობასთან ერთად.

პრიზს მიიღებს გამოკითხვის ის მონაწილე, რომლის მიერ შედგენილი (და, რა თქმა უნდა, რედაქციაში გამოგზავნილი) რეიტინგიც დაემთხვა საშუალოს.

საპრიზო გამოკითხვაში შემოთავაზებული თემების თითოეული გრაფისათვის მკითხველთა მიერ დანერგილი ქულები ჯამდება და შემდეგ იყოფა რეიტინგის მონაწილეთა რაოდენობაზე, რაც გვაძლევს ამ გრაფის საშუალო ქულას. რამდენიმე გამარჯვებულის შემთხვევაში, საპრიზო ფონდი მათ შორის განაწილდება, ხოლო თუ არც ერთი მკითხველის რეიტინგი არ დაემთხვა საშუალოს, პრიზს მიიღებს მასთან ყველაზე მიახლოებული ვარიანტის ავტორი. იმ შემთხვევაში, თუკი მიახლოებული ვარიანტიც არ იქნება, თანა ემართება შემდეგი რეიტინგის საპრიზო ფონდს.

* საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათის შევსებისას ნუ დაგაწყენდებით, უპასუხეთ დამატებით კითხვასა და **«მკითხველის პრემიას»**.

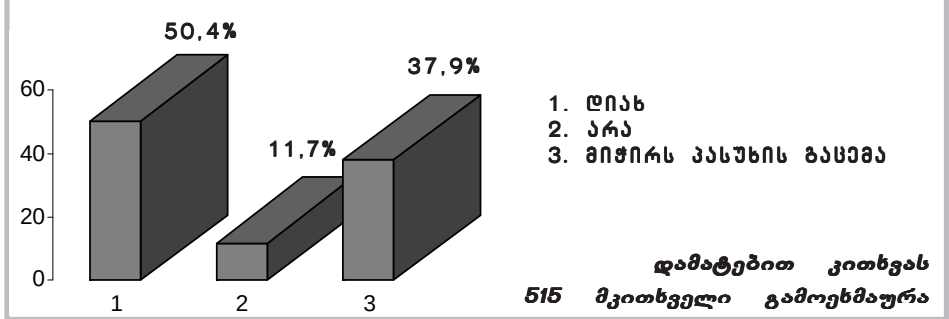
№39 (417) საპრიზო გამოკითხვა-რეიტინგის ბარათი რაიონებში განთავსებულ „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში მოათავსეთ ოთხშაბათს, 29 სექტემბრის 10 საათამდე, თბილისში — ხუთშაბათს, 30 სექტემბრის 13 საათამდე.

© თბილისი

შეადგინა: რეიტინგის პარამეტრი აკადემიკოსი იმედიანა შარაძე „რეიტინგის“ თემაზე შეიქმნა შეასრულეთ ისინი და მიითვალეთ პასუხი გამოკითხვა-რეიტინგის „ქვირის პალიტრის“ საფოსტო ყუთებში საშუალოდ. აღნიშნული პარამეტრი ისევე მიიღება ონლაინ-რეიტინგის პარამეტრს, როგორც „ქვირის პალიტრაში“ ანონსირებული პარამეტრი.

დამატებითი კითხვის შედეგები

იქნასუკება თუ არა თქვენს ნდობას საპარტიო პოლიტიკის თანამშრომლები?

- 1. დიახ
- 2. არა
- 3. მიჭირს პასუხის გაცემა

დამატებითი კითხვას 515 მკითხველი გამოეხმაურა

უმცოქნესიკი © უმცოქნესიკი

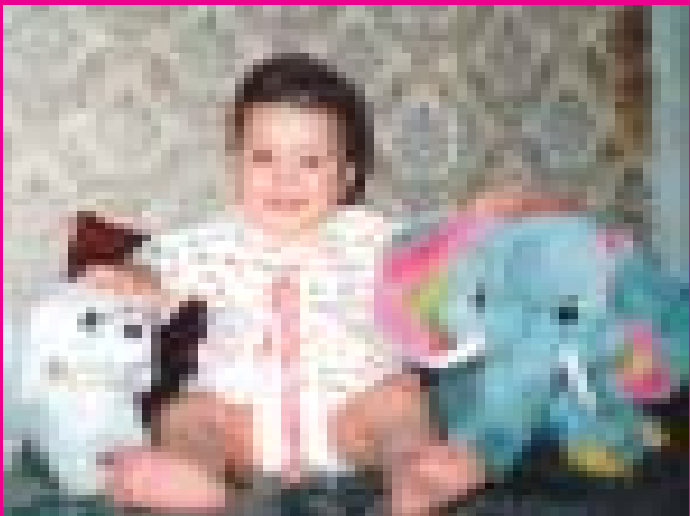
აბა, ვინ ვარ ახლა მე?
— თეთრკანიანი კი ვარ, მამაკაცი ჩემი გული აფრიალებს მეშინის...

დუტა სხირტლაძე, 4 წლის

ზურა ნიკოლაიშვილის მეგობრული შარფი

ფოტო გენერაციონი

— მერც თუჯინა ჯაბ, ზღუზნდ ბაბბი...

ეს იცოდით?..

ინდურ პატრიარქალურ სოფელ – სხანპურ ჯაბილში ყოველმა მამაკაცმა ულვაში უნდა ატაროს. თუ ერთი თვის მანძილზე მამაკაცს ულვაში არ დაამშვენებს, მას საკმაოდ სოლიდურ ჯარიმას გადაახდენინებენ. თუ ჯარიმამაც არ უშველა, რამდენიმე თვით დააპატიმრებენ, თუ არც ამან გაჭრა, ცოლის შერთვის უფლებას ართმევენ.

28/IX

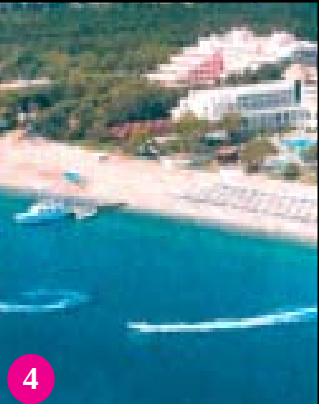
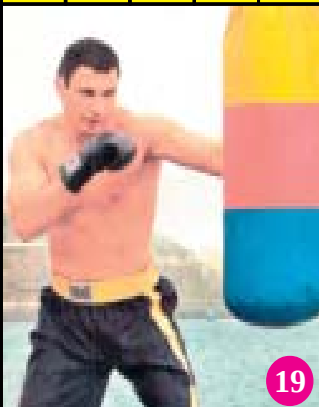
**სავსე
მიტყარე**

ენა ნობელის კრწორდის პესუბები

ფანტი; 6. აკიდო; 7. იმაგო; 8. არილი; 9. იპონი; 10. იუბილე; 13. აკორდი; 16. ბრიჯი; 18. მორავია; 19. ნარგილე; 20. იუნგა; 22. მდაბიო; 23. სიბოლა; 25. კირხე; 27. ლიონი; 28. ნიაია; 29. დაისი; 30. იაპონია; 31. ალაგებრა;

შეკითხვები: 1. კარდინალი; 2. იანისონი; 3. პირამიდონი; 4. იოვოვინი; 5. ინვესტორი; 11. ბარდა; 12 ლუვრი; 14. კორტი; 15. რეიდი; 16. ბაი; 17. ინა; 21. ნარკომაია; 22. მიხალკოვი; 24. ამბრაზურა; 25. კოლონადა; 26. უქილაკია.

1							2		3		4						5		
							6												
							7												
							8												
							9					4							
10		11		12										13	14		15		
							16				17								
18											19								
							20		21										
22														23					24
							25				26								
												25							
							27												
							28												
							29												
30														31					

თარმულად 1. მცენარე, რომელიც ნიკოტინს შეიცავს; 4. ხმელთაშუა ზღვის სანაპიროს ვიწრო ზოლი საფრანგეთისა და იტალიის ტერიტორიაზე; 6. კუნძული ხმელთაშუა ზღვაში; 7. საბერძნეთის დედაქალაქი; 8. მოხარშული ზეთი; 9. მარჯნის კუნძული; 10. ებრაული ენა; 13. გემით ტვირთის გადაზიდვის საფასური; 16. ნავეცები ქსოვილზე; 18. სახის მანქა; 19. ვარჯიში, წერთა; 20. მდინარე ჩინეთში; 22. საგაზეთო წერილი; 23. ფერადი ლითონის სიფრიფანა ფურცელი; 25. ლუთერანული ეკლესია; 27. მაღალი ხარისხის მინა; 28. ჩეხური ავტომობილი; 29. ზოგ მუსლიმანურ ქვეყანაში, რომელიც უფროსის ან სასულიერო პირის მოადგილე; 30. მხარე საქართველოში; 31. გადაღებულ ფოტოზე დაჭიმული თავმოყვარეობა.

შეუღლად 1. შინაგან სნეულებათა ექიმი; 2. აშშ-ის შტატი; 3. კერძო, ფასიანი მასწავლებელი; 4. ფსევსის ამოღების ნიშანი; 5. მკვიდრი, ძირძველი მოსახლე; 11. ქიმიური ელემენტი, ლითონი; 12. მხედველობის ორგანო; 14. კამბოჯის ფულის ერთეული; 15. კლდინი ღრმა ხევი; 16. ნილი; 17. ვაზის მწკრივი; 21. ლერდინის დარგი; 22. ძვ. ინდური სამწერლო ენა; 24. სახელმწიფო სამხრეთ ამერიკაში; **25** მრგვალდ გახსილი (არანახსნავი) ძვირფასი ქვა; 26. წარწერა საფლავის ქვაზე.

შეადგინა ვანო კახახიძე

**ბრუკ უილდსი
მარტო თავის
გოგონაზე საუბრობს**

მას შემდეგ, რაც დედა გახდა, (1 წელზე მეტია) ბრუკ შილდსმა ყველა ღონე იხმარა, რომ მისი კარიერა უკანა პლანზე არ გადასულიყო. ის აგრძელებს სერიალებში გადაღებებს და თეატრალურ დადგმებშიც მონაწილეობს. მაგრამ, ამავდროულად ვერაუინ იტყვის, რომ მის ქალიშვილს დედის ყურადღება აკლია. ბრუკი მასთან ატარებს მთელ თავის თავისუფალ დროს: ასერინებს, ეთამაშება, რეგულარულად დაჰყავს მიღებზე ჰუდიატრთან, თავად უზმადებს საჭმელს. მეგობრებთან და ნაცნობებთან მსახიობი მარტო თავის ქალიშვილზე საუბრობს. „შვილის გაქნამ ბევრ რამეზე ამოხილა თვალი, ისეთ რამეებზე, რაზე გორე არც კი დაფიქრებულვარ. ჩემი როანი შესანიშნავი გაგონაა, ის ძალიან ჭკვიანი, ყუთილი და ღამაზია, კარგად არის განწყობილი ადამიანების მიმართ, არ იცის უცხოობა და ყველას უცინის. მე გვიყვებდი ჩემს გოგონაზე!“ — ამბობს ვარსკვლავი.

მუშადება: „ვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საქ-
რეაგონდენტო) მუთიეზე საავტორო უფლება დავუზია ანონიმი.

39

უზასო განცხადების ქვითარი

განცხადების ტექსტი

ကုမ္ပဏီမှ ထုတ်ပြန်

გთხოვთ, ტექსტი გარკვევით დაწეროთ: ხიტყვათა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მისამართის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით) გაურკვევლად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№39	თბილისში ქვეთარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩააგდეთ 30 სექტემბრის (ხუთშაბათი) 13.00 სთ-მდე.
-----	---

„კვირის პალიტრის“ და „სიყვავილე“ და საქ-
სადგომო სფეროები განლაგებულია: თბი-
ლისში – მეტროს სადგურებთან და ზღა-
რის ადგილებში, აგრეთვე ქალაქებსა და
ოიკონომიკურ ცენტრებში, კასპი, ში-
რანი, შარაღი, ხაშური, სურამი,
სამტრედიო, შუთაბი, სამტრე-
დი, აბაზა, სენატი, სოფი, ზუ-
ბი, ვოთი, შოკლეთი, ბათუ-
მი, ოზურგეთი, ლანჩხუთი, პანი,
ბაღდადი, ბაღდადი, ხონი,
ბაზა, თერაპი, ბაზილი,
ბაზილი, ონი, ბორჯომი,
ბაზილი, რუსთავი, საბარაზო,
ბარაზი, წმინდა, სილანი,
ბარაზი, ლაგოდეხი, თელავი,
ბაზი, დედაფილისნარი.

„კვირის პალიტრიას“ და „სიტყვა და საქმის“ საფოსტო ყუთები იცვლება თბილისში — სამშაბათს, ხუთშაბათს, კვირას 13 საათიდან; რაიონებში — ოთხშაბათობით, 10 საათიდან.

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით. რედაქციის აზრი შესაძლოა არ ემთხვეოდეს მასალის ავტორის მოსაზრებებს.

რედაქცია პასუხს არ აგებს უცხოური პრესიდან გადმოთარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე, აგრეთვე, სარეკლამო განცხადებების შინაარსსა და სტილზე.

R ნიშნით აღნიშნული სტატუტები იბეჭდება რეკლამის უფლებით.

რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

მთ. რედაქტორი გიორგი თეაფორაშვილი
მთ. რედაქტორის მოადგილეები
ნუცა დუმბაძე, ლია იაკობაშვილი

სარედაქციო კოლეგია
მის.: აკურის ქ. №8 (სპორტის სასახლის უკან)
ტელ: **რედაქცია:** 33-39-54
რეკლამა, ფაქსი: 33-50-32; 98-74-44

news@kvirispalitra.com
www.kvirispalitra.ge
სარეგისტრაციო ნომერი © 1518
„კვირის პალიტრა“
განმომცემის ორგანიზაციით

გაზეთი დაიბეჭდა
გამომცემლობა „კოლორში“.